

[Đồng Nhân Harry Potter] HP Chi Xin Hoi Malfoy

Contents

[Đồng Nhân Harry Potter] HP Chi Xin Hoi Malfoy	1
1. Chương 1: Phiên Toái Của Potter	2
2. Chương 2: Đi Thăm Người Bạn Cũ	4
3. Chương 3: Mọi Chuyện Nói Định Rồi	7
4. Chương 4	10
5. Chương 5: Hiểu Lâm Xinh Đẹp	13
6. Chương 6: Lần Thứ Hai Đến Nhà	16
7. Chương 7: Làm Việc Ở Gringotts	21
8. Chương 8	24
9. Chương 9: Đi Uống Rượu	28
10. Chương 10: Tuyên Ngón Mông	32
11. Chương 11: Thích Mới Hôn	35
12. Chương 12: Draco Lập Tức Giờ Hai Tay Tổ Về Đầu Hàng	38
13. Chương 13: Hẹn Hò Thất Bại	42
14. Chương 14: Chẳng Phải Tiệc Nổi	45
15. Chương 15: Sáng Tổ	48
16. Chương 16	51
17. Chương 17: Buổi Tối Xem Kịch	55
18. Chương 18: Nhắc Nhở	60
19. Chương 19: Bạn Tốt Và Người Nhà	64
20. Chương 20: Thảo Luận Bí Mật	67
21. Chương 21: Thừa Dịp?	71
22. Chương 22: Một Hôn Lễ Khác	75
23. Chương 23: Ba Ngày Sau, Draco Chuyển Nhà	79
24. Chương 24: Tắm Da Dê	82
25. Chương 25: Hôn Lễ	85
26. Chương 26: Lựa Chọn Hạnh Phúc	89
27. Chương 27: Phiên Ngoại 1	93
28. Chương 28: Phiên Ngoại 2	96
29. Chương 29: Phiên Ngoại 3	101
30. Chương 30: Phiên Ngoại 4	106

[Đồng Nhân Harry Potter] HP Chi Xin Hoi Malfoy

Giới thiệu

Thể loại: HP đồng nhân, HESau khi cuộc chiến kết thúc. Potter đã gây ra phiên toái khiến cho bản thân chẳng còn đồn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dong-nhan-harry-potter-hp-chi-xin-hoi-malfoy>

1. Chương 1: Phiên Toái Của Potter

Rõ ràng là sofa phòng khách mà có áo sơ mi chưa gấp, quần bò, tất, chúng còn mùi của dung dịch vệ sinh, hình như thuộc loại quần áo đã giặt.

Trên sàn cũng xếp mấy đồng báo chí và tuần san so le không đồng đều hình thành những hình đa giác quái dị. Nhưng ít ra chúng nó được đặt ‘chỉnh tề’ biểu hiện chủ nhân sửa sang chúng với hạn độ thấp nhất.

Cùng sofa tạo thành một bộ, trên bàn trà đá cẩm thạch màu sáng đặt một cái hộp giấy nhỏ cổ xưa, bên trong là một cái chìa khóa bị vít vào, tiền đồng, cắt móng tay, biên lai, kem chống nắng, thậm chí là dụng cụ mở chai cùng một ít vật nhỏ, có thể nhìn ra được thứ này là không gian tiện lợi của chủ nhân, hoàn toàn không có mỹ quan cùng quy tắc.

Mà nơi hỗn độn trông được ra một chút trật tự là một ngôi nhà của người đàn ông độc thân.

Trên thực tế cũng đúng vậy, chúng đều thuộc người đàn ông độc thân hoàng kim của phù thủy nước Anh Harry Potter, chẳng qua bình thường chúng nó sẽ càng hỗn độn, nếu không phải có khách.

“Harry! Mình đã sớm nhắc nhở cậu nên chú ý!! Hiện tại tốt lắm, lại một cục diện rối rắm?”

Nữ phù thủy tóc nâu Hermione đứng ở cạnh lò sưởi, hai tay chống thắt lưng vẻ mặt tức giận.

Harry ngồi trên sofa, chiều cao 1m90, lúc này lại giống một học sinh tiểu học co quắp ngồi nghiêm chỉnh nói, “Nhưng là người do đội trưởng đề cử, sao mình biết...”

“Một cái trước là người quản lý nhà trọ, một cái trước nữa là phó quản lý đội bóng, một cái là tài trợ đề cử,” Hermione trừng Harry, tay phải nhin không được nâng lên vung, “Đã nhiều thất bại như vậy, mỗi người đều coi tiền như rác, sao cậu không có một chút năng lực học tập!?”

Quả nhiên rất giống một cái ấm trà, Harry từ dưới đáy lòng bội phục Ron hình dung nhưng miệng vẫn thuận theo nói xin lỗi, “Thật có lỗi, Mione... Mình cũng không cố ý nhưng ban đầu mình không cho là mình cần...”

Vừa nói Harry còn thật cẩn thận nhìn trộm biểu tình bạn tốt, “Nói thật mình kiếm được đủ mình tiêu, vì sao mình còn cần người quản lý tài vụ?” Cam kết quản lý tài vụ là Hermione kiên trì.

Vừa nói đến đây mặt Hermione càng đen, thậm chí mũi vì thở mà mở rộng một chút,

“Vốn cậu không cần...”

“Nhưng cũng là cậu muốn!!! Harry, cậu không biết là quản lý tài vụ đầu tiên mà ai đưa cho cậu dùng hết tiền mặt của cậu, còn để lại một ít đầu tư vớ vẩn!!! Cho nên cậu phải có người thứ hai, thứ ba đến quản lý!!” Hermione rống giận.

“Mà bọn họ ngày càng kém!!! Hiện tại tốt lắm, người mới nhất cuốn đi đại bộ phận!! Cậu muốn mọi chuyện tệ thế nào mới có cảm giác!?”

Harry co rúm lại một chút, nhin không được biện hộ, “Nhưng cậu có biết mình không thích nhìn số, Mione, huống chi những báo cáo đó mình nghĩ cho dù là cậu cậu cũng sẽ không hiểu...”

“Ít nhất cậu cũng phải chú ý một ít!! Mà không phải mặc kệ bọn họ!!” Hermione vọt tới trước mặt Harry, chớp mũi chạm chớp mũi, ý bảo Harry cầm miệng.

Harry há miệng thở dốc như còn muốn phản bác nhưng cuối cùng quyết định bỏ qua, “Được, mình đã biết, đều là mình sai, mình sẽ thay đổi ...”

“Hy vọng lần này là thật Harry.” Hermione cảnh cáo, “Trước mình không hỏi cậu là vì mình biết cậu ghét người khác can thiệp nhưng cậu rất ngu ngốc, đừng trách mình nhúng tay quá nhiều!”

“Đương nhiên không rồi,” Harry cười lấy lòng rồi lắc đầu, “Mình vĩnh viễn không trách cậu.”

“Tốt lắm.” Hermione hít một hơi thật sâu để khống chế mình sau đó cô hai tay ôm ngực, “Ron đã báo cáo đội trưởng để thần sáng truy tra đuổi cái tên cầm tiền trốn ...” Cô nhú nhú mày.

“Thompson.” Harry nhắc rồi lặng lẽ nhẹ nhàng thở ra. Anh biết Hermione chỉ cần tiến vào giai đoạn thảo luận xử lý sau thì giai đoạn phát biểu đã chấm dứt.

“Đúng vậy, Thompson, hy vọng thần sáng còn kịp lấy lại khoản tiền này.” Hermione gật đầu rồi nói tiếp, “Tiếp theo mình hy vọng cậu cự tuyệt những người muốn đề cử người quản lí nhân cho cậu, mình sẽ giúp cậu tìm một người có thể tin cậy biết không?”

Harry gật đầu, “Không thành vấn đề.”

Hermione trừng Harry tỏ vẻ mình còn chưa nói xong, “Đồng thời cậu còn phải đáp ứng mình ít nhất mỗi tuần cậu bớt chút thời gian nghe quản lí báo cáo một lần?”

“Nhưng mình nghe không hiểu...” Harry kháng nghị.

“Cậu là lười biết chúng mà không phải không hiểu!!” Hermione nhướn mày, “Mà mình chỉ yêu cầu cậu giả bộ là tốt rồi, chuyện này cũng không làm được!”

Harry lập tức trấn an Hermione, “Được, mỗi tuần một lần! Mình có thể.”

Hermione nói,

“Mình sẽ thỉnh thoảng liên lạc người quản lí xác định cậu có rất hoàn thành không.”

“Ok.” Harry giơ hai tay đầu hàng, “Đều theo ý cậu.”

Mà bộ dạng này làm Hermione lại tức giận, “Cậu nghĩ rằng mình thích lãng phí thời gian ở loại chuyện này sao?”

“Không —” Harry lập tức sấm hối, “Cậu đều rất tốt với tớ, tớ không phải người không hiểu cảm kích, Mione, thậm chí tớ không thể tưởng tượng sinh mệnh không có cậu sẽ là cái dạng gì ...”

Hermione cảm tức trừng người bạn cao lớn tóc đen, đồng thời cầm túi xách nện lên mặt Harry.

“Những câu này để lại nói với những cô bạn gái của cậu đi!”

Harry nhanh nhẹn bắt được túi xách, nhìn nhìn, đột nhiên nhớ ra, “A... có thể cho mình mượn 50 Galleon không?”

“Làm gì?” Hermione trừng Harry.

Harry cẩn thận cười cười, “Tớ không có tiền ... A, hiện tại mới giữa tháng?”

“...”

“Harryyyyyy!!!!”

Hermione cuồng bạo không phải không có lý do.

Cuộc chiến đã qua đi 11 năm, hắc ám và bi thương trong chiến tranh đã xa xôi, phù thủy Anh giới đã đi ra cừu hận và đối lập, mỗi người cũng dần dần hưởng thụ cuộc sống hòa bình phồn vinh.

Những anh hùng chiến tranh trải qua 11 năm cũng đã tìm được con đường của mình, không còn do dự như trước.

Harry Potter, người xứng đáng cái tên cứu thế chủ, sau cuộc chiến các loại thế lực mới phần khởi phiên chán tiệc rượu và trưng cầu ý kiến không ngừng mỗi ngày. Dường như người nào cũng cho rằng anh, một thiếu niên 17 tuổi có đủ năng lực để giải quyết những nan đề sau cuộc chiến cho nên anh rời khỏi hội phượng hoàng, toàn tâm toàn ý chuyển đến sân bóng Quidditch trở thành tâm thủ có giá cao nhất của đội Fuery từ trước tới nay.

11 năm qua đi, sâu sắc và dã tính độc hữu của Harry không làm cho cuộc sống đi xuống mà vẫn đang đà đi lên. Trong khoảng thời gian này trừ bỏ thanh danh, lợi ích mang đến từ ngôi sao vận động tích lũy một số lượng Galleon khả quan cho Harry, còn chưa tính đến tài sản cậu kế thừa gia tộc Potter và gia tộc Black.

Nhưng từ 6 năm trước, vốn kiếm được nhiều dùng thiếu, tài vụ đầy đủ, khẳng định là vip ở Gringotts vì không tốt chối từ người quản lí tài vụ do cục trưởng Ủy ban giải thích hiện tượng pháp thuật cho Dân

Muggle do Author Weasley giới thiệu cứng rắn nhét cho anh, sau do tình trạng tài vụ đột nhiên biến đổi, Galleon trong vòm của Harry gần như đều bị dùng cho các loại đầu tư, có phòng có cổ phiếu có quỹ có bảo hiểm có đầu tư, thậm chí còn nuôi mấy con ngựa cùng loại.

Căn cứ vị quản lý tài vụ kia, đây là phân tán phiếu lưu đến từ lý luận tài vụ Muggle, đến cuối cùng thậm chí còn phát sinh hiện tượng không đủ tiền, khi Harry đang muốn thanh toán trang sức cho bạn gái bị thông tri tiền không đủ thì mới làm cho Harry tỉnh ngộ mọi chuyện không đúng, cần xa thải vị đầu sỏ này.

Từ nay về sau, tài sản danh nghĩa của Harry rắc rối phức tạp, không có người có thể nhìn rõ. Vì thế theo Hermione mãnh liệt đề nghị, Harry nên tìm người có năng lực tiếp nhận nếu không đồng Galleon đã đầu tư có khả năng vĩnh viễn sẽ không có ngày thu lợi.

Nhưng không may vài vị kế tiếp vẫn đều là dựa vào người quen đề cử mà khiếm khuyết tài năng. Hơn nữa Harry còn thờ ơ, chỉ cần có đủ Galleon có thể cung cấp cuộc sống và hẹn hò, anh cũng không hỏi ngọn núi Galleon cao như cự quái vì sao lấy tốc độ rõ rệt giảm độ cao, điều này làm cho chuyện càng chuyển biến xấu.

Rốt cục gần đây mặc kệ người quản lý thao tác tài sản Harry cũng tự đầu tư, kết quả đầu tư thất bại nợ nần đã cuốn đi đại bộ phận tiền của Harry, xinh đẹp làm cho Harry trở thành người nghèo giàu có nhất giới phù thủy nước Anh trong lịch sử.

Sau khi chuyện xảy ra, thần sáng cố gắng điều tra và giải quyết, tuy rằng không đến hai tuần đã lấy được tiền về nhưng chuyện này sớm bị các phóng viên thám thính rõ ràng, cũng rất sống động đăng lên báo. Danh hiệu kia, chỉ sợ làm bạn Harry một thời gian rất dài.

Nhưng dù thế nào, Hermione luôn thu dọn cục diện rối rắm của Harry, hình thức này từ khi còn ở Hogwarts đến nay cũng không biến đổi.

Nhưng khối tài vụ này cũng không phải mặt mạnh của Hermione, bộ phận cô quen thuộc chính là khi lên chức bí thư chủ nhiệm văn phòng bộ trưởng bộ pháp thuật, quan hệ có phát triển bay vọt. Không chỉ là vì năng lực của cô, không thể phủ nhận thân phận bạn tốt của cứu thế chủ cũng giúp cô rất nhiều. Mà Hermione cũng không lạm dụng điều đó, nhưng vì lợi ích của Harry cô dùng tới một ít, không đáng trách.

Cho nên một tuần sau, cô mượn được danh sách quản lý tài vụ đứng đầu giới phù thủy, tờ giấy trên tay cô, là yêu tinh tài vụ Gringotts sáng nay gửi tới.

Nhưng Hermione trừng cái tên đầu tiên của danh sách, đầu tiên là trừng mắt nhìn như là hoài nghi hai mắt của mình, sau đó lại xác nhận cái tên mình đã thấy.

“công ty cổ vấn tài vụ Malfoy... Draco Malfoy?”

Nhất thời nữ phù thủy lý tính trí tuệ cắn cắn môi, có vài giây giây dựa chọn nhảy qua tên này với tôn trọng chuyên nghiệp.

Mà Hermione không hổ là Hermione, cô không phải thiên về cảm tình cũng sẽ không coi thường nó, cuối cùng cô vẫn tìm ra được biện pháp ở giữa.

Cô quyết định dùng 20 phút đi thăm công ty Malfoy.

Sau đó có lẽ giây dựa sẽ không còn tồn tại, cô có thể không chút áy náy nhảy qua tên Malfoy.

2. Chương 2: Đi Thăm Người Bạn Cũ

Sáng sớm hôm nay, nói sớm cũng đã qua 10h sáng, văn phòng công ty cổ vấn tài vụ Malfoy mới bắt đầu hoạt động.

Nhưng văn phòng vốn ngay ngắn sạch sẽ chính tề hôm nay lại xuất hiện vài hộp giấy lớn.

Chúng chất đống bên lò sưởi như vừa mới bị khuôn vác đến đây.

Một trong những chủ nhân của văn phòng, Draco Malfoy 28 tuổi, lúc này cởi áo choàng, xắn tay áo sơ mi lên khữu tay, cúi thân hình cao gầy kiểm tra một hộp đã được mở ra.

Cho nên chủ nhân thứ hai của văn phòng Blaise Zabini, chủ nhân văn phòng kỳ thật cũng chỉ có hai người, một tay cầm bữa sáng, một tay cầm công văn tới hôm qua mang về nhà đi ra từ lò sưởi thiếu chút nữa đá vào Draco.

“Hey! Coi chừng một chút...” Blaise chạy nhanh lui lại cân bằng thân thể, “Cậu làm cái gì vậy?”

Draco đứng thẳng dậy chào hỏi, “A, sớm a Blaise.” Vừa nói vừa dùng chân đá hộp giấy nặng nề đến thuộc chân bàn công tác của mình để tránh chấn khách sử dụng lò sưởi đến.

Blaise còn không buông bữa sáng và công văn trong tay, anh thăm dò nhìn nhìn thứ trong hộp giấy, “Cái gì vậy? Vụ kiện mới?” Rồi nhìn đến có chút quần áo và đồ dùng tư nhân bên trong nên anh sửa lại, “Lại chuyển nhà?”

Draco vuốt những sợi tóc rủ xuống trán làm cho chúng được cố định chỉnh tề rồi nhún vai nói, “Oliver tháng sau kết hôn cho nên...”

“Kết hôn!? Không phải hai người...?” Blaise kinh ngạc nhìn anh.

Draco đi trở về chỗ ngồi vút mình vào ghế dựa nhìn một đống hộp bên cạnh, “Đúng vậy, 2 năm 6 tháng, xem như một mốc mới, khó trách nhiều thứ như vậy.”

Blaise ngừng vài giây rồi hỏi, “Không phải tới hôm qua anh ta mới với cậu chứ?”

“Chúc mừng, cậu đoán đúng rồi.” Draco cười.

“Tháng sau kết hôn tỏ vẻ anh ta đã bắt cá hai tay thật lâu, nếu không phải ngày hôm qua tôi về sớm vừa vặn thấy anh ta ăn mặc như đang định ra ngoài, có lẽ thẳng đến trước hôn lễ một ngày anh ta mới nguyện ý nói cho tôi biết.”

“Tên khốn kiếp.” Blaise ghét bình luận, “Cần giúp gì không?”

Blaise nhớ Oliver Wood rời khỏi kiếp sống Quidditch thì đến vùng ngoại thành nam bộ một khu nhà tiểu học pháp thuật kiêm nhiệm bảo vệ và giáo sư dạy thay phi hành khóa, tiền lương cũng không ổn định.

Nhưng Draco chỉ phát tay tỏ vẻ không cần quá để ý, “Đã sớm biết, lúc trước cho anh ta chút tiền cho vay thuê nhà trọ, chỉ cần cầm về là được rồi, cũng coi như một món quà cưới nho nhỏ.”

“Cậu lại làm chuyện này?” Blaise nhú mày, “Tôi đã nhắc nhở cậu đừng làm cho tiền xen lẫn vào quan hệ hai người, cũng đừng đối xử với bạn trai rất tốt, như vậy sẽ không thấy rõ dụng ý của anh ta.”

“Bọn họ không phải coi trọng tiền mà là gương mặt của tôi, ok?” Draco không vui nói.

“Hiển nhiên không đẹp bằng vị hôn thê Wood.” Blaise bình luận, “Phụ nữ gì chỉ cần có cái bụng to là có thể thẳng vương tử gọi cảm Slytherin.”

Nhưng cho dù Blaise nói như vậy, Draco 28 tuổi tuần mỷ hơn thời còn là học sinh là chuyện thật, khó có thể phủ nhận điều đó.

Bỏ đi ngây ngô, tươi cười tự tin với thân hình thon dài, đường cong mềm dẻo tuyệt đẹp lại không gầy yếu, gia tộc và thường thức tốt đẹp không thua người cha Lucius hoa lệ của mình.

Draco nhếch miệng, “Chỉ là mấy tháng gần đây tôi bận quá không có thời gian ở cùng anh ta, cậu có biết, cha lại quyết định như vậy.” Anh nói, “Nhưng Oliver lại vẫn lựa chọn hôn nhân, tôi thật sự thực ngoài ý muốn, anh ta từng thề từng nói qua mình không được cha mẹ, nói còn không cứng rắn được với phụ nữ.”

Blaise nhìn Draco nói như vậy nhưng anh biết Draco vẫn bị thương vì Wood, hiện tại là đang cậ mạnh.

Mà đây không phải lỗi của Draco, có người không chịu được áp lực từ xã hội hoặc gia tộc, người có thể kiên trì như Draco không nhiều lắm cho nên Blaise nhẹ nhàng nói, “Cậu sắp xếp công tác quá đầy, tôi đề nghị cậu nên đi tìm học trị liệu.”

“Học cái kia làm gì?” Draco nhướn mày không hiểu, “Tuy rằng trị liệu sư có vẻ tự do nhưng không kiếm được nhiều lắm.”

“Không, rất kiem a.” Blaise trở lại chỗ ngồi mở bữa sáng, “Gay hẹn hò với cậu cuối cùng đều đi vào hôn nhân, hiển nhiên cậu trị liệu thoả đáng. Nếu có thể làm trị liệu sư, sinh ý khẳng định rất lớn.”

Draco đột nhiên cười xấu xa, “Giống như cậu? Cậu thật sự không lo lắng hợp lại với tôi? Chúng ta ở trên giường rất hợp.”

Kỳ thật bọn họ cũng không tính thật sự hẹn hò, chỉ là tuổi trẻ tò mò, có một thời gian ngắn quan hệ thân thể thuần túy. Cho nên Blaise nghe vậy cũng chỉ mở công văn, cắn Sandwich bình tĩnh tuyên bố, “Không, hiện tại phía trước và mặt sau của tôi đều thuộc loại vợ tôi, tôi rất vừa lòng.”

“A — nghe xem.” Mắt Draco sáng lên, rất có hứng thú nói, “Thì ra Pansy thân ái còn có được mặt sau của cậu?” Anh kích động chạy đến hộp giấy tìm, “Vừa lúc có món quà cậu nhất định giúp tôi đưa cho cô ấy!”

Chỉ thấy Draco lật lật rồi lấy ra một hộp giấy dài. Draco mở ra nhìn, lấy ra vung vẩy cho Blaise nhìn như hiến vật quý nói, “Xem, đây là Oliver thật lâu trước kia cho tôi, nghe nói là sản phẩm Muggle... A, đừng lo lắng, thứ này vẫn mới hoàn toàn, dưới hình như có chốt mở, chờ tôi tìm xem...” Nói xong anh cẩn thận tìm.

Mà Blaise trừng mắt, một lần nữa dừng lại hành vi nhăm nuốt bữa sáng của mình. Vì thứ Draco lấy ra một giả phân thân lớn.

Nhưng chỉ chốc lát sau Blaise kinh ngạc dần chuyển sang đồng tình, anh an ủi nói,

“Sớm rời khỏi Wood là đúng, nghe nói năng lực vận động viên theo cơ thể thoái hóa mà héo rút, lần sau cậu đừng tìm vận động viên ...”

Đồng thời gian thứ trong tay Draco tạch tạch tạch tạch chấn động.

Cho nên Draco không nghe rõ ràng Blaise nói gì, anh vừa nghiên cứu vừa hiểu kì nói, “Thì ra thứ này còn có những cái nút khác nhau, thật thú vị...” Nói xong anh lại chuyển nút, thứ trên tay bắt đầu xoay tròn.

Mà bọn họ tán gẫu thật là vui, không chú ý đã có tiếng đập cửa hai ba lần.

Ngoài cửa Hermione chờ không kiên nhẫn, quyết định tự đẩy cửa tiến vào thì nhìn đến cảnh tượng này.

Cửa bị mở ra, Draco và Blaise cũng phát hiện có khách, đồng thời chuyển mắt đến cửa.

Lúc này thứ Draco trong tay vẫn tạch tạch tạch tạch vang không ngừng.

“ ... ”

Hermione cứng lại ở cửa vài giây sau đó cô quyết đoán lui lại quay đầu nhìn, xác nhận là công ty cổ vấn tài vụ Malfoy.

Nhưng Draco bình tĩnh hơn Hermione như không có chuyện gì ngồi ở bàn công tác gật đầu mỉm cười nói với Hermione, “Hy vọng không ảnh hưởng gì đến cô, đây chỉ là đánh giá thương phẩm.” Vừa nói anh vừa hào phóng nhấc thứ trên tay lên rồi tao nhã ấn nút, đứng lên, lễ phép nói, “Nhưng thật sự là một bất ngờ đúng không? Cô Weasley, đã lâu không thấy, dường như đây là một sự ghé thăm không hẹn trước?”

Malfoy gặp biến không sợ hãi như vậy làm sắc mặt Hermione cũng tốt không ít.

Cô bước vào văn phòng, đầu tiên chào hỏi rồi nói, “Không, không phải, khụ, ý tôi là tôi có hẹn trước, là Green Gringotts giúp tôi hẹn trước, 11h sáng hôm nay, tôi đến quá sớm?”

“A,” Draco nhú mày, đi đến gần Hermione đưa khách đến bên ghế tiếp khách, “Vây mời bên này, tha thứ tôi không nghĩ tới ngài Green hẹn trước là vì cô Weasley.”

“Gọi tôi Granger là được rồi.” Hermione gật gật đầu, nhanh chóng đánh giá Malfoy đã lâu không thấy, đồng thời không được tự nhiên đi theo.

Nhìn người đàn ông tóc bạch kim vuốt gọn, áo sơ mi quần dài phẳng phiu phát ra hơi thở chuyên nghiệp giỏi giang, đối thoại cũng như bình thần vô hại, không có địch ý nhưng trên tay Malfoy còn cầm thứ thương phẩm kia, Hermione không xác định anh ta quên hay là cố ý muốn làm mình không được tự nhiên.

Nhưng Hermione quyết tâm xem nhẹ điều này, cô nhanh chóng ngồi xuống rồi vào chủ đề.

“Đây là ý tốt của ngài Green, ông ấy nói khách hẹn trước phải chờ một hai tháng nên ông ấy lấy tên mình giúp tôi hẹn trước để tôi tới gặp anh, hy vọng anh sẽ không để ý.”

Draco cũng ngồi vào sofa chuyên dụng của mình nghe Hermione giải thích, có chút đồng ý gật đầu,

“Không thể phủ nhận, ngài Green là vị yêu tinh nhiệt tâm, tôi cũng được ông ấy giúp rất nhiều, những vụ có thể để ông ấy nhiệt tâm giúp đều rất khó bỏ qua, không biết chúng tôi có thể cống hiến sức lực vào việc gì?”

Hermione nhìn Malfoy mỉm cười như muốn tìm ra dấu vết làm bộ, cô mở miệng, “Quả thật là có chút chuyện, tôi muốn nhờ hỗ trợ, mặc dù có ngài Green dẫn đến nhưng tôi không xác định có thích hợp ủy thác mấy anh không cho nên tôi đến trước nhìn...”

Draco vòng vo đảo mắt, lúc này Blaise cũng vì tò mò đi tới vì thế Draco giới thiệu,

“Đây là người hợp tác với tôi, Blaise Zabini, cô cũng gặp qua.”

“Đương nhiên đã gặp.” Blaise ngồi xuống một sofa khác, cũng hướng Hermione gật đầu thăm hỏi rồi nói giống như ôn chuyện, “Trong cuộc chiến tôi và Granger được phân cùng tổ phân tích mật mã tử thần thực tử truyền cho nhau, khi đó cậu ở bên ngoài tiến hành nhiệm vụ đánh bắt ngờ cho nên không rõ lắm.”

“Thật sao?” Draco kinh ngạc, “Như vậy hai người rất quen thuộc a?”

“A, cũng không quá quen, từ sau cuộc chiến đến bây giờ, có một đoạn thời gian rất dài không liên lạc...” Hermione có chút xấu hổ tiếp lời.

Này phải nói đến có bộ phận Slytherin mặc dù thời kì chiến tranh từng hợp tác với hội phượng hoàng đối kháng chúa tể hắc ám [vì chuyển trận doanh] nhưng là sau cuộc chiến, những Slytherin vẫn vì giai đoạn trước chiến tranh tham dự tử thần thực tử bị bộ pháp thuật hung hăng xử lí, tịch thu tài sản đối lấy tự do vô thời hạn.

Thậm chí ngay cả gia tộc Malfoy cũng như vậy.

Trang viên gia tộc Malfoy sau cuộc chiến bị phán định vì từng bị tử thần thực tử sử dụng mà bị bộ pháp thuật tịch thu, vài năm này đều từ bộ pháp thuật giám thị. Tài sản Malfoy gia ở Anh cũng vậy. Hermione biết vài năm sau cuộc chiến nhà Malfoy chuyển đến Pháp sống vì nơi đó bọn họ còn có chút đầu tư, nước ngoài bộ pháp thuật không xử phạt được.

Cho nên bộ pháp thuật tại sự kiện này lật lọng, có thể nói là hội phượng hoàng không làm được lời hứa, tuy rằng không phải Hermione có thể thay đổi nhưng đạo đức vẫn làm cho cô xấu hổ đối mặt với những người hợp tác trong chiến tranh, ít liên lạc nên thật sự thất lạc tình bạn ngắn ngủi.

Nhưng Blaise như không chú ý tới Hermione không được tự nhiên, thực tự nhiên hàn huyên, “Quả thật sau cuộc chiến cuối cùng chúng ta đều làm gì để không bị đuổi ra cửa nhà, kéo dài, thời gian qua thật là nhanh.”

Sắc mặt Hermione lại càng không tự tại.

Draco cũng tràn đầy đồng cảm sờ sờ cằm phụ họa,

“Đúng vậy, ngay cả tôi cũng không có thời gian đùa giỡn Potter, thật là đáng tiếc, anh ta có cặp móng và cơ ngực rất tuyệt.”

3. Chương 3: Mọi Chuyện Nói Định Rồi

Hermione mở to mắt, thực ngoài ý muốn nghe Malfoy nói vậy.

Đương nhiên cô biết Malfoy là gay. Sau cuộc chiến có tin Malfoy hẹn hò với đàn ông, ồn ào huyên náo một thời gian dài nhưng cô chưa từng nghĩ Malfoy và Harry... Chẳng lẽ Malfoy...

Nhưng Blaise nhanh hơn cô, anh bình luận,

“Cậu nên may mắn cậu không có thời gian, hoàn toàn là lãng phí thời gian, xét thấy vài năm ghi lại, cậu ta khẳng định là thẳng.”

“Cũng không thể cản trở tôi thưởng thức,” Draco nhún vai, “Trong chiến tranh luôn luôn cần phóng thích áp lực, cậu có biết.”

Lúc này Draco mới chú ý tới Hermione trợn tròn mắt, thật có lỗi cười cười, “Khó được gặp bạn cũ nên ôn chuyện một chút, hay cô có việc gấp? Nếu đúng vậy chúng ta có thể lập tức nói chuyện cô cần ủy thác.”

Hermione ghen một hai giây, nhin không được hỏi một đề tài,

“Anh nói... Lúc trước anh gia nhập hội phượng hoàng, nguyên nhân luôn đối nghịch với Harry là...”

“Draco muốn đuổi theo Harry.” Blaise cướp thay Draco trả lời, còn chọn từ văn nhã.

“Không có.” Quả nhiên Draco nhượng mảy kháng nghị, “Nhiều lắm chính là muốn dụ dỗ anh ta mà thôi, chỉ vài buổi tối. Trên thực tế cũng coi như giúp anh ta, khi đó tôi đã biết Ginny không thích hợp Potter, cô ta quá miễn cưỡng kị nhưng thần kinh Potter rất thô. Sự thật chứng minh, chiến tranh chấm dứt, bọn họ cũng xong.”

Vì sao Draco nhắc tới Ginny?

Mọi người đều biết khi đó Ginny vẫn là bạn gái Harry.

Hermione há miệng thở dốc, “Cho nên anh không phải nhìn Harry không vừa mắt?”

“A đương nhiên tôi không vừa mắt, trăm ngàn đừng hoài nghi.” Draco nhẹ nhàng phát tay, “Potter 6 năm đều không để ý tới tôi, có cơ hội tôi phải tìm chút phiền toái cho anh ta, đó là điều phải làm, như thế nào? Cô rất quan tâm?” Rồi Draco khôn khéo mỉm cười, “Tôi không thể không đoán cô là vì chuyện Potter tới cửa đúng không?”

Hermione cảnh giới, “Anh thử tôi?”

“Tôi sẽ dùng nó ở chỗ cần.” Draco nói.

“Người nghèo giàu có nhất Anh, hiện tại mỗi người đều biết, mà nếu là đến từ bộ pháp thuật ủy thác, cô cũng không cần hẹn trước qua Green, chuyện này không quá khó đoán.”

Draco cũng không cho rằng nhà Weasley có đủ tài sản cần dùng đến công ty cổ vấn tài vụ. Đến tuổi này, cái gì nên nói cái gì nói không nên nói, dẫn đo là trụ cột.

Hermione mím môi, cô không nghĩ nhanh như vậy thuyết minh ý đồ đến khi cô còn không xác định thích hợp ủy nhiệm không, kết quả là cô bị thử trước.

Nhưng những lời nói mới rồi bị cong ba bốn lần đúng là đã xây dựng không khí ôn chuyện.

Đồng thời bên trong cũng giấu diếm nhắc tới một tin tức là trong chiến tranh bọn họ cũng có thể hợp tác hướng chỉ là hiện tại hòa bình?

Hướng phương hướng này bị ám chỉ, cuối cùng Hermione vẫn thừa nhận,

“Đúng vậy, tình trạng tài vụ của Harry bị mấy người quản lý trước làm hỏng, cậu ta còn không nói được mình có mấy cái vòm, cậu ấy cần một người quản lý quyết đoán, giúp cậu ấy cứu lại hết thảy.”

“Trước đó, nếu cô không ngại lộ ra, tôi thật sự tò mò Potter làm gì mà thành như vậy? Cho dù là quản lý kém cỏi nhất, khi ký kết chú trung thành, sao có khả năng cầm tiền lẫn trốn? Chẳng lẽ Potter cũng không làm vậy?” Blaise nhin không được xen mồm hỏi.

Hermione đen mặt chịu đựng tức giận nói, “Theo như Harry nói, cậu ấy còn không biết cần làm vậy, không ai đề cập với cậu ấy, cho tới nay, cậu ấy đều giao chìa khóa ra...”

“Oa.” Draco vui vẻ nói, “Cậu ta có thể kéo dài tới hiện tại mới gặp chuyện không may coi như là Merlin phù hộ.”

Về mặt Blaise cũng là không thể tin, “Nhưng sao cô lại muốn tìm đến Draco? Cho dù là Gringotts đề cử, cô sẽ không sợ Draco âm thầm làm Potter gặp phiền toái? Cô nên biết trong cuộc chiến bọn họ luôn cãi nhau.”

“Hey, không thể nói như vậy.” Draco không đồng ý nhìn Blaise, “Tôi là công tử rõ ràng, cho dù khi còn ở hội phượng hoàng, nếu đi làm nhiệm vụ, tôi cũng không vì vậy kéo Potter.”

“Nhiều lắm chính là châm chọc rồi tinh rồi mù?” Blaise nhớ lại.

“Tiếc nuối là Potter chỉ nghe ra một nửa.” Draco ghét bỏ bĩu môi.

Một nửa khác có liên quan tới dụ hoặc Potter nghe không hiểu.

“Harry cũng nói như vậy.” Lúc này Hermione không đầu không đuôi toát ra một câu, thấy hai người vẽ mặt dấu chấm hỏi nhìn mình, cô giải thích, “Tôi nhớ rõ khi đó Ron cũng từng lo lắng khi hai người đi làm nhiệm vụ... Nhưng Harry có nói qua anh sẽ chỉ tìm phiền toái khi không làm nhiệm vụ, đừng lo.”

Draco nghe vậy thì cười tủm tỉm, “A, Potter từng nói vậy?”

Blaise nhìn sắc mặt Draco sáng lên thì xem thường, “Có lẽ cô không nên nói cho cậu ta, Granger, nếu cậu thật sự lo lắng giao chuyện Potter cho cậu ta.”

“Như thế nào?” Hermione không hiểu.

Nhưng Draco tựa hồ biết ý Blaise, anh nói, “Đương nhiên không thành vấn đề, cậu lo lắng cái gì Blaise, tôi cũng không ra tay với khách.”

“Đó là vì bọn họ cũng không hợp khẩu vị của cậu.” Blaise nhắc nhở, “Cậu đã oán giận rất nhiều lần.”

“Nghiêm khắc mà nói Potter cũng không hợp khẩu vị của tôi.” Draco nhún vai, “Khác khi còn chiến đấu, hiện tại tôi theo đuổi quan hệ lâu dài ổn định, chỉ có ngu ngốc mới đi khiêu chiến thẳng nam. Cho nên đừng lo lắng, tôi cũng sẽ không tùy tiện động hoàng kim nam hài của cô,” Câu sau là Draco quay đầu nói với Hermione.

Hermione chớp mắt không xác định Malfoy nói có hứng thú với Harry là thật là giả nhưng trong đầu cô lúc này rất nhanh lướt qua danh sách bạn gái mấy năm qua của Harry, một chuỗi rất dài, cô nói, “... Với tình trạng của Harry, đây là chuyện tôi không lo lắng nhất, thật đó.”

“Vậy thật tiếc nuối, không phải sao?” Draco thở dài.

Vì thế Hermione làm việc cực hữu hiệu xác nhận ý nguyện của Malfoy, điều kiện tiên quyết là năng lực chuyên nghiệp có Green xác nhận, cô cũng không lo lắng, đương thiên ngay buổi sáng đó chọn Malfoy làm quản lý tài vụ mới nhất cho Harry.

Sau đó bọn họ ký tên vào văn bản khế ước pháp thuật, cũng lấy Blaise làm nhân chứng, Draco và Hermione ký kết chú ngữ trung thành.

Khi Draco và Hermione bắt tay hợp tác vui vẻ thì vang lên tiếng đập cửa, còn rất vang dội hấp dẫn sự chú ý của mọi người.

Draco và Blaise liếc nhau, bọn họ cũng biết lúc này sẽ không có cuộc hẹn trước nào, sao còn có khách tới? Draco đứng lên tính đi mở cửa. Mặc kệ như thế nào, lễ phép đón khách đều là chuyện quan trọng nhất.

Nhưng lúc này cánh cửa lần thứ hai không đợi chủ nhân đồng ý bị mở ra. Một cái đầu nhỏ màu bạch kim ló vào, nghiêng bên nọ nghiêng bên kia nhìn tình trạng bên trong văn phòng.

Draco vừa thấy cái đầu kia thì hỏi, “Scor?”

Cậu bé đằng sau cửa quay sang nhìn anh rồi đẩy cửa ra chạy tới, “Cha—”

Draco ngồi xổm xuống ôm lấy đạn pháo nhỏ màu vàng không mời mà đến này, “Sao giờ này lại ở đây, không phải đang ở đi học sao? Sao tới đây?”

“Hôm nay tan học sớm, em nói với thầy muốn đến đây tìm cha – anh trai, thầy dùng Floo mang em đến chỗ bác quản lý tầng 1.” Scor nhu thuận trả lời rồi tò mò nhìn vị nữ tính duy nhất trong phòng, “Em làm ồn sao?”

Hermione kinh ngạc nhìn.

Không phải Malfoy nói mình là gay sao?

“Không.” Draco phủ nhận rồi bổ sung, “Lần sau còn như vậy thì nhờ thầy dùng gương hai mặt cho anh biết, anh đi đón hiểu chưa?”

“Em có thể tự về, không cần đón.” Scor nhăn mặt, “Em đã 6 tuổi, đã trưởng thành.”

“Nhưng không tốt hiểu không? Có khách là ông, nhìn thấy một cậu bé đáng thì sẽ không thờ nổi.” Draco không phụ trách nhiệm nói bừa rồi dắt cậu bé đến sô pha.

“Dạ.” Scor gật gật đầu, trèo lên sô pha ngồi rồi không được tự nhiên vặn vẹo, cậu di di mông, hình như ngồi vào cái gì đó. Cậu cúi đầu tìm tìm, rút ra một cây gì đó thật dài và cứng rắn, cậu hỏi, “Đây là cái gì?”

Mọi người đều kinh ngạc, vì đó là giả phân thân Draco không cẩn thận quên ở sô pha.

Draco nhanh chóng đoạt lại, vứt nó cho Blaise, “Không có gì, Blaise luôn vứt loạn đồ chơi!”

Blaise nhận được thì luống cuống tay chân nhét thứ kia vào trường bào.

Scor tiếc nuối nhìn chú Blaise, “Thói quen này rất tệ, cháu đã sửa được, chú Blaise còn chưa sửa được sao?”

Draco nhìn Blaise dựng thẳng lông mi kháng nghị thì chạy nhanh nói sang chuyện khác, “Khụ, Scor, em đã quên lễ phép sạp? Nơi này còn một dì, lễ phép đâu?”

“A, xin lỗi...” Scor lập tức trượt xuống ghế rồi cậu lễ phép cúi đầu nói, “Buổi trưa vui vẻ, cháu là Scorpius Malfoy, năm nay 6 tuổi, thật vui được biết dì.”

Hermione nhìn cậu bé đáng yêu ngũ quan tương tự Malfoy, tuy rằng rất muốn hỏi một gay sao lại có con trai [trong đầu cô đã hiện lên vô số kịch tình cầu huyết], nhưng hiển nhiên không thích hợp nói trước mặt một đứa trẻ cho nên cô đơn giản đáp lại, “Xin chào, dì là Hermione Granger Weasley, thật vui khi biết cháu.”

Scor đáng yêu cười cười rồi lại bò lại sô pha quay đầu vui vẻ nói với Draco, “Cha – anh trai có bạn gái sao?”

“Không, chuyện đó để lại cho em cố gắng, vị này là cái một người bạn cũ.” Draco vẻ mặt ghét bỏ rồi hỏi, “Hơn nữa sao gọi cha rồi gọi anh trai?”

Scor vô tội nói, “Cha nói nói nếu cạnh anh có một dì thì nên gọi là anh trai, nếu là một chú thì gọi anh là cha.”

“Ba còn chưa buông tha sao?” Draco nói, “Vậy nếu có cả chú và dì thì sao?”

“Vậy thì anh dán trên người ai.” Scor gật đầu bổ sung.

Nghe thế Hermione hỏi,

“Cái kia, Malfoy, Scorpius là...?”

“Em trai.”

“Cha!”

4. Chương 4

Harry sáng nay thu được Hermione thông tri, cô nói đã tìm được một người quản lí tài vụ mới, buổi chiều hôm nay sẽ tới nhà anh chính thức gặp mặt.

Nhưng khi đó Harry vừa mới thò ra từ chăn, run run tìm được gương hai mặt đang vang không ngừng thì chỉ lo chui về ổ chăn nên không nghe rõ Hermione nói người nào. Nhưng Hermione vẫn cường điệu 3h chiều hôm nay, ít nhất trước khi ngủ Harry nhớ kỹ điều này.

Cách 3h chiều nửa giờ.

Harry huy chú báo giờ, gãi đầu, quyết định sửa sang lại phòng khách một chút. Bên kia phân tán tất và áo ngày hôm qua luyện tập, mùi cũng không tốt.

Nhớ lại, Hermione giúp anh hẹn ở nhà, hình như có chút cổ quái. Cô ấy nên biết mình có chút bài xích người không quen đi vào không gian tư nhân, thậm chí bạn gái của anh cũng không nhất định đều từng đến nơi này.

Nhưng lí do đó cũng không thể trở thành lí do cự tuyệt Hermione an bài, Harry thở dài, rút cục khởi động cái mông lười, chậm rãi bắt đầu thu quần áo, nhắc nhở mình, cần nhớ rõ chuyển báo cáo từng tuần của bọn họ ở bên ngoài.

Nhưng lúc này lại có tiếng chuông cửa mà không phải lò sưởi, không phải là bạn đến chơi.

Harry dừng công việc trong tay, nhú nhú mày, chẳng lẽ người quản lí đến trước? Nhất thời ấn tượng đối vị này càng kém, nhưng nghĩ gì thì nghĩ, Harry vẫn đi nhanh ra mở cửa.

“A, hi, Harry, em chỉ biết anh ở...”

Mà ngoài cửa không phải quản lí gì mà là... bạn gái của anh Amy.

Harry kinh ngạc rồi nói, “Sao em đến đây?”

Cô gái tóc vàng thật cẩn thận nhìn anh, “... Không mời em vào ngồi sao?”

Harry lo lắng trong chốc lát rồi mới tránh ra.

Nói thực ra Amy là người anh gặp ở quán cà phê sân bóng hai tuần trước, hình như cô là nữ phục vụ mới tới không lâu. Khi đó Harry mới bị bạn gái hất ly nước tuyên bố chấm dứt, là cô gái này nhiệt tình đưa giấy ăn, sau đó bọn họ bắt đầu nói chuyện.

Amy trẻ tuổi và hoạt bát, giống mấy bạn gái trước của anh, đều rất nhiệt tình.

Nhưng có thể là chênh lệch tuổi quá lớn, bọn họ cách nhau 8 tuổi, tiêu chuẩn hẹn hò hơi khác anh. Theo tiêu chuẩn cá nhân của Harry, không mang người lên giường là sẽ không mang bạn gái về nhà, mà anh và Amy cũng mới đi ăn hai lần, cô ta lại tự chạy tới.

Amy thấy Harry tránh ra thì mỉm cười, nhanh như chớp đi vào trong phòng bắt đầu tò mò nhìn trái nhìn phải.

“Ngồi đi, anh đang dọn phòng.” Harry nói rồi nhớ tới công việc của mình.

“A, em có thể giúp đỡ.” Amy lập tức nhảy dựng lên.

“Không cần, em là khách.” Harry liếc nhìn cô, không ý thức được mình nói mang chút khoảng cách.

Amy chớp mắt, cũng không biết là có hiểu không, “A, được rồi... vì chúng ta đã lâu không đi ăn, em nhớ anh, có lẽ chúng ta có thể dùng một buổi chiều trà? Đến tháp tình không, thế nào?”

Harry xoay người nhặt lên cái tất thối cuối cùng, vứt vào một rổ giặt quần áo.

“Anh còn có hẹn, 3h, nếu em không ngại chờ một lát...” Nhưng nói xong anh đột nhiên nhớ tới mình không có tiền [tiền bị cuốn đi tuy đã được thần sáng lấy lại nhưng vẫn cần một ít thủ tục mới cầm về được], mà tháp tình không là một nhà hàng cao cấp.

Nhưng lúc này Amy đã trả lời, “Đương nhiên không sao, a, sẽ có khách đến? Em có thể pha cafe.” Nói xong cô đi vào phòng bếp.

Harry há hốc mồm nhìn Amy đi loạn trong phòng, quyết định vẫn là để bọn họ ra ngoài sớm chút.

Về phần tiền... Có lẽ người quản lí sẽ nguyện ý cho anh mượn?

Nghĩ như vậy, chuông cửa vang lần thứ hai.

“Malfoy!?” Harry nhìn thấy người phía sau cửa thì rùng to.

Draco đeo đôi kính không gọng, mái tóc bạch kim được chải cẩn thận tỉ mỉ, tay cầm cặp, đây là bộ dáng làm việc tiêu chuẩn của anh.

“Sao lại kinh ngạc như vậy, Granger không nói cho anh?” Draco nhướn mày.

“Mione!?... Em, em chính là người quản lí mới!?” Cảm xúc quá độ làm Harry lắp bắp.

“Đương nhiên, Granger cho rằng anh đại đột cần dạy dỗ cho nên tôi đến đây.” Draco cười tủm tỉm vươn tay muốn bắt tay với Harry.

“Xin chào, tôi là Draco Malfoy người công ty cổ vấn tài vụ Malfoy, một năm này sẽ đảm nhiệm quản lí tài vụ của anh.”

Harry biểu tình có chút quái dị, như rất kinh ngạc rồi có chút... Phấn khởi? Draco quan sát.

Nhưng lúc này Harry nắm chặt tay Malfoy, “Em... khi nào thì trở về?”

Draco phát hiện tay không kéo lại được, “Trở về gì?”

“Pháp!” Harry như có chút tức giận, “10 năm trước em nói cho anh biết mấy người chuyển đến Pháp!”

“A, đương nhiên.” Draco nhú mày, “Chúng tôi bây giờ còn ở đó đến khi bộ pháp thuật giao hoạt nguyện ý trả lại trang viên cho chúng tôi.”

“Vậy sao em...?” Harry còn muốn tiếp tục hỏi nhưng Draco không kiên nhẫn, anh dùng lực giật tay, “Buông ra, Potter, anh vẫn giống một con heo đầu không kịp tứ chi, tôi chờ mong anh có thể có chút tiến bộ thật sự là sai lầm, chờ anh hiểu rõ thì trời cũng sáng. Còn nữa, chúng ta phải ở ngoài cửa đến bao giờ?”

Harry quả nhiên lập tức buông tay, luống cuống lui đến bên cửa, “A, đương nhiên, mời vào.”

Draco trừng Harry sau đó cúi đầu xác nhận mình có cần cởi giày hay không, dù sao đây là nơi ở, có nhà khi vào cửa phải thay dép bên trong. Mà nơi này không cần? Draco khùng hoảng ghét bỏ.

Nhưng Draco ngẩng đầu thì lại phát hiện trong tầm mắt hơn một người.

Đó là một cô gái tóc vàng, trong tay bưng ba cốc cafe, đứng bên sofa mỉm cười dịu dàng.

Draco cũng mỉm cười nhưng lập tức quay đầu thấp giọng hỏi,

“Granger không nói cho tôi biết anh kết hôn?”

“Đương nhiên chưa!” Harry trừng mắt, không hiểu vấn đề này.

“Đính hôn?” Draco nhú mày, quay đầu nhìn Harry.

“Cũng không!” Harry lắc đầu.

“Vậy sao cô gái kia lại ở đây?” Draco dựa sát vào Harry mềm nhẹ hỏi, giọng nói tràn ngập nguy hiểm.

“Đừng đứng nói chuyện cạnh cửa, mời vào, em đã pha cafe xong.”

Amy nhiệt tình cười cười, cô rất vui khi có thể giúp Harry đón khách như một nữ chủ nhân.

Nhưng Draco lại mỉm cười, “Không, rất cảm ơn nhưng tôi có chút việc gấp, sẽ không quấy rầy hai người.” Anh xoay người đi ra ngoài cửa.

Harry không dự đoán được nên vội vàng đuổi theo ra cửa, hai ba bước dài ở cầu thang kéo lấy Draco bắt đầu đi xuống. Lúc này rầm một tiếng, cửa nhà trọ đóng lại sau lưng bọn họ.

“Sao vậy? Không phải em vừa mới đến sao?” Harry kinh ngạc hỏi.

Draco xoay người, không kiên nhẫn nói,

“Cho dù anh là một tên ngu ngốc, đại đột bắt trị, đại đột một thân không xu nhưng căn cứ chức nghiệp đạo đức, tôi cũng không thể thảo luận ở trước mặt người thứ ba tình trạng tài vụ của anh, tôi phải bảo vệ riêng tư của anh! Cho dù lát nữa hai người sẽ lăn trên giường cũng không được, chỉ đến khi cô gái kia trở thành phu nhân Potter, hiểu?”

Harry há miệng thở dốc cãi lại, “Chính cô ta đến, anh không yêu cô ta...”

“Hiển nhiên anh cho rằng hẹn hò quan trọng hơn, hay anh muốn hai chúng ta ở trước mặt bạn gái anh sử dụng tình âm chú thích hợp?” Draco cười, đồng thời nhớ tới quan hệ vỡ tan của mình, trong lòng có chút khó chịu, “Anh đã bận, chúng ta sửa ngày hẹn gặp.”

“Khi nào thì được?” Harry khác bình thường tích cực hỏi.

“Ngày mai.” Draco trừng Harry. Quả nhiên gặp gỡ Potter ngu xuẩn sẽ không thuận lợi, “Nếu anh không tiện ở đây thì hẹn ở văn phòng tôi.” Nói xong anh lấy danh thiếp.

“Không.” Harry lắc đầu ngăn Draco, “VẬY ngày mai, anh chờ em!”

“Tốt lắm.” Draco cảnh cáo nhìn Harry, “Nhớ rõ tìm văn bản mà người đại diện để lại, ngày mai tôi cần kiểm tra.”

“Được.” Harry gật đầu, nhưng bộ dáng còn có cái gì muốn nói.

Draco cũng phát hiện, “Cái gì? Có rắc rối mau phóng.”

Mà chuyện tiếp theo lại ra ngoài điều anh dự kiến trước, anh chiếm được một cái ôm chặt ngăn ngủi.

Harry lui lại rất nhanh rồi vui vẻ nói. “Thật vui khi em trở về, Malfoy, đã lâu không thấy.”

Draco chớp mắt rồi hơi đùa cợt, “Nói như là rất muốn tôi vậy, đừng cho là tôi sẽ tin tưởng.” Nói xong anh xoay người đi.

Nhưng khi xoay người, Draco mỉm cười.

Giống Harry đứng phía sau anh vậy.

5. Chương 5: Hiểu Lầm Xinh Đẹp

“Ngày hôm qua gặp như thế nào?”

Sáng sớm hôm sau Hermione đến nhà Harry hỏi tình hình ngày hôm qua.

Xét thói quen tùy tính khi không luyện tập của Harry, trước khi đến đây cô đặc biệt dùng gương hai mặt liên lạc. Nhưng bên kia Harry tinh thần sáng láng trả lời, không tầm thường.

“Hi Mione, chào buổi sáng.”

Quả nhiên Harry đã chỉnh tề ngồi trong phòng khách sạch sẽ, trước mặt còn một đồng tấm da dê.

“Hôm nay cậu dậy thật sớm, rất ngoài ý muốn, hơn nữa nơi này thật sạch sẽ...” Hermione nghiêng đầu nhìn, “Những thứ này là cái gì?”

“A, Malfoy nói hôm nay muốn nhìn báo cáo trước đó, bảo mình tìm.” Harry lật chúng, có chút buồn rầu, “Nhưng mình không nhớ có quên cái nào hay không...”

Nghe vậy Hermione nhượng mảy, “Cho nên ngày hôm qua tiến hành rất thuận lợi?”

Mà Harry rất phối hợp bài tập, rất thần kỳ, Malfoy làm gì vậy?

Nhưng Harry không trả lời mà hỏi ngược lại, “Cậu sớm biết cậu ta về Anh?”

“Biết qua.” Hermione chớp mắt, gật gật đầu, “Hình như cũng được ba bốn năm, có báo cáo tài vụ thấy tên anh ta.”

“Nhưng vì sao mình không biết!?” Harry lập tức thẳng đứng dậy, vẻ mặt kinh ngạc, “Cậu chưa từng đề cập chuyện này!”

“Rất quan trọng?” Hermione có chút hoang mang, “Mình nghĩ cậu ước gì đừng nhìn thấy anh ta nữa, sau chiến tranh cậu luôn nói như vậy cho nên mình mới lo lắng như vậy.”

“Thế nào...” Harry há mồm, muốn phản bác nhưng mang máng nhớ tới sau chiến tranh mình tức giận bởi những hành vi vô văn lạ lùng của Malfoy, Malfoy còn luôn dùng ánh mắt nhìn ngu ngốc nhìn anh, nó khiến

chiến tính tình anh, vì thế giọng nói kháng nghị bé dần, “Mình, mình chỉ nhớ thôi, cậu ta coi như là chiến hữu, mình muốn biết tin tức của cậu ta là đương nhiên thôi mà.”

Hermione nghi ngờ liếc Harry, trong khoảng thời gian ngắn không tìm thấy chỗ quái dị. Mà cách nói của Harry với cách Malfoy nói cũng coi như ăn khớp, dường như bọn họ hợp tác rất vui vẻ khi đi làm nhiệm vụ.

Cho nên Hermione không nghĩ nhiều hơn mà chỉ gật đầu,

“Vậy không phải tốt lắm sao? Hai người lại đụng phải nhau. Mình cũng rất vui khi nghe cậu nói như vậy, tuy rằng Malfoy cam đoan sẽ xử lý chuyện của cậu tốt nhưng nếu cậu không hợp tác anh ta cũng không làm tốt được. Xem ra việc này không cần mình quan tâm thêm.” Cô nói xong thì thở dài.

“A Mione, mình phải cảm ơn cậu vì những gì cậu làm.” Lúc này Harry đứng lên, đi cho bạn tốt một cái ôm.

Harry như vậy làm Hermione thấy kì lạ nhưng cô vẫn ôm anh bạn tốt một chút, vỗ vỗ lưng Harry, “Khách sáo cái gì, cậu chỉ cần đừng tổn thương như vậy nữa là tốt rồi.”

Harry lui lại, gật đầu,

“Mình biết, hơn nữa quan hệ, nhiều lúc đều là sau mình mới phản ứng kịp...”

“Cậu có biết là tốt rồi.” Hermione tiếp lời, “Mặc dù là như vậy, cậu vẫn không ngừng có bạn gái, đây mới chỗ mình vẫn nghĩ không ra.”

“Cho nên lần này mình sẽ càng chú ý.” Harry quyết tâm, “Mình sẽ không bỏ qua nữa!”

“Bỏ qua?” Hermione sửng sốt, không rõ sao đề tài lại nhảy đến chỗ này.

“Đương nhiên, trước kia mình ngu ngốc, xem nhẹ rất nhiều.” Harry chỉ lo nói, “Mình cũng chưa nghĩ tới, không biết thì ra... Nhưng hiện tại mình đã biết, sẽ không bỏ qua nữa.”

Anh nhớ tới ảnh Malfoy và bạn trai hẹn hò ở Pháp mình nhìn thấy trên báo, tâm tình cá giận mình và tiếc nuối đó. Anh sẽ không giẫm lên vết xe đổ!

“Cậu đang nói cái gì vậy Harry?” Hermione trừng Harry.

Nhưng Harry nhảy vọt qua câu nghi vấn của cô, đột nhiên có chút khẩn trương hỏi,

“Mione, cậu biết không..... Nếu có người nhìn thấy mình và một người con gái khác đang ở bên nhau nên tức giận, cậu thấy... có phải là ám chỉ mình cái gì không?”

“Giận?” Hermione không rõ ràng.

Harry gật đầu, “Có phải chính là... Có chút, cái kia... Còn thích mình?”

Hermione mở to mắt, đây là lần đầu tiên Harry hỏi cô về cảm tình, “Cậu cảm thấy cô gái kia để ý cậu? Cái người tức giận ấy?”

“Đúng không? Cậu cũng thấy như vậy?” Harry nóng bỏng hỏi, “Mình sẽ không hiểu sai chứ?”

Hermione há mồm, không hiểu vì sao Harry đột nhiên hỏi mình vấn đề như vậy. Mà lúc này trong đầu cô đột nhiên nhảy ra về mặt Malfoy tiếc nuối, tuy rằng cảm thấy điều đó không có khả năng nhưng cô vẫn chần chờ hỏi, “Ngày hôm qua... Còn xảy ra chuyện gì sao?”

“Cái gì xảy ra?” Đến lượt Harry hoang mang.

“Ý mình là ngày hôm qua trừ bỏ Malfoy đến thì còn xảy ra chuyện gì?” Hermione không tha hỏi.

“A, Amy cũng đến đây, sau đó giận đi về.” Harry vô tình nói, trong đầu còn chuyển quanh một đáp án.

Mà Harry trả lời là ngày hôm qua Malfoy như gió xoáy trở về, Amy không vui khi anh đuổi khéo cô về.

“Amy là ai?” Hermione nhú mày, càng hỏi càng hồ đồ.

“Cô gái nói chuyện ở sân bóng...”

“Vậy người cậu đang thích?” Hermione trừng Harry, cô nhớ rõ là cô bé làm ở tiệm kem.

“Cái này, chia tay ...” Harry thật cẩn thận nhìn Hermione, mỗi lần anh và bạn gái chia tay thì anh đều được một chút phát biểu.

Lực chú ý của Hermione lập tức bị dẫn đi, cô tay chống eo nói, “Cậu lại thay đổi?”

Harry vội vàng xua tay, “Nhưng mình đã biết mình muốn ai! Thật sự!! Lần này mình nghĩ thật sự rõ ràng!! Sẽ không sai nữa!”

Hermione liếc Harry, nhưng biết phát biểu không được cái gì nên nhần hỏi lại, “Cậu nói Amy giận?” Cô cho rằng Amy là nhân vật chính thấy Harry đang ở bên cạnh một cô gái khác nên tức giận.

“A, đúng?” Harry trả lời, tuy rằng không biết ý bạn tốt là gì.

“Như vậy có lẽ cậu nghĩ đúng, để ý nên mới giận.” Hermione trực tiếp cho đáp án, “Nếu cậu cũng có ý thì nên nắm chắc.”

“Thật sao?” Harry hoàn toàn chỉ nghe thấy để ý nên mới giận, vô cùng vui vẻ, đến nỗi không chú ý tới hai câu liên quan.

“Đừng cười giống một đứa ngốc.” Hermione buồn cười vỗ bả vai Harry, “Nếu lần này thật sự, mình hoàn toàn duy trì cậu, có vấn đề đừng khách sáo!”

“Cám ơn, Mione, mình sẽ cố gắng!” Mặt Harry sáng lên, nắm tay nói.

Sau đó Hermione không chỉ một lần hỏi tương đối thoải hôm nay, vẫn tiếc nuối không hỏi rõ không thôi.

Nhà trọ của Malfoy.

“Tránh ra Scor, anh phải đi ra ngoài.” Draco và Scorpius ở trước cửa nhà trọ đôi mắt to trừng đôi mắt nhỏ.

Scor vốn nhu thuận giờ rất cố chấp, “Không được, hôm nay là thứ sáu, mẹ nói anh không thể đi làm.”

Draco nhìn cậu bé, “Anh đi hẹn hò, em có tránh ra không?”

Scor hoài nghi nhìn Draco từ trên xuống dưới, “Nhưng anh đeo kính, còn cầm cặp, anh đừng gạt em, em biết anh muốn đi làm...”

Draco liếc Scor, “Em đừng nghe mẹ nói, bà luôn dễ khấn trương, sao anh có khả năng vì làm việc vài giờ vào thứ sáu mà bị bệnh? Anh rất khỏe mạnh biết không?”

“Không, cả nhà đều rất lo cho anh, tuần trước anh rất bận, vừa trắng vừa gầy, tóc cũng không sáng bóng.” Scor nói xong nhảy lên ôm lấy thất lưng Draco, “Hiện tại cha mẹ đều ở Pháp nên em phải chăm sóc anh tốt...”

“Nói vậy, tóc của anh tốt lắm!”

Giọng Draco mềm nhũn, xoa đầu Scor, “Hơn nữa cũng sắp được được không? Anh chỉ cần cố gắng thêm một ít là chúng ta có thể về nhà. Em chưa từng đến trang viên của chúng ta, em có quyền lợi này...”

“Em không cần trang viên, em chỉ cần anh khỏe.” Scor ngẩng đầu nhú mày, “Cha cũng nói tiền của chúng ta cũng đủ mua một trang viên mới, cha tính chọn cạnh trang viên nho.”

“Ngu ngốc, chúng ta cũng không phải người Pháp, nếu không sao cha đưa em trở về nơi này học?” Draco nói, “Cha là bị thời tiết và rượu đỏ bên kia mê hoặc, để bọn họ ở đó dương lão đi, anh em chúng ta cố gắng ở đây!”

“Đương nhiên, em sẽ ở bên anh, đến khi anh biến thành một ông lão cô đơn.” Scor nhu thuận gật đầu, vừa nói những câu đáng sợ.

“Này, anh sẽ không thành một ông lão cô đơn.” Draco đẩy nhẹ Scor ra, cúi đầu kháng nghị.

“Nhưng đây là mẹ nói,” Scor chớp mắt, “Mẹ nói em sinh ra để phụ trách chăm sóc tuổi già của anh vì bạn trai của anh đều rất kém cỏi, sẽ vứt anh, như vậy về sau sẽ rất đáng thương...”

“Đáng thương...” Draco nghe vậy thì ghen lại, tức giận không thể phản bác. Tính đến trước mắt, đều bị mẹ nói trúng rồi. Chết tiệt.

“Mà chú Wood cũng đã bye bye, mẹ nói đúng rồi.” Scor vẻ mặt tiếc nuối nói.

“Chết...[tiết], sao em biết?” Draco nuốt câu mắng hỏi.

“Chú Blaise nói, chú nói nếu chú Wood tìm anh thì giúp anh chặn lại.”

“... Vậy anh ta có tìm anh không?” Draco nhin không được hỏi.

“Không có.” Scor lắc đầu. Tan học đều là cậu và gia tinh trông nhà.

“Vậy sao...” Draco không khỏi có chút mất mát.

Hai năm quan hệ, cắt gọn gàng sạch sẽ như thế vẫn có chút làm anh bị thương.

Scor lo lắng nhìn anh, lại ôm chặt thắt lưng Draco, “Đừng đau lòng, tương lai sẽ rất tốt.”

“Ai dạy em vậy tiểu quỷ?” Draco gõ nhẹ đầu Scor dán ở bụng mình, cười khổ nói.

“Mọi người!” Giọng Scor mơ mơ hồ hồ, “Anh đáng giá tốt nhất!”

Draco mỉm cười, chân chính cảm nhận được an ủi.

Vài giây sau,

“Vậy có thể buông tay chứ Scor, anh sắp đến muộn.”

“Không cần!”

“Xem, anh vừa thất tình, anh cần công việc vượt lên, em biết.”

“Lý do.”

“Kỳ thật... khách có lẽ là mục tiêu kế tiếp của anh.”

“... Thật sao?”

“Thật, anh ta có mộng tốt, còn là cầu thủ Quidditch, rất đẹp trai.”

“Lại là chú sao...”

“Lúc nào em gặp dì?”

“Không có.”

“Cho nên em không thể ngăn cản tình cảm của anh, nó rất quan trọng đúng không?”

“... Em có thể đi thấy chú ấy không?”

“Em nhìn anh ta làm gì? Không cần!”

“... Anh sẽ không gạt em chứ...”

“Đương nhiên... Không có! Được, nhưng chờ anh thành công đã. Hiện tại có thể buông tay?”

“... Anh nói vậy, một lời đã định?”

“Ok, gạt người là con heo nhỏ!”

6. Chương 6: Lần Thứ Hai Đến Nhà

Lần thứ hai Draco đến cửa nhà Potter thì đã đến bảy giờ tối.

Anh không phải cố ý đến muộn như vậy, như vậy không lẽ phép. Nhưng sáng nay thoát khỏi Scor rồi, trước khi Draco đến gặp Potter thì anh theo thường lệ vào văn phòng kiểm tra có khách liên lạc không. Quả nhiên, cửa sổ đã có cú mèo chờ anh, anh thấy ba con, anh biết chúng đều đến một khách, một công ty khai thác mỏ.

Nghiêm khắc mà nói đây không phải tình trạng đột phát. Cục điều tra tài chính Bộ pháp thuật vài năm nay quản lý sản nghiệp hùn vốn rất chặt nhằm phòng ngừa lũng đoạn, chỉ cần nghi ngờ, mặc kệ có phải ngày nghỉ hay không đều yêu cầu khách lập tức thuyết minh. Draco làm người đề nghị đầu tư, gặp gỡ cái này, không tránh được tự mình đi cục điều tra cung cấp thuyết minh.

Vì thế ngày nghỉ vốn nhàn nhã, Draco ở phòng nhỏ màu xám của cục điều tra cả ngày. Như vậy đã tính tốt, không kéo dài tới càn muộn, nhưng người điều tra hỏi đi hỏi lại vẫn làm tiêu hao đại bộ phận tính nhẫn nại và thể lực của anh.

Sau khi được giải thoát, Draco đầu chóng váng não tưởng còn nhớ rõ ngày hôm qua hẹn Potter, mà anh không có thói quen lỡ hẹn, cho dù thời gian không thỏa đáng, anh vẫn kéo chân đến đây.

Draco thở hồng hộc đi lên tầng ba, kinh ngạc chút vận động đã làm anh mệt như vậy, quả nhiên cục điều tra cung cấp Cafe loại kém đã hữu hiệu độc hại trái tim anh, mà anh uống mấy cốc? Bảy, hay tám cốc? Đầu Draco trống trơn nghĩ, rồi anh bấm chuông, hai lần, quả nhiên không ai ra mở.

Buổi tối thứ sáu, hẹn hò nồng cháy, không phải là vậy sao?

Draco thở dài, quyết định không thử mà anh cũng không có lập trường chỉ trích Potter, vì thế mở cặp, rút giấy bút, tựa vào cửa viết.

Potter:

Hiển nhiên anh hưởng thụ buổi đêm tốt đẹp, mà anh đứng, trăm ngàn đừng chậm trễ.

Tôi rất có lỗi hôm nay đến muộn.

10h trưa mai tôi lại đến, nếu không tiện, hãy gửi cú mèo cho tôi.

DM

Viết xong anh ngồi xổm xuống, đẩy vào qua khe cửa rồi tính đi.

Nhưng kết quả của đột nhiên đứng thẳng là Draco đẩy mình Cafe nhưng không có bữa trưa lay động, anh nhanh chóng dựa vào cửa, phát ra tiếng bộp. Nhưng Draco đã quen, cuộc sống càng bận rộn thì càng xảy ra thường xuyên nên anh dừng lại, chờ choáng váng đi qua.

Nhưng lúc này lại có tiếng khách.

Draco quay đầu lại, phát hiện cửa mở.

“Malfoy? Em đã đến rồi?” Phía sau cửa là Harry ướt sũng.

Uớt sũng.

Draco vô ý thức lặp lại trong đầu.

Lúc này Harry đang cầm khăn lau tóc, nửa người dưới là một cái khăn tắm ngắn nhỏ, ước chừng che đến hết chỗ đó. Mà trên người chưa hết nước, dọc theo cơ bắp mạnh mẽ rắn chắc do nhiều năm vận động, xoay tròn đi xuống, ái muội nhỏ vào khăn tắm.

“Anh nghe được tiếng chuông cửa nhưng anh phải để sữa tắm trôi hết, xin lỗi, may anh tới kịp.” Harry mỉm cười, tờ giấy cũng được nhặt lên, “A, mau vào, anh không nghĩ em tới muộn như vậy. Em đã ăn tối chưa?”

Draco nuốt nuốt nước miếng rồi nói, “Anh đều mở cửa như vậy? Rất...”, cuối cùng anh quyết định nuốt vào hai chữ kích thích.

“Đương nhiên là không.” Harry đi chân trần xoay người vào phòng khách, trên mặt đất lưu lại một chuỗi dấu vết ẩm ướt, “Cửa có lỗ nhỏ, mà khách hôm nay của anh cũng chỉ có em.”

Draco từ chối vài giây rồi mới quyết định đi vào, nhìn đá cẩm thạch màu trắng sạch sẽ nhưng có chút vết nước, quyết định hôm nay mình nên cởi giày, tìm dép trong nhà đi vào. Hy vọng trong thời gian đó Potter có thể lau khô, thay quần áo chỉnh tề...

Lau khô. Draco lại đẩy ảo tưởng trong đầu ra.

Nhất định là quá mệt mỏi. Đúng vậy.

Harry đi vào vài bước rồi phát hiện Draco còn cạo xát ở cửa, “A, em muốn đi dép? Xem, anh nhanh quên.” Rồi Harry như một chủ nhân nhiệt tình đãi khách, bước nhanh đến cửa, cúi người, mở tủ giày lấy một đôi dép để trước mặt Draco.

Draco giận tím, nhìn cái khăn tắm chết tiệt kia vì Potter xoay người mà cao lên, nhưng không đủ cao! Biểu tình có chút dữ tợn.

Harry đứng thẳng dậy, phát hiện Malfoy vẫn bất động, anh lo lắng hỏi, “Sao vậy? Quá muộn sao?”

Harry nhìn tờ giấy, tuy rằng không ngại Malfoy để mình đợi cả ngày nhưng anh không hy vọng Malfoy lại đi như gió xoáy.

“Không, nếu anh không để ý, chúng ta bắt đầu đi.” Draco lắc lắc đầu, đi dép, ngồi xuống sofa, cúi đầu ‘bận rộn’ tìm giấy bút trong cặp, “Chúng ta có đủ thời gian để anh mặc xong quần áo, nhìn xem anh tìm được cái gì.”

“Đương nhiên không ngại.” Harry rất vui, “Anh đi đổi quần áo, em ngồi đây đi.”

Mà khi Harry xoay người, tầm mắt Draco lập tức trở về trên người Harry.

Mông bị khăn tắm bao lấy vẫn rắn chắc vểnh lên, nhưng nửa người trên càng rắn chắc, so với 10 năm trước, cơ thể dày không ít, đường cong càng hoàn mỹ...

Mà Draco vừa nhìn vừa nguyên rửa tên trì độn, cũng chỉ có thằng nam thẳng giống cái đĩnh mới có thể ở trên người trước mặt một người gay như mình đi tới đi lui. Chẳng lẽ Potter không biết tính hướng của mình? Khi công khai ở Pháp, anh cũng biết báo lớn báo nhỏ ở Anh cũng đăng tin này.

“A đúng rồi.” Lúc này Harry đột nhiên quay đầu, trực tiếp nhìn thấy tầm mắt nhìn trộm của Draco, Draco kinh ngạc một chút nhưng Harry cũng chỉ sững sờ rồi nói, “Nếu em còn chưa ăn thì chúng ta có thể đi ra ngoài ăn?”

Draco duy trì biểu tình vững vàng, “Không, anh tự tiện, tôi quen hoàn thành công việc rồi nói sau.”

“Nhưng sắc mặt của em không tốt, hôm nay em cũng làm cả ngày sao?” Harry lại trở lại.

Draco bất giác cứng lại, “Đương nhiên, bởi vậy chậm trễ anh tôi rất có lỗi, tôi sẽ mau chóng hoàn thành dự định hôm nay, nhưng nó cũng quyết định bởi sự phối hợp của anh.”

Harry đặt mông ngồi vào xuống làm khăn tắm lui lên càng ngắn. “Đừng nói như vậy Malfoy, thả lỏng, chúng ta quen nhau nhiều năm như vậy, chậm một chút cũng không sao.”

Draco rốt cục tức giận,

“Tốt lắm Potter, như vậy để tôi càng trực tiếp nhắc nhở anh nếu anh nếu không lặn vào phòng mặc quần áo vào, chúng ta không thể đối thoại văn minh!! Cái tên cuồng bại lộ! Lễ phép của anh là bị ai Obliviate [Quên sạch]!? Hay là di chứng bị thương từ trận đấu!? Có cần tôi giúp anh hẹn ST Mungo không?!”

Trong mắt Harry hiện lên ý cười, cúi đầu nhìn mình rồi nhún vai nói, “Huấn luyện và thi đấu xong chúng tôi đều như vậy, xin lỗi.”

“Tên khốn.” Draco nhìn không được mắng sau đó không cam lòng đánh trả, “Như vậy anh đáp ứng lần sau cho tôi đi thăm thay lời xin lỗi.”

“Vì sao?” Đến lượt Harry trừng.

“Có lẽ tôi có thể phát hiện một cái mông tốt khác.” Anh không chú ý những lời này tương đương thừa nhận trước mặt cũng có một cái, “Hiện tại tôi đang cần người, khác anh, tôi đã lâu không có hẹn hò, tôi cần.”

“Nghĩ cũng đừng nghĩ!” Harry trừng Draco, thở phì phì đi về phòng thay quần áo.

Draco cau mũi vì Potter không có gì ngoài ý muốn khi anh thử, hiển nhiên anh ta cũng biết.

Đồng thời Draco lại tiếc nuối, Potter vẫn như cũ không thể trở thành người được chọn, giống mười năm trước.

Vì Draco nghe Harry nói, giải thích thành đừng nghĩ nguy hại đồng đội của tôi.

Sau đó y như bình thường, Harry vẫn giúp bọn họ chuẩn bị bữa tối đơn giản nóng hổi.

Draco không nghĩ thừa nhận, anh có chút cảm kích. Cả ngày bụng rỗng cùng Cafe, có canh nóng và bánh nướng, rất tốt. Anh duy trì lễ phép, vừa bảo đảm mình không ăn như hổ vồ vừa nhìn đồng giấy tờ Harry giao cho anh.

Hiện tại bọn họ đều cởi dép, ngồi khoanh chân trên sofa ăn.

Chủ nhân đều làm như vậy làm cho Draco cảm thấy tiếp tục duy trì tư thế ngồi cứng nhắc như đầu đất.

Nhưng đồ ăn mỹ vị, lò sưởi ấm áp và chủ nhân thân thiết đãi khách vẫn không ngăn cản được mặt Draco ngày càng đen.

“Ellie Roberts”, “Sophia Hughes”, “Grace Smyth”

“Xin hỏi ba vị này là?”

Harry chần chừ trong chốc lát rồi mới đáp, “...bạn gái cũ?”

Draco chậm rãi buông tấm da dê trên tay xuống, “Bạn gái cũ? Tôi còn tưởng vợ trước...”

“Anh chưa kết hôn.” Harry lập tức thanh minh, “Hiện tại cũng không có bạn gái, anh thề.”

Anh trực tiếp xem nhẹ Amy. Anh còn chưa nắm tay, đương nhiên Amy không phải là bạn gái anh.

Nhưng Draco không quan tâm câu sau, anh nhìn lên nguy hiểm nói, “Tức là ba cô gái này đều đã không có quan hệ gì với anh?”

“Đương nhiên.” Harry gật đầu, “Chúng tôi không còn liên lạc!”

Nhưng đáp án này làm Draco tức giận hơn, anh phát phát tấm da dê trên tay, cắn răng nói,

“Vậy sao bảo hiểm viết tên mấy người đó? Anh bội tình bạc nghĩa? Hay mấy cô gái đó sinh con cho anh? Cho nên sau khi anh chết cô ta có thể được tiền?”

Harry kinh ngạc há miệng thở dốc, “... Vậy sao?”

“Anh không biết!?” Draco rống giận, tấm da dê trên tay sắp chui vào lỗ mũi Harry, nếu có thể, “Anh nghĩ như thế nào vậy? Mua nhiều bảo hiểm như vậy!! Dự trữ, đầu tư, nhà ở, loại nào cũng có!! Tôi hỏi anh anh chết ai được cầm sổ tiền đó!?”

Harry giật mình, “A anh nhớ ra rồi, quản lý trước bảo anh điền, anh viết tên bạn gái...”

“Ngu ngốc!! Viết mấy cô đó còn không bằng viết Weasley!! Anh không phải cha đỡ đầu của nhóc Weasley sao!?”

“Nhưng Ron nói không được, cậu ấy còn tức giận.” Harry nhú nhú mày, “Cậu ấy có chút miễn cảm với tiền, em biết đó.”

“Nếu vậy sao anh mua nhiều bảo hiểm như vậy!?” Draco tiếp tục rống, “Anh có não hay không?? Có nghĩ tới hay không?? Tôi không tin quản lý của anh hoàn toàn không nói cho anh biết!? Anh làm công ích? Cứu tế đám bạn gái?”

“Anh đã quên có chuyện này.” Harry gãi đầu, “... Vậy làm sao bây giờ?”

“Còn có thể làm gì!? Thừa dịp anh sống, bỏ!!”

“Đương nhiên, bỏ!” Harry nhanh chóng phụ họa, “Nhưng có thể sửa không?”

Draco mặt đen cầm tấm da dê, để sát vào chỉ cho Harry xem, “Quy định này, nhìn thấy không? Người mua bảo hiểm có quyền lợi tùy thời sửa đổi người được nhận tiền, anh hoàn toàn không biết sao?”

“Hiện tại anh đã biết...” Harry làm bộ thật sự nghiên cứu kí tên, muốn nhảy qua Draco chất vấn.

Draco cầm tức trừng Harry, nhấn nhin trở lại công việc của mình,

“Mà đề nghị của tôi là quý và dự trữ, anh có thể nghĩ, điều kiện tiên quyết là anh có người thích hợp được lợi. Đây là bảo hiểm chết, người chết thì người có tên sẽ được lĩnh tiền, có thể giải trừ, hai loại bảo hiểm đầu đã cung cấp đủ, không cần lãng phí để người khác thành phú ông!”

Vừa nói anh vừa phân loại đồng giấy tờ.

“Mặt khác anh phải giữ lại bảo hiểm thương tổn vận động và tàn phế, xét tính chất công việc của anh, anh có thể lo lắng đề cao bảo hiểm. Tôi thấy thời gian là năm năm trước, hiện tại tiền lương của anh cao hơn năm năm trước, hoàn toàn phù hợp điều kiện đề cao, chỉ xem anh cảm thấy thế nào.”

Harry khiêm tốn nghe.

“Mà sửa đổi người được nhận tiền và giải trừ anh có quyền quyết định cho nên anh có thể trực tiếp kí tên trùm lên. Đề cao bảo hiểm phải thảo luận với công ty bảo hiểm, anh nghĩ kĩ rồi tôi sẽ liên lạc giúp anh.”

“Ok, anh thử xem.”

Harry lập tức thử dùng pháp thuật hủy bảo hiểm. Quả nhiên, tên thuận lợi bị bỏ, tấm da dê cũng đỏ lên, nhảy ra ngày hôm nay, Draco giải thích nó tỏ vẻ có hiệu lực.

Draco cần mấy tấm da dê, vạch chỗ tên người nhận để Harry sửa. Harry chần chừ một chút rồi nói, “...Anh sửa sau.”

“Đúng vậy, anh nên hiểu rõ, nếu không có, trực tiếp hủy là được.” Draco liếc Harry.

“Anh hiểu.” Harry gật gật đầu.

Về phần đề cao bảo hiểm, Harry tỏ vẻ nghe Draco nói. Vì thế bọn họ hẹn nhau thứ ba gặp ở đại sảnh Gringotts, trừ bỏ đi vào xem tài khoản của Harry, cũng thuận tiện đến công ty bảo hiểm làm thủ tục, như vậy sẽ nhanh hơn.

Đêm đó sau khi Draco về, Harry cầm tấm da dê, sửa tất cả tên thành Draco Malfoy. Anh biết Malfoy không cần hán tiền bảo hiểm nhưng cậu ấy là người anh yêu, anh hy vọng người kia là Malfoy, không hơn.

Sau đó Harry nhớ lại buổi tối.

Sau đó anh mới lĩnh ngộ ánh mắt chăm chú của Malfoy lên anh, mà anh thấy rất tốt, anh hoàn toàn không ngại Malfoy nhìn thêm nhưng nghĩ tới Malfoy còn muốn xem người khác làm anh bất mãn. Nghĩ vậy Harry di động đến lò sưởi, mở trò chuyện, mục đích là nhà Weasley.

“Mione? Thật có lỗi, không làm phiền cậu chứ?”

“Harry? Sao vậy, mình còn bi thảm tăng ca.”

“Mình có thể tưởng tượng Ron kêu rên.”

“Ha, hôm nay anh ấy ở bộ thần sáng, đều là vì cuối tuần này nghỉ ngơi!”

“Oa, định đi chỗ nào chơi vậy?”

“Chúng mình tính lên núi, tuy rằng lúc này còn lạnh nhưng tiện.”

“Thực hạnh phúc, mình rất ghen tị.”

“Cái người trừ mùa bóng còn đâu mỗi ngày đều nghĩ không có tư cách nói như vậy! Nói mau, tìm mình có chuyện gì?”

“A đúng rồi, mình muốn tham khảo ý kiến của cậu một chút...”

“Ý kiến? Mặt nào?”

“Là... là cái lần trước mình hỏi cậu, tức giận đó?”

“A, như thế nào?” Giọng Hermione đột nhiên có sức sống hơn, “Có tiến triển?”

“Đúng vậy, mình nghĩ vậy. Cậu nói xem... Nếu người kia ở trước mặt mình tỏ vẻ có hứng thú với những người khác... là ý gì?”

“Có hứng thú với những người khác?”

“Như là nói những người khác đẹp trai hơn mình ... cậu thấy thế nào?” Harry nói.

Lập tức từ trong lò sưởi truyền ra tiếng cười to,

“Ha ha ha — Harry đáng yêu, cậu phải có tự tin, cậu là người đẹp trai nhất trong những người mình biết ...”

“Đừng cười mình.” Harry quăn bách, “Chỉ là mình có chút hoang mang, mình rõ ràng có thể cảm nhận được tầm mắt của em ấy, vì sao còn nói với mình như vậy? Mình không phải loại hình của em ấy sao?”

Bởi vì tiếng củi lộp bộp trong lò sưởi nên Hermione nghe không rõ. Cho nên cô lại cười to rồi mới đáp lại,

“Nếu cậu có thể cảm nhận được ánh mắt của người kia thì đó mới là đáp án chính xác. Có lẽ người kia thậm chí muốn nhắc nhở cậu động tác của cậu nhanh lên, đó là cổ vũ!”

“Thật sao?” Harry lại vui vẻ, “A, Mione, mình rất cần xác định...”

“Đúng vậy, cậu rất giống đứa ngốc lâm vào tình yêu cuồng nhiệt,” Cô cười, “Mình rất chờ mong cậu mang bạn gái đến nhà chúng mình.”

“Bạn gái?” Harry lần này nghe rõ nên cảm thấy nghi vấn.

“Hugo ở dưới gọi mình, mình phải đi xem chuyện gì...”

“Ok, ngủ ngon.”

“Ngủ ngon.”

7. Chương 7: Làm Việc Ở Gringotts

Buổi tối cuối tuần, đồ Scor lên giường, Draco mặc áo sơ mi tơ lụa màu bạc xuất hiện ở quán bar anh thường đi. Đương nhiên, nơi này cũng là gay bar. Khi có người tình cố định, anh sẽ mang tình nhân đến uống. Khi không có, một mình tới chỗ này tìm kiếm một cuộc gặp gỡ bất ngờ khác.

Cho nên phục vụ vừa thấy anh thì giờ ly chào hỏi.

Draco cũng nâng tay chào, mặc kệ ánh mắt tụ tập tới khi anh vào cửa, anh trực tiếp đi đến quầy bar, ngồi trên ghế gọi rượu.

Lập tức hương vị vừa đắng vừa ngọt xuất hiện ở đầu lưỡi, độ cồn cao làm Draco lâng lâng.

Draco hí mắt, quyết định đây đúng là thứ mình cần.

“Vị đầu gỗ của anh đâu? Sao hôm nay không thấy?” Phục vụ tiếp tục lau ly rượu, giống như lơ đãng mở miệng.

Draco nhả nhận lườm anh ta, “Không cần thử, ta nghĩ nhiều người đều biết anh ta sắp kết hôn.”

Phục vụ nhún vai cũng không phủ nhận. “Vòng luẩn quẩn này rất nhỏ, ai là tên khốn luôn truyền nhanh.”

Draco một tay chống cằm, “Mà ai luôn gặp được tên khốn cũng vậy?”

Quả nhiên phục vụ cười cười, “Quả thật, chúc mừng anh được ghi lại.” Cầm phục vụ nâng ly, “Ly này tôi mời.”

“Tôi không cảm kích, thật sự.” Draco lẩm bẩm, lại uống một ngụm rượu. Lần này cảm nhận được vị sập, “Nhưng, cảm ơn.”

“Đừng nản chí, thất bại luôn là mẹ của thành công.” Phục vụ cúi đầu, nhìn sang phải, “Khi anh thương tâm, chúng ta có thêm mấy tên đẹp trai.”

Draco miễn cưỡng nhượng mảy, tầm mắt thuận theo phục vụ ám chỉ nhìn qua.

Quả nhiên cách năm chỗ không ai ngồi ở quầy bar, một người đàn ông lạ mặt.

Người kia cũng phát hiện tầm mắt của Draco, quay đầu, nhìn Draco. Căn cứ vào lễ phép bình thường, anh ta nâng ly rượu trong tay.

Draco đáp lễ rồi quan sát.

Quả thật, người kia ngũ quan khắc sâu, anh tuấn. Mà tuổi hơi lớn, có lẽ đã hơn 35 tuổi, khóe mắt có nếp nhăn, ổn trọng, thành thực mị lực, cử chỉ tự tin không lỗ mãng, càng khó là đáng người không tài...

Nếu là trước hôm qua, có lẽ Draco sẽ hưng trí tham gia vào một mối quan hệ khác.

Nhưng ngày hôm qua anh ở nhà Potter làm anh không thể không khựng hoảng nhìn kích thích eo người kia vẫn không đủ bé, bả vai không đủ rộng, mộng tưởng định cũng không phải kiểu mình thích, mà quá ổn trọng, không có xúc động thô lỗ thiếu vắng như Potter....

Khi phát hiện mình so tên chết tiệt kia với người khác, tâm tình Draco càng kém, đột nhiên mất đi hưng trí, ủ rũ quay đầu lại.

“Sao? Không có hứng thú?” Phục vụ tiến lại hỏi.

Draco liếc hắt, “Khi nào thì anh còn dẫn mối?” Uống thêm chút rượu.

“Mới vừa rồi khi anh vào cửa, anh ta hỏi tôi chuyện của anh.” Phục vụ lặng lẽ lộ ra.

“Anh ta cũng độc thân?” Draco nhượng mảy, cảm thấy có chút mơ màng.

“Hình như vậy, nghe nói là ly hôn, sẽ không còn muốn thử hôn nhân.” Phục vụ nói.

Draco trì hoãn suy nghĩ, “... Có lý, có lẽ tôi nên qua.”

Mới nói xong Draco đã cảm thấy có người ngồi xuống ghế bên tay phải chỗ mình ngồi.

Quay đầu, là người đàn ông vừa rồi đến gần.

Anh ta lại cầm ly rượu thăm hỏi, “Aidan Johnson, thật vui khi biết em.”

“Draco Malfoy.” Draco cũng nâng ly.

“Chưa thấy em bao giờ, lần đầu tiên đến?” Johnson tự nhiên mở miệng.

Draco liếc nhìn phục vụ, anh ta nhún nhún vai, không biết là tỏ vẻ không tiết lộ tình báo của mình nhiều lắm hay là chỉ là lời dạo đầu biết rõ còn cố hỏi.

Draco gật đầu trả lời giữ lại, “Thời gian này bận, ngừng một thời gian không tới.”

“Tôi vừa chuyển đến do công việc, còn đang quen thuộc.” Johnson cười cười tự giới thiệu.

“Vậy sao? Trước ở đâu?” Draco thuận miệng hỏi.

“Pháp. Xin lỗi nhưng đồ ăn nơi đó ngon hơn.”

“Đúng vậy.” Draco cười khê, “Anh ở nơi nào? Tôi từng ở Pháp...”

“Thật trùng hợp.”

...

Một giờ tiếp, Draco và Johnson vượt qua một thời gian vui vẻ vì có cùng đề tài. Chẳng qua khi Johnson, Draco không làm giống ước định đi cùng Johnson.

Draco vẫn ở lại quầy bar uống thêm rượu, đồng thời nhận ánh mắt thân thiết của phục vụ. Anh chớp chớp đôi mắt sương mù, anh không vì thất tình mà đa sầu đa cảm, chỉ là... không có hứng thú...

Còn lí do? Draco còn không nghĩ được.

Trước khi rời khỏi quán bar, anh ngửa đầu uống nốt rượu, cảm giác trôi nổi làm anh thoải mái.

Anh quyết định trở về mơ giấc mơ dính dính, như sáng nay. Cứ việc bên trong có Potter không nên xuất hiện nhưng cũng không có gì.

Potter là một trong những tình nhân trong mơ do gay bầu a.

Mà mình nếu có chút phản ứng thì cũng rất bình thường. Chết tiệt.

“Phải tích cực chút, đương nhiên... Em ấy đang chờ mình hành động... Đúng! Tích cực, hành động...”

Buổi sáng thứ ba, Harry đứng ở cửa Gringotts, lắng nghe những câu chuyện của người khác không hiểu.

“Potter,” Draco từ xa đã nhìn thấy Harry, lên tiếng chào, khi Harry đi nhanh đến chỗ mình thì anh thấy lạ nói, “Sao vậy, hôm nay anh còn có dự định khác sao?”

Harry vẫn cười tươi, nghe vậy thì có chút hoang mang, “Dự định gì? Không phải là theo em sao?”

“Tôi không biết anh đến ngân hàng cũng đẹp trai như vậy, rất giống tham gia hôn lễ.” Draco đánh giá Harry.

“Ngẫu nhiên anh cũng mặc như vậy.” Harry co quắp hỏi, “Đẹp không?”

Quả thật hôm nay Harry đặc biệt chú ý bề ngoài.

Anh không thể không chú ý đến mỗi lần Malfoy xuất hiện đều mặc trang phục chính thức Áo sơ mi, nơ, vest, trường bào thon dài vừa người, rất đẹp.

Mà có lẽ Malfoy thích vậy cho nên Harry quyết định hôm nay tạm thời buông những quần áo mình hay mặc, học Malfoy mặc.

Thậm chí anh còn dùng gel vuốt để tóc dán ở trên đầu. Nhưng vẫn là có một hai dúm rối xuống nhưng không sao, nó chỉ làm cho Harry càng thêm đẹp trai.

“Rất đẹp.” Draco nói, lại nhìn vài giây, cuối cùng giật mình, “Khó trách tôi cứ thấy không đúng chỗ nào, nơ màu bạc chỉ dùng ở hôn lễ và lễ tang, bình thường anh không nên mang nó chạy nơi nơi.” Draco chỉ nơ của Harry.

“A, thật ssao? Anh không chú ý...” Harry ngốc ngốc kéo nơ.

Nhìn Draco, quả nhiên Draco dùng nơ màu xanh.

“Đến đây đi tôi giúp anh.” Draco nâng tay cởi nơ xuống cho Harry, nhét vào túi trước ngực cho anh, điều chỉnh áo Harry, “Như vậy tốt hơn nhiều, chỉ thua tôi một chút, đi thôi, tôi đã hẹn trước, sẽ nhanh hơn chút.”

Vì thế Harry ngoài ý muốn được chăm sóc, tâm tình lại trở lại điểm tối cao, anh đi cạnh Draco, săn sóc hỗ trợ đẩy cánh cửa Gringotts.

Bất cứ gay nào nhìn vậy thì đều cho rằng bọn họ là một đôi người yêu tương xứng.

Sáng nay Oliver Wood cũng đến Gringotts làm việc cũng là một trong số đó.

Hai giờ sau, Draco và Harry đi ra Gringotts.

“Hiện tại Granger hỏi lại anh có mấy cái vòm thì còn không đáp ra được?” Sắc mặt Draco không tốt nói. Hôm nay bọn họ đến xem để Potter có chút khái niệm.

“Bảy.” Harry đáp lại, “Bốn Galleon, hai bảo thạch và một văn kiện cơ mật.”

“Tốt lắm.” Draco đùa cợt, “Chỉ tiếc bốn cái trống rỗng, có mấy cái cũng vậy.”

Cho nên Harry chỉ có thể cười.

“Nhưng hiệu suất thần sáng thật chậm, không phải báo đã nói đã sớm tìm được tiền sao, sao còn không trả lại?” Draco bắt nạt nói.

“Ron nói còn có chút thủ tục hành chính, chờ thêm, anh cũng không gấp.” Harry giải thích.

“Không vội? Còn liên quan đến lợi tức, bộ thần sáng cũng sẽ không sinh lợi cho anh.” Draco nhú mày, “Tôi phải nhớ rõ viết thư đi hỏi, có văn bản chính thức thúc giục thì sẽ không bị kéo dài.”

“Như vậy có thêm nhiều việc không? Cứ từ từ, không vội.” Harry nhớ tới khuôn mặt tái nhợt của Malfoy.

Draco lườm Harry, “Việc không có khả năng ít, nhìn một đồng cổ phiếu đắt và khế ước, tôi quyết định nói với Granger đề cao phí dụng cổ vấn.”

“Anh đồng ý, không cần hỏi cậu ấy.” Harry lập tức gật đầu, “Em cứ nói.”

Draco trừng Harry, “Anh còn không phá sản là kỳ tích.”

“Anh có thể tín nhiệm em.” Harry nhếch miệng.

“Đúng, như anh tin sáu vị quản lí trước, tôi hiểu.” Draco liếc Harry.

“Không phải ý này, anh...” Harry còn muốn giải thích nhưng Draco chen vào, “Được rồi, tôi đói bụng, chúng ta tìm một chỗ ăn trưa, buổi chiều còn phải đến công ty bảo hiểm.”

Mà như vậy xem như hẹn hò?

Harry lập tức nhớ tới kế hoạch tích cực chủ động của mình, anh tiếp lời, “Ok, anh mời, tình không thấp thế nào?”

“Tình không thấp?” Draco nhướng mày, nơi đó phí rất cao.

“Đương nhiên.” Harry lấy ra mấy Galleon, “Anh mượn Mione ít tiền, hẳn là đủ chúng ta ăn một chút ...” Harry quyết định lấy hết ra mời khách!

“...” Draco trừng vài đồng xu đáng thương, “Mượn bao nhiêu?”

“Mione sao? 50 Galleon.” Harry thành thật đáp, không hiểu ý của Draco.

“... Ngày mai tôi sẽ ưu tiên xử lý cổ phiếu.” Draco nói, “Sau đó giúp anh giải quyết toàn bộ nợ nần, đây là chức trách của tôi.”

Harry gật đầu đồng ý, “Vây cũng tốt, Mione đi du lịch, cũng cần tiền.”

‘Mà anh cần cái đầu! Chân chính!’

Trước khi Draco quyết định mắng thì một người gọi nên Draco nhanh chóng biến hóa biểu tình.

Đồng thời, Harry cũng lên tiếng chào, “Wood? Thực trùng hợp, đã lâu không thấy.”

“Đúng vậy, thực trùng hợp...”

Người tới là Oliver Wood đã ở ngoài Gringotts đợi hai giờ.

8. Chương 8

Có thể trở thành bạn trai Draco, kỳ thật vẻ ngoài đều đạt tới tiêu chuẩn nhất định, Oliver Wood cũng không ngoại lệ.

Từng là cầu thủ Quidditch và đang là thầy giáo dạy bay, dáng người Wood vẫn duy trì đường cong đẹp, phối hợp ngũ quan đoan chính và khi cười lộ lên thì mang chút vô tội, là một người đàn ông ấm áp như mặt trời dễ dàng làm người khác thân cận.

Nhưng hôm nay Wood không tốt lắm, mặc dù mặc trường bào nhưng áo nhiều nếp nhăn, tóc cũng có chút hỗn độn, không có sức sống như bình thường.

Mà Harry không phát hiện, anh vui vẻ nói,

“Em phải chúc mừng anh a Wood, em nghe Fred nói tháng sau anh kết hôn, chúc mừng!”

Sắc mặt Wood trở nên kỳ quái. Hắn nhìn Harry và Draco như xác định cái gì.

Draco cười lạnh trong lòng, anh biết Wood nghĩ gì. Đồng thời trong lòng cũng đau đớn, cũng cười nhạo mình vụng về. Anh sớm nên biết khi bọn họ hẹn hò Wood có khuynh hướng che dấu tính hướng là có ý gì.

Cho nên Draco lặng yên nhìn Wood nói như thế nào.

Chỉ thấy Wood cẩn thận nói, “Cám ơn,... Cũng hoan nghênh em tới, những người trong đội bóng thấy em sẽ rất vui vẻ.”

“Đương nhiên, không có trận bóng thì em sẽ đi.” Harry cười nhận lời, “Không biết hiện tại mọi người thế nào? Lâu như vậy không liên lạc, thật là chuyện kỳ quái.”

“Anh ít ở London, đều ở phía nam, rất nhiều liên lạc cũng vì hôn...” Nói đến đây Wood ngừng một chút, tầm mắt hướng về phía Draco.

Draco làm bộ không thấy được nhưng Harry lập tức phát hiện, nghĩ Wood tò mò nên giải thích, “A, vị này là Draco Malfoy, chắc anh cũng biết, hiện tại cậu ấy là quản lý của em.”

Ánh mắt Draco nhìn chung quanh vòng vo trở lại, nhìn Wood chờ đợi hần nói.

Mà không chút nào làm anh ‘thất vọng’, Wood mở miệng chính thức phủ nhận quan hệ của bọn họ, “Ma...Malfoy, xin chào.” Từ xưng hô.

Draco giật nhẹ khóe miệng. Quả nhiên không nên chờ mong. “Rất vinh hạnh, anh Wood.”

Anh nhìn Harry nói, “Không quấy rầy hai người ôn chuyện, Potter, 2h chiều, gặp ở đại sảnh Gringotts. Tôi đi trước.” Anh nói xong thì gật đầu, xoay người bước đi.

Chuyển biến đột ngột làm Harry thiếu chút nữa không phản ứng kịp, anh bất chấp Wood, chạy nhanh đuổi theo Draco.

“Nè, chúng ta cùng đi ăn?... Chờ anh!”

Nhưng ngay khi Harry giữ chặt khuỷu tay Draco, một câu “Malfoy!” đến từ Wood làm hai người cùng quay đầu. Draco mặt không chút thay đổi mà Harry thì ngoài ý muốn.

“Anh, chúng ta có thể nói chuyện không?”

Wood cũng bất chấp Harry ở đây khẩn cầu nhìn Draco.

“Wood?Malfoy?” Harry nhìn hai người, giờ mới phát hiện không đúng.

Draco bình tĩnh nói, “Tôi không thấy cần, nếu anh Wood có việc, mời nói.”

“Em...” Wood nhìn thoáng qua Harry, quyết định đổi một cách nói khác, “Tiền anh sẽ trả, thật sự! Nhưng em không thể lấy đi chúng nó bây giờ, rất, đột nhiên... Anh không đoán trước, hôm nay anh mới biết, Gringotts cho anh biết, em... Em không thể...”

Harry hỏi, “Hai người biết nhau?” Không có người để ý tới anh.

Draco máy móc trả lời, “Thật có lỗi, cho vay không ở trong phạm vi nghiệp vụ của tôi, nếu tài chính của anh Wood đây có khó khăn, mời liên hệ với Gringotts.”

“Cho vay?” Harry không tha hỏi tiếp muốn gia nhập đối thoại, “Là chuyện công?”

Mà anh vẫn bị hai người này xem nhẹ.

Wood lo lắng,

“Nó không có ảnh hưởng với em!! Nhưng sẽ hủy hết thủy của anh!! Dra...Malfoy, em không thể như vậy...”

Draco bật cười, “Hết thủy của anh?” Những lời này là nói cho anh nơi đó chỉ có tiền của anh, không có anh?

Nấn lòng thoái chí, Draco lại càng bình tĩnh nhưng anh không muốn ở đây thêm một giây, anh quay đầu lại nhắc nhở Harry, “2h chiều, đừng quên.” Rồi ba một tiếng, độn thổ đi.

Harry không hiểu ra sao trừng mắt hô to, “Malfoy!?”

Rồi anh trông Wood, “Sao vậy!?”

2h chiều, khi Draco xuất hiện ở trước cửa Gringotts, sắc mặt anh đã tốt hơn trước rất nhiều.

Nhưng đổi thành Harry buồn bực.

Draco đi tới thấy Potter tùy tính ngồi ở cầu thang trước cửa, một tay chống cằm trông cái gì đó, bộ dáng không kiên nhẫn.

Người đi đường vội vàng cũng vẫn quay đầu lại ngắm anh.

“Potter.” Draco lên tiếng. Anh thấy quả thật xúc động nhưng còn chưa nói nửa câu sau thì đã thấy Harry giống buổi sáng đi nhanh đến cầm tay anh, kéo anh đi hướng ngược lại với Gringotts.

“Đi đâu vậy? Công ty bảo hiểm ở bên phải...” Draco lảo đảo bước theo.

“Không đi! Anh rất đói.” Lúc này bọn họ đi đến nơi có thể dọn chỗ, Harry trực tiếp mang bọn họ đi.

Giây tiếp theo Draco phát hiện mình đứng ở cửa tinh không thấp.

Draco trông Harry, “Sao lại đến đây? Chúng ta đã hẹn...”

Nhưng Harry hoàn toàn không nghe Draco nói, anh cầm chặt tay Draco, không nói một câu đẩy cửa tinh không thấp, bồi bàn lập tức mỉm cười đón.

Draco không hiểu nhưng kéo nhau ở cửa cũng không phải là phong cách của anh. Nơi này là nhà ăn mà rất nhiều khách của anh hay đến, anh quyết định phối hợp.

Mà Harry đã hẹn trước.

Phòng ăn có đủ sofa mềm cho bốn người sắp xếp mặt đối mặt, mặt tường còn lại là thủy tinh tầm nhìn tốt nhất để ngắm cảnh. Ban đêm có thể thưởng thức cảnh đêm xinh đẹp của thành phố.

Harry đẩy nhẹ Draco vào vị trí dựa vào cửa sổ, nhưng anh cũng không đi đến chỗ đối diện mà anh ngồi xuống cạnh Draco. Hình thành cảnh tượng quái dị hai người bọn họ ngồi cạnh nhau đối mặt một cái sofa không.

Vị bồi bàn chớp mắt cũng không nói gì, đưa menu, rót nước cho hai người rồi lễ phép hỏi, “Xin hỏi có chờ khách đến đông đủ rồi mới gọi món không?”

“Không cần, chỉ có hai chúng tôi.” Harry nói, trả menu cho bồi bàn, “Hai phần A, một chai rượu đỏ, cảm ơn.”

Draco thấy thế thì mở miệng sửa, “Một phần, tôi không cần.”

“Hai phần!” Harry quay đầu trông Draco sau đó phất tay cho bồi bàn đi.

Sau khi bồi bàn đi Draco lập tức nói. “Anh phát điên cái gì? Tôi đã hẹn công ty bảo hiểm buổi chiều thảo luận kế hoạch, anh đã làm chúng ta sắp đến muộn, hiện tại anh đang làm cái gì?”

Harry cầm ly nước ừng ực uống cạn, “Chúng ta cũng hẹn cùng ăn! Cứ từ từ.”

“Chúng ta không có.” Draco lập tức phản bác, “2 giờ trước anh làm cái gì?”

“Chúng ta có, chúng ta rõ ràng nói tới đây!” Harry nói, “Cho nên anh nghĩ không đúng chỗ nào? Suy nghĩ 2 giờ, anh rất đói! Vì sao em bỏ lại anh chạy?”

Harry xoay người ép hỏi, Draco phát hiện vị trí như vậy tương đương anh bị ‘nhốt’ giữa Harry và thủy tinh.

Draco nhú nhú mày, không quen, nhưng miệng không quên đùa cợt, “Nếu như vậy thương tổn lòng tự trọng của anh thì tôi xin lỗi. Tôi không biết cấu thể chủ nhân cảm như vậy, lần sau tôi sẽ chú ý.”

“Malfoy, anh nói thật!” Harry lại càng không vui, “Anh biết em mất hứng nhưng anh không nghĩ ra lý do là gì. Wood muốn vay tiền em? Cho nên em mất hứng?”

“Lại không liên quan đến anh.” Draco liếc Harry sau đó dùng chú báo giờ, “Tốt lắm, chúng ta đến muộn, bởi vì anh, tôi phải hẹn lại.” Anh lấy ra giấy bút viết, tìm bồi bàn, nhờ bọn họ dùng cú mèo công cộng đưa đi.

Lúc này đồ ăn cũng được đưa lên, salad, bánh bao nóng và canh. Harry vừa xếp đồ ăn vừa nói, “Nhưng hiện tại liên quan chuyện đến anh. Em không muốn cho vay, anh đồng ý, dù sao anh ấy cũng từng là đội trưởng đội bóng, về sau anh ấy sẽ không đi tìm em.”

Harry chia salad làm hai xấp nhỏ, đẩy một phần cho Draco, gấp bánh bao qua.

“Anh cho anh ta vay?” Draco cao giọng nói, “Anh ta vay anh?”

Harry sững sốt rồi gật đầu. “Anh hỏi Wood, anh ấy nói thiếu tiền phòng nửa năm. Vì anh ấy sắp kết hôn cho nên anh... nhưng, vì sao anh ta lại tìm em vay tiền?”

Draco không để ý tới vấn đề, lông mi dựng thẳng lên hỏi, “Anh có tiền?!”

Harry chần chờ nói, “... Không phải ngày mai có sao? Cổ phiếu, em nói cần bán.”

“Anh, người cũng thật biết cách làm trái tôi, Potter, bất cứ chuyện gì!” Đến phiên Draco thở phì phì.

“Nào có!?” Harry khấn trương, “Sao vậy, anh không nên cho Wood vay? Em nói cho anh biết lý do a...”

Draco nhìn Harry vô tội khấn trương, vừa muốn giận vừa muốn cười, trong lòng phức tạp.

Nhưng ngẫm lại hiện tại Wood là tốt hay xấu đều đã không liên quan đến mình, anh sẽ không nhân từ khi chia tay còn giúp Wood, nhưng cũng sẽ không cố ý bức anh ta vào ngõ cụt, anh ta không đáng giá, vì thế Draco phát tay, “Quên đi, anh thích cho vay đó là chuyện của anh, anh ta vay anh bao nhiêu?”

“8000 Galleon.” Harry nhin không được hỏi tiếp, “Anh cho Wood vay tiền... ảnh hưởng không tốt đến em?”

Draco liếc Harry rồi nhún nhún vai,

“Đương nhiên, dù sao anh ta quăng tôi chạy đi kết hôn, nếu anh ta không trả được tiền phòng, tôi sẽ càng thêm vui vẻ.”

Nói xong Draco cũng thấy đói bụng, kỳ thật giữa trưa anh trốn vào văn phòng, không đi ra ngoài ăn.

Vì thế Draco cầm dao nĩa ăn salad.

Harry đang cầm bánh bao tạm dừng ở không trung hai giây rồi mới quất,

“Cái gì!??”

20 phút sau, Harry trốn vào WC.

Anh cầm gương hai mặt gọi Hermione.

“Mione!! Tình trạng khẩn cấp!!!” Harry nói.

“Cái gì? Mình đang họp!” Hermione rít nhỏ.

“A, xin lỗi, mình sửa...”

“Được rồi, chỉ cần nói ngắn gọn, nhanh lên!”

“Tớ chỉ có thể nói rất không xong!!”

“Tớ... tớ làm một chuyện ngu xuẩn, người kia quyết định muốn đi quán bar tìm đàn ông!”

“Người kia?”

“Đúng, người kia!! Tớ nên làm gì bây giờ!?”

“Cô ta cũng thật hào phóng...”

Lúc này phát âm tê tê làm cô và anh mơ hồ.

“Có phải tớ bị knockout không!? Cậu giúp tớ với!”

“Cậu làm chuyện ngu xuẩn gì vậy!?”

“Chỉ... Chỉ cho bạn trai trước vay tiền đi kết hôn...”

“A!!Harry— rất không xong!! Cô ta còn nói chuyện với cậu!?”

“Vẫn nói... không xong như vậy!?”

“Đúng vậy!! Chính là không xong như vậy!”

“Vậy cậu đi quán bar cùng, phá!”

“Đi theo?”

“Đúng, đi theo!!”

“Cậu bị hàng xuống quan sát, cậu phải bảo đảm không có người mới dự khuyết xuất hiện!!”

“Vậy sao? Ok! Hiểu!!”

“Cám ơn Mione!! Tớ vĩnh viễn cảm kích cậu!!”

“Không cần!! Cố lên!! Cậu làm được!!”

“Ừ.”

9. Chương 9: Đi Uống Rượu

Gay bar tối hôm nay cũng chật ních người.

Hôm nay là thứ ba, quán bar khác có lady's day, nơi này có boy's day.

Những người dưới 25 tuổi, tuy rằng sớm qua giai đoạn thiếu niên, nhưng ở buổi tối này được hưởng thụ ưu đãi đồ uống nửa giá. Trong bar ngày này náo nhiệt hơn bình thường rất nhiều, những khách quen vui vẻ sẽ có nhiều gương mặt mới xuất hiện.

10h tối, Draco mang Harry đi vào cửa quán bar.

Trước khi đẩy cửa đi vào, Darco lại quay đầu hỏi, “Anh xác định? Tôi không cho là bên trong sẽ làm anh thấy thoải mái.” Hơn nữa nhìn thấy hai người đàn ông ôm chặt thân thiết, “Nếu anh tông cửa xông ra, tôi sẽ rất phức tạp.”

Harry nhìn cửa, nhìn người đàn ông tóc vàng bên cạnh mình.

Bọn họ hẹn muộn như vậy là yêu cầu của Malfoy, mà Harry nôn nóng biết vì sao.

Nhìn Malfoy, hiện tại mặc trang phục khác khi đi làm. Dưới lớp áo gió là áo sơ mi tơ lụa màu tím làm màu da trắng nổi bật, cổ áo mở hai nút lộ ra xương quai xanh tinh xảo, mái tóc vàng mềm mại cũng không bị cố định chỉnh tề, chúng nó tự nhiên làm Draco đẹp hơn!!

Hiện tại Harry sẽ không nói trang phục ba loại là bộ dáng Malfoy đẹp nhất.

Ban đêm Malfoy càng hấp dẫn, sao anh có khả năng để một người như Malfoy nơi nơi chạy loạn!

Vì thế sắc mặt Harry không tốt nói, “Đương nhiên sẽ không, tôi sẽ không làm chuyện ngu xuẩn, nếu em kiên trì nhất định phải tới nơi này uống vài ly, anh sẽ đi cùng em sau đó đưa em về nhà.”

“Thật ga lăng a.” Draco nhướn mày, “Tiếc nuôi là tôi không phải là mỹ nữ tóc vàng, không có một đêm hương diễm chờ anh.”

“Hoặc là chúng ta có thể mua rượu trở về?” Harry không tha đề nghị, “Đi nhà em? Hoặc là nhà anh, như vậy không phải càng thoải mái hơn sao?”

Draco nghĩ Harry bài xích gay, anh nhúu mày, “Nếu anh không muốn vào, không có người miễn cưỡng anh, kỳ thật cũng tốt, anh vẫn là nhân vật công chúng.”

“Không! Anh phải đi theo em!” Harry lập tức phản đối, sau đó thấy Draco quái dị nhìn mình, anh nhanh chóng nói tiếp, “Hơn nữa không phải chúng ta cũng chưa từng cùng uống rượu sao? Chúng ta sớm nên uống, sẽ rất tuyệt, uống ở đâu cũng không sao ...”

Draco nhìn đánh giá Harry trong chốc lát, cuối cùng nhún nhún vai, “Được rồi, nếu anh kiên trì.” Nói xong anh đẩy cửa quán bar.

Quán bar, ngọn đèn mở ảo, nhạc jazz thư hoãn chảy đến mỗi góc.

Nếu không để ý khách hàng, nơi này là quán bar rất tuyệt.

Draco đẩy cửa sraau, một ít khách quen nhìn. Bọn họ nhìn thấy Draco, rồi thấy Harry phía sau. Nhưng cửa lại đóng lại, thiếu ánh sáng giúp đỡ, người trong hai ba giây có thể nhận ra Harry không nhiều lắm.

Nhưng trên đường Draco đưa Harry đến quầy bar, bọn họ đi qua một ít chỗ ngồi, Harry vẫn làm quán xôn xao lên.

Lúc này Harry đi phía sau Draco đột nhiên kêu một tiếng, “Ồi!”

Draco nghi hoặc quay đầu, phát hiện Harry quay đầu nhìn xung quanh, anh dừng lại hỏi, “Làm sao vậy?”

Harry quay lại đầu, có chút kinh hách, “Có người... Có người véo mông anh!!”

Mà Harry thật sự có chút đáng yêu, Draco chú ý tới mặt Harry không có ghét bỏ, không biết vì sao tâm tình càng vui hơn, anh đến gần Harry, làm bộ thăm dò quan tâm, “Chỗ nào?”

“Chỗ này...” Harry thành thật xoa mông bên trái.

Nhưng Draco lại vươn tay dùng sức nhéo một chút ở chỗ đó.

“A!” Harry cố không nhảy dựng lên, ôm mông, không thể tin tưởng Draco. Tâm tình Draco rất tốt, anh nhếch miệng, “Quen là tốt rồi.” Sau đó thuận tay vòng tay qua thắt lưng Harry, “Đến đây đi, anh cần bảo vệ.”

“Vây, đó là bình thường sao?”

Harry ngốc ngốc di động, không thể không chú ý đến tay Draco đặt trên lưng mình.

“Tổ về anh rất được hoan nghênh.” Draco cười to, “Anh có mông tốt, anh biết.”

Mặt Harry nóng lên, không xác định mình có nên vui vẻ vì lời khen hay không, “Em cũng cũng bị như vậy?”

Lúc này Draco đi cạnh Harry, giễu cợt liếc anh, “Cho nên tôi thay áo khoác dài.”

Mà đêm nay Harry mặc áo sơmi, áo vét, tóc hỗn độn.

“Em nên nhắc anh!” Harry kháng nghị.

Draco nhún nhún vai, sẽ không nói cho anh ta áo dài cũng sẽ làm mình mất đi cơ hội, anh chỉ nói, “Đừng keo kiệt, đó là thử, nơi này nếu biết anh có bạn thì sẽ không đến quấy rầy.”

Lúc này bọn họ tới quầy bar, Draco chọn hai vị trí bên trái, đẩy Harry xuống ghế.

Phục vụ cười tủm tỉm đón, “Khó được anh mang bạn đến, muốn cái gì?”

Anh biết nếu là tình nhân, Malfoy sẽ sử dụng chỗ tình nhân bên ngoài, chỗ có vẻ bí ẩn. Cho nên bọn họ đi đến quầy bar thì tổ về anh chàng to con tóc đen ‘còn’ là bạn Malfoy.

“Hai cốc bia bơ.” Draco nhẹ nhàng giơ hai ngón tay.

Phục vụ gật đầu cười cười.

Lúc này Harry đang nhìn xung quanh.

Trừ bỏ tò mò về quán bar, anh phải nhìn xem có người dự khuyết ẩn núp như Mione nói ở xung quanh hay không.

Draco nói với phục vụ, “Anh ta là thẳng, đừng dọa chạy.”

Harry không nghe thấy, anh quay đầu, thấy Draco và phục vụ rất quen thuộc nói chuyện thì cũng chủ động nói,

“Xin chào, đây là lần đầu tiên tôi đến đây.”

Phục vụ mỉm cười, “Tôi thấy.”

“Nơi này còn náo nhiệt hơn tôi tưởng tượng.” Harry cười cười rồi hỏi, “Malfoy cũng hay đến?”

Anh phát hiện không ít người vẫn nhìn bên này, đáng chết.

Phục vụ đưa bia, mỉm cười gật đầu, “Anh ấy là vai chính của chúng tôi, chúng tôi rất cần anh ấy.”

“Câm miệng.” Draco mềm mềm kháng nghị, cầm cốc bia, “Cạn ly Potter.”

Harry và Draco chạm cốc, uống một ngụm rồi lại lo lắng nhìn quanh.

Cuối cùng anh quyết định kéo ghế dựa vào Draco gần một ít, “Không khí cũng không tệ lắm, lần sau em còn đi ‘nhất định’ phải tìm anh...”

Nhưng Draco rất vui khi nghe vậy, anh đắc ý nói, “Vậy sao, tôi thích nơi này, không quá ồn ào cũng không quá im lặng, phục vụ cũng thú vị.”

Phục vụ được khen ngợi thì tao nhã gật đầu, nhưng chỉ chốc lát sau đã bị khách gọi đi.

Harry nhìn Draco tự tại thích ý, anh cười, “Nhìn ra được em rất thích nơi này.”

Draco lại uống thêm, chống cằm nhìn Harry, “Còn anh? Bình thường anh uống ở đâu?”

Harry thấy Malfoy không giống bình thường thẳng tắp, thân thể Draco như tỏa hào quang. Harry đột nhiên cảm thấy khát nước, dời tầm mắt, cũng uống bia, “Anh rất ít khi đi uống, trừ phi là hẹn Ron, bình thường đều đi câu lạc bộ và...” Nói đến đây anh đột nhiên dừng lại.

Nhưng Draco biết phía dưới là cái gì, cười xấu xa nói, “Khách sạn đúng không? Cái tên sát gái.”

Harry không được tự nhiên uống một ngụm rồi mới thật cẩn thận nhìn Draco, “... Đó đều là chuyện trước kia, anh cam đoan về sau sẽ không.”

Draco đầu tiên là vừa lòng gật đầu, sau đó dừng lại, nhún vai nói, “Nói như là tôi sẽ để ý vậy.”

Rồi anh hoang mang nhìn cốc bia như nghi hoặc mình rõ ràng uống không đến nửa cốc sao đã thấy mơ màng.

Nhưng vậy cũng đủ làm Harry đau.

Anh biết quá khứ mình không tốt, nhưng anh nghĩ mình và Malfoy đã không có khả năng. Dù khi đó Malfoy đã ở Paris xa xôi, bạn trai Malfoy công khai cũng tỏ vẻ anh thật sự bỏ lỡ. Nhưng hiện tại Malfoy đã trở lại, quan trọng hơn là vẫn độc thân, Harry biết mình không thể ngu ngốc lần thứ hai.

Vì thế Harry áp chế mất mát, tiếp tục cố gắng đổi đề tài, “Vậy ở Paris thế nào? Nơi này khi đó bị bộ pháp thuật làm mù mịt ...”

Bọn họ hàn huyên biến hóa mười năm.

Khác công việc, những đề tài tư nhân, nhớ lại, rất nhanh làm cho bọn họ nhớ lại tình cảm vi diệu năm đó kẻ vai chiến đấu.

Bọn họ thoải mái cười to, đùa cợt, tầm mắt điều tra xung quanh, thậm chí là bia tay cũng đều bị vứt ra sau đầu. Chỉ có khuôn mặt tươi cười quen thuộc lại chẳng quen thuộc bên cạnh là thứ duy nhất trong mắt bọn họ.

Harry hưởng thụ, nhưng có người tên Johnson đến. Hình như là đi lấy rượu rồi chào hỏi Malfoy.

Harry đánh giá người này, phát hiện tuổi anh ta hơi lớn nhưng ngũ quan đoan chính, cũng có chút ổn trọng, khác anh hoàn toàn, chẳng lẽ Malfoy thích loại hình này? Harry cảm thấy nguy cơ nổi lên bốn phía.

Cho nên khi người kia cười hỏi người bên cạnh Draco có phải ‘bạn mới’ không, Harry không lẽ phép chen vào, “Bạn cũ! Chúng tôi đã thật lâu không gặp nhau!” Giọng nói chỉ kém chưa nói hai chữ dứt ngay.

Draco cổ quái liếc anh, Harry nhanh chóng thay biểu tình vô tội, “... Không phải sao?”

May người kia cũng không dây dưa, mỉm cười nói không quấy rầy rồi cầm ly rượu đi. Tuy rằng Harry âm thầm thở ra nhưng anh nhận không được nói, “Anh ta hơi lớn tuổi?”

Ánh mắt Draco nhìn anh càng quái dị, “Vậy thì thế nào?”

Harry bị đá kích, “Em thích như vậy?” Hiện tại nghĩ lại, Wood cũng lớn hơn bọn họ 4 tuổi...

Draco hỏi lại, “Anh muốn biết?”

Harry lập tức gật đầu.

“Anh biết thì làm gì? Tò mò?” Draco nói.

“Không! Anh có thể,” Harry lại khấn trương, “Chú ý một chút ...”

Anh muốn cố gắng thành mẫu người Malfoy thích...

Nhưng lúc này Draco lại xuất hiện biểu tình quả thế, anh nói, “Không cần, cảm ơn.”

Bởi vì anh phiên dịch thành tôi có thể “giúp” chú ý.

Cho nên đêm nay Harry bị đá kích lần thứ hai, trầm mặc.

Anh ủ rũ cầm cốc bia, uống một ngụm, nghĩ chẳng lẽ cho Wood vay tiền thật sự không xong như vậy?

Nhưng anh lo lắng nếu không cho, Wood sẽ không kết hôn được, lại chạy về tìm Malfoy, vậy phải làm sao!!

Chỉ cần nghĩ như vậy, Harry cảm thấy mình đi không được, lui không xong.

Nhưng lúc này giọng phục vụ vang lên, đẩy một ly Cocktail màu lam xinh đẹp, “Đây là tâm ý từ vị kia.”

Harry và Draco đồng thời nhìn qua.

Nơi đó có một mỹ nhân tóc nâu ngũ quan tinh xảo cầm ly rượu giờ lên.

Vì sao nói là mỹ nhân?

Vì Harry ghé sát vào Draco nghi hoặc hỏi, “Thì ra nơi này cũng có phụ nữ.”

Lúc này Draco vẫn trừng trừng hướng mỹ nhân tóc nâu.

Anh rõ ràng ly Hawai màu lam đại biểu cái gì.

Nhưng Draco còn chưa kịp giải thích với Harry thì đã thấy Harry muốn ly rượu, quay đầu lễ phép nâng lên, nhấp một ngụm, rồi có chút kinh ngạc nói, “Thật ngọt... Không giống những loại anh từng uống.”

Hiển nhiên đã muộn, Draco bắt lấy tay Harry, nổi giận đùng đùng hỏi, “Anh uống?”

“Không thể uống sao?” Harry sửng sốt, dừng lại.

“Đó là mời một đêm tình!! Ngu ngốc!! Anh uống tỏ vẻ anh ok!!” Draco cắn răng nói, “Quay đầu nhìn xem!! Anh ta đã đứng dậy đi tính tiền!!”

Harry lập tức quay đầu, quả nhiên mỹ nhân tóc nâu đã đứng lên. Khi thấy Harry nhìn thì ngượng ngùng cười, còn nghiêng đầu, dùng toàn thân biểu đạt chúng ta đi thôi!!...

“Thật sao?!” Harry kích động, “Nhưng... Nhưng anh không biết! Ở chỗ kia, mời rượu không uống là không lễ phép ...” Harry nói chỗ kia là chỉ quán bar bình thường.

“Anh không biết chậm một chút!! Ngu ngốc!!” Draco lại mắng một tiếng, không hiểu sao mình giận như vậy, anh nên ở bên cạnh chế giễu mới đúng. “Hiện tại tốt lắm, anh và anh ta đi nói rõ ràng! Trừ phi anh thật sự nghĩ đi thuê phòng!?”

Vì thế Harry luống cuống tay chân đi xuống ghế, rượu còn làm anh lảo đảo một chút.

Người kia thấy Harry vậy thì cười càng vui vẻ.

Nhưng Harry lại đứng tại chỗ, lắp bắp lớn tiếng nói,

“Thật có lỗi!! Tôi, tôi không có ý đó!!!”

“Tôi không biết ly rượu là mời... Tôi cũng không phải...”

Lúc này Draco thấy không ổn.

Sau khi Harry lỡ mồm nhận lại cự tuyệt mời như vậy, nếu lý do dừng lại là không phải gay thì đêm nay bọn họ không thể hòa bình đi ra quán bar...

Mà Draco không thể nghĩ đến Harry lớn tiếng nói, giọng to vượt qua nửa quán bar,

“Tôi cũng không phải một người!!”

“Mông của tôi đã là của Malfoy!!”

10. Chương 10: Tuyên Ngôn Mông

“A!! Rất giỏi a người anh em!!”

“Oa, thật nóng bỏng!! Tôi cũng muốn một!! Ai muốn cung cấp...!?”

Quán bar tuôn ra tiếng cười vang dội và tiếng khen ngợi trầm trồ!

Harry tuyên cáo lấy lòng đại đa số khách trong quán bar.

Rồi không biết do ai bắt đầu, hiện trường lại vang lên tiếng đập bàn chỉnh tề, tất cả đều đánh trống reo hò “Hôn!! Hôn!! Hôn!! Hôn môi!!”, nhiệt liệt yêu cầu Draco đáp lại. Bọn họ cũng đều biết Draco là khách quen, hiện tại đang ngồi ở quầy bar.

Mà Draco tuy rằng kinh ngạc vài giây khi nghe Harry nói vậy nhưng anh phản ứng rất nhanh, chắc chắn là lý do Harry suy nghĩ cự tuyệt mỹ nhân. Dù sao mình đã nói cho Harry người ở quán bar bình thường sẽ không quấy rầy người có bạn. Lý do này cũng tốt hơn Harry tuyên cáo mình không phải gay trước mặt mọi người rất nhiều.

Cho nên Draco quyết định phối hợp Harry, làm bộ quyền sở hữu mông Harry là mình.

Draco trêu tức vươn tay, đi đến phía sau Harry lại néo mông Harry, Harry rất phối hợp lại ôm mông nhảy dựng lên, mặt đỏ bừng nhìn anh làm nhiều người cười đùa.

“Ha ha!! Kai, anh chậm rồi!!”

“Mông của Malfoy, không có người nào có thể lấy được!! Trừ phi anh là cô dâu!!”

“Ha ha ha ha!! Đúng vậy!! Cô dâu!! Merlin!! Câu này cũng thật độc!!”

Vì thế Draco bắt đầu dĩ uống ngụm bia.

Mà mỹ nhân tóc nâu Kai đi tới cửa cũng làm cái mặt quý, nâng tay biểu đạt quên đi, rất phong độ đi ra quán bar.

Nhưng nguy cơ của Harry được giải trừ, tiếng đánh trống reo hò trong quán bar lại không dừng lại, tiếng hô to và đập bàn thúc giục hôn môi vẫn rất nhiệt liệt.

“Hôn đi!! Hôn đi!! Hôn môi!!”

“Thông báo rồi nên hôn!! Lên a!!”

“Này!! Chúng tôi muốn xem hôn nóng bỏng!! Hôn cứng rắn!!”

“Cho anh ta một cái!! Malfoy, anh nên làm vậy!!”

Trong những âm thanh kêu gào này, Harry nghiêng người khốn quẫn hỏi vào tai Draco, “Người kia đi rồi, hiện tại chúng ta làm sao bây giờ?”

Draco khoái trá thưởng thức biểu tình Harry, trêu tức nhún vai. “Tôi không biết, có lẽ tôi nên hôn nhẹ anh?”

Lúc này Harry lại dính sát vào Draco làm cho hiện trường càng thêm âm ỉ nhiệt liệt.

“Malfoy!! Hào phóng tí!!! Mông cũng là của anh rồi thẹn thùng cái gì!! Hôn đi!!”

“Đúng!! Hôn đi!! Anh ta đáng giá!!”

“Đúng vậy!! Không hôn không cho đi!! Các anh em, chặn cửa!!”

Tiếng reo hò và tiếng bàn kéo dài truyền đến.

“Trời, bọn họ còn chặn cửa.” Draco nhìn bên kia, ý xấu nói một câu.

Mặt Harry càng đỏ.

Anh nhìn quanh một vòng, cuối cùng trở lại trên người Draco, “VẬY... vậy làm sao bây giờ?”

Draco nghĩ đến mình đùa giỡn Harry thành công nên anh nhếch miệng, “Nếu anh cự tuyệt một đề nghị thân thiết rồi thì anh có thể bắt đầu làm người khác ngã xuống đất, tôi ngồi đây chờ.”

“Không, anh nói,” Mặt Harry đỏ lên, nói, “Chúng ta... hôn như thế nào?”

Đây đương nhiên không phải đáp án Draco mong muốn, anh hoài nghi lỗi tai mình làm sao.

“... Nơi này rất ồn, có lẽ tôi nghe lầm, nhưng anh vừa hỏi tôi... Chúng ta hôn như thế nào?”

Harry khụ một tiếng, thực Slytherin giao trách nhiệm cho quần chúng, “...Nếu mọi người đều nói như vậy, có lẽ chúng ta nên làm vậy?” Rồi trông mong nhìn Draco, lại nói thêm một câu, “Hai má? Hoặc là?”

Draco ngây ra vài giây rồi nói. “A, đương nhiên, tôi đã quên anh cũng có mặt giả hoạt.” Sau đó mắt chuyển động, có chủ ý, “Nhưng đừng lo lắng, tôi hiểu ý anh, chúng ta có thể làm càng nhiều.”

Câu khen ngợi giả hoạt làm Harry không được tự nhiên nhưng Draco nói lập tức hấp dẫn toàn bộ lực chú ý của anh. Anh lặp lại, “Càng nhiều? Thật sao?”

“Đúng, nhiều!” Draco cười, “Được, đến đây đi.” Nói xong Draco kéo tay Harry.

Harry cúi người để tay Draco có thể vòng qua cổ mình, rất chủ động tích cực.

Draco buồn cười, anh chưa từng nghĩ tới Harry nguyện ý ở cánh tay mình như vậy, tuy rằng chỉ là giả. Rồi anh kéo Harry, nghiêng mặt như chuẩn bị hôn, nhưng đồng thời cũng có ý định để cánh tay che cằm bọn họ.

Mà động tác như vậy chỉ cần bọn họ ghé sát vào nhau, cho dù Draco chỉ hôn cằm Harry thì thoát nhìn họ như là hôn nhau. Anh tin tưởng Harry có ý này.

Vì thế xung quanh tuôn ra tiếng hoan hô lớn hơn nữa!!

Rồi Draco dùng chút lực ở cánh tay, anh muốn bọn họ gần nhau hơn.

Nhưng giây tiếp theo anh phát hiện lực lượng của mình không có chỗ dùng, lúc này Harry đã chủ động cúi đầu dính sát vào anh.

Mà Draco không thể mở miệng cảnh cáo Harry dừng lại.

Bởi vì như vậy sẽ làm bọn họ thật sự hôn nhau, động tác giả này chỉ cần một bên thao tác, nếu không sẽ rất dễ thất bại.

Vì thế Draco mở miệng ra. Nhưng trước khi kịp phát ra thanh âm gì, môi anh đã bị một cái gì khác ầm áp bao trùm. Tiếp theo, một nguồn nhiệt hữu lực linh hoạt chui vào, khi Draco ý thức được đó là cái gì thì nó đã không chút khách khí thăm dò miệng anh.

Tê dại đã lâu chưa xuất hiện làm Draco rên rỉ.

Đồng thời, Draco cảm thấy thất lực mình được một cánh tay mạnh mẽ kéo tới gần một ***g ngực ầm áp.

Vây quanh bất ngờ, là thân hình hay là môi cũng làm cho Draco ngậy ra, sau khi giãy dụa một chút, anh quyết định nhắm mắt, thả lỏng hưởng thụ nụ hôn có lẽ sẽ không xảy ra nữa. Harry hôn, như anh từng tưởng tượng, rất nhiệt tình, thậm chí còn hơn. Draco choáng váng nghĩ.

Cánh tay Harry mạnh mẽ đang tham lam đè ép, sờ eo anh. Anh không thể không chào đón lực đạo này, thô lỗ nhưng càng nhiều là vội vàng, giống như Harry vô cùng khát vọng anh, đã thật lâu thật lâu. Nhưng sao Harry có thể cho anh loại ảo giác này?

Cho nên để báo đáp, Draco luồn tay vào mái tóc đen dày mềm mại nhưng vĩnh viễn hỗn loạn của Harry, anh cũng quyết định phóng túng nhiều một ít, thả dài làm ngực mình áp sát vào Harry, cũng để Harry đè ép tới gần, thậm chí khi tay Harry tiến vào dưới áo sômi, anh chỉ say mê hưởng thụ bàn tay thô ráp ấm áp kia.

Nhưng không thể tưởng tượng được nhất là đầu lưỡi Harry. Draco nghĩ.

Harry tuyệt đối là người giỏi hôn. Phương thức Harry tiếp xúc làm cho Draco có cảm giác vĩnh viễn không đủ, không đủ gần.

Harry cuốn lấy anh, dụ dỗ rồi lại né tránh, khi anh phát ra tiếng kháng nghị thì lại chuyển sang trêu mến chăm sóc liếm đến mỗi một chỗ anh có khả năng nghĩ đến. Harry làm anh muốn hòa tan, không khí ấm áp Harry thổi ra, đôi môi dày mềm mại nhưng bướng bỉnh làm cho đầu Draco thành hồ dán.

Đương nhiên Draco đã sớm quên hết thấy quanh mình.

Quán bar, ồn ào náo động... ai thềm quan tâm kết cục mình lại bị thằng nam vút.

Draco ngâm mình trong cảm thụ Harry cho anh, vô luận là tâm linh hay là sinh lý.

Nhưng bọn họ vẫn cần hô hấp.

Nụ hôn càng lúc càng nhiệt tình làm không khí trong phổi bọn họ ngày càng ít, không thể không dừng lại hít thở.

Lúc này Draco mở mắt, xuyên qua chút nước ở hốc mắt sinh ra do kích tình, đánh giá biểu tình Harry. Anh rất tò mò cái gì làm cho Harry có chuyển biến, đi qua nụ hôn này, anh có thể tin tưởng Harry không bài xích, nhưng cái gì làm cho Harry quyết định hôn một người đàn ông mà không phải phụ nữ?

Nếu chỉ là hiếu kì, Draco hy vọng Harry có thể cảm thấy vừa lòng, cũng hưởng thụ điều này.

Dù sao anh cũng rất hưởng thụ, Draco không phải không có tiếc nuối.

Nhưng Harry chưa muốn kết thúc, sau một chút ngăn ngủ chia lìa, anh lại nghiêng đầu hôn lên môi Draco.

Draco lập tức thuận theo nhắm mắt lại, phảng phất nên như vậy.

Mà theo nụ hôn thứ hai bắt đầu, Harry ôn nhu, không có vội vàng vừa mới, càng thêm triền miên.

Nụ hôn thứ ba, thứ tư làm cho Draco cho rằng bọn họ đã hẹn hò nhiều năm.

Nếu không sao Harry biết nên hôn như thế nào để xương cốt anh tan ra?

Rốt cục Harry khê cắn môi Draco lần cuối cùng rồi dùng công kích ngọt ngào này lại.

Harry thở ra rồi nói, "...Draco, anh nhất định sẽ đối tốt với em."

Draco còn chưa tỉnh lại sau tê dại, anh trì độn hỏi, "Cái gì?"

"Hãy tin anh, anh sẽ cố gắng trở thành người tốt nhất, sẽ không giống Wood!"

"Khi nào chúng ta đi gặp cha mẹ em?"

"... Xin lỗi?" Draco nói.

Harry ưỡn ngực nói,

"Trước khi chúng ta có càng nhiều, tổ thành ý, anh nghĩ đến từng bước một..."

Draco nhú mày, "Từng bước một?"

Harry nóng bỏng gật đầu.

“Đúng, hiện tại chúng ta là người yêu.”

“Rồi người lớn đồng ý, đính hôn. Nếu pháp luật cho phép, cuối cùng mới... Em biết.”

Cuối cùng Harry còn nói, “A, đương nhiên em hôn rất giỏi!! Nhưng anh nghĩ anh còn nhịn được ...”

“Cái gì?!?”

Draco rất không Malfoy hét to.

11. Chương 11: Thích Mới Hôn

Draco không nhìn người xem trầm trồ khen ngợi, cứng rắn kéo Harry đi ra quán bar.

Anh nhìn trái nhìn phải, cảm thấy địa điểm vẫn không đúng, lại kéo Harry vào một ngõ nhỏ, lấy đũa phép ra, không nói hai lời dùng chú lập đỉnh lên người Harry.

“Em làm gì vậy...” Harry liên tục bị vài chú ngữ loang loáng đánh tới, trừng mắt nhìn Draco.

“Không được? Không có khả năng.” Draco khó có thể tin, sau đó anh lại đến gần môi Harry.

Harry tuy rằng không hiểu Draco muốn làm cái gì nhưng anh vẫn giống vừa rồi, hai tay ôm thắt lưng Draco. Nhưng lần này Draco nắm cằm Harry, cưỡng chế mở ra.

Harry giống như là đi gặp nha sĩ, phát ra câu hỏi “A — a a?” khó hiểu.

Draco ngửi, “Cũng không giống độc được đa dịch, chỉ có mùi rượu... Chẳng lẽ do uống rượu?”

Đến đây Harry mới hiểu ý Draco, anh làm cho mình có thể nói, trừng mắt hỏi, “Từ từ, em nghĩ rằng anh không phải anh?”

“Nếu không còn có thể giải thích thế nào?” Draco hoài nghi nhìn người cao lớn trước mắt.

“Vậy...” Harry đột nhiên nguy hiểm, “Vừa rồi em tưởng hôn em là ai!? Nếu em cho rằng anh không phải anh!?”

Draco sững sốt, nhú mày nói, “Tôi không nghĩ là ai, vừa rồi chỉ là ngoài ý muốn. Mà Potter sẽ không nói như vậy, nói mau, anh có phải Potter không!? Sao lại giả thành anh ta?”

“Đương nhiên anh là Potter!!” Harry tức giận, “Vừa mới cũng không phải ngoài ý muốn!! Em ôm cổ anh, đến gần anh!! Em còn hôn anh, rất nhiều lần!! Anh cảm giác được!!”

Draco nhẹ nhàng nhìn chung quanh một chút, may ngõ nhỏ tối không có ai.

“Đó không phải trọng điểm, trọng điểm là nếu anh thật sự là Potter, như vậy chúng ta đều say. Tôi không cần hôn anh, tôi xin lỗi. Anh có thể về nhà ngủ một giấc, quên tối hôm nay, coi như chỉ là một giấc mơ kỳ quái.”

“Không! Anh không say, hoàn toàn không!!” Harry ôm lấy Draco đang muốn lui lại, lớn tiếng hỏi, “Ý em là... em say rượu mới hôn anh? Em nói những gì về chúng ta... Đều là, đều là say rượu nói lung tung?”

“Tôi nói cái gì? Cái gì về chúng ta?” Đến lượt Draco trừng Harry, lần này anh không hiểu.

Harry nói to, cầm tay Draco càng dùng sức.

“Sao không có!? Em nói anh giáo hoạt, đúng! Anh thừa nhận, anh muốn dùng cơ hội vừa rồi thân cận em, cho dù chỉ hôn hai má cũng được! Nhưng... Nhưng em nói chúng ta có thể có càng nhiều, gần nhau càng nhiều, sau đó em ôm lấy cổ anh hôn anh, không phải sao!?”

Draco trợn tròn mắt, mới nghĩ khả năng lý giải của Harry thật sự khó có thể tin, mà cũng không nên hôn môi, chỉ là trước khi nói, anh đột nhiên phát hiện một điểm quan trọng khác. “Từ từ, anh nói anh muốn hôn tôi? Tại sao?”

“Anh thích em! Đương nhiên sẽ muốn hôn em!” Harry đứng lý hợp tình nói, thấy Draco nhướn mày thì không phục nói tiếp, “Em cũng thích anh, không phải sao!? Anh biết, em thường xuyên nhìn lên anh, anh có thể cảm giác tầm mắt của em, thậm chí khi trong chiến đấu em cũng tìm cơ hội dựa vào người anh, hiện tại anh đã biết, anh sẽ không nhận sai!”

“Em, em không có! Anh làm sao...” Draco kêu lên, nhưng nói được một nửa, miệng lại bị một người khác chặn lại bằng phương thức rất nhiệt tình.

Draco thét lớn một tiếng, lần thứ hai giãy dụa dưới đáy lòng muốn đẩy ra hay không... Nhưng Harry nhiệt tình ôm cùng đầu lưỡi chết tiệt kia lại mang đến hưng phấn và nhiệt độ. Mà lần này anh không có ghế cao đỡ anh mới phát giác, nụ hôn của Harry sẽ làm đầu gối anh như nhũn ra...

Anh nghĩ mình cô đơn tịch mịch lâu lắm nên mới có thể ‘dễ dàng tha thứ’. Tính tính anh đã bao lâu không giải trí? 1 tháng? Hay 3 tháng? Lâu đến mức anh cũng không nhớ rõ. Cho nên đúng vậy, chắc chắn là bụng đói ăn quàng... Ha a... Tuy rằng rất tốt...

Khi bọn họ tách ra, Draco thở dốc, không ý thức được anh lại bỏ lỡ cơ hội cự tuyệt Harry nghiêm chỉnh.

Harry cũng thở hổn hển nói, “Xem, chúng ta hôn tốt lắm, anh chưa bao giờ có cảm giác này... Trực giác nói cho anh biết đây là đúng, Draco, em không thể phủ nhận...” Nói xong Harry lại không nhận được hôn nhiệt liệt.

Lần này Draco càng không kháng cự.

Anh mơ hồ nghĩ hiện tại đẩy Harry ra thì Harry sẽ nói nữa, đương nhiên anh sẽ không thừa nhận đó là lý do. Mà anh cũng phải thừa nhận cảm giác Harry cho anh rất tuyệt, từ mọi phương diện.

Như vậy có lẽ anh có thể ngăn ngừa hưởng thụ một chút kích tình này, đến khi chuyện bọn họ bị phơi bày dưới ánh mặt trời vào một ngày nào đó.

Nếu Draco bị bắt thói quen cho Wood hoặc những bạn trai trước làm gì thì từ Harry lại đến một lần, anh nghĩ mình còn chịu đựng được, chỉ cần đừng chờ mong nhiều lắm.

Sáng sớm thứ tư, Draco gấp đi vào văn phòng.

Lúc này Blaise đã ngồi ở sau bàn làm việc, ăn xong bữa sáng, đang hưởng thụ li Cafe đầu tiên của hôm nay. Văn phòng chảy xuôi âm nhạc mềm nhẹ, Blaise ngẫu nhiên sẽ mở âm nhạc khi không phải tiếp khách.

Draco tiến vào văn phòng rất giống quán Cafe, lại gấp một cái. “Chào buổi sáng.”

Blaise thoải mái tựa vào ghế dựa thoải mái, trong tay cầm cafe, nhướn mày chào.

“Chào buổi sáng Draco, nhìn cậu không phải tốt lắm.”

“Tối hôm qua uống chút rượu.” Draco đi đến vị trí của mình, “Có lẽ say rượu.”

Blaise vừa nghe vừa cười xấu xa nói, “Đã nghĩ thông sao? Có thu hoạch không?”

“Thông cái gì.” Draco miễn cưỡng liếc Blaise rồi kiểm tra có khách khẩn cấp nhấn theo thường lệ, lấy tấm da dê viết ý kiến.

“Không phải đi bar sao?” Blaise chớp mắt. Anh biết Draco chỉ cần uống rượu thì gần như là đi gay bar, mà nơi đó cũng là ống dẫn chủ yếu cho Draco tìm kiếm gặp gỡ bất ngờ.

Draco tạm dừng một chút, đầu cũng không nâng lắm bảm, “Đã đi, mà tôi tính dừng một thời gian rồi mới đi.”

“Vậy chúc mừng cậu, lần này là dạng gì?” Blaise nhếch miệng tò mò hỏi, sau đó thấy Draco liếc thì lập tức chối, “Là Pansy muốn biết, cô ấy quan tâm cậu, mà cậu cũng đã lâu không có tới nhà chúng tôi, cô ấy vẫn hỏi tôi tình hình của cậu. A, cô ấy cũng nghe nói chuyện Wood.”

“Vậy thì tôi càng không thể xuất hiện.” Draco nao núng, “Tôi sẽ bị Pansy đùa cợt thẳng đến lúc đi.”

“Đương nhiên, ngay từ đầu cô ấy đã không thích Wood, cô ấy vẫn nói sở thích cổ quái mê luyện đáng người của cậu phải sửa, nếu không thật sự giống như di Narcissa nói, dựa vào Scor làm bạn qua nửa đời sau.”

Lúc này Draco càng bận rộn, sau khi viết lên tờ giấy cuối cùng, cậu còn cố ý cúi đầu cuốn chúng nó.

“Giúp tôi nói với Pansy, cảm ơn cô ấy quan tâm. Chờ tôi phải tìm người có bụng bìa thì tôi sẽ mang đến cho cô ấy thưởng thức.”

“Vậy cậu có thu hoạch không? Đừng nghĩ mơ hồ.” Blaise khôn khéo nói.

Draco ngẩng đầu, đột nhiên nói, “Lại nói, ngày hôm qua tôi ở ngoài Gringotts còn đụng Oliver.”

Blaise sững sốt, “Wood? Sau đó?”

“Anh ta muốn vay tiền, cậu biết, nhà trọ.” Draco gõ bút.

“Quá tuyệt vời, quả là người đặc biệt.” Blaise mở lớn miệng, sau đó tạm dừng, “Từ từ cậu sẽ không nói cho tôi biết cậu cho vay, sau đó một mình chạy đi uống rượu giải sầu?”

Draco xem thường, “Năng lực tưởng tượng rất bay bổng, nhưng tôi không nghĩ đặc biệt hơn anh ta, được rồi, là Potter cho vay.”

“Potter?” Blaise kinh ngạc nói, “A đúng rồi, chiều hôm qua cậu với Potter đi kiểm tra vòm.”

“Đúng, mà sáng hôm nay tôi còn phải giúp Potter quyết định bán ra cổ phiếu nào lấy tiền để anh ta cho Oliver vay kết hôn, một buổi sáng thú vị a.”

“A Draco.” Trên mặt Blaise xuất hiện quan tâm, “Cậu có khỏe không?”

“Tôi tốt lắm, chỉ là có chút khó chịu.” Draco nhún vai, có chút chột dạ. Kỳ thật anh thầm nghĩ nói sang chuyện khác.

Quả nhiên Blaise không hỏi việc tư của anh nữa, “Vậy hy vọng tin tức này có thể để tâm tình cậu tốt hơn một chút, Walker lộ ra hội đấu giá trang viên Malfoy chính thức lên kế hoạch.”

“Thật sao?” Mắt Draco sáng lên, lập tức hỏi, “Khi nào?”

“Ước chừng sẽ sau khi chấm dứt mùa xuân, tầm tháng 3.”

“Walker có nhắc tới hạn chế chết tiệt gì không, ví dụ như Malfoy không thể tham gia không?”

“Không, tôi đặc biệt hỏi rồi. Hiện tại bộ pháp thuật chỉ hy vọng dùng nó để đổi tiền, càng nhiều càng tốt, cũng không đặt ra điều kiện gì.”

“Quá tuyệt vời, tôi biết mà!” Draco hưng phấn nói, “Đã bắt đầu định giá sao?”

“Hình như vậy nhưng Walker không chịu lộ ra nhiều hơn, dù sao liên quan đến giá quy định bán đấu giá.”

Y theo trình tự bán đấu giá công khai của bộ pháp thuật, tài sản bị bán đấu giá sẽ từ từ những người định giá của bộ pháp thuật tiến hành định giá rồi đưa ra giá quy định. Mà giá thấp hơn giá quy định đều bị bỏ qua.

Nhưng Draco vẫn rất vui vẻ, “Đừng lo, giá quy định kỳ thật không có ý nghĩa nhiều. Tôi chỉ muốn cầm Galleon dùng sức đập vào mặt bộ pháp thuật.”

“Bộ pháp thuật biết nhất định rất vui vẻ, con dê béo.”

“Cũng không quan trọng, chỉ cần có thể lấy lại trang viên.” Draco cười tủm tỉm nói, “Scor nên lớn lên ở trang viên Malfoy, đó là thứ thẳng bé nên được, với mọi giá.”

Blaise cười cười, “Hy vọng có thể thuận lợi, nếu cần, tôi còn có một ít dự trữ.”

“Cảm ơn.” Draco nói.

Lúc này, lò sưởi đột nhiên toát ra ngọn lửa xanh chen ngang trao đổi ấm áp khó được trong văn phòng.

Draco và Blaise liếc nhau, đều cảm thấy nghi hoặc. Bọn họ sáng hôm nay không có hẹn trước.

Nhưng dù như thế nào Draco vẫn đứng dậy, vượt trường rào đi đến lò sưởi.

Mà động tác này thiếu chút nữa đụng vào người cao lớn tóc đen bước nhanh ra.

“Potter?” Draco lui lại.

“A Draco, chào buổi sáng, quả nhiên em ở đây.” Harry nhếch miệng cười không ngừng, sau đó sửa, “Em nên gọi anh là Harry.”

“Anh đến làm gì?” Draco nhú mồm, “Sáng nay chúng ta cũng không hẹn trước?”

Harry cũng không phát hiện biểu tình Draco khác, anh kích động lấy ra một quyển trục trong túi. “Tối hôm qua anh quên nói thứ 6 anh có trận bóng, em muốn đến xem không?”

“Đây là cái gì? Không giống như là vé vào cửa?” Draco cúi đầu nhìn, tay Harry thẳng tắp làm anh không thể không cảm.

“A, đây là khóa cổng phòng nghỉ.” Harry trả lời, thấy Draco nhướn mày thì nhanh bổ sung, “Của mình anh, không có người khác! Trong trận đấu, cầu thủ được phân phối một phòng nghỉ, ngay phía trên phòng phát thanh, tầm nhìn tốt hơn phòng vip, nếu em tới thì có thể ngồi đó.”

“Nghe có vẻ thú vị, em còn chưa đi phòng nghỉ.” Draco nhìn quyển trục nhưng không trực tiếp trả lời Harry mời.

“Bên ngoài phòng nghỉ còn có ban công, trận đấu xong, anh có thể bay đi tìm em.” Harry lại nóng bỏng bổ sung.

“Rất tiện.” Draco gật gật đầu, bọn họ sẽ không bị ai thấy.

Harry nghe vậy thì rất vui, “Vậy em tới không?”

Draco nghiêng đầu đánh giá con người cao lớn tóc đen trước mặt mình.

Tươi cười trên mặt Harry biến mất một ít, anh chần chừ hỏi, “Sao, ngày đó em có việc?”

Draco cầm quyển trục, nhún nhún vai, “Chắc không có việc gì, được rồi, mấy giờ bắt đầu?”

“9h30!” Harry cười, “Anh đi trước, hôm nay phải luyện tập! Gặp em sau!”

“Bye.” Draco gật đầu.

Nhưng Harry mới xoay người rồi lại vòng trở lại, rất nhanh hôn lên môi Draco, “Buổi tối tới tìm em.”

Draco sững sốt, còn không kịp nói gì Harry đã xoay người đi rồi.

Draco kinh ngạc, lại có chút khó có thể tin, nhưng quyết định dừng nghĩ nhiều.

Nhưng vừa quay đầu, có một cái đĩa phép chỉ vào anh.

Blaise mặt không chút thay đổi nói, “Chân được? Bế quan bí thuật? Chọn một.”

12. Chương 12: Draco Lập Tức Giơ Hai Tay Tỏ Vẽ Đầu Hàng

Khi anh ‘bị bắt’ kể lại mình và Harry phát triển, buổi sáng cũng qua hơn phân nửa.

Nghe xong Blaise nhú nhú mồm, bắt đầu kết luận.

“Cậu đã cho rằng Potter chỉ là nhất thời nổi hứng, vậy cậu còn làm cái gì vậy?”

“Tôi có thể làm rất nhiều với Potter.” Draco nhún vai, “Trên giường, phòng tắm, phòng làm việc, thậm chí đã ngoại.”

“Đừng nói cho tôi biết cậu đã làm ngoài trời.” Blaise nhướn mày, quyết định quan tâm cái trước này, “Có bao nhiêu đã man a?”

“Còn chưa, chỉ là ảo tưởng.” Draco lại bắt đầu nghịch phân thân giả, vì Blaise cự tuyệt mang nó về nhà, nó thành đồ dùng văn phòng, “Nhưng cậu không biết sẽ rất kích thích sao?”

“Theo tôi, người không cứng được mới cần loại này giúp, đương nhiên, nếu cậu đã tới trình độ này... Merlin phù hộ cậu.”

“Quá mức, đó là lên án nghiêm trọng.” Draco nói, “Tôi tốt lắm, rất tốt!!”

“Hiển nhiên, còn rất cơ khát.” Blaise không đồng ý nhìn Draco, “Biết rõ Potter không thật sự hiểu biết áp lực khi có bạn lữ đồng tính, cậu vẫn tính ngủ với anh ta?”

Lúc này Draco cười khỏ, “Như vậy đến nay tôi hiểu biết thì lại như thế nào? Hiểu biết không phải là ngăn cản, càng hiểu biết chỉ sợ càng thêm sợ hãi. Sao tôi không tìm một bắt đầu vốn không có chờ mong?”

Giọng Blaise dịu đi chút, anh nói, “Đó không phải lý do cậu đập hư chính mình, cậu nên nghĩ rõ ràng hơn chút.”

“Đừng lo lắng, tôi không ngốc như vậy.” Draco nhìn cảm ơn Blaise nhưng rồi chuyển sang bướng bỉnh, “Nhưng chẳng lẽ cậu không lưu luyến mối tình đầu sao? Mặc kệ cách bao nhiêu năm, gặp mặt đều có chút... dao động?”

“Mối tình đầu?” Blaise nhướn mày, “Cậu nói Potter?”

“Vì sao không thể?” Draco sáng khoái thừa nhận, “Từ năm thứ sáu Potter đã có dáng người đẹp, Potter là người thứ nhất tôi ‘có cảm giác’.”

“Đúng, tôi cũng đã quên cách chọn cổ quái của cậu.” Blaise liếc Draco, “Không nghĩ tới cậu phát bệnh sớm như vậy.”

“Mà hiện tại anh ta vẫn có dáng người đẹp như vậy, rất tốt, tôi không muốn kháng cự.” Draco nhẹ nhàng nói. “Chỉ cần tôi chuẩn bị tốt trước, tôi nghĩ tôi có thể ứng phó tốt lắm.”

“Không, Draco, cậu như đang chơi trò chơi một đêm tình cậu ghét nhất, chỉ là thay đổi hình thức.” Blaise lại lắc đầu, “Mà cậu không thích hợp, cậu miễn cảm hơn cậu tưởng tượng, không có khả năng tốt.”

“Như vậy đến lúc đó, cậu và Pansy sẽ an ủi tôi, nói không chừng còn có thể chữa khỏi cái mê luyến của tôi?” Draco không thực để ý cười.

Mà Blaise nhìn Draco như vậy thì biết đã muộn.

Có lý trí và cảm tình cân nhắc, Draco sẽ không để ý khuyên can lựa chọn cảm tình.

Ai có thể chờ mong sẽ không càng tệ?

Sáng sớm thứ 6, Draco hát khe khẽ mặc quần áo.

Hôm nay anh để mái tóc màu bạc vàng rối tung ở phía trước, còn mặc một cái quần bò Muggle vừa người, phối hợp áo sơ mi tơ lụa màu rượu đỏ, một cặp kính? Draco quyết định, kính sẽ làm anh nhẹ nhàng mang chút gợi cảm, cũng phù hợp trường hợp hôm nay.

Anh cũng không muốn mình luôn nhìn Harry chảy nước miếng mà hoàn toàn không có cách nào khác tạo thành ảnh hưởng với Harry.

Bởi vậy Draco không cho là Scorpius có lý do chặn trước cửa [phải ra khỏi cửa mới sử dụng được khóa cổng], nhưng anh sai rồi.

“Hôm nay là thứ 6.” Scor lại che ở trước cửa, ngửa khuôn mặt nhỏ nhắn nhìn Draco.

Khi không đi học, Scor luôn quan tâm kế hoạch của Draco.

“Đúng vậy, eh đi hẹn hò, lần này tuyệt đối không phải tăng ca.” Draco tự hào tuyên bố.

Scor nghiêng đầu nghiên cứu một chút, “Em biết, anh mặc rất đẹp, còn mang kính.”

“Thật sao? Anh nhìn không tệ?” Draco vừa lòng mỉm cười, nhin không được hỏi ý kiến Scor.

“Cho dù là cha cũng sẽ khen ngợi [ở nhà Malfoy là ca ngợi tối cao].” Scor gật gù đầu. Draco cười càng vui vẻ. “Nói như vậy anh đã thành công sao?”

“Cái gì thành công?” Draco không hiểu.

“Cái cầu thủ Quidditch có mông tốt, đẹp trai, khách của anh, anh đã thành công?” Scor trợn mắt, hỏi thẳng.

“... Em nhớ thực rõ ràng.” Draco chớp mắt, “Hẳn là vậy, hôm nay anh đi xem trận đấu của anh ta.”

Vì thế khuôn mặt nhỏ nhắn của Scor sáng ngời, “VẬY anh mang em đi! Anh thành công, anh đáp ứng em có thể thấy người kia!”

Draco sững sờ rồi phản đối, “Nhưng anh mới thành công không lâu, còn cần bồi dưỡng cảm tình, có lẽ lần sau?”

Trước không nói không cần thiết, hôm nay anh còn có kế hoạch nhi đồng không nên thử, anh cũng không thể cho một cậu bé vị thành niên xem.

“Không, em phải xem anh ta có phải người tốt hay không, anh ta có bắt nạt anh không.” Scor nhăn mày, “Nếu mẹ nói mất anh rất kém, em nghĩ em nên giúp anh. Em trưởng thành.” Scor gật đầu cường điệu.

Draco không khách khí vạch, “Trước kia em cũng nói qua Wood là người tốt vì anh ta luôn mua kem cho em.”

Scor thành thật lập tức đỏ mặt, “Đó... Đó là vì em còn nhỏ! Thật có lỗi, nhưng hiện tại em đã biết!”

“Gi?” Draco ý xấu bắt nạt em trai, “VẬY nói xem, người thế nào mới không bắt nạt anh?”

“Người thích anh!” Scor lập tức lớn tiếng trả lời.

Draco nhin không được xoa bóp mặt Scor, cười sự đơn thuần của Scor, “Trước kia Wood nói thích anh, em cũng đã nghe.”

“Nhưng Wood càng thích chính mình.” Scor ngửa đầu mặc Draco véo, “Anh cần tìm một người thích anh hơn chính mình mới được!”

Draco có chút kinh ngạc, đồng thời cũng càng thấy Scor đáng yêu, bộ dáng này tựa như học người lớn nói.

“Nghe rất có lý, trường học dạy?”

“Không cần dạy a, rất đơn giản.” Scor được khen ngợi thì ôm lấy thắt lưng Draco, “Vì cha mẹ và em đều như vậy, anh tìm người giống vậy là được rồi!”

“Scor, em thật đáng yêu...” Draco xoa đầu cậu bé, thiếu chút nữa hòa tan.

Scor không phục vắn vẹo, nghĩ Draco giấu cợt mình, “Em chưa nói sai...”

“Đương nhiên, em nói đúng.” Draco mỉm cười thờ dài. Nhưng rất khó.

Nhưng Scor nhắc nhở anh anh còn người nhà.

Cho dù từng phát sinh xung đột, nhưng cuối cùng bọn họ đều đặt anh tới phía trước bọn họ. Bọn họ thương anh.

Cho nên anh kém vận khí không chỉ một chút [Harry có lẽ chính là kẻ tiếp], cũng hẳn là đúng không?

Nghĩ như vậy, sao anh có thể để Scor đáng yêu ở nhà, một mình chạy đi hẹn hò?

Vì thế Draco ôm lấy Scor, dùng sức hôn nhẹ hai má cậu bé.

“Được, đi! Chúng ta đi hẹn hò.”

Không thể không nói, khóa cổng Harry đưa quả thật là thứ tốt.

Loại phòng nghỉ cầu thủ này ban đầu là chuẩn bị cho cầu thủ khi trận bóng quá một ngày, người thay có thể nghỉ ngơi, có thể chú ý trận đấu, cho nên tầm nhìn còn tốt hơn phòng vip.

Nhưng vì cầu thủ thường ‘mang theo’ khách vào nên tạo thành góc chết. Nếu cầu thủ trong trận đấu có thể tiếp xúc người bên ngoài thì sẽ có càng nhiều cơ hội cho tuyển thủ dùng cảm xúc và kích động ma lực trái pháp luật và những hành vi gian lận không hợp quy định, cho nên mục đích thiết trí vốn có đã bị hủy bỏ.

Mà phòng nghỉ lại quá gần phòng nghỉ trọng tài và ma pháp trận giám thị sân bóng, không thích hợp sửa làm phòng vip cho nên mở ra cho cầu thủ mời bạn bè.

Nhưng trong trận bóng, cầu thủ không thể dùng phòng nghỉ này nghỉ ngơi.

Nên hiện tại Draco có thể nắm tay Scor đứng ở ban công phòng nghỉ nhìn ra sân bóng, hiểu kỳ nhìn đồng xem tây.

Kỳ thật phía trước bọn họ còn có một tầng ma pháp phòng hộ tránh cho bóng trong trận bóng đánh trúng bọn họ. Nhưng chú ngữ không ảnh hưởng tầm mắt, từ phòng nghỉ nhìn ra rất rõ ràng.

Mà bọn họ sau khi trận đấu bắt đầu 15 phút mới dùng khóa cổng vào.

Vì có Scor, trước khi đi Draco cho gia tình chuẩn bị chút đồ ăn [vì anh không xác định trong phòng nghỉ có hay không], để tránh trận bóng kéo dài làm cho Scor đói bụng, cho nên bọn họ kéo dài thời gian một chút.

Khi bọn họ đi ra ban công, cầu thủ đang cười chối đuổi theo Quaffle.

Tiếng cái chối và bóng lướt qua không bị chú ngữ phòng hộ cách trở.

Xem từ ban công còn phấn khích hơn nhìn từ chỗ ngồi bình thường.

Scor chưa từng thể nghiệm, cậu bé dán vào lan can, rất tò mò.

Tuy rằng Draco cũng thấy mới lạ nhưng anh cầm ống nhòm trong phòng nghỉ ở không trung tìm kiếm thân ảnh Harry.

Nhưng Draco tìm một lúc lâu vẫn không nhìn thấy Harry. Cho dù cách xa nhau mấy trăm thậm chí hơn một ngàn mét, cầu thủ cũng mặc quần áo bảo vệ, Draco vẫn tin tưởng có thể liếc mắt nhận ra Harry.

Nhưng giữa sân không có, Golden Snitch đã bay xa như vậy sao?

Draco thử tìm hướng xa hơn.

Lúc này Scor kéo kéo ống quần Draco, “Draco.” Hôm nay cậu không phải đến phá đám cho nên không gọi cha, “Cái người bay tới bay lui bên trái có phải bạn trai mới của anh không?”

Draco bỏ ống nhòm xuống nhìn bên trái.

Quả nhiên một tầm thủ không làm việc đằng hoàng quý đệ đảo quanh gần đó.

“Hình như vậy...” Draco chớp mắt, khó trách anh không nhìn thấy.

“Hình như anh ta rất vui, anh ta thấy chúng ta sao?” Scor lễ phép nâng tay vẫy vẫy.

Draco lại cầm ống nhòm xác nhận. “Em thấy vậy? Sao anh thấy không giống.”

“Nhưng anh ta vẫy tay với chúng ta.” Scor tiếp tục vẫy tay, có chút hoang mang, “Anh ta không phải đang ở trận đấu sao?”

“A, anh ta là Gryffindor.” Draco giới thiệu, “Đôi khi chúng ta không thể hiểu.”

“Wood cũng vậy, hình như anh rất thích Gryffindor?” Scor nói rồi phì cười, “Mẹ nói em có khả năng sẽ là Hufflepuff, làm sao bây giờ, em lo lắng.”

Draco tiếp tục dùng ống nhòm nhìn, lúc này Harry đã trở lại trận đấu.

“Không có khả năng, Malfoy luôn là Slytherin, cho dù em có thành thật.”

Scor quay đầu chờ mong hồi, “Thật sao?”

“Thật. Em có thể thuyết phục anh.” Draco bỏ ống nhòm xuống oán giận, “Một Hufflepuff không có khả năng làm được, em sẽ là Slytherin.”

Scor nghe vậy thì lại vui vẻ cười.

Draco véo hai má Scor, hai anh em ở ban công thượng đùa giỡn.

Từ xa nhìn lại, tuổi khác biệt, thành bức họa hai cha con hoà thuận vui vẻ.

Cho nên lúc này Harry bay ở sân bóng, trong lòng vừa vui vừa lo lo.

Ban đầu anh thất vọng nghĩ Draco sẽ không đến xem vì trước khi mở màn anh không thấy Draco. Nhưng sau khi bắt đầu thi đấu, anh phát hiện phòng nghỉ xuất hiện màu bạc vàng, còn không kịp vui vẻ thì lại phát hiện có một thân hình nho nhỏ!

Nhưng sao lại có nhỏ??

Mà thoát nhìn như là con Draco...

Cho nên Draco kết hôn? Sau đó không nói cho anh?

Nhưng vài ngày trước Draco còn hôn anh, anh nghĩ bọn họ đã...

Không, Draco sẽ không như vậy, nghĩ đến Wood, đúng!

Draco đã ly hôn!! Bọn họ vẫn có hy vọng!!

Xem, tuy rằng Draco không chịu nói chuyện gặp cha mẹ nhưng hiện tại mang con đến!!

Không phải rất tuyệt sao!? Anh nên biểu hiện tốt!!

Cho nên Harry bay vòng 360 độ trên không trung.

Người xem lập tức hoan hô vang dội.

Harry quay đầu nhìn tỉ số, đội cung trước mắt còn thua 180 điểm.

Ok! Đợi khi điểm chênh lệch gần 60, anh lập tức bắt lấy Golden Snitch, chấm dứt trận đấu nhanh!!

Cho nên chờ anh, Draco!!

Anh... Anh nguyện ý làm cha con em!!

13. Chương 13: Hẹn Hò Thất Bại

Sau trận đấu, phòng nghỉ.

“Hi, con tên là gì?”

Harry ngồi xổm trước mặt một cậu bé tóc vàng giống Draco bảy phần, thật cẩn thận hỏi.

Scor nhìn chú tóc đen từ ban công bay vào, nghiêng đầu, “Chú chính là người vẫy tay theo sao?”

“Đúng vậy, xin lỗi, chú nên giới thiệu trước.” Harry co quắp nói, “Chú là Harry, Harry Potter, thật vui được biết con.”

Vì thế Scor xuống sô pha lễ phép trả lời, “Xin chào, cháu là Scorpius Malfoy, chú có thể gọi cháu là Scor, thật vui được biết chú.” Nói xong vươn bàn tay nhỏ bé.

Harry cầm, quơ quơ, “Xin chào Scor.” Anh nhìn phòng nghỉ, “Draco đâu?”

“Chúng ta đói bụng, Draco đi tìm ăn.” Scor vẫn tò mò nghiên cứu Harry.

Cậu còn thăm dò, muốn nhìn mong tốt mà Draco nói là thế nào.

Nhưng Harry không phát hiện động tác quỵ dị của cậu bé, anh thất bại vỡ đầu.

“Đúng vậy, Merlin! Chú đã quên!!”

Hôm nay trận cầu kéo dài tới 6h tối mới chấm dứt.

Hôm nay đội vẫn bị thua nhiều, hại anh không có cách nào nhanh bắt lấy Golden Snitch chấm dứt trận đấu.

Mà anh chỉ lo Draco không vui vì trận đấu quá dài mà đi hay bọn họ còn ở phòng nghỉ, nên trận đấu vừa xong, thậm chí không nghe huấn luyện viên phát biểu [cũng không phải nói anh], anh tắm qua rồi vội vã chạy đến đây. Anh hoàn toàn quên trong phòng nghỉ không giống phòng vip, có phục vụ, anh để người ở nơi không có gì ăn uống cả ngày!!

“Đây là chú nên an bài tốt, xin lỗi, đã làm hai người đói bụng rồi.” Harry ảo não, “Draco đã đi thật lâu?”

Scor lắc đầu, “Mới đi, Draco nói hiện tại bên ngoài có lẽ có rất nhiều người, Draco đi ra tìm.”

“Chú đi tìm Draco.” Harry vội vàng đứng lên, nhưng lại dừng lại, “Hay con cũng đi cùng chú? Chúng ta đi tìm Draco, sau đó đi ăn cái gì đó ngon ngon. Con thích kem không?”

Scor nghe vậy thì nhú nhú mày, “Chú Wood cũng thích mua kem cho cháu nhưng chú ấy không phải người tốt.” Cậu bé cho rằng mình bị lừa gạt. Cậu có chút hối hận ăn kem đó.

Harry cảm giác mình bị khảo nghiệm, anh có chút khấn trương. “Chú không biết mình có tính người tốt không nhưng chú nhất định sẽ không bắt nạt con và Draco, chú cam đoan! Hay là con muốn chút socola?”

“So với socola, con thích kem hơn.” Scor hoang mang, “Không cần thay đổi socola, chú không giống chú Wood...”

“Vây...” Harry há miệng thở dốc, “Vây con nguyện ý tin tưởng chú để chú mời con ăn kem?”

Scor do dự, cậu bé khó xử. Tuy rằng đã quyết tâm phải giúp Draco xem bạn trai mới nhưng như Draco cười cậu, cậu không có cách nào nhận ra chú tóc đen này có phải người tốt hay không, có bắt nạt bọn họ không. Mà chú tóc đen này cũng muốn mời cậu ăn kem...

Cuối cùng Scor ngửa đầu hỏi, “Chú nguyện ý ngoắc tay với cháu?”

“Đương nhiên, chúng ta hứa gì?” Harry lập tức ngồi xổm xuống vươn tay.

Scor cũng không cảm thấy trình tự điên đảo, cậu bé vươn bàn tay nhỏ bé ngoắc vào tay Harry, thận trọng nghĩ nghĩ.

“Chú thật sự thích Draco, không thể bắt nạt Draco.”

“Không thành vấn đề! Chú rất rất thích Draco!” Harry đáp ứng.

Nhưng Scor nghĩ đến Wood cũng từng nói như vậy nên không được, cậu cần nghĩ cái khác.

“Chú... chú cũng không thể bỏ Draco chạy đi kết hôn.”

“Tuyệt đối không!” Harry khẳng định nhưng không nhận được thử, “Từ từ, chú và Draco kết hôn... Con thấy thế nào?”

Harry nghĩ nếu Scor là con Draco, trực tiếp hỏi Scor ‘vợ trước’ của Draco cũng không quá thỏa đáng, nhưng có lẽ anh có thể đổi một phương thức để có đáp án.

“Hai người muốn kết hôn?” Scor tròn to mắt.

Scor biết kết hôn, là hai người vẫn luôn luôn ở bên nhau, giống cha mẹ.

“Con thấy không tốt?” Harry khấn trương hỏi, “Hay là có những người khác thấy không tốt?”

Draco sẽ không thật sự có vợ chứ...

“Cháu không biết hai người muốn kết hôn.” Scor nhú mày, “Chú nên sớm nói cho cháu biết.” Làm cậu thiếu chút nữa hiểu lầm Harry là người xấu, sao Draco không nói?

“Chúng ta có tính kết hôn.” Harry nhấn mạnh, “Nhà con... Hoặc là mẹ con có tán thành không?”

“Mẹ sẽ rất vui khi nghe tin này.” Scor không hiểu vì sao Harry nhắc tới mẹ, nhưng cậu nói tiếp, “Mẹ luôn lo lắng Draco biến thành ông già cô đơn, hai người kết hôn thì thật tốt!” Nói xong Scor còn vui vẻ cười cười.

“Thật sao? Cô ấy là người mẹ tốt.” Harry thở phào nhẹ nhõm. Tuy rằng anh thấy lạ khi Scor luôn gọi Draco mà không phải cha. Nhưng dù như thế nào, Scor cho anh đáp án anh muốn nên tâm tình Harry rất tốt.

Harry cười, ngoắc ngón út Scor quơ quơ,

“Chúng ta ngoắc tay. Chú đáp ứng con, mà con đồng ý chú và Draco kết hôn.”

“Được.” Scor vui mừng.

“Như vậy về sau chúng ta là người một nhà, chú sẽ chăm sóc con tốt.” Harry sờ sờ đầu Scor, càng nhìn càng thấy đáng yêu.

“Cám ơn chú.” Scor cười, “Cháu xin lỗi vì hoài nghi chú.”

“Không sao, con làm đúng lắm.” Harry nhếch miệng, đứng lên, vươn tay, “Chúng ta đi tìm Draco?”

Scor nhu thuận nắm tay Harry, ngẩng đầu cười tủm tỉm nói, “Dạ, còn có kem.”

“Đúng, còn có kem.”

Harry ôm Scor đi ra phòng nghỉ mà không sợ Draco bỏ qua bọn họ vì phòng nghỉ đến khu nhà ăn chỉ có một con đường đơn giản. Mà trận bóng chấm dứt trước bữa tối, Harry cũng đoán Draco sẽ mất một chút thời gian xếp hàng.

Quả nhiên khi Harry ôm Scor xuất hiện ở nhà ăn sân bóng, Draco đang xếp hàng, còn một hai người nữa là đến lượt Draco, mà Draco ngẩng đầu nhìn menu.

Nơi này chật ních người, Harry sợ Scor bị xô đẩy nên ôm cậu bé lên. Nên Harry được Scor ôm cổ không lập tức bị những người ham mê bóng mất sắc phát hiện. Bọn họ nghĩ đến là một người cha yêu con đưa con đến xem trận đấu.

Vì thế hai người không chút khẩn trương cố gắng muốn xuyên qua đám người ồn ào đến bên Draco.

Nhưng khách Draco tính tiền xong, đến Draco. Harry còn nghĩ anh nên chiêu đãi hai người một bữa tối rất tốt, cũng không thể để Draco chọn món nên anh hô to.

“Draco!! Nơi này!!” Đồng thời Harry dùng sức vẫy tay, Scor cũng cố gắng vẫy.

Mà tiếng rống to tập trung tầm mắt của mọi người mê bóng, Draco lại không thể tin quay đầu trông hai tên ngu ngốc.

Tiếp theo là tiếng thét chói tai, “Potter!!! Là Potter!!!!Merlin!!! Anh ấy xuất hiện ở nhà ăn!?!?” Chính thức mở màn hỗn loạn ở nhà ăn sân bóng.

Mọi người lập tức cố gắng đến chỗ Harry!

Mà Harry không mong muốn điều này, hiện tại tình hình điên cuồng truy đuổi anh như vậy đã không nhiều lắm, dù sao anh cũng đã đấu nhiều năm. Nhưng anh xem nhẹ anh mới chơi xong một trận đấu xinh đẹp, hôm nay anh bắt đúng thời cơ, bay sát Golden Snitch, kỹ xảo bay làm người xem nhìn hô to đã nghiện, mọi người cũng giúp anh lo lắng điểm, ấn tượng khắc sâu. Có thể đoán được báo ngày mai lại sẽ là một ngày Harry độc chiếm trang báo vận động.

“Potter!!! Làm ơn kí tên cho tôi!!!”

“Kí tên!! Cám ơn!!! Ở áo!!!”

“A!! Đừng chen!!! Tôi đến trước!!!”

“Cút ngay!! Tôi đến trước!!”

“Potter!! Hôm nay anh thật xuất sắc!! Tôi lại yêu anh một lần nữa!!”

“Potter vẫn là giỏi nhất!! Kí tên cho tôi với!!”

“Cậu bé kia là ai vậy!? Thật đáng yêu!?”

“là bạn anh sao anh Potter!? Anh Potter đi hẹn hò sao!?”

Hỗn loạn, Harry chỉ kịp bảo vệ Scor để cậu bé không bị chèn ép. May anh còn dùng chú trôi nổi, nếu không bọn họ sẽ nhanh bị đám người bao phủ. Nhưng cho dù như thế Harry vẫn không thể không chặt vật ra khỏi nhà ăn, thậm chí đi ra ngoài. Nguyên nhân anh không xoay người bỏ chạy là anh còn chờ Draco đến đây tìm mình.

Rất nhiều người điên cuồng hỏi kí tên, Harry một mực lễ phép cự tuyệt, vừa lớn tiếng nói cám ơn hôm nay không tiện, đồng thời mắt còn lo lắng tìm một mái tóc bạch kim khác.

Lúc này, phía sau đột nhiên có người kéo lấy áo Harry, Harry quay đầu nghiêm khắc trừng mắt [lẽ phép là không nên, tính là nhân thân công kích], phát hiện người kia là Draco anh đau khổ chờ đợi.

Anh thở ra, tay kia lập tức ôm eo Draco, “Em đã đến đây!”

Máy ảnh chớp sáng.

Sắc mặt Draco khó coi rống một tiếng, “Đi!!”

Độn thổ lập tức mang bọn họ đi.

14. Chương 14: Chẳng Phải Tiệc Nuôi

“Em không dám tưởng tượng chỉ số thông minh của anh!! Anh gốc đến mức nào mà ở nơi nhiều người như vậy kêu to như thế!?”

“Ở nhà ăn sân bóng!? Sau khi trận đấu vừa kết thúc!?”

Draco đi qua đi lại, thở hổn hển, hoàn toàn không chút tao nhã.

Mà Harry và Scor ngoan ngoãn ngồi ở sô pha, Harry còn ôm Scor ngồi trên đùi cứ như là vậy có thể phòng vệ. Hiện tại bọn họ đều ở nhà Draco. Ấm áp, thoải mái nhưng không khí không tốt.

Vì Draco độn thổ cho nên địa điểm là Draco quyết định.

Mà vừa mới xảy ra chuyện ngu xuẩn như vậy, Draco không nghĩ ở bên ngoài càng lâu, anh quyết định lập tức về nhà.

Vì thế bọn họ ở đây.

“Anh xin lỗi, anh chỉ muốn chúng ta có một bữa tối tốt hơn...” Harry gỡ đầu giải thích, “Anh đã làm hai người đối bụng một ngày, đó là chuyện anh nên làm!! Mà anh đã thật lâu không bị người mê bóng đuổi theo như vậy, đêm nay thật sự không phải giống dự tính...”

“Hừ, không giống dự tính? Nói như anh biết làm vậy vậy.” Draco ngoan độc tê tê, “Cá nhân em quan sát, dung lượng não của anh không có công năng cao như vậy! Nó quá phức tạp! Đối với đầu của anh!!”

Harry trong nháy mắt có chút hoài niệm, đã thật lâu Draco không mắng anh như vậy. (S thụ M công =))))

“Draco, em cũng không cần giận như vậy... Ngày mai anh sẽ đến nhà ăn xin lỗi, nơi đó thường xuyên phát sinh hỗn loạn, đội trưởng đội anh cũng thường bị nhận ra, bọn họ cũng ứng phó rất quen thuộc...”

Đến đây Draco càng khó tin, “Từ từ, anh nghĩ rằng vì sao em giận?”

“... Bởi vì hỗn loạn? Sau đó dọa đến Scor?” Harry nghi hoặc. Chẳng lẽ không đúng?

Scor nghe vậy thì lập tức quay đầu, “Harry, cháu không bị dọa, cháu tốt lắm, chỉ là có chút kinh ngạc.”

“A, thật sao?” Harry nhu nhu đầu Scor khen, “Scor thật dũng cảm!”

“Cám ơn.” Scor có chút thẹn thùng, “Vì chú đều ôm cháu nên cháu không sợ hãi.”

“Vậy chú lại càng không sợ hãi! Chú ôm cả hai người!” Harry nhếch miệng.

Vì thế Scor bật cười khanh khách.

Mà Draco tức giận nhìn hai người vẫn không chút khẩn trương.

Đương nhiên Scor vốn không ở bên trong, Scor chỉ có sáu tuổi nhưng không biết sao, nhìn Scor và Harry nhất trí, Draco kỳ diệu giận hai người.

Nhưng lúc này Draco lại thấy vô lực nhiều hơn.

Mà anh cố gắng nói cho mình không nên quá kinh ngạc.

Giống như anh từng nói với Blaise, anh không cho rằng Harry thật sự nghĩ tới bọn họ ở bên nhau, trái với Phù thủy Anh quốc chờ mong cứu thế chủ của bọn họ chờ mong Harry giống một anh hùng thể xác và tinh thần hoàn mỹ, có hôn nhân mỹ mãn, gia đình viên mãn, sau đó sinh vài Potter nhỏ, tiếp tục trở thành ngôi sao nửa thế kỷ còn lại.

Bởi vậy có thể nghĩ nếu ngày mai chuyện bọn họ đăng báo, áp lực và bình luận ập tới sẽ bao phủ bọn họ. Anh từng trải qua vài lần, anh biết lực phá hoại của điều đó.

Cho nên anh mới tức giận Harry không cẩn thận như vậy. Nếu Harry có thể thành thực hơn một chút, anh sẽ chân chính lo lắng chấm dứt quan hệ của bọn họ trước thời gian.

Mà anh thấy đáng hòng, anh biết mình để ý, nhưng Harry còn không, thậm chí Harry còn không phát giác câu hỏi của bọn họ đã bị đẩy đi rất xa.

Quả nhiên, Harry còn vô tư đề nghị, “Scor nói đói bụng, chúng ta đi tỉnh không thấp được không? Nơi đó buổi tối có cảnh đêm, em cũng nói thịt bò nướng ở đó chính gốc, thế nào?”

Có nghĩa sau chuyện ở sân bóng, nếu bọn họ lại cùng nhau xuất hiện ở nhà ăn với một bữa tối dưới ánh nến [tuy rằng còn mang theo một cái bóng đèn nhỏ] thì càng không thể cứu vãn...

Cùng thời gian Draco còn phải gặp Granger.

Anh không cho rằng Granger biết chuyện này thì vẫn còn đồng ý Harry tiếp tục hợp đồng của bọn họ. Mà nếu nói Harry có thể không cần dư luận thì anh ấy cũng không có khả năng không nhìn ý kiến của Granger thậm chí là nhà Weasley...

Chỉ nghe Scor lo lắng hỏi Harry, “Chỗ đó có kem chứ?”

“Đương nhiên là có, lớn! Nhưng mặt trên phủ một ít socola, Scor để ý sao?” Harry cúi đầu mỉm cười.

“Chỉ có một chút thì không sao.” Scor hào phóng gật đầu.

“Quá tuyệt vời.” Harry ngẩng đầu cười, “Chúng ta đây đi thôi, hiện tại?”

Anh nên làm gì để vấn hồi quan hệ bọn họ?

Rõ ràng đã chuẩn bị tốt, nghĩ mọi chuyện phát sinh.

Draco nhìn chằm chằm Harry cười, lo lắng vài giây rồi gật đầu.

“Vì sao không? Chúng ta đã đói bụng một ngày, anh nên mời em và Scor có một bữa no.”

Scor lập tức hoan hô, “Kem!!”

Harry cười lớn hơn nữa, đôi mắt xanh lóe sáng nhìn Draco.

Draco nhin không được cảm thấy tiếc nuối, anh nghĩ bọn họ có thể ở bên nhau lâu hơn chút.

“Anh có thể lấy được chỗ chứ? Em không cho rằng tối cuối tuần sẽ có chỗ trống cho chúng ta.”

“Không cần lo lắng, anh có chỗ bọn họ ... Cái gì hội viên linh tinh, bọn họ hứa hẹn sẽ vĩnh viễn có vị trí anh cần!”

“Quả nhiên là nhân vật lớn, tốt, chúng ta đi thôi.”

Draco gật gật đầu, quyết định sau cơm chiều sớm đưa Scor lên giường.

Bởi vì anh và Harry còn có chuyện cần làm.

Có lẽ qua đêm nay, sẽ không lại có cơ hội.

Ba giờ sau.

“... A...Draco...” Harry thở phò phò như chạy 3000m, “Em... Em sờ chỗ nào...”

“... Mông? Có lẽ...” Draco cũng thở dồn dập, “... Anh không muốn sờ em...?”

“... Đờm... Em như vậy... Anh không nhin được...” Giọng Harry có chút vụn vụn.

Draco nghe vậy thì ôm cổ Harry, đưa lên một nụ hôn dài nóng bỏng ẩm ướt. Harry thất bại rên rỉ một tiếng, hai tay lại giống trước, thô lỗ vội vàng trượt dưới áo sơ mi của Draco.

“... A... Đúng...” Draco híp mắt, thở dài, “... Phía dưới...”

Harry cắn cắn cổ Draco, “... Đáng chết... Như vậy... Anh dừng thế nào...”

“... Anh dám...?” Draco âm thầm thở ra, vì Harry cắn tai anh, chỗ đó rất mẫn cảm, “... Em sẽ... Nguyên rửa anh... xuống địa ngục...”

“Nhưng... Nhưng chúng ta không nên!” Harry mạnh mẽ chống tay, hung tợn trừng Draco, “Chúng ta còn chưa gặp cha mẹ em!! Chúng ta không thể như vậy!!”

“Chúng ta không cần.” Draco bất mãn nâng chân kẹp vào eo Harry vặn vẹo, “Chúng ta đã trưởng thành thật lâu, Scor đã ngủ, chúng ta đang ở trên giường...”

“... A... Merlin...Draco...” Harry nhin không được chống đỡ, kẹp nơi cứng rắn của bọn họ ở bên trong, “... Đây thật sự... Tốt lắm... Sao anh nghĩ đến... Mình nhin được... Đây...”

Draco cũng mẫn cảm lắm bầm một tiếng. Anh cũng cảm nhận được Harry cứng rắn, cổ kẹp chặt.

“... Cầm miệng... Chuyên tâm chạm vào em... Anh nên...”

“Không... Anh không được... Anh đã quyết tâm...” Harry còn giãy dụa nhưng mông lại tích cực áp sát Draco. Nặng nề đụng ma sát một chút lại một chút như không thể dừng.

Mà Draco vẫn bất mãn, “Từ từ... Chúng ta còn không chưa... Cởi...Harry... Cởi cho em...” Vừa nói vừa kéo áo Harry. Nhưng cái áo chui nên rất khó cởi.

“... Chết tiệt... Dừng tay...” Nói xong Harry nắm lấy tay Draco, hôn lên đôi môi đỏ hồng căng mọng, sau đó không thể quyết định như vậy làm cho chuyện này càng tệ hơn hay tuyệt diệu hơn.

Draco nóng bỏng hé miệng đáp lại, đồng thời càng cố gắng ôm chặt lấy Harry. Harry cảm thấy nơi cứng rắn kia không thể cứng rắn hơn, cuối cùng vô lực chống cự, hoàn toàn trầm luân ở trong nụ hôn ngọt ngào nhiệt tình của Draco.

Đã vượt qua đêm quán bar đó càng nhiều, Harry không chỉ thân thiết cảm thụ da thịt nóng cháy của Draco, mùi cơ thể dễ chịu, mái tóc mềm mại, quan trọng hơn là Draco rất nhiệt tình.

Giống như trúng thuốc. Chỉ nghĩ Draco khát vọng mình, anh không có khả năng đẩy Draco ra!!

Nhưng, Merlin!! Anh muốn!! Anh rất muốn!! Nhưng vì sao biến thành như vậy!?

Harry đột nhiên tức giận, mắt đỏ lên đẩy ra Slytherin không xong này!

Bởi vì có một nửa lỗi đều là em ấy!! Làm cho anh không thể chịu được!!

Nhưng lúc này Draco không cam lòng bị đẩy ra, không khí ẩm áp phả ra, giọng nói khàn khàn, “Nếu anh chú ý... Màu áo sơ mi của em...”

Màu đỏ!! Đương nhiên anh chú ý tới!! Đó là màu của Gryffindor!!

Harry trừng Draco.

Tiếp theo tầm mắt không cẩn thận chuyển qua đôi môi sưng đỏ, hiện tại mặt trên phồng một lớp nước trong suốt.

“Tổ vẽ,” Draco liếm môi, “Đêm nay em là của anh...”

Biểu tình, câu nói kia hung hăng đánh vào thần trí Harry, anh đỏ mặt.

Vài giây sau Draco trừng mắt, nhìn nửa người dưới, biểu tình không thể tin.

“Anh... ‘châm dứt’!?” (Có bé nào ngây xơ chong xáng ko hiểu ko =))))))))

Harry mặt đỏ không thể đỏ hơn, anh gầm nhẹ, “Ai, ai bảo em...!?”

Nhưng chưa nói xong anh liền nhảy dựng lên, tìm lò sưởi chạy trốn chết.

Mà đến khi Harry đi, Draco vẫn nằm ở trên giường phục hồi tinh thần, ngơ ngác.

Có lẽ anh đánh giá cao Harry, thì ra mình cũng có nhìn nhầm.

Sau đó anh quyết định mình có thể không cần tiếc nuối như vậy.

Đối với chuyện sắp xảy ra ngày mai.

Sáng sớm hôm sau.

Pháp, trang viên rượu nho Malfoy.

“Thân ái, anh người nhất định phải nhìn xem đầu đề nhật báo tin tri! Draco Scor lên báo!”

Narcissa vui sướng phát tờ báo với Lucius đi đến bàn ăn.

“Chào buổi sáng thân ái.” Lucius đi qua hôn Narcissa, sau đó tao nhã đi đến chủ vị, rải khăn ăn rồi mới chậm rãi nói, “Anh không cho rằng còn có cái gì có thể càng làm anh quan tâm hơn bài báo Draco lại hẹn hò với người khác mấy hôm trước, bởi vậy trái tim anh cường tráng hơn.”

“Lần này Scor cũng lên báo, con rất đáng yêu, giống Draco trước đây.” Narcissa lưu luyến nhìn tờ báo rồi mới đưa cho Lucius.

Lucius uống nước cam, bữa sáng của phần lớn người anh bắt đầu từ cốc nước cam, mở báo, phốc một tiếng, không tao nhã phun chúng nó trở về khăn ăn.

“Malfoy xem quiddich!! Potter ôm eo!? Người yêu mới nhất của Potter lại là!?!?”

“P/S ‘Cậu bé tóc bạch kim là ai!? Potter đã được gia tộc công nhận!’”

15. Chương 15: Sáng Tỏ

Tất cả cha mẹ đều quan tâm con, hướng chỉ còn là tin người yêu.

Lucius quên mình mới uống một ngụm nước cam, còn chưa ăn bánh đã cùng Narcissa vây quanh lò sưởi liên tiếp lò sưởi nhà Malfoy ở Anh trò chuyện.

Bởi vì quốc cảnh xuất nhập anh pháp vẫn có quản chế, bọn họ không có cách nào khác trực tiếp về Anh bằng Floo.

Nếu không hiện tại Narcissa đã kéo Draco cổ áo hỏi.

“A, Scor thân ái, chào buổi sáng.” Khi chuyển được, Narcissa chào hỏi, “Hai con đều khỏe chứ? Vừa mới bắt đầu bữa sáng sao?”

Trả lời là con thứ hai của bọn họ, Scorpius 6 tuổi.

Hôm nay là cuối tuần, chỉ có hôm nay Scor mới có nguyên vẹn thời gian hưởng dụng một chút bữa sáng nhàn nhã với anh trai, bình thường đều có tự học sáng quấy nhiễu.

Chỉ thấy lò sưởi hiện lên Scor nhu thuận gật đầu, “Chào buổi sáng cha mẹ, chúng con đều khỏe lắm. Con đang phết mút hoa quả.”

“Buổi sáng tốt lành Scor.” Lucius chờ đợi một chút rồi hỏi, “Sao không thấy Draco?”

Đầu Scor trong lò sưởi biến mất một chút, ngăn ngửi rời khỏi lò sưởi, trong chốc lát mới lại xuất hiện.

“Draco còn đang nói chuyện với dì Pansy, Draco dùng gương hai mặt đã lâu, còn chưa nói xong.”

Narcissa đẩy Lucius ra một chút, “Đừng lo, để Draco tiếp tục. Mẹ và cha nhìn báo sáng nay, không thể không nói Scor của mẹ rất đáng yêu, xem ra ngày hôm qua hai con có buổi tối vui vẻ?”

Quả nhiên mắt Scor sáng lên bắt đầu kể.

“Dạ đúng vậy! Ngày hôm qua chúng con chơi với Harry rất vui, chú ấy là người tốt! Chúng con đi nhìn Quiddich, lại đi một nơi thật đẹp ăn kem!! Có cảnh đêm!! Còn có năm hàm ăn ngon!Harry còn giúp con ăn socola!”

“Con gọi cậu ta là Harry?” Lucius hừ một tiếng, “Malfoy không thể dễ dàng bị mua Scor.”

Narcissa không đồng ý vồ nhẹ Lucius rồi vui vẻ nói, “Thật vui! Nhưng mẹ phải nhắc nhở nhỏ nhỏ một chút Scor, con nên mặc trường bào màu lam, mẹ nhớ rõ đã chuẩn bị rất nhiều cho con, nó rất hợp với đôi mắt con, cũng sẽ làm con nhìn cao hơn. Nhưng ngày hôm qua con mặc màu đỏ?”

“Bởi vì con muốn đẹp giống Draco.” Scor vờ vọc một chút, “Ngày hôm qua Draco rất đẹp, giống cha, chẳng lẽ không đúng sao mẹ?”

“A, đương nhiên,Scor có ánh mắt rất tốt.” Narcissa cười tủm tỉm khen, “Draco giỏi như cha con vậy, về sau con cũng sẽ vậy. Thật vui khi con chú ý tới trường bào, một chút màu đỏ như vậy không thành vấn đề, ngẫu nhiên chúng ta cũng cần phối hợp tình huống lựa chọn trường bào.”

“Cám ơn mẹ.” Scor vui vẻ nói.

Lucius bị Scor không cẩn thận khen ngợi, sắc mặt hoà nhã rất nhiều, bất tri bất giác cũng thảo luận, “Nhưng màu đỏ là màu Gryffindor, đề nghị của cha là tình huống nào con cũng không nên mặc như vậy Scor, màu bạc và xanh tao nhã hơn.”

“Nhưng nó cũng thuyết minh rất nhiều.” Narcissa chớp mắt, “Xem, em cũng không nhớ rõ Draco thích màu đỏ, mà con lại mặc màu áo thuộc loại Harry, thật lãng mạn a, em nghĩ đây là ám chỉ...Scor, Draco và Harry ngày hôm qua có hôn nhẹ không?” Cuối cùng bà vẫn nhịn không được hỏi.

Mà cái đó kỳ thật mới là chuyện chính của lần liên lạc này.

Hai vợ chồng Malfoy đều biết báo chí không thể tin, cho nên bọn họ xác nhận cần “tình hình thực tế” là thế nào.

Scor nghiêng đầu suy nghĩ một chút, “Bọn họ chỉ ôm, không có hôn nhẹ.”

“Rất tốt.” Lucius nghe vậy thì an tâm, “Theo cha ảnh trên báo cũng không chứng minh được cái gì. Dù sao dưới tình trạng chật chội kia, đỡ nhau một chút cũng là bình thường, mà chúng ta đều biết nhật báo tiên tri luôn thích khuếch đại chuyện Draco.”

Nhưng Narcissa cũng không buông tha, bà quyết định đổi một vấn đề lấy được tin.

“Scor, đi ăn xong còn đi chỗ nào chơi không? Harry có đưa hai con về nhà không?”

“A, Harry đưa con và Draco về nhà! Harry chơi với con vài ván cờ phù thủy! Harry còn làm kỳ sĩ khiêu vũ, rất thú vị, con chưa từng thấy!! Đến khi con phải lên giường ngủ,”

Nói đến đây Scor có chút tiếc nuối, “Mà hôm nay con không phải đến trường, vì sao con phải lên giường trước 9h...”

Mắt Narcissa sáng lên, “Cho nên Harry ở với Draco cả buổi tối?”

“Đúng vậy.” Scor thành thật bổ sung, “Harry cũng nói sẽ đưa Draco lên giường ngủ, Harry rất tốt đúng không?”

Nghe đến chỗ lên giường, Lucius nhịn không được liếc vợ, mà Narcissa vui mừng gật đầu, “Đương nhiên, như vậy Draco lại thay bạn trai, thật tốt, nói thực mẹ không thích Wood.”

“Nhưng anh cũng không cho rằng Potter tốt hơn Wood chỗ nào, dù sao bọn họ đều là Gryffindor không đáng tin.” Lucius không đồng ý hé miệng. Miệng ông phản đối, kỳ thật trong lòng vẫn là lo lắng con, “Xúc động xong rồi hối hận, là đặc trưng lớn nhất bọn họ.”

“Nhưng Harry là người tốt, lần này con có chú ý!” Scor quyết định lên tiếng ủng hộ Harry.

Lucius nhướng mày, “Người mời con ăn kem cũng không phải tất cả là người tốt Scor, cha nhớ là đã nhắc nhở con vài lần.”

“Mới... Mới không phải như vậy.” Scor đỏ mặt, người nào cũng nghi ngờ cậu cái này, Scor không phục lớn tiếng nói, “Là Harry đáp ứng đối tốt Draco!! Harry còn nói bọn họ sẽ kết hôn!!”

“Kết hôn!?” “Kết hôn!??”

Quả nhiên Lucius và Narcissa đồng thời kêu to.

“Đúng!” Scor nhìn thấy phản ứng nhiệt liệt của cha mẹ thì vừa lòng, “Mà con biết kết hôn là cái gì! Giống như cha mẹ, về sau Draco sẽ không là ông lão cô đơn! Cho nên Harry là người tốt, con không nhìn sai!”

“Kết hôn!?” Lúc này Narcissa ở bên kia lò sưởi thở hổn hển đứng lên, “Thân ái, em không nghe sai?”

“Anh hy vọng anh nghe lầm.” Lucius thì thào. Merlin, con mình có chú rể?

“... Chúng ta sẽ có hôn lễ!? Draco!? A, em nghĩ đời này em không đợi được!!” Narcissa lấy tay quạt quạt, độ nóng của lò sưởi và tin tức này làm bà nóng.

“Anh chưa từng thật sự chờ...” Nhưng lúc này Lucius phản ứng lại, “Từ từ! Chuyện lớn như vậy sao Draco không nói cho chúng ta biết!? Scor, con xác định tin đó là thật?”

“Có lẽ con không xác định?” Hai mắt Narcissa sáng ngời, “Anh biết mà, con bị nam nhân quăng nhiều như vậy, nói không chừng con muốn đợi cho hôn lễ hoàn thành rồi mới nói cho chúng ta biết?... A, đứa nhỏ đáng thương...”

“Nhưng...” Lucius há mồm còn muốn phản bác nhưng nghĩ đến Draco trải qua, ông không thể không nói lý do này rất có sức thuyết phục.

Mà Scor đã có chút không vui vì cha nghi ngờ Scor.

“Cha, con nói thật, con không nói sai!! Harry còn muốn hỏi ý kiến cha mẹ, Harry hy vọng mẹ có thể đồng ý bọn họ!!”

“Đương nhiên mẹ đồng ý, chỉ cần bọn họ muốn!” Narcissa hai tay nắm chặt, hưng phấn trả lời, “A Scor, rất tuyệt! Cảm ơn con nói cho cha mẹ biết!! Mẹ thật muốn hiện tại cho con một cái hôn!!”

Vì thế Scor lại vui vẻ rồi then thùng nói, “Con rất vui khi có thể giúp Draco...”

Câu này nhắc nhở Narcissa, “Đúng vậy, chúng ta phải giúp Draco! Nếu Draco hy vọng đó là một bí mật, như vậy chúng ta nên phối hợp... Đúng vậy! Mẹ nghĩ mẹ biết nên làm như thế nào ...”

Mắt Narcissa tỏa sáng, nói cho Lucius kế tiếp đều là mình định đoạt.

5 phút sau Draco gãi đầu đi tới.

Anh mới được giải phóng khỏi tiếng chói tai của Pansy.

“Scor, vừa rồi nói chuyện với ai vậy? Hô to gọi nhỏ, trong phòng cũng nghe được tiếng em.”

Lúc này Scor đã trở lại bàn ăn tiếp tục phết mút hoa quả, tâm tình tốt nói, “Cha và mẹ, bọn họ đọc báo đều cảm thấy vui.”

Tay Draco cầm khăn ăn run một chút, quái dị trừng Scor, “Vui?”

“Đúng vậy. Bọn họ quyết định về Anh nhìn xem.” Scor trong nháy mắt nhu thuận trả lời theo chỉ thị của mẹ.

Draco nghĩ có lẽ mẹ vui nhưng cha sẽ không. Ông vẫn luôn chờ mong có một ngày anh có thể có bạn gái. “Anh hoài nghi, nhưng vừa lúc, anh cũng phải nói với cha chuyện bán đấu giá trang viên, bọn họ khi nào đến?”

“Cha mẹ nói bọn họ cần một chút thời gian chuẩn bị.” Scor nghiêng đầu hỏi, “Có trang viên chúng ta có thể ở cùng nhau?”

Nhà trọ của bọn họ không quá lớn, Draco trên cơ bản không tính ở lâu, chỉ có hai phòng ngủ cho nên Draco nghĩ đến Scor nói là nhà bọn họ, vì thế cam đoan, “Đương nhiên, chúng ta trở về, trở lại nơi của chúng ta.”

Scor đáng yêu cười cười, mong đợi.

“Quá tuyệt vời, về sau có người chơi với em!”

Chiều thứ ba.

Bình một tiếng, Draco chập vật xuất hiện ở lò sưởi trong văn phòng.

Nói anh chập vật là vì trường bào trên người anh thực rõ ràng bị kéo, nơ cũng có xiêu vẹo, tóc một hai dúm vểnh lên, khác với vẻ trơn bóng san bằng anh luôn duy trì khi làm việc.

Nhưng cũng khó trách, hai ngày này trên báo, anh vinh lấy được danh hiệu Satan tuần mỹ dụ dỗ cứu thế chủ tiến vào vực sâu tội ác. Cũng khá uy phong, anh vừa lòng khi báo không quên từ tuần mỹ, nhưng hình như không được quần chúng yêu thích.

Blaise ngẩng đầu, thấy nhưng không thể trách hỏi, “Lại bị phóng viên bắt được?”

“Còn có thể là cái gì.” Draco sửa trường bào, oán giận, “Gringotts có khu vực cấm động thổ, sao không lo lắng thêm khu vực cấm phóng vấn? Rất lợi cho riêng tư khách, lần trước tôi đã đề nghị nhưng yêu tinh cũ kỹ không hiểu biến đổi.”

“Người cậu chân chính nên oán giận là Potter, anh ta không đi ra đối mặt mà núp đi làm một mình cậu bị mọi người đuổi theo hỏi.” Blaise nhú mày, “Anh ta còn không chưa liên lạc với cậu?”

Draco sửa sang lại chính mình rồi nhún vai, “Có lẽ anh ta bị Weasley nhốt? Ai biết.”

“Nhưng từ Chủ Nhật đến bây giờ đã vài ngày, chẳng lẽ cậu không tính làm cái gì?”

“Tôi có thể làm cái gì?” Draco nhướn mày, “Đến tháp Weasley giải cứu công chúa?”

“Cậu chưa từng công khai thừa nhận, tớ đoán cậu đang đợi Potter tỏ thái độ, nhưng tớ nghĩ cậu sẽ càng tích cực một chút?” Blaise không đồng ý nói.

“Mình nhớ rõ ban đầu cậu còn phản đối.” Draco liếc Blaise.

“Nó chỉ có tác dụng trước khi đầu cậu hôn mê.” Blaise đánh trả.

Draco phủ nhận, “Tớ mới không bị hôn mê. Trên thực tế, tớ đã muốn làm.” Anh ngồi trở lại bàn bắt đầu xử lý công việc, “Chờ nhìn báo chí sáng mai cậu sẽ biết.”

“Cậu làm cái gì?” Blaise hỏi.

16. Chương 16

Ngay khi Draco đang định mở miệng trả lời thì ngoài văn phòng truyền đến tiếng xôn xao.

Tiếng nói chuyện ong ong, tiếng bước chân cùng tiếng gõ cửa mơ hồ, truyền đạt bên kia cửa có một đồng người.

Draco và Blaise lập tức liếc nhau, bọn họ biết ngoài cửa có chuyện gì đó.

Hai ngày này ngoài cửa lúc nào cũng có phóng viên các báo đợi cho nên bọn họ đều thực chú ý tận lực dùng lò sưởi, cũng nhắc nhở khách bọn họ cũng nên như thế để bảo đảm riêng tư. Là người nào ngu ngốc lúc này lựa chọn vào bằng cửa?

Không hề ngoài ý muốn, từ khe cửa lộ ra từng đợt ánh sáng ngấn ngủi lóe ra, Draco có thể tưởng tượng nó liên quan đến tiếng gõ cửa. Anh lại nhìn Blaise, Blaise nhún vai tỏ vẻ mình không có đầu mối, lòng hiếu kỳ rốt cục làm cho Draco nhẹ nhàng cước bộ cửa, muốn biết rõ ràng phía sau cửa xảy ra chuyện gì.

Hủy bỏ tính âm chú, ngôi nhà tinh xảo có niên đại từ xưa này cũng chỉ có một cái cửa ngăn cách, cách âm cũng không tốt. Draco tới gần cửa là có thể mơ hồ nghe được tiếng đối thoại truyền đến.

Draco nhú mày nghiêng tai nghe, trên mặt hiện lên không thể tin.

Vài giây sau anh lấy đũa phép ra, dùng chú nghe trộm để bảo đảm có thể nghe được càng nhiều nên Blaise cũng hiểu kì lại gần.

“... Đồng tính... Tình cảm lưu luyện sao!?”

“... Đương nhiên... Tôi cũng không cho rằng Draco là con gái...”, Chung quanh vang lên tiếng xôn xao, “... Hey, đừng đây... Sắp... Bị ngã xuống...”

“VẬY... bạn gái cũ... Là che dấu... Tính hướng!?”

“Nói như vậy... Tôi cũng không rõ ràng... Lần đầu tiên, a, nhưng khẳng định là cuối cùng...”

Tiếp theo tiếng loảng xoảng vang lên truyền đến rõ ràng.

“Một lần cuối cùng?...ter là!?”

“Ha ha... Tôi đang... cố gắng... Ý tứ...”

“Ngài Potter!! Ngài Potter!! Như vậy ngài... Bình luận... Ảnh hưởng xã hội... ý kiến!?”

“... Xin lỗi? Cái gì?”

“... Ngài lần này yêu và xã hội... Truyền thống...!?”

“Tôi hoài nghi... Có quan hệ... Còn nữa, tôi và Draco yêu nhau!”

“Nhưng ngài Potter... Nhiều năm đại biểu hình tượng phù thủy Anh!! Ngài không cho rằng như vậy... Nghiêm trọng phá hư...!!”

“... Có càng nhiều... Đáng giá tôn kính, tôi đã sớm ra hội phượng hoàng... Mọi người hẳn là đều nhớ rõ...”

“VẬY... Ngài nghĩ tới... Potter vợ chồng đã qua đời...?!?”

“... A, tôi sẽ cố gắng hạnh... Như bọn họ chờ đợi ...”

“Người thừa kế... Ngài cũng không lo lắng!?”

“... Tôi không lo lắng... Lưu lại ... Chính là chút tiền tài...”

“Chẳng lẽ ý ngài là... Từ nay về sau... Không lo lắng hôn nhân!?”

“Đương nhiên tôi sẽ kết... Tôi rất chờ mong!”

“!? Vậy ngài Malfoy và ngài... Rốt cuộc là...?!?”

“A, tôi nói tôi đang cố gắng... Draco còn chưa đáp ứng tôi...”

“Cái gì!? Ý ngài là ngài đã muốn... Ngài Malfoy!?”

Nhất thời lại xôn xao, tiếng lớn đến mức Draco nghe không rõ Harry trả lời, anh không thể không dán lỗ tai lên cửa. Blaise cũng đến xin một chỗ, Draco trừng anh rồi dùng chú nghe trộm hy vọng nghe được đủ câu.

“... Cho nên ngài Potter thật sự không phủ nhận hẹn hò với ngài Malfoy?”

“... Tôi đã trả lời nhiều như vậy, vì sao anh còn hỏi như vậy? A, đúng rồi, hôm nay tôi cho mấy người hỏi, về sau cũng đừng theo chúng tôi, Scor không nên bị quấy rầy ...”

“Scor? Xin hỏi là cậu bé ngày đó ngài Potter ôm... cậu bé tóc vàng đó sao?”

“Đương nhiên, Scor rất đáng yêu, rất giống Draco...”

“Xin hỏi thân phận của cậu bé là...?”

“A, Draco chưa nói?”

“Ngài biết không!?”

“... A, nói như thế, anh có thể xem Scor là con của tôi và Draco!”

“Khụ!!” Lần này là Blaise sặc.

Draco trừng cái cửa.

“Cho nên ý ngài... Ngài đã được gia tộc Malfoy đồng ý? Nhưng... Nhưng ngài Malfoy cũng chưa thấy kết hôn!”

“... Rất quan trọng sao? Tôi chỉ cần biết Scor không ghét tôi là đủ rồi...”

“Ngài cảm thấy Scor không ghét ngài sao?”

“Ha ha, cái đó tôi còn có chút tự tin, tôi và Scor chơi rất vui!”

“Nhưng là!...Ngài Malfoy sáng hôm nay nhận phỏng vấn phủ nhận có quan hệ tư nhân với ngài Potter!! Xin hỏi ngài giải thích thế nào? Là ngài Malfoy muốn giấu diếm sao!?”

“Cái gì!? Draco nói như vậy!?”

“Đúng!! Hôm nay!! Gringotts khu cấm độn thổ!!”

“A... Tôi trước biểu hiện của tôi không tốt lắm, có lẽ Draco còn giận, hôm nay tôi đến xin lỗi...”

“Đó là lí do vì sao ngài mang hoa hồng sao!? Ngài làm ngài ấy tức giận thế nào!?”

“Ai, anh cảm thấy có dùng được hay không?... Đối với con gái hẳn là đúng, nhưng tôi không xác định...”

Nghe đến đó Draco quyết định mình nghe đủ.

Anh dứt khoát kiên quyết lui cách cửa, dùng ánh mắt ý bảo Blaise đi, rồi mở cửa.

Harry bị ép vào cửa lập tức ngã vào.

Tuy rằng lão đảo nhưng là một vận động viên, Harry cân bằng thân thể rất nhanh, chỉ là hoa hồng cầm trên tay đã bị chấn động rớt xuống vài cánh hoa.

“Hi Dra...”

Nhưng trước khi Harry chào xong, phóng viên đã sớm kích động không thôi.

“Cửa mở!! Cửa mở!!”

“Là ngài Malfoy!! Ngài Malfoy nguyện ý nhận phỏng vấn sao!?”

“Ngài Malfoy!! Ngài Potter thừa nhận hai người yêu nhau, ý kiến của ngài là...”

“Ngài Malfoy!! Vì sao ngài Potter nói khác ngài!! Ngài có cái gì...”

“Ngài Malfoy!! Ngài sẽ nhận ngài Potter xin lỗi chứ!?”

“Ngài Malfoy!! Ngài thích hoa hồng!?”

“Ngài Malfoy!! Ngài có lo lắng ngài Potter cầu hôn chứ!?”

“Ngài Malfoy!! Ngài Potter chọc giận ngài như thế nào! Có thể nói đại khái một chút chứ!?”

“Ngài Malfoy!! Ngài có con!? Không giống lúc trước ngài tỏ thái độ...?”

“Ngài Malfoy!! Cha ngài thừa nhận đứa cháu này sao!?”

Draco mặt không chút thay đổi nhìn Harry, nhìn các phóng viên vẻ mặt chờ mong.

Tiếp theo anh vươn tay phải ra cho Harry, Harry trông mong nhìn anh, trực giác đưa hoa, Draco nhận, cũng không kiêng dè ánh sáng loang loáng ngoài cửa.

Lúc này Draco cười nhả nhận, giây tiếp theo, phanh một tiếng đóng sầm cửa.

Mà điều này làm cho các phóng viên trở tay không kịp.

Cửa vang lên tiếng đập cửa cuồng bạo.

Ngay trong bối cảnh này, Draco nhìn hoa trên tay, thật nhiều hoa, anh đắm chiêu nói, “Anh tới xin lỗi?”

Harry lập tức nhớ tới các phóng viên vừa nhắc tới ngài Malfoy phủ nhận quan hệ, nhất thời có chút bất an, “Em còn tại giận anh? Anh không phải cố ý... Em biết!”

Draco nhún vai, chậm rãi nói, “Em không biết.” Em nghĩ anh quyết định buông quan hệ của chúng ta, trong vài ngày chờ đợi này, “Không giận anh.”

“Nhưng anh...!” Harry liếc nhìn Blaise [đồng thời Blaise cũng phát hiện Potter mặt đỏ có chút khả nghi], rồi mới nói, “Đương nhiên anh cần một ít thời gian!! Khi anh... sau cái kia!!”

“Cái gì?” Draco nhướn mày, trong lòng lại sớm tha thứ vì những gì Harry nói ở ngoài cửa.

Dù sao không phải mỗi người bị lên báo sau là có thể quyết định đổi mặt quần chúng, biểu hiện của Harry đã tốt hơn những bạn trai trước của anh.

Nhưng đáp án Harry mang đến lại rất bất ngờ, chỉ thấy Harry tiến đến bên tai anh, cắn răng tê tê nói,

“Lần sau anh nhất định sẽ không bán trước em! Anh thề!!”

Draco sửng sốt rồi lập tức mặt nóng lên, cũng nhìn không được liếc Blaise, Blaise vẫn kéo dài lỗ tai nghe.

Vì thế Blaise nhú mày mở miệng hỏi.

“Hai người giả bí hiểm cái gì vậy? Nói xem. Cãi nhau? Nhưng cho dù như thế Potter, anh cũng không thể mặc một mình Draco đối mặt, chẳng lẽ mấy ngày nay anh không thấy báo đăng gì sao!?”

Harry gãi đầu, thành thật nói xin lỗi, “A, tháng này tôi không đặt báo, chỉ có chút tuần san vận động... Tôi nên sớm nghĩ đến, xin lỗi Draco, anh chỉ là quá thói quen ...”

“Anh muốn nói cho chúng tôi biết,” Blaise khẽ nhếch miệng, “Anh chưa từng nghĩ tới? Sau khi anh ...hẹn hò tiếp?”

“Cái gì?” Harry chớp mắt, “Đương nhiên bọn họ luôn rất ngạc nhiên tôi hẹn hò với ai...” Thấy Draco cũng trừng mình, Harry nghĩ Draco không hài lòng quấy rầy thì nhanh bỏ sung, “Nhưng bọn họ hỏi xong rồi sẽ không sao!”

Draco cứng nhắc hỏi, “Cho nên nguyên nhân anh ngu xuẩn chọn cửa lớn? Bỏ lò sưởi không cần?” Giọng anh quái dị như vậy là vì anh không muốn mỉm cười vì lí do này trước mặt Harry.

Harry chỉ chỉ hoa, lấy lòng nói, “Anh phải đi mua hoa... Ách, em thích không?”

Draco nhướn mày, khóe miệng cong lên. “Còn có thể.”

Harry nhìn Draco mỉm cười thì cũng không để ý Blaise ở đây, lập tức hôn lên đôi môi đỏ mọng luôn hấp dẫn anh. Mà Draco một tay ôm hoa, rất phối hợp nâng cằm cho Harry làm gì thì làm.

Blaise liếc hai người, cảm thấy Draco tha thứ quá nhanh, cũng hiểu Potter lo lắng Draco. Cho nên tuy rằng tàn nhẫn, anh vẫn là nói thêm một câu, “Weasley biết chưa? Chuyện anh và Draco?”

Draco tươi cười cứng lại một chút nhưng Harry không phát hiện, “Bọn họ đi nghỉ, tôi vốn muốn nói với bọn họ vào tuần này.”

Trên thực tế là, vấn đề sớm x quá mức đã kích anh, ban đầu Harry muốn tìm Ron hỏi ý kiến [vấn đề này anh cũng không thể đến hỏi Mione], liên lạc thì mới biết được bọn họ đã đi nghỉ.

Blaise cảnh cáo liếc Draco nhưng Draco đột nhiên hỏi,

“Khi nào thì trở về?”

“Hình như là đi một tuần, sao? Em có việc muốn tìm Mione?” Harry có chút bất bình, “Nếu là phí dụng ủy nhiệm, anh có thể tự quyết định ...”

Nhưng Draco nghĩ rằng...

Như vậy, anh còn có một tuần có thể dụ hoặc Harry.

Một tuần sau, anh nghĩ sẽ Harry đứng ở bên anh, như hôm nay, không chút do dự.

Cho dù như vậy sẽ dâng lên cả trái tim, mà kết quả giống như Blaise lo lắng, cũng khả năng hung hăng thất bại.

Nhưng tựa như đánh bạc.

Hoặc tình cảm có giữ lại nhưng không thể đổi lấy thân ái và vui sướng thuần túy.

Mặc kệ Harry có thật sự đáng giá hay không, quan trọng là anh muốn làm như vậy.

Nếu anh nhất định chỉ có thể có nhiều tiền bạn trai cũ như vậy, vì sao Harry không thể là một trong số đó? Càng có thể là một người có ấn tượng sâu nhất?

Vì thế Draco liếm liếm môi, mở miệng nói,

“Chẳng lẽ anh xin lỗi cũng chỉ có hoa? Xin tha thứ em nói vậy, có chút không thực tế.”

“Đương nhiên không phải.” Harry nghe vậy thì vui vẻ nhếch miệng. Anh cho tay vào túi lấy ra hai tấm vé, như hiện vật quý nói, “Anh nghĩ em thích ca kịch? Anh chọn ghế tầng hai, bọn họ nói vị trí này tốt nhất, em nguyện ý...?”

Tầng hai?

Chính là bàn đánh bóng bàn nhỏ bé bị nhốt ở tầng hai, trực tiếp đối mặt ghế tầng một, chỗ ngồi giống như triển lãm động vật?

Draco gật đầu, “Quá tuyệt vời, rất tốt.”

Không thể không nói, sáng sớm hôm sau Lucius lại sắc nước.

“Scorpius Malfoy!”

“Potter hùng hồn: con Draco chính là con tôi!!”

Narcissa sâu kín nói, “Ai kêu anh thẹn thùng, kỳ thật chúng ta tuổi này có Scor cũng không phải rất quái lạ a...”

Lucius dùng khăn lau khóe miệng, cố gắng duy trì tôn nghiêm, “Đây chính là vì Scor! Về sau... Về sau em sẽ biết!”

Bọn họ cũng không thể ở nhà ga bị lầm gọi là ông nội bà nội của Scor!

17. Chương 17: Buổi Tối Xem Kịch

Sáng sớm thứ tư, Harry tinh thần sáng láng luyện bóng, Draco cần đi xem mấy chỗ bất động sản ở vùng ngoại thành, kỳ thật cũng là sửa sang lại một bộ phận sản nghiệp của Harry. Ban đầu Harry cũng muốn theo nhưng Draco nhắc nhở buổi tối bọn họ còn hẹn đi xem ca kịch, anh kiên trì bọn họ không cần cả ngày dính với nhau, ngăn ngừa chia lìa sẽ làm hẹn hò có bất ngờ và chờ mong.

Harry rất nhanh bị Draco thuyết phục, vì thế bọn họ hẹn nửa giờ trước khi mở màn gặp nhau, tiếp theo bọn họ có lẽ có thể gọi Champagne và đồ ăn xem, sẽ rất thích ý thoải mái.

Cho nên toàn bộ buổi sáng tâm tình Harry sáng sủa, khác hẳn hai ngày trước.

Điều này làm cho anh luyện tập bay xoắn ốc, thẳng tắp lao xuống tinh chuẩn và hoàn mỹ hơn nhiều. Huấn luyện viên lên tiếng cũng chỉ có mấy câu “Chào buổi sáng, tốt lắm, lại lần nữa.”.

Tiếp tục hoàn thành huấn luyện buổi chiều [vận động viên cần thời khắc bảo trì trạng thái thân thể tốt nhất], Harry mỹ mãn vào phòng tắm. Anh chấm dứt luyện tập trước thời gian một giờ vì buổi tối hẹn hò, tuy rằng đó vẫn là chuyện ba giờ sau. Nhưng viện ca kịch không phải nơi anh thường xuyên đi, anh quyết định đến sớm một chút, đi dạo xem có cái gì ăn ngon sau đó chờ Draco.

Nhưng khi Harry bước vào phòng tắm, bên trong vốn ồn ào tiếng nói chuyện tiếng nước, Harry đi vào, ngăn ngừa tạm dừng. Harry cảm thấy có chút kỳ quái nhưng anh cũng không nghĩ nhiều, cầm khăn tìm một gian chui vào.

Sau khi tắm xong, Harry đột nhiên nhớ tới Draco từng muốn đi thăm nơi này, anh cúi đầu kiểm tra cơ bụng của mình, xoa bóp chúng nó, lại quay đầu nhìn mặt sau, Draco từng nói anh có mỡ tốt, nhưng anh thật sự không thấy tiêu chuẩn, anh hy vọng Draco vừa lòng. Nhưng anh... so với những người khác thì như thế nào? Đã biết bộ dáng, Draco có thể thích không? Trước kia anh chưa từng chú ý nhưng hiện tại anh có bạn trai, có lẽ anh nên quan tâm nhiều hơn.

Vì thế sau khi chui ra, Harry nhận không được trộm ngắm các đội viên khác.

Mà giống như Harry từng nói với, thành viên đội bóng đều có thói quen tắm xong quần khăn lúc ẩn lúc hiện. Là vì sau khi tắm xong, tuần hoàn vẫn tạo thành mồ hôi ra liên tục, nếu lúc này mặc quần áo thì cũng không thoải mái.

Phòng tắm bố trí một không gian nhỏ để mấy hàng ghế và tạp chí cho các thành viên nghỉ ngơi, ‘đo’ thân thể. Đương nhiên Harry cũng vừa nhìn vừa trộm ngắm người khác.

Nhưng không xem thì thôi, vừa nhìn Harry phát hiện mình cũng là tiêu điểm tầm mắt người khác.

Khi anh ngắm xong cơ bụng của Ethan [Harry quan sát không biết bao nhiêu cơ bụng, cũng vừa lòng. Anh tự giác đường cong của những người khác đều không có đẹp như mình], tầm mắt nâng lên, phát hiện Ethan đang ôm ngực một cách quái dị, giống như muốn cãi nhau, Harry nhận không được hỏi, “Cậu làm gì vậy?”

Ethan là tấn thủ, thể trạng thuộc top đầu, tính cách thành thật.

“Cậu... Cho dù cậu là... Tôi, tôi cũng không có cách nào hứng thú với đàn ông, thật sự!” Anh ta ôm ngực, kẹp chân, co lại trên ghế. Một người đàn ông cao gần 2m run run như một con thỏ nhỏ hoảng sợ.

Harry sững sốt, trì độn trong chốc lát, rốt cục nghĩ đến cái gì đó. Sau đó anh trừng, nhìn bốn phía một vòng.

Quả nhiên các thành viên có chút mất tự nhiên, có người còn lui lại, ý thức Harry tồn tại.

Harry trừng mắt, há miệng thở dốc, “Mấy người nghĩ...?”

Mọi người lại lui lui, những tiếng nghị luận ong ong bắt đầu truyền ra.

Phó đội trưởng Lewis lúc này cũng ở đây, anh vắt khăn mặt trên vai, cổ tình hào phóng [nhưng có chút cứng nhắc] đi tới, “Không có việc gì Harry, bọn họ gần nhất đọc báo, vấn đề của anh ở trong này sẽ không là vấn đề.”

Harry nhìn phó đội trưởng, hừ lạnh, “Mấy anh mới có tật xấu! Còn cho là tôi có thể cứng đứng lên ở đây!? Ở giữa một đồng cơ bụng yếu ớt!?”

Vài giây tạm dừng, Harry lục tục bị xà phòng, kem đánh răng, dao cạo râu và khăn mặt công kích.

6h20 tối, cách thời gian bọn họ hẹn 40 phút.

Harry đã tới cửa viện ca kịch, cũng ăn mặc đàng hoàng. Nhưng anh cố ý không đeo nơ, gần sẽ không buộc chặt cổ anh, Draco cũng từng khen ngợi bộ dáng này của anh.

Harry nhìn xung quanh, lập tức khẳng định bạn trai tóc vàng hoa lệ của mình còn chưa tới, anh chậm rì rì đi dạo xung quanh. Chủ yếu là anh đi nhìn xem chỗ nào có thể tìm được Champagne, đồ ăn... Hoa hồng? Lần trước đưa hoa hiệu quả tựa hồ rất tốt, Harry nghĩ xem có nên lại tặng nữa không.

Mà bên cạnh hàng hoa tươi là hàng sách báo, báo sáng và báo chiều hôm nay đặt ở chỗ dễ nhìn thấy nhất. Harry đã lâu không đọc báo nhưng anh liếc mắt đã thấy đầu đề báo đăng Draco tối hôm qua nhận được hoa hồng, Harry rút một tờ đọc. Tiếp theo ánh mắt chuyển qua báo chiều, phát hiện cũng có mấy bức ảnh chụp Draco, anh cũng chọn thêm một tờ tính tiền.

Sau đó Harry trở lại cửa viện ca kịch mở báo.

Hôm nay đã là ngày thứ tư hai người công khai tình cảm, có nhiều phản đối đến hôm nay cũng sẽ chỉ là luận điệu cũ rích nhai đi nhai lại. Cho nên nhật báo tiên tri một lần nữa đăng tình sử của hai người.

Harry không chút quan tâm bộ phận của mình nhưng báo chiều viết về Draco lại làm anh để ý.

Cho tới nay Harry cũng chỉ biết Wood và bạn trai Draco ở Pháp, mà trung gian lâu như vậy, Harry mới nhớ tới mình hoàn toàn không biết chuyện gì về Draco.

Harry còn thật sự đọc báo, bên trong viết:

“... Từ sau khi công khai ở Pháp, Malfoy bảo đảm điều thấp. Cho tới nay chính thức được xác nhận là bạn trai Malfoy là..., ảnh chụp.

Theo như phóng viên ở Pháp xâm nhập điều tra, Malfoy rất ít khi thân mật trước công chúng. Malfoy cùng bạn trai bị phát hiện, cho dù cùng xuất hiện ở quán bar câu lạc bộ và nơi tư nhân cũng rất ít bị chụp đến hình hai người quá thân mật, dường như Malfoy có khuynh hướng duy trì khoảng cách lễ phép ở bên ngoài. Những người bị hoài nghi là bạn trai Malfoy một nửa ở sau đó đi vào lễ đường, đánh vỡ lời đồn đại tình cảm với Malfoy, điều này càng làm cho thế giới cảm tình của Malfoy mờ ảo.

Ngược lại, Malfoy và Potter lại rất vang dội. Dù là hẹn hò ở sân bóng hay Potter ôm hoa đến tặng, dường như lần này Malfoy không chút để ý công khai tình cảm, trong đó có che dấu cái gì hay không? Ví dụ như tuyên truyền quan hệ hai người để đạt được nhân mạch và ích lợi khó có thể nói. Xét thấy trước mắt Malfoy còn là quản lý của Potter, suy luận điều này cũng không phải là...”

Đến đây Harry không đọc tiếp, anh chuyển qua mấy bức ảnh. Bọn họ tìm ra ảnh hẹn hò không biết thật hay giả vài năm trước của Draco. Trong hình ngoài Draco còn có một người đàn ông khác.

Mà Harry không thể không chú ý đến Draco luôn giữ khoảng cách chừng hai bước, hai tay không phải quy củ đặt ở trong túi trường bào thì là đang cầm túi văn kiện hoặc là cầm ly rượu.

Nhưng Harry vẫn ghen tị một chút vì Draco trong ảnh luôn hướng tới người kia. Harry không chút nghi ngờ, nếu ảnh chụp có thể rõ ràng hơn một chút thì nhất định có thể hiện ra Draco cong khoe miệng, nướng mày, đôi mắt sắc bén chuyển chú.

Harry sờ sờ ảnh Draco, đột nhiên tỉnh lại.

Anh biết chuyện bọn họ bị đăng báo là do mình, hai lần. Mà có lẽ Draco không thích? Anh bắt buộc Draco nhận? Làm cho Draco không thể không bị người khác quấy nhiễu?

Hôm nay ở phòng tắm, chính anh cũng không để ý nhiều nhưng Draco đã muốn một mỗi ứng phó? Nếu Draco coi trọng riêng tư như báo nói... Chính mình có phải vẫn là một tên khốn sơ ý không...

“...Harry” “Harry?”

Harry hoàn hồn, phát hiện Draco đã đứng ở trước sofa trừng mình. Anh kích động đứng lên sau đó nhìn thấy Draco chú ý tới báo trên tay, không biết vì sao anh có chút chột dạ, Harry lung tung nhét vào túi trường bào. “Hi... Em đã đến rồi?”

Draco quái dị nhìn Harry, quyết định vô nghĩa một chút. “Đương nhiên, em đến đây, có vấn đề gì?”

“Không, không có!” Harry mới nâng tay muốn ôm Draco nhưng đột nhiên mắt tự nhiên cong lại, cứng ngắt để bên người, “VẬY... Chúng ta đi mua cái gì đó ăn?”

Draco lại liếc Harry, gật gật đầu, hai tay cho vào túi, dẫn đầu đi trước.

Ca kịch đã đến một nửa.

Harry đề cử kịch là kịch vừa ra ở thế giới Muggle, cũng rất được hoan nghênh: ‘ca kịch mị ảnh’. Miêu tả một nữ diễn viên ca kịch trẻ tuổi, quý tộc tuổi trẻ cùng trốn ở viện ca kịch và yêu hận tình thù.

Đêm nay, bọn họ như kế hoạch đi mua Champagne cùng một chút đồ nóng, mang về chỗ ngồi ăn.

Đó cũng là Draco tính toán tốt, anh biết chỗ ở tầng hai đối mặt tầng một, một vị trí dễ nhìn Draco không phải nhận nó là chỗ xem tốt nhưng là chỗ không tự nhiên nhất trước khi mở màn.

Không có người nào muốn trở thành động vật bị xem xét. Cho dù bọn họ là phù thủy không có tiếng tăm gì nhưng có thể ngồi vào chỗ đó thì bọn họ đã mất nhiều Galleon. Căn cứ vào lý do này, đa số người vẫn tò mò một chút.

Cho nên Draco chọn thời gian đúng năm phút trước khi bắt đầu diễn mới về chỗ ngồi.

Bọn họ xuất hiện tuy rằng vẫn khiến cho phía dưới xôn xao nhưng vài phút sau, đèn tắt, chút xíu không được tự nhiên cũng đi qua rất nhanh. Tiếp theo Draco gọi nhân viên phục vụ tới yêu cầu li rượu và dao nĩa. Hiện tại, bọn họ đều uống chút rượu, cũng được đến chút thức ăn điền đầy bụng, ở trong bóng đêm thường thức kịch.

Âm nhạc chảy xuôi trong bóng đêm, Draco làm cho tầm mắt ngấm nhìn vũ đài nhưng kỳ thật đại bộ phận tâm tư đều thả lên con người cao lớn ngồi cùng.

Đêm nay Harry có chút quái lạ, nói đúng hơn là không tự tại.

Draco hồi tưởng bọn họ đêm nay chạm mặt, đương nhiên anh biết khi đó Harry đang xem cái gì. Anh khác Harry, phải xem các loại sách báo, dù sao đó cũng là nơi tung tin tình báo quan trọng.

Vì thế Draco nhớ lại nội dung báo chiều. Hôm nay báo sửa sang lại tình sử của bọn họ, về anh, kỳ thật viết rất mơ hồ. Về Harry cũng không có tin gì khác. Cái đó hẳn là không có gì làm Harry quái dị như thế...

Chẳng lẽ là có ai nói gì với Harry ở văn phòng?

Ở báo sớm hôm nay, có bộ phận xã luận đánh giá Harry không biết cảm ơn, phá hư truyền thống, bỏ mặc huyết mạch gia tộc không cảm thấy thẹn, báo chiều cũng tìm được tin tương tự... Hơn nữa khi bọn họ đi vào gây xôn xao, Harry thoát nhìn khác mấy ngày trước, hình như có chút... Bất an?

Nghĩ vậy Draco đột nhiên cảm thấy có chút lạnh, nhin không được chà cánh tay. Nhưng Champagne ướp lạnh, còn phát huy mang đi chút nhiệt độ cơ thể, có lẽ đó là đương nhiên. Draco quyết định không nghi ngờ nữa, bắt đầu tìm kiếm đũa phép, hiện tại anh cần một chút ấm áp.

Khi anh tìm ra đũa phép, Harry nhỏ giọng hỏi, “Làm sao vậy?”

“Hơi lạnh.” Draco nói nhưng chần chờ một chút. Đang diễn đến nam nữ nhân vật chính thổ lộ tình yêu, tối đen. Anh quyết định chờ đợi một chút để tránh ánh sáng loang loáng quấy rầy những người khác.

Nhưng lúc này tiếng vang truyền đến, sô pha cũng chấn động.

Draco cảm thấy phía bên phải ấm áp, là Harry, tay trái Harry cũng vòng qua đầu vai anh, chà xát cánh tay anh, “Như vậy có ấm hơn không?”

Draco quay đầu, nhờ ngọn đèn mỏng manh dưới vũ đài thì thấy Harry cẩn thận nhìn xung quanh rồi quay đầu thấp giọng nói, “Hiện tại tối như vậy, không có người thấy.”

Mà đến khi Harry nói vậy Draco mới hiểu Harry quái dị ở đâu. Bởi vì Harry nhắc nhở anh đây là lần đầu tiên bọn họ tiếp xúc chân tay vào tối nay. Trước đó, vô tình hoặc là Harry cố ý, họ vẫn duy trì khoảng cách.

Mà Draco biết rõ nó đại biểu cái gì, an toàn. Đó cũng là điều anh thường xuyên bị yêu cầu trong những mối quan hệ cũ.

Nhất thời Draco cảm thấy ấm áp ở cánh tay biến mất, hơi lạnh bắt đầu tụ tập. Anh nhìn bóng tối, ánh đèn mỏng manh phản xạ trong đôi mắt ngọc lục bảo kia, anh không thể ngăn cản mình đào móc né tránh, hoặc là xin lỗi bên trong, giống như quá khứ...

Nhưng nếu giữa bọn họ có khả năng gì, vậy tuyệt đối không sẽ là do anh hoài nghi và yếu đuối. Draco nói với chính mình. Anh cũng có dũng khí đi tin tưởng, tin tưởng Harry ngày hôm qua nói, cũng tin tưởng cảm giác của mình.

Vì thế Draco bắt buộc mình mở miệng, “Anh thực để ý bị thấy?”

Harry nhỏ giọng trả lời,

“Anh đọc báo, anh biết em không thích... Thật có lỗi, anh chưa từng lo lắng cái đó...”

“Anh không lo lắng nhiều chuyện lắm, nhiều đến mức em không biết anh chỉ chuyện gì.” Draco cố ý nhíu mày, “Báo viết cái gì?”

“Anh có thể hiểu những gì báo viết, nếu em không thích bên ngoài cho anh chạm vào em, anh có thể làm được, anh chỉ là sợ ý không chú ý tới.” Harry ảo não nói, “Nhưng giờ thật sự rất tối, em không cần lo lắng tầm mắt người khác, chúng ta còn ở tầng hai...”

Draco nhìn Harry trong chốc lát, sau đó mới hừ, “Chỉ cần đừng xảy ra chuyện ngu xuẩn như ở sân bóng, người khác liên quan gì đến em?”

Mà khác với ngữ khí của mình, lúc này Draco dựa vào Harry.

Harry cũng không phát hiện loại nghĩ một đằng nói một nẻo này, anh cúi đầu xác nhận, “Cho nên em không ngại? Có phóng viên, em biết đấy, luôn đặc biệt đáng ghét...”

Draco thử đặt tay lên bụng Harry, quả nhiên Harry lập tức nắm lấy tay anh.

“Em không có hứng thú biểu diễn công khai nhưng không tính làm cho hẹn hò chỉ có thể là... tụ hội bạn cũ.” Draco lười biếng nói.

“A, quá tuyệt vời.” Harry nhếch miệng, nhẹ nhàng thở ra, “Anh đã cho là về sau chỉ có thể chạm mặt ở nhà... Anh hoài nghi anh không thể kiên trì lâu, khi nhìn thấy em mà không chạm vào em.”

“Em hoài nghi... Ở nhà anh cũng không thể kiên trì lâu,” Draco đến gần tai Harry cười xấu xa, “Em thực thích anh chạm vào em, em thật sự hy vọng nó có thể lâu một chút.”

“Đó là... Bởi vì, em.” Harry lập tức đỏ mặt, biết Draco nói cái gì, đồng thời tiếng hít thở trở nên nhanh chút. Harry nho nhỏ nguyên rửa rồi nhin không được hỏi, “... Như vậy... hiện tại anh hôn em có tính biểu diễn công khai không?”

Draco mỉm cười trong bóng đêm, không lên tiếng trả lời.

Draco nâng tay nắm cằm Harry, đôi môi có chút lạnh dán lên môi Harry.

Đương nhiên Harry không cần cố vũ nhiều hơn, anh lập tức ôm chặt Draco, thoáng sử dụng chút lực làm cho Draco kê sát mình, vội vàng chui vào trong miệng Draco cuốn lấy ấm áp và ngọt ngào. Nhưng anh lập tức cảm thấy Draco nhiệt tình bỏ lên mình, dù là khoang miệng hay là ôm ấp. Kịch tình đánh trúng Harry sau một giây làm cho anh nhin không được ôm lấy chàng trai tóc vàng đang vịn vịn này kéo lên đùi mình, bừa bãi vuốt ve âu yếm.

Thẳng đến sương mù kịch tình qua đi, Harry không thể không bắt lấy bàn tay nghịch ngợm của Draco đang cố chui vào quần mình, nơi đó đã cao lên, thử dốc kiên trì làm cho bọn họ trở lại biểu diễn.

Mà khán giả chút không phát hiện hai người kịch tình biểu diễn.

Bọn họ đang say mê nghe tình ca...

No more talk of darkness,

Forget these wide-eyed fears.

I'm here, nothing can harm you

My words will warm and calm you.

Let me be your freedom,

Let daylight dry your tears.

I'm here, with you, beside you,

To guard you and to guide you...

...

Say you'll share with me

One love one lifetime

Say the word and I will follow you...

Share each day with me, each night, each morning ...
Say you'll feel the way I do
Love me that's all I ask of you ...
Anywhere you go let me go too ...
Love me, that's all I ask of you..
All I Ask For You – Steve Barton and Sarah Brightman

18. Chương 18: Nhắc Nhở

Sáng sớm, Pháp, trang viên Malfoy.

Vừa ngồi xuống Lucius đã nhìn nhật báo tiên tri trên bàn cùng với cốc nước cam mới mẻ lạnh lẽo bên cạnh, ông chần chờ một chút rồi quyết định cầm báo xem trước.

Vài ngày này như kịch vậy, nhật báo tiên tri đều có chuyện xấu mới nhất của Draco làm cho trái tim ông thường thường vận động quá độ.

Mà Narcissa như đã đọc xong rồi, bà luôn vào nhà ăn sớm hơn Lucius, đương nhiên Lucius sẽ không thừa nhận chính mình dùng 'hơi nhiều' thời gian sửa sang lại tóc.

Bà cười tủm tỉm nói với người chồng vừa mới mở báo ra, “Draco và Harry lại hẹn hò, thật tốt, tin mấy ngày hôm trước còn làm em lo lắng, em còn nghĩ đến lại giống trước...”

Lucius nhìn báo, không tích cực trả lời, ông chưa xác định được nên vui vẻ hay là phản đối. Dù sao đó là một Gryffindor, như vậy đã đủ là toàn bộ lý do phản đối, nhưng thấy Draco vui vẻ khoác tay Potter đi, mà Potter, thật ngạc nhiên, cũng là một bộ dáng chính tề, Lucius nhìn không được bắt đầu lo lắng một Gryffindor đã được điều giáo có lẽ cũng không quá tệ.

Lướt qua báo rất nhanh, Lucius coi như vừa lòng gật đầu, “Theo anh quan sát, cho tới nay hai đứa chỉ bị phóng viên chụp đến ba lần, không giống trước. Anh hoài nghi là Draco cải biến sách lược, em biết đấy, Gryffindor ngu xuẩn trung thành, có lẽ Draco muốn lợi dụng để tránh những thử thách kia thành bé gặp được.”

Narcissa trừng chồng rồi chậm rãi nói, “Ý anh là... Đây đều là sách lược của Draco, mà không hẹn hò?” Bà nói như vậy bình thường đều tỏ vẻ bà không đồng ý. Tuy rằng Narcissa là Slytherin nhưng dù sao vẫn là nữ, có khuynh hướng tình yêu thuần túy.

“Draco luôn có thể khống chế hết thảy, chỉ cần con nghĩ, anh không chút nghi ngờ.” Lucius kiêu ngạo nói.

Nhưng Narcissa nghi ngờ, “Nhưng những bạn trai của Draco thì sao? Thật sự không như là khống chế, trên quan điểm của em.”

“... Đó là vì.” Lucius kệt, nhưng chút khiêu chiến đó còn không làm khó được ông, “Draco có bản năng biết cũng không thích hợp mình. En hẳn là biết rõ một Malfoy luôn có được thiên phú tránh né nguy hiểm và bất hạnh, chúng ta không thể xem nhẹ, đó kỳ thật là kết quả mà bản năng của Draco mang đến...”

Narcissa vỗ tay cảm động nói, “A, đương nhiên, thân ái, ý em là vậy!! Như vậy Harry khẳng định là người Draco yêu! Chân chính!! Cho nên Draco áp dụng phương pháp đặc biệt

bảo đảm, mặc kệ cố ý vẫn là vô tình! Đúng không?”

“... Anh cũng không nói như vậy.” Lucius nhỏ giọng nói.

“Dù như thế nào,” Narcissa hạnh phúc nói, “Rất nhanh là chúng ta có thể thấy Draco, đương nhiên còn có Scor! Em thực chờ mong, khẳng định rất lãng... A, không! Đây là số mệnh! Ngắm lại hai đứa ở Hogwarts, Draco chưa từng dùng phê bình Harry! Nhưng hiện tại Draco còn cho Harry ôm eo? Như vậy không phải thuyết minh hết thảy sao?”

Lucius cầm cốc nước yên lặng uống một ngụm, quyết định lấy cốc nước để trốn tránh nghĩa vụ phụ họa. Narcissa hưng phấn tiếp tục nói,

“Mà hành lí cũng đã gói ghém thỏa đáng, thật tuyệt, hôm nay chúng ta đi nhà Harry cầu hôn đi!”

Đương nhiên không thể tránh, Lucius lại sặc, lần thứ ba.

Anh, Draco cũng không giống nhàn nhã như vợ chồng Malfoy, anh đã muốn bắt đầu một ngày bận rộn.

Hôm nay anh bận rộn về tình trạng tài vụ công ty chế tạo lông chim bút sắp tới tính đưa ra thị trường.

Vì thế anh phải thường xuyên qua lại Gringotts và quay xung quanh văn phòng tài vụ của bộ pháp thuật, lấy công văn chứng minh công ty không có vấn đề như mình tuyên bố.

Nhưng 10h30 sáng, Draco làm xong việc, đang định đi khỏi thì bị một người vỗ vai.

“Malfoy? Là em đúng không, thực trùng hợp, đụng tới em ở đây.”

Draco quay đầu lại thì thấy một người đàn ông phong độ nhìn quen mắt đứng ở phía sau mỉm cười.

Mái tóc nâu, vết nhăn mê người ở cuối mắt, áo choàng thẳng cùng đường cong, tinh thần sáng láng.

Người kia thấy tầm mắt của Draco thì lấy tay giả động tác uống rượu.

“Không thể nào, không biết anh? Anh còn cho là chúng ta cũng coi như quen mặt.”

Mà chút tư thế cũng đủ làm cho Draco nhớ lại, anh cười cười biện giải, “Ban ngày và ban đêm luôn chênh lệch nhiều. Tôi phải nói tôi rất tiếc nuối cho tới bây giờ mới ở chỗ này đụng tới anh.”

Người đàn ông, Aidan Johnson, nói đến từ Pháp, từng ở quán bar có một giờ vui vẻ với Draco, anh nói thẳng, “Tuy rằng biết rõ những lời này có lẽ chỉ có thật 5% nhưng anh còn rất vinh hạnh.”

Draco cười, “Xin cho tôi vì chính mình nói một câu, Malfoy đánh giá cái đẹp rất chính trực, sẽ không vì lý do gì mà bẻ cong.”

“Như vậy em có thời gian cùng uống chén trà? Hay em càng thích Cafe?” Johnson hưng trí nói.

Draco kinh ngạc, không xác định ý của Johnson nhưng anh thực xác định ý mình, anh uyển chuyển cự tuyệt, “Lát nữa tôi có hẹn ăn trưa, trước đó tôi phải về văn phòng xử lý chút chuyện.” Nói xong Draco nhắc tay giờ túi văn kiện.

Nhưng Johnson tựa hồ không tha, anh quay đầu nhìn đồng hồ, “Hiện tại mới 10h30, anh nghĩ một ly trà sẽ không làm em chậm trễ nhiều?”

“Nếu là nghiệp vụ, hẹn hò đương nhiên có thể bị để sau.” Draco cười nhạt lễ phép nói. Những lời này mặt khác chính là không lo lắng việc tư.

“Anh không xác định trang viên Malfoy đối em có là chuyện nghiệp vụ không, anh chỉ muốn hẹn em... Có lẽ em muốn biết một ít tin định giá trang viên.” Johnson châm chước nói, sau đó nhìn thấy Draco kinh ngạc rồi hoài nghi, anh ta lại nói, “Đương nhiên, bộ phận ngoài lời nguyên trung thành chú bảo vệ, tuyệt đối hợp pháp.”

Lúc này trong đầu Draco nhanh chóng chuyển rất nhiều ý nghĩ.

Blaise từng nói cho anh người định giá là thuộc loại giữ bí mật, thậm chí là Walker cũng kiên trì không thể lộ ra. Cho nên Draco không cho rằng Johnson là người định giá. Nhìn bộ dáng người này cũng không giống, người định giá phải thường xuyên trèo non lội suối, bình thường màu da hơi đen mà không phải giống anh ta được bảo dưỡng tốt, thậm chí có thể nói là sống an nhàn sung sướng.

Nhưng một ít tin hợp pháp trong phạm vi cũng được, cho dù tính thật và động cơ của Johnson thật sự đáng hoài nghi, Draco không chút do dự gật đầu.

“Cafe, tiệc trà xã giao làm dạ dày tôi đau.”

Mà may mắn thế nào, Harry buổi sáng bị bộ thần sáng bảo quản tang vật thông tri anh nên đến Gringotts kiểm kê ký nhận Galleon thần sáng mang về để xác nhận chúng nó toàn bộ trở lại nơi chúng vốn ở. Vì thế Harry không thể không tự mình đi Gringotts.

Cho nên khi Draco và Johnson đi ra, đi qua chỗ cấm độn thổ của Gringotts đến quán Cafe thì lập tức bị Harry mắt sắc phát hiện. Dù sao anh nhiều năm truy đuổi Golden Snitch, lại có ấn tượng khắc sâu với mái tóc của bạn trai.

Nhưng khi Harry nghĩ gọi Draco, thấy khoảng cách giữa Draco và bên cạnh thì đột nhiên anh nhớ tới ảnh chụp ngày hôm qua nhìn trên báo. Harry chần chờ một chút, nhìn, phát hiện người kia coi như cao, gọn gàng, bộ dáng tinh anh, rất giống hình tượng Draco thường thức, anh không thể không hoài nghi người này chẳng lẽ là một trong những bạn trai cũ của Draco?

Harry trực giác nghĩ đến bạn trai cũ, đương nhiên Harry không cho rằng Draco có khả năng phản bội mình bọn họ tối hôm qua chia tay còn hôn khó chia lìa, hơn nữa Draco cũng giống như đi làm công [hiện tại Harry biết Draco rất chú trọng trường hợp gì mặc gì], Harry phỏng đoán lần này khả năng là đụng mặt, nhưng Harry thật sự không thể không thêm để ý Draco ôn chuyện với bạn trai cũ như thế nào?

Vì thế, người có áo choàng tàng hình dường thành thói quen theo dõi làm cho Harry lập tức dùng bùa ảo ảnh lén lút đuổi kịp Draco.

Harry đi theo bọn họ vào quán Cafe, kỹ xảo ngồi bàn phía sau bọn họ đưa lưng về phía Draco, không bị ai phát hiện [đây là kỹ xảo có độ khó cao]. Sau đó may mắn vì ít người cho nên bọn họ cũng không dùng chú tinh âm nói chuyện, Harry có thể nghe được toàn bộ đối thoại mình muốn nghe.

“... Anh muốn nói cho tôi biết đã kiểm tra đo lường pháp thuật anh kinh doanh sắp tới số lần thuê đến 17 lần?”

“Đúng vậy. Loại đá này kiểm tra đo lường trên một phạm vi lớn. Mục đích kiểm tra đo lường là xác nhận mảnh đất đó tồn tại trừ bao nhiêu nguyên tố pháp thuật, bao gồm tài nguyên khoáng sản và sinh vật huyền bí, trước khi mua bán đất, người mua sẽ điều tra...”

“Tôi nghĩ tôi biết trình tự.” Draco lễ phép chen ngang.

“Đương nhiên, căn cứ vào nghề của em.” Johnson gật gật đầu, cầm chén uống trà.

“Tôi muốn biết là sao anh xác định được lần thuê này đều là nhằm vào trang viên?” Draco hỏi.

“Anh cho thuê yêu cầu thuê cần được người quản lý mảnh đất đó đồng ý. Trên đá cũng có pháp thuật truy tung trụ cột, để tránh phiền toái cho sau đó. Mà bọn họ đều viết quận Will. Anh nghĩ em rõ hơn tôi, nơi đó hơn 70% đất đều thuộc trang viên, anh không cho rằng điều tra 30% còn lại sẽ cần dùng đến loại đá này. Căn cứ vào nghĩa vụ giữ bí mật, tuy rằng anh không thể lộ ra là người nào mượn đi nhưng anh có thể lộ ra một chút số lần... Có lẽ em muốn biết.”

Mà tin này là một tin quan trọng, ít nhất Draco có thể qua đó biết ít nhất có bao nhiêu người hứng thú với trang viên, không lâu trong tương lai bọn họ có khả năng đều là đối thủ cạnh tranh. Cho nên Draco thở hắt ra, gật đầu trịnh trọng nói, “Tin này quả thật rất quan trọng, chi tiết gì có liên quan tới bán đấu giá trang viên đều rất quan trọng. Cảm ơn anh giúp đỡ, không làm tôi bỏ qua.”

“Rất vui khi có thể giúp đỡ.” Johnson vừa lòng hí hóp mắt, “Mà anh không thể không nói, chân chính tiếc nuối là anh.”

“? Xin lỗi?” Draco sửng sốt. Trong đầu anh còn xoay quanh chuyện trang viên, nghĩ đến chính mình nghe lỡ cái gì.

“Nhìn báo, người tiếc nuối là anh.” Johnson mỉm cười lặp lại một lần, “Anh khắc sâu ấn tượng lần trước chúng ta nói chuyện ở bar.”

Draco mở to mắt, ý thức được câu này tính là thổ lộ một phần, nhưng lúc này phía sau anh đột nhiên vang lên một tiếng bốp, giống như là có người nào đó đá vào bàn.

Draco quay đầu phát hiện chỗ đó cũng không có ai ngồi, tưởng thần kinh mình quá nhạy cảm. Quay đầu lại, anh bưng Cafe uống một ngụm rồi chậm chước đáp, “Xin tha thứ tôi đoán như vậy, đó cũng là nguyên nhân anh nguyện ý nói cho tôi biết?”

“Chỉ là một trong số lí do.” Johnson dựa vào ghế, tao nhã xen tay, “Một lý do khác là anh phải sáng tạo một cơ hội cho chúng ta trò chuyện một mình, có một số việc cần căn cứ vào lập trường bạn bè, anh cũng muốn nói với em.”

“Cái gì?” Draco nhướn mày, đơn thuần là hiếu kì.

“Hai người quá nổi bật, anh muốn nhắc nhở.” Johnson cười nhạt chân thành nói, “Không phải anh nghĩ lấy tuổi bất nạt người khác nhưng anh đã trải qua, có lẽ nhiều hơn em một chút. Tình yêu đồng tính quá nổi bật, kết cục đều là thảm đạm. Cho dù là ở Pháp mở ra hơn Anh cũng ít có ngoại lệ.”

Draco không trả lời mà chỉ uống cafe.

“Thế giới phù thủy tuy rằng không giống Muggle bị rót vào tôn giáo tư tưởng cực đoan gièm pha ác ý với tình yêu đồng tính, nhưng đồng tính không có con, này đã không dễ, đối với thế giới phù thủy coi trọng huyết mạch kéo dài là chuyện không thể tha thứ.”

“Trách cứ từ phù thủy về huyết mạch sẽ không tùy theo thời gian trải qua mà giảm bớt, cho dù hai người cho tất cả mọi người biết hai người tốt lắm, hai người không thương tổn ai, như vậy cũng không thay đổi phán quyết có tội của bọn họ với hai người.” Johnson nói.

“Áp lực chỉ liên tục tích lũy, vài năm sau, khi bạn bè em đều có con, hưởng thụ hạnh phúc, em không thể phủ nhận đó là một cảm giác rất mềm mại và không thể thay thế được, cho dù em có thể bảo đảm sẽ không hâm mộ, em khẳng định nửa kia của em cũng như thế?” Johnson thở dài, “Cho nên hạ thấp là thủ đoạn không thể không dùng, nó không chỉ chống đỡ bên ngoài thương tổn, nó còn bảo vệ cảm tình hai người.”

Draco vẫn lẳng lặng nghe Johnson nói, thưởng thức cafe, vài giây sau mới nói, “Như vậy quả thật là bảo hiểm hơn. Thật cẩn thận giữ bí mật, không gây chú ý, không nhận thêm phê bình... Trên lý luận, nó quả thật có thể phòng một ít vấn đề...”

Johnson gật đầu tỏ vẻ kia đúng là ý mình.

Nhưng giọng Draco chuyển, “Nhưng tiếc nuối là nó không phòng được lòng người yếu đuối. Nếu tôi có thể kiên định, vì sao tôi phải chịu thiệt vì đối phương không kiên định?”

Johnson kinh ngạc, “Đó không phải chịu thiệt, đó là một loại bảo vệ...”

“Không, chỉ có thứ yếu ớt mới cần bảo vệ.” Draco lắc đầu, nhớ tới mình những lần trước dễ dàng tha thứ, “Mà kiên định chân chính có thể chống lại đá mài, không phải sao?”

Biểu tình Johnson rất kỳ dị.

“Có lẽ anh sẽ chỉ trích tôi quá mức lý tưởng hóa, tôi không phủ nhận.” Draco cười cười, “Nhưng nhân sinh dù sao cũng phải có một hai lần mạo hiểm. Nếu bởi vậy độc thân đến già, vậy đó là vì tôi không gặp được đúng người, không phải vì không đáng.”

“... Là vì đối phương là Harry Potter?” Johnson hỏi giả ngu lại rất kỹ xảo.

“Có thể nói như vậy.” Draco nhún vai, “Harry luôn làm tôi xúc động, từ thật lâu trước kia.”

“Trên báo viết hai người cùng trường.” Giọng Johnson có chút tiếc hận, biết không khuyên được Draco.

“Còn là mối tình đầu của tôi.” Draco vui đùa nói.

Johnson cười, “Đây là ám chỉ anh hoàn toàn không có hy vọng?”

“Có lẽ chờ tôi thăm đạm xong việc, ai biết.” Draco nhẹ nhàng nói, “Nhưng tôi hoài nghi anh có thể độc thân càng lâu, Ben (người làm ở bar) sẽ trong thời gian ngắn nhất đẩy mạnh tiêu thụ anh.”

“Kỳ thật cậu ta cười rộ lên rất đáng yêu, đây là nguyên nhân anh lựa chọn quầy bar.”

“A, anh ấy vẫn độc thân, có lẽ anh muốn biết.”

“Quá tuyệt vời, như vậy cốc cafe cuối cùng này còn có chút thu hoạch.”

“Không, là tôi nên mời khách.” Draco cầm hóa đơn chân thành nói, “Dù như thế nào cũng cảm ơn những gì anh làm hôm nay.”

Johnson cũng không chối từ, anh giơ tay, “Bạn?”

“Đương nhiên.” Draco nắm lấy.

Khi Draco và Johnson sóng vai rời đi, Harry còn ở quán Cafe một lúc.

Anh cần tự hỏi.

Vừa rồi khi hai người nói chuyện, có mấy chỗ anh chưa từng lo lắng.

Đến khi thiếu chút nữa có người đặt móng ngồi lên người anh, Harry mới giật mình nhảy dựng lên.

Anh phát hiện cách giờ anh hẹn Draco ăn trưa chỉ còn lại không đến 10 phút.

19. Chương 19: Bạn Tốt Và Người Nhà

“Hi Harry, đã lâu không thấy.” Luna cười tủm tỉm đứng ở vườn hoa vậy Harry.

“Tối hôm qua tiếng kêu dạ hào thực không bình thường, em đoán hôm nay có lẽ có khách kỳ diệu tới chơi, đi theo em, em đã chuẩn bị tốt trà và bánh.”

“Luna.” Harry cũng không cảm thấy ngạc nhiên, đi ra ngoài vườn, “Đã lâu không gặp, hai người đều tốt chứ?”

Luna vẫn giống như thời học sinh, chậm rì rì rót trà cho Harry, đường, bố trí hết thấy, nhưng miệng vẫn nói, “Coi như không sai, nhưng mùa xuân là mùa sâu cỏ hút máu ***, anh biết đấy, chúng nó thích vào trong lỗ mũi tiến hành, em đang làm khẩu trang chống nghẹt mũi cho Nevi có thể thoải mái một chút...”

“A, vậy sẽ rất ngứa? Nếu chúng nó tiến vào?” Harry nhin không được nhu nhu cái mũi, cảm thấy ngứa, “Em thấy anh có cần dùng không?”

“Đừng lo lắng Harry.” Luna nhếch miệng, “Chúng nó thích nơi ẩm áp nhưng sợ ánh mặt trời, phần lớn đều ở nhà ẩm cho nên chỉ có Nevi cần lo lắng cái này.”

“Vậy thì yên tâm hơn.” Harry cười cười, cầm lấy bánh bắt đầu mồm to ăn, anh đói. “Giúp anh cảm ơn Neville, cây Cafe thật sự thần kỳ, hiện tại anh không cần mua hạt cafe.”

“Công ty bọn họ còn khai phá ra cây trà bá tước, anh có cần một cây không?” Luna hỏi.

“Anh nghĩ không cần, Draco thích cafe hơn trà...” Harry nhét bánh vào mồm chậm lại.

Luna không phát hiện Harry quái dị, cười tủm tỉm nói, “Ha ha, hiện tại là Draco. Chúng em đều đọc báo biết tình cảm mới của anh, vừa mới bắt đầu thì ngạc nhiên, nhưng hồi tưởng thì thấy đương nhiên ...”

“Sau em nói vậy?” Harry tò mò.

Luna buông chén giải thích, “Giống như Ron và Mione, từ lần đầu bọn họ gặp mặt, đặc tính và yêu người toán cộng tính va chạm, ma sát ra ánh lửa, tại thời khắc đó đã quyết định rồi. Mà hai anh cũng vậy, hai anh chưa từng dừng cãi nhau, ánh lửa màu tím lóe ra, vẫn quay xung quanh hai người...”

Harry đại bộ phận nghe không hiểu lắm, nhưng anh bắt được trọng điểm, “Ý em là anh trước kia cũng đối Draco có...” cảm giác?

“Không phải sao?” Luna nghiêng đầu, kỳ quái thấy Harry ngạc nhiên, “Mỗi lần vào phòng học, anh đều tìm vị trí của Draco đầu tiên... Xao động, chờ mong hỗn hợp một chút ít địch ý, nhưng không có chán ghét. Tào khắc lý la tâm vẫn nói cho em biết, thật vui khi anh đã thông suốt ...”

Harry vẫn không biết cái tảo kia là cái gì nhưng Luna nhắc nhở anh, quả thật, chỉ cần ở không gian có Draco, anh như bị cái gì kích hoạt đặc biệt sâu sắc. “À, anh cũng không biết.” Harry then thùng gãi mặt, “Nguy hiểm thật, hiện tại anh đã biết.”

Luna cười tủm tỉm nói “Chúc mừng hai người”, khi cô còn muốn tiếp tục nói cái gì, trong phòng truyền đến tiếng nhạc mềm nhẹ. Luna nhắc lần váy đứng dậy, “À, cực kỳ tình cảm, em phải đi nhìn xem...”

Harry cũng nhớ mục đích mình tới, anh đứng dậy đi theo.

Hai phút sau, bọn họ đi vào một căn phòng màu hồng phấn và trắng của trẻ con.

Âm nhạc mềm nhẹ chảy xuôi, một chút mùi sữa từ mỗi một góc lộ ra.

“Ngoan, mẹ ở chỗ này, không sợ.” Luna ôm con gái bé bỏng của mình, vỗ nhẹ. Đó là một cô bé với mái tóc vàng mềm mại nhưng ngũ quan càng thiên hướng Neville, nụ cười, rất đáng yêu, hiện tại hai ánh mắt hồng hồng khóc thút thít.

Harry đứng bên cạnh tò mò quan sát cô bé.

Mà đó cũng là mục đích của Harry.

Harry nghĩ rằng nếu người buổi trưa uống Cafe với Draco nói chính mình vài năm về sau sẽ hâm mộ nhà người khác gia có con, chẳng bằng chính mình hiện tại cứ tới đây nhìn xem. Nhà Ron và Mione anh đã đi rất nhiều lần, mà bọn họ hiện tại đã đi nghỉ cho nên anh tới nhà Luna Neville, thuận tiện tới thăm cô con gái đã 1 tuổi của họ.

Vì vậy anh còn lù lè hẹn với Draco.

Anh nóng lòng chứng minh mình sẽ không như vậy, nghi ngờ của người kia không có khả năng phát sinh...

Nhưng nhìn thấy Luna dỗ con, lau nước mắt cho con, xoa má, cô bé cũng nhu thuận nhắm mắt cười khảnh khảnh, con bé cười rộ lên lại càng giống Neville, Harry không thể không thừa nhận, như buổi sáng nghe được, trước mắt thật là một bức tranh mềm mại.

“Em không thể không có cô bé, đúng không?” Harry nói nhỏ.

“Đương nhiên.” Luna hôn nhẹ mặt con, thở dài nói, “Con là tình yêu của em...”

“Như vậy...” Giọng Harry có chút chần chừ, “Nếu giữa cô bé và Neville, em chọn như thế nào?”

Luna ôm con gái kinh ngạc xoay người, “Là cái gì làm anh hỏi như vậy?”

“Có người... Cảnh cáo anh,” Harry bị nhìn có chút không được tự nhiên, “Nói anh vài năm sau sẽ hối hận... Bởi vì anh và Draco không có con. Anh sẽ hâm mộ, sau đó thương tổn Draco... Anh chưa từng nghĩ tới, anh không muốn Draco nhận thương tổn, cho nên anh phải biết rõ ràng...”

“Đây là lí do hôm nay anh đến?” Luna nghiêng đầu, cô nhóc trong lòng cũng học mẹ nghiêng đầu nhìn anh.

Harry ngượng ngùng thừa nhận, “Anh muốn gặp hai người, nhìn xong anh sẽ không... Em biết đó.”

“Như vậy,” Luna quan tâm và có chút tò mò, “Anh đã rõ ràng?”

“Anh không biết...” Harry thành thực nói, “Anh không thể nói anh không hâm mộ. Đó là nói dối, nếu anh có thể có một cậu bé hoặc một cô con gái tóc vàng giống Draco, vậy...”

“Ha ha Harry.” Luna nở nụ cười, “Vậy giống Alfred nói với vợ...”

“... Có ý gì?” Harry trông mong chờ đợi giải thích.

“Đáp án đã sớm ở trong lòng anh, không phải sao?”

“Anh không nghĩ tới sẽ chia tay Draco, Draco chiếm hữu tim anh.” 20 phút sau, Harry mỹ mãn đi về, cũng khẩn cấp muốn gặp Draco.

Giải quyết nghi vấn trong lòng rồi, anh có tâm tình chú ý tình báo buổi sáng hôm nay nhận được: Draco nói mình là mối tình đầu!

Harry vẽ ra khung cảnh mình nên làm như thế nào vì anh còn cần giấu diếm chuyện sáng nay mình nghe lén. Anh liên lạc với Draco sửa bọn họ hẹn hò vào tối nay, tuy rằng Draco nói cho dù một ngày không thấy nhau cũng không sao, mình rất bận! Nhưng như vậy cũng không thay đổi được tâm tình Harry tốt, cách buổi tối còn vài giờ, anh quyết định lại đi huấn luyện sức nặng, vừa luyện vừa lo lắng tỉ mỉ kế hoạch.

Nhưng khi anh đến chỗ túi vận động thay quần áo [bên trong có quần áo vận động và quần áo sạch sẽ], về nhà thì lại phát hiện trong nhà đã có người chờ.

“Scor?!” Harry há to miệng, kinh ngạc nói, sau đó nhìn hai người đứng sau Scor.

“Harry!! Anh đã trở lại!! Em chờ anh đã lâu!!...” Cậu bé tóc vàng nhảy tới ôm lấy thắt lưng Harry.

Harry xoa đầu Scor rồi mới chào.

“... A, chào buổi chiều ngài Malfoy, phu nhân Malfoy...?”

“Harry, đừng khách khí như vậy, gọi cô là Narcissa.” Narcissa lập tức đứng lên, tao nhã chào.

“Scor nói anh tùy thời hoan nghênh chúng ta đến, là Scor mang chúng ta đến, tuy rằng không quá lễ phép nhưng hy vọng chúng ta quấy rầy sẽ không làm cháu không thoải mái...”

“Đương nhiên sẽ không.” Harry lập tức xua tay, chân tay luống cuống, “Mời, mời ngồi, ba người cần uống gì không?”

“Không cần đâu, chúng ta còn có rất nhiều chuyện cần nói.” Narcissa cười cười, chủ động kéo tay Harry, kéo Harry còn không phản ứng được xuống sofa. Mà Lucius mặt cứng ngắc, hai tay nắm gậy rắn.

“Đã lâu không thấy, Po...Harry.” Lucius gật đầu.

“... Dạ.” Harry giống bị trúng lời nguyền độc đoán đáp lại. Anh vẫn cảm thấy đây không phải thật.

“Chắc cháu rất tò mò vì sao chúng ta đều ở chỗ này, Harry.” Narcissa mỉm cười rồi gật đầu tiếp tục, “Cô xin lỗi vì chúng ta lỡ mang nhưng chúng ta không thể không...Scor đều nói cho chúng ta biết, thằng bé nói cháu đang hẹn hò với Draco, thực lòng, đây là thật sự?”

“Thật sự!” Harry gật đầu, có chút khẩn trương, “Có, có vấn đề gì sao?”

“A, đương nhiên không có vấn đề gì, tuy rằng cô rất muốn biết chi tiết nhanh chút nhưng thời gian không cho phép chúng ta như thế.” Narcissa phiền não nhưng rất nhanh bình thường lại, “Bởi vì chúng ta là giấu Draco, chúng ta cần đưa Scor trở về trước khi Draco về, nói không chừng thằng bé sẽ về trước cho nên thời gian của chúng ta có hạn...”

“Sẽ không, Draco rất bận.” Scor quay đầu nói. Hiện tại Scor đang ngồi bên mẹ. Cậu bé cáo trang, “Draco chưa bao giờ tan ca sớm, thậm chí còn không đứng giờ...”

“Thật sao?” Narcissa lập tức nhíu mày, “Thật không nên. Draco nói cho mẹ biết hiện tại mình có thể mỗi ngày nhàn nhã uống trà chiều...”

Nhưng lần này Scor có chút không vui, “Chẳng lẽ là Draco vụng trộm giấu con đi ăn?! Draco luôn thích giễu cợt con ăn ngọt nhiều lắm, chắc chắn là Draco cũng sợ con giễu cợt...”

“Draco không thích ngọt.” Harry nhin không được xen mồm, “Draco thích cay, yêu nhất là hạt tiêu đen nhiều, Draco thích vừa lau nước mũi vừa ăn...”

Nói đến đây ba Malfoy đều thực không đồng ý nhìn về phía Harry, nhất là Lucius, ông nhíu mày khẳng định, “Malfoy không vừa lau nước mũi vừa ăn! Nhất định là cậu nhìn lầm rồi.”

Harry muốn phản bác nhưng nhớ tới đây là người nhà Draco, anh nên biểu hiện cho tốt, “Được rồi... Có lẽ là cháu nhìn nhầm.”

Narcissa chớp mắt rồi đột nhiên vỗ tay, “Nhưng rất hợp lý không phải sao?” Bà nhìn Lucius, “Giống anh vậy, thân ái, chỉ có ở trước mặt em anh mới ngoáy tai, ngẫu nhiên còn ngửi một chút, mà năm ngoái anh còn oán giận vũ hội quá dài, anh nhin rất vất vả.”

“Anh, anh mới không có!” Lucius đỏ mặt, lấy gậy gõ gõ sàn, “Đương nhiên anh cũng không ngửi!”

“A, ba, ba có làm vậy, con nghĩ con cũng nhìn thấy...” Scor thành thật bổ sung.

Sau khi báo đăng về Scor, Draco sớm nói cho Harry thân phận Scor, em trai anh, cho nên Harry không ngoài nghe mấy chuyện này. Nhưng anh thấy ngoài ý muốn về nhà Malfoy, không có khoảng cách như quá khứ tiếp xúc.

Ở trong chiến tranh, nhà Malfoy chuyển hoá trận doanh, bọn họ cũng coi như cộng sự [cho dù không cùng nhiệm vụ, hợp cũng nhiều], khi đó bọn họ kiên trì lễ tiết làm anh cảm thấy bọn họ cố làm ra vẻ, không đáng tin nhiệm, nhưng hiện tại lại hoàn toàn trở thành một loại không được tự nhiên thú vị.

“Scor, ba nhớ rõ ba nhắc nhở con,” Lucius còn tê tê cảnh cáo, “Khi không có đủ chứng cứ, một Malfoy không nên dễ dàng lên tiếng ...”

“Thân ái, anh đừng đe dọa Scor.” Narcissa không đồng ý vỗ vỗ Lucius.

Nhưng Scor cũng không sợ hãi, cậu bé chớp mắt, thực nhu thuận, “Đương nhiên là con nhớ rõ, ba, nhưng ba cũng nói qua mẹ đúng tuyệt đối, bất cứ lúc nào cũng phải nghe mẹ nói, không phải sao?”

Mắt Narcissa sáng ngời,

“Em cũng không nhớ rõ từng nghe anh nói? A... Thân ái, đây là anh vụng trộm nói cho Scor?”

Lucius lập tức từ giận chuyển sang không được tự nhiên, ông điều chỉnh tư thế ngồi.

“Khụ, anh không nhớ rõ!”

Narcissa cũng không hỏi thêm mà cười tủm tỉm nhéo tay Lucius sau đó bị Lucius cầm.

Mà Harry nhìn bọn họ nắm tay, tính cả buổi sáng này, anh đột nhiên hiểu ra thêm.

Anh nghĩ anh biết thứ Draco theo đuổi là cái gì.

Draco không nghĩ giấu diếm tình cảm lưu luyến, cũng không phải chờ mong tình yêu thật sự trải qua khảo nghiệm...

Mà là Harry có thể tưởng tượng, Draco sống giữa tình yêu sáng ngời này sao không có khả năng hâm mộ?

Mà có lẽ Draco cũng chỉ là hy vọng bạn lữ có thể như vậy với mình.

Chân thành, tự nhiên, không né tránh, không khúm núm.

Draco không xem tình yêu là hổ thẹn, cũng hy vọng mình được đến hạnh phúc...

Harry nhớ tới ảnh trên báo, cũng nhớ tới Wood làm bộ không biết Draco.

Tiếp theo là Draco cố ý ở cửa nhận hoa, một cảm xúc mềm mại bắt được anh.

Điều này làm cho anh muốn làm càng nhiều cho Draco, càng nhiều...

Nhưng giọng Narcissa kéo kéo Harry trở lại hiện thực,

“Hiện tại không có nhiều thời gian có thể lãng phí.”

“Harry, chúng ta nhanh thảo luận chuyện hôn lễ!”

20. Chương 20: Thảo Luận Bí Mật

“Hôn, hôn lễ?” Harry ngạc nhiên nói to.

Narcissa sửng sốt rồi sắc mặt biến đổi, “Chẳng lẽ... cháu đổi ý?”

Bà vội vàng nhìn về phía Scor, tin là Scor nói cho bọn họ.

Scor lập tức nhảy dựng lên lo lắng kêu to, “Harry! Anh nói cho em biết hai người sẽ kết hôn!! Anh lại không cần Draco sao!?” Nếu Draco nghe được Scor dùng từ lại thì anh sẽ rất tức giận.

“Không –!! Anh rất cần Draco!!” Harry đương nhiên dùng sức phủ nhận, nhưng anh lại lắp bắp, “Nhưng là, hôn, hôn lẽ...!?Draco chưa nhận lời...”

“Nhưng nếu Draco nhận lời? Cháu thật sự nguyện ý kết hôn với Draco?” Narcissa cũng đứng lên, đột nhiên rất có khí thế, “Xin tha thứ cô hỏi như vậy, phản ứng vừa rồi của cháu giống như là chưa từng nghĩ tới chuyện này?”

Lucius phần nộ lấy gậy gõ sàn, hừ lạnh, “Lý do, đều là lý do! Anh sớm nói Gryffindor không thể tin nhiệm!”

“Harry! Chúng ta đã ngoắc tay...” Scor lập tức đỏ mắt, vừa lo lắng vừa ủy khuất.

Vì thế Harry bị nhà Malfoy ép cũng nóng nảy, nói năng lộn xộn,

“Không không không —!! Cháu nguyện ý!! Rất nguyện ý!! Cháu cam đoan!! Hãy tin tưởng cháu!!”

“Chỉ là cháu có chút kinh... Kinh ngạc! Đúng, kinh ngạc!! Draco còn không nguyện ý làm cho cháu gặp hai người, cháu nghĩ Draco cần một chút thời gian lo lắng!! Thật sự không phải cháu cứ lấy lý do!!”

“... Thật chứ?” Narcissa hỏi.

“Rất thật!!” Harry gật đầu, “Cháu thề!!”

“Như vậy trên báo phê bình, vấn đề người thừa kế, cháu thật sự đã nghĩ rõ ràng?” Narcissa nhân cơ hội hỏi.

Harry không chút do dự lớn tiếng nói, “Không thể rõ ràng hơn!! Cháu thừa nhận có lẽ mình sẽ hâm mộ về con.” Thấy mặt Malfoy vợ chồng biến sắc thì anh nói nhanh, “Nhưng, nhưng nếu không liên quan đến Draco, với cháu nó không có ý nghĩa gì!!”

“Harry...thật ngọt ngào.” Narcissa bị những lời này thuyết phục.

Nhưng Scor không hiểu, cậu bé giật nhẹ tay áo mẹ hỏi, “Harry có ý gì?”

“Chính là Harry hy vọng có thể có con của Draco, tốt nhất giống Draco, đáng tiếc Draco không sinh được...” Narcissa quay đầu giải thích, “Nhưng Harry muốn kết hôn với Draco.” Cuối cùng bà nói dễ hiểu hơn.

“Quá tuyệt vời!” Khuôn mặt nhỏ nhắn sáng ngời, Scor đề nghị, “Em giống Draco, mọi người đều nói như vậy, nếu anh muốn, em có thể gọi anh là ba Harry!”

“Scor!?” Lucius lập tức bị thương nói, “Con là con ta!!”

“Đừng lo papa. Xem, con gọi papa là papa, gọi Draco là cha, Harry là ba, con sẽ phân rõ ràng.” Scor cam đoan cười cười.

“Nhưng sao con có thể...!” Lucius còn muốn kháng nghị nhưng Narcissa nói tiếp.

“Harry, có những lời này, cô nghĩ cô nguyện ý tin tưởng cháu. Xin cháu tha thứ chúng ta có chút kích động, dù sao chúng ta vô cùng chờ mong, lại thất vọng nhiều lắm. Về những gì cháu nói, cô cho rằng, Draco cũng không phải không lo lắng, thằng bé không quá nguyện ý cho cháu gặp chúng ta, hẳn là có chút... Ừm, thẹn thùng, cô đoán vậy.”

“Thẹn thùng?” Harry hỏi, không đếm xỉa tới Scor bị Lucius gọi đến trước mặt phát biểu.

Narcissa lại ngồi xuống, có chút ngượng ngùng kéo váy.

“Đúng vậy, cháu biết đó, Draco đều thất bại về tình cảm, cô nghĩ nó không muốn cha mẹ có kỳ vọng quá lớn. Có lẽ áp lực từ cô quá lớn, cô phải thừa nhận cô quá lo lắng... Cô không thể không đoán Draco muốn bí mật kết hôn với cháu xong rồi mới cho chúng ta biết, cũng bởi vậy, Draco không có khả năng cho cháu gặp chúng ta ...”

“Cho nên cô cảm thấy Draco cũng muốn kết hôn với cháu?” Lần này đến lượt Harry nóng vội.

“Đương nhiên, cháu là một cậu bé nhiệt tình.” Narcissa nóng bỏng phụ họa, “Draco cho cháu ôm eo, lại nhận hoa, ôm tay cháu mỉm cười, chúng ta đều thấy được, khác trước rất nhiều! Draco khẳng định bị mê xoay quanh cháu, cho nên chúng ta nên chuẩn bị ...”

“Thật vậy?” Harry cười.

“Ừ! Cháu cảm thấy làm ở nhà thờ hay ở trang viên?”

“Xin thứ lỗi cô hỏi như vậy, cháu có trang viên chứ?”

“Hình như có, nhưng cháu phải hỏi Draco cái nào thích hợp...”

“Không không không, hôn lễ chúng ta bí mật tiến hành, cô không muốn lại tạo áp lực cho Draco...”

“Nhưng là, cháu và Draco chẳng lẽ không cần đính hôn trước sao?”

“Cháu hy vọng có thể đến từng bước một...”

“Cái gì? Đính hôn!? Nhưng như vậy sẽ làm Draco khấn trương, cô nghĩ vậy.”

“Chúng ta đừng làm Draco đính hôn rồi cả ngày lo lắng cháu hủy hôn, nhanh một chút có lẽ có vẻ tốt hơn?”

“Cháu không muốn Draco khấn trương, cô cảm thấy Draco sẽ vậy?”

“Đương nhiên, Draco sẽ không biểu hiện ra ngoài, cháu chỉ có thể tìm ra manh mối từ những động tác nhỏ.”

“Bình thường là khi Draco không thể hiện cảm xúc, đại khái...”

“Dạ, về sau cháu sẽ càng chú ý!”

“Chúng cháu trực tiếp kết hôn tia chớp!”

“Tia chớp? A, hình dung thật tuyệt, cô thích.”

“Tốt nhất là khi cháu đưa nhẫn cầu hôn, giây tiếp theo liền kéo Draco vào lễ đường!”

“Cô thật sự cảm thấy Draco sẽ nhận lời cháu đúng không?”

Harry lo lắng hỏi lại một lần.

“Yên tâm, Draco sẽ đồng ý. Những gì cháu cần phiên nào chính là chuẩn bị một bộ nhẫn kết hôn!”

“Thân ái, đừng đùa Scor, lại đây cho Harry nhìn xem nhẫn của anh...”

Harry gấp Draco vào buổi tối hôm sau.

Bởi vì vợ chồng Malfoy thảo luận ở nhà Harry quá muộn, Draco về nhà rồi nhưng Scor lại không ở nhà trợ khấn trương kéo gia tinh hỏi. Vợ chồng Malfoy nhận được gia tinh thông báo thì không thể không về chỗ ở của Draco, làm bộ buổi chiều mang Scor đi mua đồ. Draco buổi tối ăn bữa tối với cha mẹ, Harry nhận được liên lạc hủy hẹn hò, chỉ phải đợi đến hôm nay.

Mà hôm nay tuy rằng là thứ sáu, Draco kiên trì mình có công việc phải hoàn thành, cần Harry ban ngày đừng đến quấy rầy mình. Cho nên Harry chỉ có thể đến văn phòng Draco vào 6h tối, lúc này Blaise mệt mỏi cũng mới đi về, Harry vừa vặn vượt đi qua chào tạm biệt.

“Tối hôm qua nói chuyện thế nào?” Harry hỏi.

Draco ngẩng đầu nhìn Harry. Anh không cho là Harry cần thăm hỏi cha mẹ mình, nghĩ Harry hỏi chuyện bọn họ có bị phản đối không nên anh nhún vai đáp, “Bình thường, đối với chuyện của chúng ta, bọn họ không hỏi nhiều lắm, có chút lạnh lùng, nhưng đây là điều em hy vọng.”

Mà như vậy cũng là điều vợ chồng Malfoy nói với Harry, bọn họ nói bọn họ sẽ giả vờ thờ ơ.

Harry có chút mất tự nhiên hỏi, “Khụ, như vậy anh từng nói ... Để anh gặp bọn họ...”

Draco quả nhiên liếc anh, “Hoàn toàn không cần, được chứ?”

Harry giải thích là Draco không được tự nhiên và thẹn thùng, cho nên anh ôn tồn, “Được rồi, anh sẽ đợi được đến ngày đó. Em có thể đi được không? Em có muốn ăn thịt nướng Ấn Độ không, anh biết một nhà hàng nghe nói là rất cay rất ngon.”

Draco bắt đầu thu dọn nhưng lắc đầu, “Hôm nay cũng đừng, đêm qua em đã muốn ăn quá nhiều, tuy rằng thực đã nhưng dạ dày cả ngày không thoải mái...”

“Không thoải mái?” Harry quan tâm ôm Draco, xoa bụng Draco, thuận thế ôm Draco vào trong lòng, “Uống thuốc chưa?”

“Chút chuyện nhỏ...” Draco không cho là đúng trả lời, ngẩng lên hôn cằm Harry. Harry thu được ám chỉ, cúi đầu hôn lên đôi môi ấm áp mình đã rất quen thuộc.

Không khí ấm áp thân thiết lan tỏa, hôm nay Harry nhiệt tình nhưng càng nhiều là quan tâm an ủi. Anh thông thả cùng múa với Draco, tay kia còn áp bụng Draco xoa, độ ấm thoải mái truyền lại.

Draco lẩm bẩm, “Sao lại thế này... Hôm nay hôn làm em choáng váng...”

“Thật sự...? Vậy rất tuyệt?” Harry thở dốc, ôm Draco càng chặt. Draco cũng ôm lại, mềm mềm đáp lại, “...Ừ... Rất tuyệt...”

Nhưng khi Harry nhin không được chui vào áo sơmi Draco vài giây, anh dừng lại lấy tay sờ trán Draco.

Draco trực giác cọ cọ tay Harry, thực lạnh, rất thoải mái.

“Là em sốt, Draco.” Harry nhíu mày nói.

“Loét dạ dày. Áp lực, ba bữa không đúng giờ, quá kích thích. Cay, cafe, kéo dài thời gian chữa, hoàn toàn xứng đáng.” Trị liệu sư trẻ tuổi ở St Mungo không lưu tình tuyên bố.

Draco trừng muốn phản bác một hai câu nhưng Harry giật nhẹ tay Draco, lo lắng hỏi,

“Rất nghiêm trọng sao? Vì sao Draco sốt?”

“Bởi vì miệng vết thương nhiễm trùng, đương nhiên sẽ sốt.” Trị liệu sư không kiên nhẫn trả lời, vùi đầu viết, “Chai màu lam là giảm nhiệt độ, màu đỏ dùng khi sốt để hạ nhiệt độ. Đêm nay trở về ngủ, một tuần cấm đồ ăn kích thích. Rượu cũng vậy, nhớ rõ. Về sau ba bữa bình thường, cả đời cấm cay, cam đoan sẽ không tái phát.”

“Cả đời cấm cay...” Draco nhướng mày, cảm thấy trị liệu sư này hoàn toàn là đang cố gây phiền toái.

“Đương nhiên, tôi sẽ nhìn em ấy!” Harry gạt đầu.

Lúc này trị liệu sư lại ngẩng đầu trừng Harry, “Anh cũng là một trong những nguyên nhân, anh nên cách anh ta xa một chút.”

Draco thật sự nổi giận, anh đứng lên, “Anh dựa vào cái gì nói như vậy?”

“Nào, đừng nóng giận, em là bệnh nhân.” Harry kéo Draco vào lòng, quay đầu nói với trị liệu sư, “Vì sao? Tôi phải chăm sóc Draco...” Anh hỏi như vậy là vì trực giác nói cho anh biết trị liệu sư cũng không có ác ý.

“Người như mấy người,” Trị liệu sư cũng nói trực tiếp, “Cũng không biết điệu thấp? Tay trong tay đến, ở gian đăng ký ngọt ngào anh anh em em, là tính như thế nào!? Sau đó làm hành lang chen đầy phóng viên cùng đèn, là tính như thế nào!?”

“Đó là...” Harry há miệng thở dốc.

Nhớ tới chính mình cứng rắn kéo Draco đến đây, một đường vừa dỗ vừa hôn, lại quên vấn đề này.

“Áp lực!! Tôi vừa nói xong, áp lực cũng là nguyên nhân bệnh!” Trị liệu sư gõ bàn, “Anh nên xử lý cẩn thận hơn mà không phải làm bạn trai mình xanh xao lên đầu đề ngày mai!”

Draco nghe vậy thì vuốt tóc quay đầu hỏi, “Em xanh xao?”

“Không! Em luôn đẹp...” Harry lắc đầu.

“Tốt lắm, một đau dạ dày, một bệnh mù màu, đợi chút tôi giúp anh chỉ đường sang khoa mắt.”

Trị liệu sư hừ lạnh. Chắc chắn là Slytherin.

Nhưng cuối cùng Harry vẫn xin cách liên lạc với trị liệu sư để lần sau không đành lòng đến tái khám như vậy.

21. Chương 21: Thừa Dịp?

Đêm đó, Harry đương nhiên xâm nhập phòng ngủ Draco, dùng danh nghĩa cung cấp 24 giờ phục vụ ở nhà. Sau bữa tối đơn giản khỏe mạnh, khi Harry đưa ra chủ trương, Draco đảo mắt không cự tuyệt. Scor đêm nay ở với bố mẹ, nếu có thể ở với bạn trai, đó là chuyện không thể tốt hơn.

Vì thế Harry thừa dịp Draco đi tắm, về nhà rất hiệu suất gói ghém hành lý, bên trong không chỉ có đồ nhu cầu ứng phó một buổi tối. Harry cũng lợi dụng thời gian còn lại dùng lò sưởi nói cho vợ chồng Malfoy Draco bị bệnh, sau đó nhện không được thoáng nhắc đi nhắc lại, cho dù Draco thích, bọn họ cũng không nên một lần chuẩn bị nhiều đồ cay. Narcissa ảo não sấm hối rồi quyết định sáng mai gấp đi xem bọn họ.

Harry chấm dứt trò chuyện không lâu, Draco thơm ngào ngạt nóng hầm hập đi ra.

Harry không thể không chú ý đến, da thịt màu trắng sữa của Draco biến thành màu hồng nhan sắc xinh đẹp anh đào. Những giọt nước trong suốt men theo cái cằm xinh đẹp, cổ thẳng đến trước ngực Draco, biến mất trong áo tắm rộng thùng thình, triển lãm trong tầm mắt Harry.

Harry không tự giác nuốt nước miếng, ý thức được đêm nay không phải là một buổi tối thoải mái. Anh lung tung cầm quần áo tắm rửa, chạy vào phòng tắm. Đến khi Harry cọ xát đi ra, lúc này Draco cũng đã đổi áo ngủ tơ lụa, nằm trong chăn, tựa đầu giường lật xem văn kiện trong tay.

“Uống thuốc chưa?” Harry lau tóc rồi lên nằm cạnh Draco.

Bọn họ chưa từng thảo luận đêm nay Harry ngủ đâu, giống như đó là chuyện đương nhiên.

Draco đầu cũng không nâng nói, “Uống.”

“Trị liệu sư nói hôm nay em nên đi ngủ sớm một chút, đừng nhìn nữa.” Harry đề nghị.

“Anh ta còn nói em không thể ăn cay.” Draco liếc Harry, “Không có khả năng.”

“Em thời gian dài ẩm thực không bình thường, ngoan, ít nhất gần đây không được ăn, anh đã hỏi.” Harry dùng một chút, “Trước đây em đều như vậy, đến thời gian ăn ăn cái gì?”

“Thường bỏ qua nhưng thật sự chỉ là quên.” Draco nói, “Em cũng không muốn để lại nhiều việc đến nỗi chậm trễ cuối tuần.”

“Vì hẹn hò?” Harry hỏi.

Draco nhướn mày, “Đương nhiên, nó rất quan trọng.”

Bong bóng không thoải mái nho nhỏ trong Harry vỡ bụp, anh vươn tay đoạt lấy văn kiện của Draco để tới tủ bên đầu giường, “Về sau em chỉ có thể theo anh, chúng ta có thời gian cả đời từ từ, hiện tại nên ngủ.”

“Em hẹn hò cũng không nhiều hơn anh, cái tên lời ngon tiếng ngọt.” Draco hừ hừ nhưng thuận theo chui vào chăn.

Harry ôm Draco. Tuy rằng anh còn muốn cuốn lấy chân Draco nhưng nghĩ đến hình ảnh Draco mới tắm xong, quyết định để chân thẳng thì thỏa đáng hơn. Nhưng sau đó chân Draco quăn tới, Harry điều chỉnh một vị trí thoải mái rồi lẩm bẩm, “Không có, anh thường không biết nên nói cái gì.”

“Cho nên anh chỉ ‘làm’, em hiểu.” Draco lười biếng nói.

Harry trực giác đó là một đề tài nguy hiểm, anh dấn trán vào Draco muốn dời đề tài, “Hình như không sốt, bình độc được màu đỏ em có nhớ rõ đặt ở đầu giường chưa?”

“Kỹ xảo vụng về Harry.” Draco cười nhẹ, “Anh sợ hãi các cô gái đó như vậy?”

Harry nghiêng người xác nhận đầu giường có độc được rồi mới nói, “Trị liệu sư nói nửa đêm em có khả năng sốt, anh phải xác nhận. Anh không phải sợ, chính là không có gì hay để nói.” Harry nằm xuống, điều chỉnh chăn.

“Giống như anh tò mò về em, em cũng sẽ tò mò.” Draco thoải mái híp mắt.

“Em muốn biết?” Harry nhúu mày, “Khi chúng ta ôm nhau?”

Tuy rằng bọn họ ôm nhau, Harry vẫn nằm cao chút cho Draco có thể gối lên cánh tay mình.

“... Được rồi, anh thắng. Em không muốn.” Draco hừ một tiếng, giật giật tay chân, thở dài, “Tuy rằng như này rất thoải mái, nhưng em hoài nghi em thật sự có thể ngủ, bây giờ còn không đến 10h...”

“Bình thường em đều khuya mới ngủ?” Harry thuận miệng hỏi, cũng di động tay thông thả có quy luật vuốt lưng Draco.

“Anh muốn hỏi cuối tuần hay không phải cuối tuần?” Draco cười xấu xa.

Harry nghe vậy thì hừ hừ, nâng cằm Draco, có chút thô lỗ hôn lên, nhưng vẫn có nhiệt tình, đến khi bọn họ hôn hấp ồ ồ, Harry mới dừng hành vi công kích này. Anh liếm liếm môi Draco, khàn khàn nói, “Ngoan một chút, đừng cố ý chọc anh giận.”

“... A... Có lẽ em nên cố gắng làm anh giận?” Draco nói, anh cắn cằm Harry.

Harry rên rỉ, “A...Draco, đừng tới nữa... Chúng ta còn chưa kết hôn...”

“Xin nhờ, anh mới dừng.” Đến lượt Draco oán giận, hai tay càng tích cực sờ Harry,

“Không có ý nghĩa, chúng ta cũng không mang thai.”

“Đương nhiên không phải vấn đề mang thai.” Harry thoáng đẩy Draco ra, “Anh muốn chúng ta thật vui vẻ! Từng chút một, không có tiếc nuối...”

“Nhưng chúng ta vốn không tiếc nuối.” Draco không kiên nhẫn chen ngang, “Anh không hề ngu xuẩn xem nhẹ em, chúng ta đang yêu nhau. Mà chúng ta đều tắm xong, nằm ở trên giường, có thể hoàn mỹ hơn...”

Harry đột nhiên hỏi, “Anh là mối tình đầu của em đúng không?”

Draco sững sốt, nghi ngờ hỏi, “... Anh nghe ai nói?”

“Có phải hay không?” Harry lắc lắc Draco muốn được đến đáp án.

Draco đảo con mắt, lại dính lên, “Nếu em nói đúng... Anh sẽ vồ em sao?”

“...Draco...” Giọng Harry bắt đầu dẽ, “Anh rất muốn biết, em có thể nói cho anh biết không?”

“Biết thì như thế nào, không thay đổi sự thật anh từng thích Weasley.” Draco hừ nhẹ.

“Không, Luna nói anh và em vẫn có tia lửa, chính là anh gốc không phát hiện.” Harry đ tự bạch.

“Chính xác, anh còn gốc hơn cự quái.” Draco khoái trá hơn nhiều.

Harry nhin không được lại hôn Draco, tuy rằng biết rất nguy hiểm, mà anh được Draco nhiệt tình triền miên đáp lại, cuối cùng Harry gian nan thoát ra. “Cho nên... Đó là thật?”

“Đúng vậy, chúng ta là của nhau. Anh rất vui?” Draco tiếp tục hôn nhẹ, lập tức bị Harry dùng sức ôm lấy, “Draco...”

“Cho nên không lý do gì ngăn cản chúng ta ‘làm’.” Draco vắn vẹo trong lòng Harry, “Anh đã chậm trễ đủ lâu...”

“Không, không giống...” Harry vẫn lắc đầu.

“Merlin, chúng ta cũng không phải lần đầu tiên!” Draco lại rên rỉ, “Em thật sự khó có thể lý giải loại kiên trì này...”

“Nhưng anh là lần đầu tiên.” Harry cúi đầu, không vui nhắc nhở, “Anh còn không làm với đàn ông.”

Draco trừng Harry, quái dị nói, “Cho nên đây là lý do anh quyết định kết hôn rồi mới làm?”

“... Không, phải nói anh chưa làm với em, đây mới là lý do.”

“Không hiểu!” Draco nhìn như có chút giận.

Harry xoay người áp Draco, thở dài nói,

“Draco, rất đơn giản, anh chỉ là muốn xác định em là của anh. Tình yêu của em, thân thể của em, cuộc sống về sau với em, toàn bộ. Anh không muốn khi chúng gần nhau nhất, trên người em có bộ phận nào không phải của anh. Anh muốn dùng phương thức đó cảm thụ em, khắc sâu, hoàn toàn. Có lẽ em sẽ nói anh tham nhưng không phải như vậy anh không thể thỏa mãn...”

Draco trợn to mắt, kinh ngạc. Thật đáng yêu, Harry lại hôn Draco.

Harry tiếp tục nói, “Đồng dạng, nh cũng muốn cho em cảm thụ anh như vậy. Anh là của em, em không tìm ra có bộ phận nào không phải. Anh nghĩ làm chuyện mãnh liệt nhất,... Cũng là duy nhất. Draco, chỉ có trở thành bạn lữ của em mới có thể đạt được, trước đó, cho dù em có được tiếng ca hải yêu, anh nghĩ anh cũng có thể nhịn xuống.” (Hải yêu: truyền thuyết tiếng ca hải yêu rất quyến rũ.”

“Anh...” Draco há miệng thở dốc, “Anh...”

“Người chồng thâm tình?” Harry lập tức đẩy mạnh tiêu thụ chính mình.

“Cái tên hoa ngôn xảo ngữ!” Draco sẽ không thừa nhận mình mặt đỏ, hơn nữa tim đập nhanh hơn, “Cho dù là Slytherin cũng không nói được! Làm sao anh có thể?”

“A, nón phân viện nói qua anh có chút tính chất đặc biệt của Slytherin, có lẽ nó đúng.” Harry ngượng ngùng cười cười, sau đó nhịn không được hỏi, “Cho nên em nguyện ý xem xét lời cầu hôn của anh?”

Harry vừa nói vừa nằm xuống ôm Draco. Lần này Draco cũng ngoan ngoãn nằm, không nghịch ngợm vặn vẹo.

Im lặng đến mấy phút.

Draco không trả lời Harry, Harry không thúc giục, giống trước, lấy tay khê vuốt ve lưng Draco.

Đến khi Harry nghĩ đêm nay sẽ không được đáp án, trong bóng đêm toát ra giọng nói cứng nhắc của Draco.

“... Anh đã nghĩ rõ ràng?”

“Đương nhiên, không thể rõ ràng hơn.”

“Được rồi.”

“?”

“Em nói, được rồi.”

“Em đáp ứng!?” Giọng Harry to hơn.

“Em đáp ứng ‘xem xét’ lời cầu hôn của anh.”

“... A, vậy cũng rất tuyệt...” Giọng Harry lập tức suy yếu hơn nhiều.

“Sau đó em đồng ý?”

2 giây sau, phòng đột nhiên sáng lên.

Harry còn không cần dùng đũa phép.

Anh đẩy chần ra ngồi dậy, nhìn Draco vô tội, hung tợn hỏi,

“Em nói cái gì!?”

“Em đồng ý lời cầu hôn, hình như đó là biện pháp duy nhất để lên giường với anh.” Draco vặn vẹo, chỉ chỉ chần, “Em hơi lạnh, em là bệnh nhân.”

Nhưng kỳ thật Draco không quá cần chần, vì Harry ôm chầm lấy anh, rất lâu, dùng nhiệt độ cơ thể cùng với hôn nồng nhiệt bảo đảm bọn họ có độ ẩm cao hơn tiêu chuẩn bình thường.

Buổi sáng hôm sau, vợ chồng Malfoy mang Scor về nhà trọ của Draco nhưng họ phát hiện nhà trọ vẫn im ắng, dù sao hôm nay là chủ nhật, 10h còn ở trên giường cũng là bình thường, cho nên bọn họ chỉ có thể chờ ở phòng khách.

Narcissa lo lắng đi tới đi lui trước cửa phòng ngủ, “Không biết Draco đỡ hơn không?... A, đều là em không chú ý, em nên nghĩ đến thằng bé không thể ăn cay như vậy.”

Lucius ngồi ở sô pha an ủi, “Là Draco, không phải em sai, Harry ngày hôm qua cũng nói.”

Trước khi đến đây ông đã đọc báo, đôi người yêu Potter Malfoy ngọt ngào cầm tay đến St. mungo, bệnh viện chính là quán Cafe. Ông quyết định mình cũng nên tìm thời gian nhìn bác sĩ, xác nhận khỏe mạnh, dù sao áp lực của ông cũng rất lớn.

“Lát nữa nên bảo Harry nói rõ ràng hơn, Draco sẽ không nói thật.” Narcissa sầu lo bất mãn.

“Con đi gọi Harry, lười ngủ nướng là không nên.”

Scor nhảy xuống sô pha, chạy đến phòng ngủ Draco.

Nhưng cậu bé lập tức bị Narcissa kéo về, “Từ từ, hiện tại con không thể đi vào.”

“Vì sao?” Scor nghi hoặc hỏi.

Phòng Draco Scor lúc nào cũng có thể đi vào chơi a.

Narcissa há miệng thở dốc, không thể nói mình không muốn Scor nhìn thấy hai người đàn ông trớn ôm nhau, bà khó được khó nói, vì thế quay đầu, “Thân ái, anh đi.”

Lucius lập tức quát dị trừng vợ. Ông biết Narcissa nghĩ tới cái gì, trực giác cự tuyệt, “Anh cũng không muốn nhìn thấy, nhờ.”

“Vậy chả lẽ em đi?” Narcissa không đồng ý nhú mày.

“Nhìn thấy cái gì?” Scor mở to mắt tò mò hỏi, “Bên trong có cái gì sao?”

Lucius không biết nói gì, đương nhiên ông không thể để vợ nhìn thấy người đàn ông khác trần truồng... Cho dù người kia là con và ‘vợ’ con. Sắc mặt Lucius không tốt, đứng lên lầu bầu, “Được rồi được rồi, anh đi, khi mở cửa nhớ rõ che mắt Scor và mắt em, đương nhiên, anh cũng sẽ che...”

Nhưng thật may mắn, khi Lucius chuẩn bị ‘mạo hiểm’, cửa phòng ngủ im lặng bị đẩy ra.

Harry đi ra, quần áo coi như đầy đủ, nhưng tóc tán loạn, anh gỡ đầu, “Chào buổi sáng, mọi người đã đến?”

Narcissa lập tức tiến lên, “Draco có khỏe không?”

“Draco còn ngủ, nửa đêm lại sốt. Đã hạ sốt.” Harry trung thực báo cáo.

“Đều là cô không tốt.” Narcissa lại bắt đầu tự trách, “Cô càng phải chú ý.”

Harry ngốc vỗ vỗ vai bà, “Về sau chúng ta chú ý là tốt rồi, trước cháu cũng vẫn cho Draco ăn cay...”

Narcissa ảo não nói, “Nhất định là cốc nước hạt tiêu xanh sai! Cô nên ngăn cản Draco uống...”

Sắc mặt Harry có chút quái dị, “... Nghe thực cay.”

Nhưng nhìn thấy Narcissa lại tự trách, anh nhanh sửa miệng, “Đúng rồi, Draco đã nhận lời cháu.”

“Nhận lời cái gì?” Narcissa còn nghĩ Draco khỏe mạnh.

“Draco đồng ý kết hôn!” Harry cười cười, “Làm sao bây giờ, nhẫn còn chưa xong.”

Narcissa lập tức trừng lớn mắt, “Cái gì!? Thật sự!?”

Lucius cũng há miệng thở dốc, lại nhắm lại, không thể bình luận.

“Quá tuyệt vời!!” Scor hoan hô, “Về sau chúng ta có thể ở với nhau!”

Narcissa cổ vũ ôm Harry, “Quả thật quá tuyệt vời!!”

“Cô biết sẽ thuận lợi!! Chúc mừng Harry!!”

Lúc này từ phòng ngủ truyền ra một giọng nói lạnh lạnh.

“Có cái gì con đã bỏ qua? Mọi người thật sự không giống lần đầu tiên gặp mặt.”

Nhà Malfoy và thành viên mới Harry quay đầu lại, Draco ôm ngực, dựa cửa nhìn bọn họ.

Chạng vạng cùng ngày, Mione và Ron trở về.

Vâng theo thói quen, Mione đương nhiên là lật báo chí đọc.

Khi Ron tắm, Mione mở lớn miệng, khiếp sợ nhìn đầu đề báo.

Cô không thể quyết định có nên thiêu hủy để tránh lát nữa Ron phát bệnh tim hay không.

22. Chương 22: Một Hôn Lễ Khác

10h sáng thứ Hai, vốn là thời gian Draco bắt đầu làm việc, vì bị bệnh, anh bị Narcissa cưỡng chế nghỉ ngơi một ngày. Harry cũng quyết định không luyện tập một buổi sáng để chăm sóc bệnh nhân.

Một bữa sáng nhàn nhã khó được qua đi, bọn họ ngồi trên sofa.

“Draco, em có thể nghỉ lại không? Mấy tháng thật sự lâu lắm, không tốt lắm...”

Harry tận tình khuyên bảo.

“Làm sao không tốt? Còn thời gian áp lực a.” Draco nằm ở sofa, hai mắt vẫn nhìn công văn, đột nhiên đau đớn làm cho chân anh co rụt lại, “A, đừng cắt quá ngắn, em không quen.”

Harry cúi đầu nhìn, “A, anh còn chưa thuần thục, trước anh đều dùng cắt móng tay...”

Harry đang ôm đôi chân thon dài của Draco giúp anh tu bổ móng chân.

Draco bĩu môi, “Nó rất nguy hiểm, lại không vệ sinh. Chú giữ vệ sinh làm đẹp móng chân móng tay! Lát nữa đến lượt em giúp anh, anh sẽ biết.”

“Không cần, anh tự làm là tốt rồi.” Harry lẩm bẩm, “Không có người thấy hứng thú với móng chân móng tay của anh.”

“Là ai nói toàn thân cao thấp đều là của em? Là của em thì nên là theo những gì em muốn.”

“Cho nên hôn lễ sớm một chút đi, không cần chờ hai tháng!” Harry thuận thế quay trở lại chủ đề.

“Không được, không có tiền.” Draco lãnh đạm nói.

Kỳ thật vấn đề này ngày hôm qua Draco và cha mẹ, Harry đã thảo luận. Khi đó Narcissa đang định nói hôn lễ của bọn họ thì đã bị những gì Draco nói hung hăng đã kích một hồi lâu, Lucius và Narcissa đời này còn chưa phiền não chuyện này.

Nhưng hôn lễ của Malfoy, không cần nói, rất tốn tiền. Draco kiên trì sau khi lấy lại được trang viên, hôn lễ kéo dài vô kì hạn làm cho vợ chồng Malfoy không thể nào phản bác. Dù sao bọn họ cũng muốn trang viên thuận lợi trở về.

“Nhưng anh có tiền a! Em hẳn là rất rõ ràng.” Harry không bỏ cuộc nói, “Nếu em không muốn là anh mua trang viên, vậy thì anh phụ trách chuẩn bị hôn lễ...”

“Hôn lễ nên là hai bên cùng chuẩn bị, đây là tục lệ.” Draco nhìn văn kiện trong tay, thuận miệng bác bỏ.

“Như vậy là một nửa một nửa?” Harry vắt hết óc, “Trang viên bán đấu giá em cho anh hỗ trợ, hôn lễ chúng ta cùng chuẩn bị?”

“Đó là trang viên Malfoy, anh...” Draco mới nói được một nửa liền phát hiện chân bị nắm chặt, anh nhìn Harry, chỉ thấy Harry bất mãn nói, “Em muốn nói không liên quan với anh?”

Draco không được tự nhiên, nhưng còn chưa kịp nói gì, Harry nhíu mày tiếp tục việc mình đang làm dở.

“Anh đau lòng đó Draco, anh có cảm giác mình là người ngoài. Em là em, mà anh vĩnh viễn chỉ một mình, cho dù chúng ta kết...”

“Em xin lỗi.” Draco nói, “Em không có ý đó. Anh... Kỳ thật cũng có chút kế hoạch.” Cuối cùng Draco không tình nguyện thừa nhận.

Harry không tin hỏi, “Kế hoạch gì?”

Draco nhìn công văn tránh nhìn Harry.

“Nếu thuận lợi mua lại trang viên, chúng ta có lẽ không có nhiều tiền mặt lắm. Khi đó phải tạm thời mượn anh một bộ phận..., có lẽ anh không biết, lấy tiền kiếm tiền nhanh hơn.”

Harry nhìn Draco không được tự nhiên, “Vì sao không nói cho anh biết?”

Draco nhún vai nhưng miệng nhắm chặt, không tính trả lời.

Lúc này Harry buông chân Draco, nhẹ nhàng kéo, để đầu Draco ở trước ngực mình, “Bởi vì em không nắm chắc, em vẫn không tin chúng ta sẽ đi đến cuối đúng không?”

“Không phải.” Draco phản bác.

“Đừng phủ nhận, em thích tính tình hướng tề nhất, Draco, anh nhớ ra rồi, trước kia em đã cứu chúng ta vài lần. Anh mang chúng ta xông lên phía trước, em bảo đảm sau lưng.”

“Kế hoạch của anh cho tới bây giờ cũng chỉ có mở đầu.” Draco không cho là đúng.

Harry cười nhẹ, “Có lẽ anh không hiểu bạn lữ đồng tính sẽ gặp cái gì... Em cũng nên nhớ rõ, chuyện của mình, rất ít khi anh thay đổi chủ ý.”

“Đúng, xúc động cố chấp tự đại.” Draco bổ sung, “Còn trì độn.”

Harry giật nhẹ tóc Draco, ý bảo Draco nhìn mình, “Cho nên anh biết chúng ta nên nhanh kết hôn, miễn cho em lo lắng chuyện không cần lo lắng.”

“... Không, thời gian là một vấn đề.” Draco nhìn Harry rồi lại dán vào ngực Harry, thả lỏng, “Trước khi trang viên bán đấu giá, em có nhiều chuyện phải làm, không có thời gian chuẩn bị.”

“Nếu không chúng ta ký kết trước, hôn lễ đợi lấy lại trang viên rồi làm?” Harry đề nghị.

Sau khi ký kết, pháp thuật sẽ thừa nhận hai người ký kết có quan hệ với gia tộc.

Kỳ thật đó là phương thức kết hôn từ xa xưa, sau lại diễn ra hôn lễ, ban đầu chỉ là một bữa tiệc nghi thức báo cho bạn bè người thân. Đến hiện tại, ký kết và hôn lễ dần dần đều được thừa nhận là phương thức kết hôn, có người không muốn rầm rộ thì kí kết, truyền thống thì tiến hành cả hai.

“Như vậy chúng ta có thể làm?” Draco lăm bắm.

“Đúng vậy, không chỉ em lo lắng, anh cũng rất muốn...” Harry cúi đầu tìm được môi Draco, nhiệt tình nhắm nháp.

Draco chủ động hé miệng, hoan nghênh Harry liếm cắn, lập tức cảm thấy thân thể nóng lên. Anh nâng tay vòng qua cổ Harry, càng gần sát anh một ít, “... A... Nhưng mẹ sẽ không đồng ý ...”

Harry chuyên tâm hôn trong chốc lát rồi mới khàn khàn nói,

“Sẽ được. Đến lúc đó em phối hợp đau bụng một chút?”

“Không tề.”

Buổi chiều, Harry nhìn chằm chằm Draco ăn cơm trưa đơn giản khỏe mạnh xong, cũng đuổi Draco lên giường ngủ trưa rồi đến sân luyện tập, Narcissa giữa trưa đồng ý bọn họ.

Nhưng ở hành lang đến phòng thay quần áo, Harry thấy bạn tốt Hermione đang ôm ngực, dựa tường... Hẳn là đang đợi mình.

“Hi Mione, đã trở lại? Chơi vui không?” Harry chào hỏi.

Mione đương nhiên lập tức đi nhanh đến gần anh, “Cậu chạy tới chỗ nào rồi Harry!? Tổ dùng gương hai mặt gọi cậu cũng không trả lời, đến nhà cậu cũng không có người! Tổ tìm cậu cả buổi sáng!”

“A, gương hai mặt hình như bị đặt ở nhà, khó trách cảm thấy thiếu cái gì...” Harry gãi đầu, “Hiện tại tớ ở nhà Draco, cậu có thể cú mèo cho tớ.”

“Draco?” Sắc mặt Mione càng đen, “Đây là nguyên nhân tớ muốn tìm cậu!!”

“Harry, cậu làm cái gì vậy!!? Mới một tuần! Đã xảy ra chuyện gì? Amy đâu? Ảnh trên báo là thế nào!?”

“Amy?” Harry hoang mang, “...Amy là ai?”

“Cậu... cậu hỏi tớ cô ta là ai?” Mione cao giọng hỏi rồi cảm tức nói Harry,

“Không phải là người kia sao!? Cậu đã quên?! Cái người cậu vẫn hỏi tớ vì sao cô ta giận không vui, cậu cho bạn trai cũ của cô ta vay tiền, cậu nói lần này mình rất nghiêm túc!! Cậu sẽ không nói cho tớ biết đã xong chứ!?”

“Tớ hỏi cậu là chuyện về Draco, liên quan gì đến Amy?” Harry nghe thấy giận hờn thì có chút nhớ.

“!?Cái gì!!? Cậu đừng gạt tớ!” Mione kêu to, “Người kia không có khả năng là Malfoy!! Tớ sẽ không tính sai!”

“Cậu rõ ràng hỏi tớ nếu có một người tức giận khi nhìn thấy cậu và một người con gái khác ở cạnh nhau thì có phải người đó có ý với cậu không! Sau đó cậu nói cho tớ biết Amy giận!” Cô rất tự tin về trí nhớ phi thường của mình.

“Amy giận a, nhưng Draco cũng giận.” Harry giải thích, anh nhớ lại lần bọn họ gặp lại nhau, “Draco vừa đến thấy Amy ở phòng khách thì lập tức mất hứng quay đầu bước đi, hiện tại nghĩ lại còn thấy đáng yêu.”

Mắt Mione mở to hơn, khó có thể tin, “Nhưng cậu còn hỏi bạn trai ...”

“A, đó là bạn trai cũ của Draco.” Harry nhú nhú mày, “Tớ không nghĩ tới một Gryffindor lại có thể khôn kiếp như vậy.” Nhưng anh sửa miệng, “Nhưng may mắn như vậy tớ mới ôm được Draco.”

“Cho nên tớ... Luôn tại giúp cậu theo đuổi...” Mắt Mione tái nhợt hỏi.

“Vẫn đều là Draco! Tớ rất cảm ơn cậu Mione, vì hết thấy.” Harry gật đầu, cũng hạnh phúc ngây ngô cười, “Chúng tớ ở bên nhau. Rất tuyệt đúng không?”

Hermione không đứng vững, lay động một chút rồi vẫn giãy dụa, “Nhưng là... Nhưng là cậu rõ ràng có nhiều bạn gái như vậy!! Tớ chưa từng nghĩ tới tớ phải lo lắng cái này!!” Nói đến đây cô lại bắt đầu tức giận.

“Cậu không cần lo lắng, tớ và Draco tốt lắm.” Harry trừng cô nhưng hôm nay tâm tình tốt làm cho anh lập tức mỉm cười, “A, thuận tiện thông báo cho cậu, chúng tớ sắp kết hôn.”

Hai giây sau Hermione hét lên. “Kết hôn!!!!????”

Tiếng thét chói tai quanh quẩn ở hành lang rộng lớn.

Không lâu sau, có người mở cửa ngõ đầu ra nhìn.

“Harry? Sao vậy... Ha, tôi nhìn thấy đó, cậu đừng làm xằng bậy sau lưng bạn trai.”

“Đi đi!” Harry huy một quyền vào không khí, “Tôi và Draco sắp kết hôn, các anh có thể bắt đầu dọn tiền chuẩn bị quà đi!”

Người nọ quay đầu nói một câu, bên trong phòng thay quần áo truyền ra tiếng ồn ào, tiếp theo lại kêu lên, “Vay bảo hiểm vị hoa quả có nhận không a!? Tuy rằng với hai người tác dụng không lớn lắm??”

“Lăn xa một chút!! Một đám chết tiệt!!” Harry cười mắng rồi cúi đầu nói, “Mione, tớ còn phải luyện tập, buổi tối tớ sẽ qua nhà cậu tâm sự.”

Biểu tình của cô lúc này có chút kỳ quái rồi cô thở dài, “Trước không cần, Ron tạm thời sẽ không muốn gặp cậu... Ngay cả tớ anh ấy cũng không muốn nói chuyện.”

“Sao lại thế?” Harry tươi cười.

“Anh ấy biết là tớ giới thiệu Malfoy cho cậu, anh ấy không thể cho qua chuyện này... Cũng không tán thành hai người, ngày hôm qua đọc báo xong, Ron còn phát giận. Anh ấy cũng giận cậu không nói với mình một chút...”

Harry nhú nhú mày, “Tớ yêu ai cũng chưa từng hỏi cậu ta...”

“Cậu biết Ron không được tự nhiên mà.” Mione cười khổ, “Từ trước rồi, khi cậu và Malfoy bị xếp là một đội làm nhiệm vụ, Ron không phải đã làm ầm lên sao? Ron luôn lo lắng cậu bị cướp đi, hiện tại Ron cho rằng cậu thật sự bị cướp đi, mà tớ là đồng lõa.”

“Buổi tối tớ qua nói với Ron.” Harry nói, “Đều đã bao nhiêu a...”

“Ron cần thời gian, cậu đừng đến gây chuyện, bằng không với tính tình của hai người, càng nói càng cãi nhau.” Mione lắc lắc tay, cô sầu lo nói, “Harry, cậu thật sự hiểu rõ rồi chứ? Đây... Đây thực khác, cậu có biết ý của tớ.”

“Đương nhiên rồi Mione.” Harry nghiêm túc, “Tớ mới là người lo lắng nhất mình tương lai hối hận, như vậy Draco sẽ tổn thương, không ai sợ hãi hơn tớ.”

Nhưng lí do này không thể thuyết phục Mione, cô cắn cắn môi nói, “Một tuần sau Wood kết hôn, cậu cũng biết chứ...”

Sắc mặt Harry đổi, “Đương nhiên.”

Mione không hiểu, cô cẩn thận nhìn Harry, “Không phải tớ không tin nhiệm sự phán đoán của cậu, nhưng Harry, có lẽ cậu nên nhìn nhiều hơn...Fred nói lần này Gryffindor đều đến, ngày đó gần như sẽ gặp những bạn cũ, mọi người đều mang người nhà đi, cậu có đến không?”

Harry khó được chần chờ, “Nhìn cuộc sống bình thường?”

Mione nâng tay xoa cánh tay Harry, “A, cũng không phải ý tớ,Harry, chỉ là khuyên bảo thiện ý, đi. Nếu ngày đó cậu có thể tìm Ron trò chuyện, đó cũng là cơ hội để hai người bình thường đứng không?”

Harry nhìn chăm chú bạn tốt quan tâm rồi thở dài, “Được rồi, tớ sẽ đi.”

Cô nở nụ cười nhưng cuối cùng vẫn nói, “Anh ta cho cậu hạnh phúc sao Harry?”

“Từ đáy lòng Mione.”

Chạng vạng cùng ngày, Lucius đến văn phòng phó hiệu trưởng Hogwarts.

Khi ông bước ra ngọn lửa màu xanh, đôi mắt tối như mực đùa cợt mang chút kinh ngạc nhìn ông.

Lucius gật đầu nói, “Đã lâu không gặp Sev.”

Phó hiệu trưởng Hogwarts, độc được đại sư Severus Snape giật nhẹ khóe miệng, đứng lên, cùng Lucius đến sofa ngồi xuống.

“Đã lâu không gặp. Là điều trên báo dọa hai người từ Pháp trở về?”

Lucius có chút cứng ngắc, ông khụ hai tiếng rồi nói,

“Khụ, không mời tôi uống chén trà? Tôi đường xa đến, đây cũng không phải là đạo đãi khách của Slytherin.”

Snape nhìn Lucius không được tự nhiên, cho ông một ít giải trí. Snape vui vẻ phát tay, gọi gia tinh bảo chuẩn bị trà.

Bổ trí thỏa đáng xong, Snape uống một ngụm, “Như vậy lần này là chuyện gì?”

Ông biết rõ Lucius nếu đơn thuần hữu nghị báỉ phỏng, khẳng định sẽ hẹn ở nơi có đồ ăn và rượu ngon, nếu đột nhiên chạy tới thì là có việc nhờ.

Lucius cũng cầm ly trà, nhưng đột nhiên nhìn cái ly rồi nhìn Snape, “Scor sắp 7 tuổi, cũng nên bắt đầu chương trình độc được sơ cấp. Mấy tháng trước tôi đưa Scor về Anh học, có lẽ tôi có thể nhờ anh?”

Snape thực ‘bất hạnh’ vẫn là cha đỡ đầu của Scor vì Lucius không có người khác có thể nhờ, chuyện con tuổi già của ông cũng không phải là tin công khai.

Vì thế Snape nghĩ nghĩ thời khóa biểu, hào phóng gật đầu, “Có thể. Buổi chiều thứ 3, thứ 5, nhưng phải có người mang Scor đến, nơi này không thể ra vào tự do.”

Lucius gật gật đầu, “Tôi biết, tôi sẽ để Draco dẫn Scor đi.”

“Vậy là tốt nhất, tôi ‘vội vã’ muốn gặp Draco đầu.” Snape lại vắn vẹo khoe miệng, tiếp theo uống một hớp trà lớn.

Lucius nhìn trộm Snape thật lâu, lúc này đột nhiên nói rất nhanh,

“Cũng đúng, Draco và Harry sắp kết hôn, tôi còn muốn mời anh làm người làm chứng.”

Quả nhiên Snape ‘phốc’ một tiếng, chạt vật phun trà.

Lucius vừa lòng híp mắt, cảm thấy cũng được giải trí.

23. Chương 23: Ba Ngày Sau, Draco Chuyển Nhà

Vợ chồng Malfoy quyết định ở lại Anh, Lucius có thể giúp Draco chia sẻ chút chuyện sửa sang lại sản nghiệp. Ví dụ như đổi giá bán hoặc hợp đồng đảm bảo mượn tiền, hoặc là sửa lại châu báu tác phẩm nghệ thuật không có ý nghĩa bán, xác nhận bọn họ có thể đưa ra tiền mặt chuộc đồ trang viên.

Tiếp theo hai vợ chồng bắt đầu cuộc sống tiết kiệm lần đầu tiên trong cuộc đời, bọn họ quyết định không ở khách sạn. Tuy rằng Draco xem thường cường điệu, anh quy hoạch nhà bọn họ năm năm này hằng ngày chi tiêu đầy đủ, chút tiền ấy hoàn toàn không cần tiết kiệm, cũng không giúp được gì.

Nhưng Narcissa nhắc tới Draco và Harry kết hôn, trong tân hôn, bọn họ ba người [cộng thêm Scor] cũng không muốn trở thành bóng đèn siêu lớn. Mà Draco ở nhà Harry, vợ chồng Malfoy và Scor ở nhà trọ của Draco là phương án hoàn mỹ nhất.

Câu này đã động Draco, Dù sao rất nhiều chuyện đều là nhi đồng không nên thấy, cho nên anh gật đầu, gói ghém hành lý chuyển đến nhà trọ của Harry.

Đại biểu những đồ lộn xộn trên cái giường đôi tơ lụa tốt nhất của Harry đã trở về vị trí cũ, mở ra một cái phòng làm việc cho Draco. Đương nhiên, lò sưởi cũng cần đặt ra, trước kia Harry có thói quen hoàn toàn rộng mở, hiện tại phải thông qua chủ nhân đồng ý mới có thể đến, trừ bỏ lò sưởi ở nhà Draco.

Xử lý tốt chuyện này, buổi tối ngày thứ tư, Snape ước định tới chơi, chứng kiến Draco và Harry ký kết.

Khi Snape tới, mọi người đã ở phòng khách chờ.

Hôm nay tuy rằng không phải nghi thức công khai, địa điểm cũng chỉ chọn ở phòng khách nhà mình nhưng tất cả mọi người đều mặc trang phục chính thức.

Draco và Harry đều đeo nơ trắng, mặc đồ chính thức và tóc được chải cẩn thận tỉ mỉ [trời biết cái này với Harry khó thể nào], bọn họ còn phải đeo găng tay trắng, đây là Narcissa yêu cầu, giống như chính thức cử hành hôn lễ.

Harry khó nén khẩn trương và hưng phấn, khi nhìn thấy Snape thì bất chấp quá khứ, kích động đón, “Đã lâu không gặp giáo sư, mọi người chờ ngài đã lâu!”

“Đó là một lời lên án không thật, Potter, quá độ phân bổ mộng làm anh nhìn lầm thời gian? Tôi phải nhắc nhở anh tôi đến sớm 10 phút.” Snape nhìn Harry vẻ mặt ngốc hồ hồ thì vẫn không nhịn được châm chọc.

Nhưng hoàn toàn không ảnh hưởng đến tâm tình siêu tốt của Harry, “A, xin lỗi, chỉ là em không chờ kịp! Chúng ta hiện tại có thể bắt đầu chứ?” Harry vội vàng xao động quay đầu nhìn Draco và vợ chồng Malfoy, dùng ánh mắt thúc giục bọn họ.

Snape liếc hai vợ chồng Malfoy, “Hai người nên dạy cậu ta đạo đãi khách, tôi còn chưa ngồi xuống, cũng chưa được một ly trà!”

Nói đến trà Lucius liền khoái trá, “Đương nhiên anh sẽ có một ly trà. Đừng vội Harry, chúng ta không thể để Sev khát nước đến mức không nói hết được.”

Những lời này ở đây chỉ có Scor cho là thật, cậu bé chạy nhanh bưng ly trà đã được chuẩn bị tốt, vội vàng mang mang đến, “Cha đỡ đầu, cha không thể không nói được! Trà ở chỗ này, cha uống nhanh đi!”

Snape không thể không nhận ly trà đã dĩ đến sát chóp mũi, khô cần nói cảm ơn,

“Cảm ơn, nhưng rất vội sao? Là Voldemort sống lại đến báo thù sao?”

“Sev, đừng nói chuyện khủng bố như vậy.” Narcissa trách cứ, “Anh phải thông cảm cho người sắp cưới, kết hôn luôn khẩn trương hưng phấn mà.”

“Nhưng tôi vẫn thấy khủng bố, khó có thể tin...” Snape hơi cong khóe miệng, sau đó phát hiện Scor vẫn đứng trước mặt mình, hình như muốn thúc giục mình uống nhanh lên, Snape không thể không uống một ngụm.

“Sao vậy? Cha và ba làm cha đỡ đầu sợ hãi sao?” Scor hoang mang hỏi.

“Khụ...” Snape sắc, “...Là ai?”

Lucius tán thưởng nhìn con trai.

“Draco và Harry a! Con quyết định về sau sẽ gọi là cha và ba.” Scor mở to mắt giải thích, “Bởi vì Draco không sinh được nên con chỉ có thể làm con hai người a.”

Snape há miệng thở dốc, nhưng đối mặt Scor ngây thơ, Snape quyết định không phun nọc độc, “...Thực tiện.”

“Đương nhiên,... Hơn nữa về sau con sẽ có bốn món quà.” Scor đắc ý bổ sung.

“Như con đã nói, chắc chắn Scor là Slytherin, đã bảo ba mẹ đừng lo.” Draco tổng kết.

Chấm dứt nói chuyện, ánh sáng màu trắng bao phủ Draco và Harry, chú ngữ ký kết được Snape nói và chứng kiến chính thức hoàn thành.

Tiếp theo bọn họ trao đổi nhẫn, nhẫn cũng không phải châu báu bình thường mà là loại che ánh sáng chú ngữ ký kết, làm cho chúng nó ẩn ẩn lóe ra trên hoa văn khắc họa ở nhẫn. Chỉ cần còn liên kết một ngày, nhẫn sẽ liên tục lóe sáng, rất đẹp. Đây là Lucius tìm ra khi xem lại những đồ cổ xưa trong nhà, hình như là một vị tổ tiên nào đó chuẩn bị cho cháu nhưng vì đã rất lâu nên bị quên đi.

Nhưng dù như thế nào, sau khi hoàn thành, Draco chính thức trở thành Malfoy Potter, cũng ăn một bữa tối không chuyên tâm xong thì bị Narcissa đuổi về phòng, cũng chính là nhà Harry.

Mà vừa đặt chân về, Harry lập tức ôm Draco vội vã hôn.

Bởi vì nơi này đã không có gì có thể ngăn cản bọn họ thân thiết, trời biết anh đã nhịn bao lâu!?

Draco lập tức hòa tan trong sự vội vàng và nhiệt tình của Harry, bọn họ loạng choạng đổ xuống ghế dài, tận tình ma sát thăm dò lẫn nhau.

Bọn họ kéo nơ, cởi quần áo, tham lam thăm dò mỗi một cm da thịt, đến khi Harry oán giận keo kiệt tóc của Draco làm mình không có cách nào vươn tay vào giữa những sợi tóc mềm mại, Draco cũng thấy có chút mất hứng vì nó, anh cũng không có cách nào sờ tóc Harry, vì thế bọn họ quyết định dời trận địa đến phòng tắm, dọc theo đường đi để lại áo sơ mi, quần, tất dây lưng bị cởi.

Mà trong phòng tắm bốc hơi, Harry lần đầu nhìn thấy Draco trần thể.

Đường cong duyên dáng, màu da phấn hồng nhiệt tình... tượng trưng sinh mệnh vừa giống vừa khác mình, Harry thấy khó thở.

Anh mê đắm nhìn, cũng quyết định cúng bái, vì thế Harry đẩy Draco ngồi xuống thành bồn tắm rồi ngồi xổm xuống, liếm đi bọt nước, bọn họ vừa tắm xong.

Draco thở dốc, kê đẩy đầu Harry, “Anh... Anh không cần...”

“Không, anh rất cần...” Harry lẩm bẩm, anh đang thử ngậm lấy, lại nhổ ra, “Anh đã nói lần này không thể đến trước em cho nên em nhất định phải để anh... Anh sợ không nhận được.” Nói xong Harry ngậm lấy, xác định mình có thể chăm sóc đến nó bao nhiêu, dùng tay âu yếm những nơi mình không tiến đến được, bao gồm hai quả cầu nhỏ phía dưới.

Draco ngẩng đầu, hô hấp bắt ồ ồ, tay anh lần này thực thuận lợi chui vào mái tóc Harry, vừa cổ vũ vừa chống đẩy.

Kỹ xảo Harry có chút ngốc, nhưng Harry tích cực nóng bỏng bù lại. Draco bị răng nanh lướt qua đỉnh mà run run, lại vì Harry vô tình không cẩn thận liếm quá mạnh mà vụn vụn, Draco hoàn toàn bị lạc trong hưng phấn và kích tình Harry mang đến.

Anh không phát hiện mình khi thì nỉ non tán thưởng, khi lại hỗn loạn thúc giục nguyên rửa, anh chỉ nhớ rõ mình suýt ngất, suýt nổ mạnh, đầu gối anh không thể chống đỡ thân mình.

Khi Draco chảy xuống sàn thì bị Harry ôm lấy, Harry hôn lên đôi môi còn thở dốc, một chút mùi từ khoang miệng truyền tới làm đầu Draco càng hôn mê.

Nhưng Draco vẫn có thể cảm nhận được Harry cứng rắn nóng cháy làm mình nhảy lên. Anh chủ động xoay người trong ôm ấp của Harry, lẩm bẩm, “Vào đi... Em có thể ...” Hiện tại anh đang thả lỏng, nếu lúc này Harry vào thì cũng sẽ không làm anh bị thương.

Nhưng Harry lại quay người Draco lại, ôm lấy anh, “Đừng lo lắng Draco, anh biết nên làm như thế nào ...”

Draco còn đang kinh ngạc Harry ôm được mình, không dùng tới chút ngữ trôi nổi, giây tiếp theo, anh phát hiện mình bị ném xuống cái giường mềm mại, trên người xuất hiện một sức nặng khác. Harry nhanh chóng chen vào giữa hai chân Draco, “Anh có làm một ít bài tập, em sẽ rất thoải mái.”

“Bài tập?” Draco mơ hồ hỏi.

Có thể nằm làm anh thả lỏng không ít, dù sao anh vừa mới phóng thích mãnh liệt.

“...Ừ... Anh có một đám bạn nhiệt tình, bọn họ tặng anh một ít sách...” Harry cẩn thận vào đùi Draco, vừa lòng phát hiện bụng Draco lại bắt đầu chấn động nho nhỏ, hình như nơi này là nơi mẫn cảm.

Draco cảm giác nhiệt độ một lần nữa tụ tập xuống bụng dưới, anh nhắc chân phối hợp Harry cẩn thận, khẽ cười nói, “... Ừm a... Xem ra anh cố gắng học hơn trước kia rất nhiều... Em còn cho rằng mình phải dạy anh chú ngữ bơi trơn...”

Lúc này ngón tay Harry tìm được cửa vào nho nhỏ, anh sờ soạng, lại đột nhiên ngẩng đầu, “Chú ngữ bơi trơn? Đó là cái gì?”

Draco ngẩng đầu nhìn Harry, “... Trong sách không viết?”

Harry suy nghĩ rồi giật mình, “A, có lẽ anh nhìn thấy một phương pháp khác...”

“Còn có phương pháp gì?” Draco hoang mang.

Harry không trả lời, anh đẩy chân Draco lên, cúi đầu liếm.

“!?” Draco biến sắc, lập tức giãy dụa, “Này!! Anh, anh làm cái gì vậy!?”

Harry sưng sốt, “Anh làm sai sao?”

Draco đỏ mặt, giãy dụa muốn lui, lại bị Harry nắm chặt chân, “Anh!!... Không ai làm như vậy! Anh đọc cái sách gì vậy!?” Anh chưa từng bị làm như vậy!! Thật xấu hổ!!!!

“Phần P/S viết như vậy sẽ làm em hưng phấn, nếu đầu lưỡi anh đi vào...” Harry giải thích, Draco đỏ mặt kêu to, “Không cần!! Em không cần, nó, thực bẩn!!”

Nhưng ở trong mắt Harry Draco thẹn thùng đỏ mặt, anh nóng bỏng mở chân Draco, “Không có gì phải thẹn thùng cả Draco, em đều là của anh, anh muốn thử những gì chúng ta có thể làm ...”

Draco còn muốn kháng cự nhưng lúc này bị Harry linh hoạt liếm, “!! A...Harry, đừng...!!” Draco lập tức mềm xuống, thân thể quả nhiên giống như lời Harry nói, lập tức hưng phấn run run.

Sau vài phút, Draco chỉ có thể chôn đầu trong gối, cảm thụ Harry trên đầu. Đến khi Harry làm anh không nhìn xuống loại hưng phấn mãnh liệt này, anh bỏ gối đầu ra quát, “Nếu anh không vào em sẽ cưỡng bạo anh! Lập tức!!”

Lúc này Harry cũng đã thở dồn dập, “... Anh thiếu chút nữa, lại ở cửa thất bại... Em nên nói sớm...”, sau đó dưới sự giúp đỡ của chân Draco, Harry đầu đầy mồ hôi thuận lợi xâm nhập nơi mình nên đến.

Harry nóng bỏng xâm nhập khiến Draco tê dại, anh đã bị khiêu khích đủ lâu, lúc này cần kích thích sâu hơn, vì thế bất chấp đau đớn nho nhỏ [không có chú ngữ bôi trơn nên có chút không thoải mái], lập tức mệnh lệnh Harry bắt đầu làm việc.

Mà Harry mới làm nên cũng không nghĩ tới Draco không thoải mái, từ lúc đi vào trong cơ thể Draco, anh phát hiện tự chủ như băng tuyết bị đổ vào lò nung, nhảy mất hòa tan. Anh cảm ơn mệnh lệnh của Draco, trong sách nói anh phải đổi đối phương thích ứng, mà hiện tại Draco nhìn hoàn toàn đúng vậy, cho nên Harry tận tình đồng ý.

“A a a...” Lập tức, cảm nhận sâu sắc cùng khoái cảm nổ tung trong cơ thể Draco.

Draco không đoán trước được Harry vừa va chạm thì đã đụng vào điểm đó, hoàn toàn không có chuẩn bị, cảm giác mãnh liệt làm anh không thể khắc chế rên rỉ, thậm chí còn cuộn chân.

Harry thở dốc, vất vả hỏi, “...Draco... Có khỏe không?... A, Anh... Anh làm đau em... sao?” Trong lúc nói chuyện Harry cũng không dừng lại, anh không dừng được!!

Nhưng đầu Draco đã đặc sánh lại, anh muốn Harry nhanh lên, lại muốn chậm chút, điện lưu khoái cảm tê dại cuộn cuộn dâng lên trong cơ thể, không ngừng tích lũy, cuối cùng thành một tiếng rên rỉ cao vút, “... A, a... A a, ha a, Harry...”

Harry quyết định giải thích là ok, anh di động chân để mình tiện dùng lực, tiếp theo càng hung mãnh ra vào trong thân thể nóng cháy của Draco.

Trong phòng chỉ nghe được tiếng rên rỉ và tiếng thở dốc, có lẽ có một chút tiếng nệm dịch chuyển.

Hai người bị nhiệt tình thổi quét, không có bao nhiêu tâm lực đối thoại.

Nhưng lần đầu tiên kết hợp bọn họ cũng không kiên trì lâu, Draco không thể nhận Harry thô lỗ lại nhiệt tình va chạm nhiều hơn, hơn phút sau, toàn thân anh cứng đờ, thét chói tai nghênh đón bùng nổ làm tâm hồn ngây ngất lần thứ hai trong đêm nay, anh còn không chú ý tới Harry không chăm sóc phía trước của mình.

Harry bị kẹp, chỉ nhìn nhiều hơn mấy chục giây, vài cái tiến lên cuối cùng rồi cũng rất nhanh gằm nhẹ nổ mạnh ở trong cơ thể Draco.

Sau đó bọn họ nằm ôm nhau, suy yếu trao đổi hôn môi và liếm mồ hôi trên người nhau.

Đến khi Harry bắt đầu đợt thứ hai.

Mà Draco bắt đầu hối hận có lẽ mình không nên tìm vận động viên, thể lực rất tốt.

24. Chương 24: Tắm Da Dê

Ngày thứ ba, Draco dần thói quen tỉnh lại trong một cái ôm.

Lúc này anh sẽ đá gọi tỉnh Harry cùng ăn sáng. Ăn bữa sáng cùng người nhà là thói quen của nhà Malfoy, hiện tại biến thành nhà Potter. Harry không có ý kiến khác, bắt đầu một ngày bằng màn anh một ngụm em một ngụm ngọt ngào với Draco, trộm cái hôn, khẳng định tốt hơn ngủ thêm vài phút nhưng tỉnh lại phát hiện giường đã lạnh như băng nhiều lắm.

Mà bọn họ cũng không có tuần trăng mật. Trừ bỏ Draco không có thời gian, Harry cũng thường phải luyện tập không thể đi xa. Cho nên tâm hồn ảnh hưởng cuộc sống của bọn họ cũng chỉ là mỗi buổi tối nóng bỏng và cách sáng cơ thể đau mỗi mà thôi.

Trên bàn ăn nhà Potter, sáng nay có một chuẩn bị bữa sáng phong phú.

Harry trước kia ở một mình, ăn cũng không ngoan ngoãn ngồi ở bàn. Chỉ có một mình một cái bàn rất cô đơn, sau khi Draco ở đây, bàn ăn mới được dùng tới.

“Hôm nay cũng luyện tập?”

Draco vừa tắm xong, trên cổ có cái khăn mặt, đi lướt qua Harry cho anh một cái hôn, ngồi vào vị trí của mình.

“Chỉ có buổi sáng, buổi chiều có việc.” Harry đẩy bánh sang cho Draco, đổ li cafe. Đây là cafe đến từ cây cafe Neville cung cấp, ngay cả Draco cũng khen không dứt miệng.

“Có việc?” Draco cầm bánh, phủ một lớp bơ thuận miệng hỏi.

“... A, đúng.” Harry lấp bắp làm Draco chú ý, “Có chuyện gì vậy?”

Harry nói, “Cũng không phải chuyện quan trọng, là hôn lễ Wood, anh phải đi.”

“Anh phải đi?” Draco nhướn mày rồi gật đầu, “Cũng tốt, nhớ rõ lấy tiền về, hôm nay là một cơ hội không tồi.”

Harry có chút khẩn trương hỏi, “Em... Em còn để ý Wood?”

“Anh đoán đi?” Draco nhìn Harry, “Chính là anh ta không chính trực như bề ngoài, em không muốn anh ta thường xuất hiện xung quanh, nếu anh phải là bạn anh ta.”

Harry giải thích, “Đương nhiên anh không phải đi chúc phúc, anh ta đối xử với em như vậy! Nhưng Mione hy vọng anh đi, anh cũng có thể thừa dịp này tâm sự với Ron để cậu ta đừng giận nữa...”

“Sao? Ý của anh là chúng ta ở bên nhau nên anh phải ‘giải thích’ với Weasley?”

Draco cố tình kinh ngạc.

Cho nên Harry đầu đầy mồ hôi, anh dịch ghế đến gần Draco, ban đầu bọn họ ngồi đối diện nhau, lấy dao vào bánh Draco để xuống rồi kéo Draco vào lòng hôn sâu, “Draco, em biết anh không có ý đó! Anh không cho rằng chuyện của chúng ta cần phải xin lỗi ai! Nhưng em cũng biết Ron, cậu ta mãi cảm với em, chuyện có liên quan đến em cậu ta đều phản ứng rất lớn, có khi anh cảm thấy cậu ta quá để ý em...” Nói xong Harry nhú mày.

“Thôi ngay.” Draco chán ghét, “Sáng sớm, anh đừng làm em không ăn được gì.”

“Được rồi, quên đi, là anh sai.” Harry lại hôn lên đôi môi đỏ, mà Draco rất phối hợp, Harry kéo để Draco ngồi lên người, vừa đỡ vừa hôn, “Cho nên không tức giận?”

Draco ngồi ở trên người Harry, được hôn thoải mái, “... A, vốn không giận, nhưng em không ngại anh làm chút chuyện vui về...”

Harry hô hấp dồn dập, rồi anh phát hiện Draco còn mặc bộ đồ ngủ tơ lụa rộng thùng thình, hoàn toàn không thể ngăn cản anh sờ cái mông mấy ngày nay anh say mê. Vì thế, Harry vuốt ve, vòng vòng, cọ xát, cọ cọ cọ cả mình vào bên trong.

Cuối cùng, Draco cao trào trong nắng sớm, toàn bộ buổi sáng chuyện duy nhất Harry có thể tự hỏi là mình không thể không yêu cầu huấn luyện nhiều hơn để tiêu hao quá nhiều nhiệt độ dư thừa trong cơ thể.

Đương nhiên Draco cũng không làm quá. Ở bàn ăn tuy rằng hưng phấn nhưng nó là một khảo nghiệm với thể lực. Quá thường xuyên ngồi ở bàn làm việc làm thể lực của anh kém Harry rất nhiều, đây là vấn đề mấy ngày này anh không thể không đối mặt.

Cho nên khi Draco xoa thắt lưng đi vào văn phòng, Blaise lập tức thân thiết ân cần thăm hỏi.

“Chào buổi sang, xem ra kế hoạch tùy ý muốn làm của cậu tiến hành rất thuận lợi?”

Mà chút trêu chọc ấy với Draco cũng không tính cái gì, anh nhún nhún vai đáp, “Có thể nói như vậy, Harry là một người yêu phối hợp, có lẽ có một ngày chúng ta sẽ lo lắng đi Hogwarts thử xem.”

Quả nhiên như vậy làm Blaise ghê tởm, “Làm ơn nói cho tôi biết là ngày nào, tôi phải đón Mia về nhà trước.” Mia là con gái của Blaise và Pansy, trước mắt hơn 10, năm nay sẽ đến Hogwarts.

“Tớ sẽ nhớ rõ, nếu trước đó thất lưng của tớ còn làm được.” Draco thả mình vào ghế dựa, thở ra, như vậy làm thất lưng của anh thoải mái hơn rất nhiều.

“Công việc không thoải mái nên cho dù tân hôn, buổi tối cậu cũng nên bảo Harry cho mình chút thời gian nghỉ ngơi.” Blaise vui đùa có một chút chút quan tâm.

Draco bắt đầu lật văn kiện lăm bắm, “Tớ xem nó là một loại vận động, cậu biết đó, công việc của chúng ta luôn thiếu vận động. Hiện tại chính là quá độ, mấy tháng sau cơ thể của tớ sẽ ngày càng khỏe mạnh.”

“Tốt nhất là vậy, chúc cậu sau đau dạ dày sẽ không là thận mệt.” Blaise liếc anh, “Mấy vụ để tớ chạy đi, cậu ngoan ngoãn ở đây, bán đấu giá trang viên cũng cần để ý nhiều.”

“Ok, cảm ơn.” Draco ngẩng đầu nhếch miệng.

“Nhưng là nhớ rõ, đừng mang Potter vào làm.” Blaise cảnh cáo.

Draco nhú nhú mày, “Không công bằng Blaise, tớ sẽ không ngăn cản cậu và Pansy đến...”

Draco còn chưa nói xong Blaise đã cầm món đồ chơi văn phòng vút cho Draco kháng nghị.

Nhưng lập tức bị Draco đón được, anh nhìn nhìn rồi đắc ý nói,

“A, hiện tại tớ có thứ tốt hơn, tớ không cần!!”

Giữa trưa Draco không thể không về nhà, hình như anh mang văn kiện về nhà rồi quên ở nhà không mang đi.

Trước kia anh chưa từng phạm sai lầm kiểu này nhưng gần đây Harry có thói quen cướp văn kiện của anh, lấy được rồi thì sẽ vút loạn, anh nhắc nhở chính mình về sau trước khi đi làm phải kiểm tra lại một lần nữa.

Giữa trưa trong nhà đương nhiên là không có người, phòng khách trống rỗng, trên sàn và túi vận động của Harry, xem ra Harry đã về. Draco ngẩng đầu nhìn, hiện tại chắc là đang ở hôn lễ.

Nhưng không liên quan đến mình, Draco nghĩ.

Một hôn lễ chật ních Gryffindor, chỉ nghĩ thôi cũng đã thấy âm ỹ hỗn loạn. May mắn Harry cũng không mở miệng muốn mình đi cùng. Bình thường tham dự hôn lễ đều là vợ chồng cùng tham gia, hoặc là đi với bạn, ngụ ý là có đôi có cặp chúc phúc. Mà Harry cũng nói mình không phải đi chúc phúc, tốt lắm.

Trong khi miên man suy nghĩ, Draco cầm túi quần áo bị vút loạn, anh vút vào giỏ giặt quần áo, gia tinh sẽ xử lý [anh còn không hiểu được, cũng chỉ là vút, vì sao Harry không làm cho xong?], tiếp theo tìm kiếm văn kiện bị thất lạc trong từng phòng.

Chỉ chốc lát sau, ở một góc bàn học, Draco tìm được rồi mấy tờ giấy nằm trên sàn.

Nhưng khi cúi xuống nhặt lên, Draco lơ đãng phát hiện một tấm da dê bị vo tròn. Nó bị vút bỏ ở chân bàn, cách thùng rác bên trái không xa, hẳn là Harry muốn vút nó nhưng không thành công [anh có thể xác định mình không vo tròn cái này].

Vì thế, một chút quan tâm, Draco nhặt lên, mở ra nhìn.

Mà vừa mở ra, tâm tình Draco không tệ lắm lập tức rớt xuống.

Gửi Harry:

Đã lâu không gặp, em đã về Anh.

Trước ở Rumani quá mệt mỏi, em đã bỏ, có lẽ anh sẽ muốn biết.

Nghe Ron nói anh cũng tới tham gia hôn lễ Wood, em cũng sẽ đi.

Có lẽ anh cần một bạn gái? Chúng ta có thể tâm sự tình hình gần đây.

Em sẽ tới trước hôn lễ 30 phút.

Bạn anh

Ginny

Xem xong tờ giấy này, Draco bước đi thông thả trong phòng.

Anh nói cho mình, đương nhiên anh không phải hoài nghi Harry còn có cái gì liên quan với Weasley kia, bọn họ đã chia tay 10 năm..., anh đang đoán bức thư này tới khi nào? Là trước hôm nay? Vẫn là vừa mới?

Bởi vì anh không nghĩ Harry giấu diếm mình. Anh thà rằng tin tưởng Harry không kịp báo, nếu bức thư đưa đến sau khi mình ra khỏi nhà, như vậy giả thiết này sẽ thành lập. Nhưng nếu là trước hôm nay? Chẳng lẽ Harry thật sự lựa chọn đi cùng Weasley đến hôn lễ cũng không yêu cầu mình đi?

... Nhưng là từ từ, với cá tính Harry ở phương diện nào đó không hề miễn cưỡng, có lẽ Harry lo lắng không muốn miễn cưỡng mình tham dự nên mới đồng ý Weasley cùng đi?

Rất có khả năng, Draco nhíu nhíu mày.

Nhưng sao Harry lại cho rằng mình đồng ý Weasley làm bạn gái cùng đi?!

Ồ tình huống đó!!

Không nghĩ lâu, Draco quyết định sửa sang lại mình rồi đến hội trường hôn lễ.

Anh hoàn toàn quên mình mới nhắc nhở chính mình Harry và Ginny đã chia tay 10 năm...

25. Chương 25: Hôn Lễ

Harry tới hội trường hôn lễ lúc 1h30'.

Trên thiệp mời viết 2h sẽ bắt đầu.

Hôn lễ của Wood tổ chức ở quảng trường Rose. Nơi này tiền thuê vừa phải, hoa cỏ đẹp, chỉ cần kê bàn ghế trang trí là được, là một hội trường đẹp, cũng là địa điểm được nhiều người chọn khi làm đám cưới.

Harry mặc lễ phục tối hôm qua Draco chuẩn bị, đẹp trai, tài năng nên vừa đến đã gây sự chú ý.

Không nói đến ở đây đa số là người học ở Hogwarts, cho dù là khách mời, Harry cũng là người có thanh danh vang dội, còn cuộc sống tình cảm gần đây của anh ồn ào huyền ảo nên anh càng được chú ý.

Cho nên dọc theo đường đi Harry đáp lại cơ sở người quen chào hỏi.

Anh vừa mới đáp lại Seamus trên choker, lập tức lại bị Dean gọi đi qua gặp vợ mình. Colin vẫn ôm máy ảnh, bạn gái cậu ta đi bên cạnh đang bắt mắt. Sau đó Harry gặp Angelina Johnson, Alicia Spinnet, Geoffrey Hooper và Richie Goote trong đội bóng, có cả Cho và chồng [hình như Cho là bạn cô dâu], Parrati, cô ấy cưới Goyle, thế giới phù thủy không lớn.

Harry mất vài phút bắt tay hàn huyên, đám người vây quanh anh làm anh không thể tự do đi lại, giống như chú rể hôm nay là anh vậy. Harry được gặp không ít vợ và con của bạn học, ngoài ý muốn là không ai mở miệng hỏi anh chuyện trên báo, có lẽ thời gian và khoảng cách làm cho bạn học lâu không gặp có giữ lại.

Vui vẻ khi được gặp lại bạn cũ nhưng Harry cũng không quên chuyện mình nên làm. Khi đám đông dần tản ra, anh vừa tán gẫu vừa nhìn xung quanh, hy vọng có thể tìm được Ron và Mione. Nhưng trước đó, xa xa anh và Wood nhìn thấy nhau, Wood vừa thấy Harry thì lập tức chào đón.

“Hoan nghênh tới Harry, cũng cảm ơn em!”

Wood bắt tay Harry, nhiệt tình vỗ vỗ vai anh.

“Em nói rồi, có thời gian em sẽ đến.” Harry cười, cố ý nhìn nhìn xung quanh, “Hôm nay thật náo nhiệt, hôn lễ tổ chức thành công.” Anh không nói chúc phúc được nên chỉ có thể khen ngợi.

“Không — em không đến anh sẽ rất rất buồn!! Hôm nay có thể có những cái này đều dựa vào em hỗ trợ, nếu không ngay cả phòng cưới cũng bị Gringotts lấy đi!!” Wood cười nói sang sảng.

“... Trùng hợp mà thôi, chỉ là gặp nhau đúng lúc.” Harry không biết nên nói cái gì, anh chỉ có thể tận lực không để giọng mình khô cứng. Anh biết Draco muốn mình lấy lại tiền hôm này là vui đùa, Draco là người rộng rãi nhưng mấy ngày nay càng hiểu biết Draco, Harry ngày càng hối hận cho mượn chỗ tiền đó.

Wood thành khẩn nói, “Không, đây là anh nên cảm ơn Merlin, em nhất định phải để anh chiêu đãi!” Anh ta nhìn xung quanh Harry, “Nhưng sao hôm nay em chỉ có một mình, không mang bạn tới sao?”

Khu cảnh báo trong đầu Harry lập tức sáng lên. “Lát nữa em còn có việc, xong lẽ là em phải đi rồi, thật đáng tiếc không thể tham gia vũ hội...”

“Vậy sao? Vậy thật đúng là đáng tiếc.” Wood kinh ngạc tiếc nuối, “Anh và cô ấy cố ý chọn nơi này là hy vọng có không gian lớn một chút để nhiều người khiêu vũ. Ann kiên trì muốn có một hôn lễ có vũ hội, mà anh không thể không thừa nhận chủ ý của cô ấy rất tuyệt...” Ann chính là cô dâu của Wood.

Nhưng biểu tình phong phú của Wood chỉ làm cho Harry nhớ tới những gì Draco nói ‘Wood không chính trực như bề ngoài’. Harry đoán không biết Wood có biết mình đã biết mọi chuyện không? Nhìn Wood tự nhiên, anh không nhìn ra dấu hiệu gì...

Lúc này Wood còn đang tiếp tục cảm thán.

“Nghĩ lại thì thật là kỳ diệu, chúng ta ở Hogwarts học tập khiêu vũ như còn ở trước mắt, cũng phiền não vì bạn nhảy vũ hội... Nhưng nhìn nhiều người đã kết hôn, còn có con nhỏ, hôm nay cũng đến phiên anh...”

Harry không hiểu Wood nói với mình chuyện này để làm gì, anh cũng không muốn biết nhưng anh không ngắt lời,

“Dù như thế nào, lần này có thể nhìn thấy nhiều bạn cũ như vậy, rất đáng giá. Đúng rồi, em thấy bọn Ron không? Anh đi một vòng nhưng không tìm được?”

“Bọn họ đến từ rất sớm, ngay tại...”

Lúc này một giọng nữ mềm nhẹ vang lên.

“Harry, thì ra anh ở chỗ này.”

Harry quay người lại, Ginny mặc một bộ váy ngắn màu lam tím cười đứng phía sau bọn họ.

Ginny thấy Harry quay đầu thì tự nhiên đến kéo cánh tay Harry nói, “Chúng em ở bên kia.” Cô dùng một tay chỉ bên trái, “Rất nhiều người đang chờ anh đó.” Nói xong cô ngọt ngào chúc mừng Wood.

Harry nhìn qua chỗ Ginny chỉ thì thấy nhà Weasley đều tập trung ở bên kia. Bọn họ chiếm cứ một khu ngồi. Ron và hai anh em song sinh đang nói chuyện, hình như đang thảo luận cái gì đó, mà Ron thấy Harry, Harry vẫy tay nhưng Ron lại như không phát hiện quay sang chỗ khác.

Harry mặc kệ nhìn Mione đứng bên cạnh.

Mione cũng phát hiện Harry, cô lập tức vẫy anh, Harry cũng vẫy tay chào.

Lúc này Ginny lắc lắc tay Harry, ngửa đầu cười nói, “Thật sự đã lâu không thấy a Harry, em chờ không kịp muốn tâm sự với anh, anh nên đến sớm một chút.”

Nhưng trước khi Harry trả lời, đột nhiên Wood nói,

“Anh, anh nhớ rõ hai người từng là một đôi đúng không? Hai người rất đẹp đôi.”

Harry kỳ quái nhìn Wood.

Mà Ginny cũng không phủ nhận, thuận theo nói, “Cho nên anh tha thứ em mang Harry đi được chứ?”

Wood liếc nhìn Harry, vẫy tay, “Xin cứ tự nhiên, cậu ấy là của em.”

Harry hoàn toàn không hiểu Wood có ý gì, anh cảm thấy không dễ nghe nhưng anh không muốn nói thêm với Wood. Quả nhiên Wood có chút cổ quái giống Draco nói, cũng lười không muốn tìm hiểu thêm, Harry đi theo Ginny.

“Gần nhất thế nào Harry?” Ginny quàng tay Harry không buông ra.

Bọn họ đang đến chỗ Weasley.

“Rất tốt.” Harry gật đầu khẳng định, lúc này anh không nhìn Ginny vì lại có một ít người quen chào hỏi, anh vẫy bọn họ.

Mà đáp án của Harry không phải điều Ginny mong muốn, cô dừng một chút rồi mới nói, “Nhưng em không tốt lắm, sáng nay anh nhận được thư của em chứ?”

“Có.” Harry hơi kinh ngạc, anh quay lại nhìn Ginny, “Sao vậy?”

“Kỳ thật cũng không có gì.” Ginny nhìn Harry rồi thở dài, “Ở Rumani công việc không thuận lợi, những người gặp gỡ cũng đều... không đúng. Không biết anh có cảm giác như vậy hay không, sau khi rời khỏi trường học, mọi người không đơn thuần như vậy. Có khi thật muốn trở lại trước kia...”

Harry nhớ tới khi gặp lại Draco, anh gật đầu, “Đương nhiên, anh không thể không đồng ý. Trước kia không nắm chắc, nếu có cơ hội làm lại một lần nữa thì thật tốt.”

Một chút vui sướng xuất hiện ở trên mặt Ginny, cô càng quấn chặt lấy Harry gật đầu phụ họa.

“Đúng vậy, nhiều lúc là không đúng thời gian, hoặc là... Là rất trẻ, khi nghĩ lại, kỳ thật còn có rất nhiều không gian... Có thể để chuyện trước kia tốt hơn...”

Harry mỉm cười nhìn Ginny, không có ý gì nói, “Không nghĩ rằng em cũng thấy vậy, có thể thấy chúng ta đều cần suy nghĩ kỹ hơn.”

“Harry, thật vui khi nghe vậy...” Ginny cười ngọt ngào, “Nhưng em dám khẳng định anh sẽ không hối hận nhiều như em, em phải thừa nhận trước kia em quá miễn cưỡng.”

Harry nghĩ Ginny vui đùa nên anh chỉ cười cười, lúc này bọn họ cũng đến chỗ nhà Weasley tụ tập.

Người đầu tiên mở miệng tiếp đón không phải Ron mà là Fred. “Harry, đã lâu không gặp, dạo này thế nào?”

George tiếp lời, “Đương nhiên là vui vẻ hạnh phúc rồi, không cần nghi ngờ, sao hôm nay lại đến đây một mình thế này?”

Harry đang muốn trả lời nhưng Ginny oán giận trước, “Sao lại là một mình? Không thấy em đứng ở chỗ này sao?”

Fred nhướn mày, “Ginny thân ái, em thì không tính.”

George gật đầu phụ họa, “Đương nhiên không tính, chúng ta kỳ vọng Harry mang theo cái người chân chính.”

“A, hôm nay Dra...” Harry mới mở miệng Ron đã chen vào.

“Xem như cậu còn chút lý trí đó Harry, biết đến một mình! Tớ nghĩ mấy ngày nay cậu đã điên rồi!!”

Hermione dùng sức kéo quần áo Ron, “Ron! Đừng như vậy!”

Harry vốn muốn vui vẻ nói chuyện lúc này cũng nhú nhú mày, “Có ý gì?”

“Anh không nói sai!! Harry nên nghĩ rõ ràng một chút!!” Ron quay đầu tức giận nói với Hermione, giống như cũng đang nói Harry. “Harry chạy tới chỗ Malfoy!! Chắc chắn là cậu ấy bị làm sao!! Harry cần được chữa trị!”

“Tốt lắm.” Harry lạnh lùng, “Nếu tôi có bạn trai làm cậu nghĩ như vậy, về sau tôi sẽ nhớ rõ cách cậu xa một chút, đỡ truyền nhiễm cho cậu.”

“Nhưng đó là Malfoy!!! Là Malfoy âm hiểm giả dối!!!” Ron tức giận giơ chân, anh kích động vung tay, “Cậu có nghe được trọng điểm không!!!”

Đến lượt Harry lớn tiếng, “Cho nên trọng điểm của cậu vẫn là Draco!? Cậu sẽ không có ý gì với Draco chứ?”

“Cái gì!? Cậu có ý gì!?” Ron rống lớn hơn.

Harry bắt mắt trừng Ron, “Cậu chưa từng để ý tôi hẹn hò ai nhưng vừa nhắc tới Draco cậu lại kích động như vậy, tôi không thể không hoài nghi! Có lẽ tôi nên để Draco cách cậu xa một chút, cho dù cậu và Mione đã kết hôn.”

Mione giật mình, quay đầu nhìn Ron từ trên xuống dưới.

“Cái gì... Cậu!! Sao cậu dám nghĩ...” Ron há miệng, mặt đỏ lên, nói không ra lời.

Fred hứng thú, “Ha, suy đoán rất hợp lý đó Harry, Ron rất miễn cảm khi nhắc tới Malfoy...”

George vỗ tay tiếp lời, “Mà con trai luôn thích bắt nạt người mình thích, cho nên mối tình đầu của Ron nhỏ bé là...”

Ron nhảy dựng lên kêu to,

“Gặp quỷ!! Cảm ơn!!! Đương nhiên không phải vậy!!! Thật ghê tởm!!!”

Harry nhú mày, “Cho nên cậu cảm thấy tôi ghê tởm, bởi vì tôi và Draco yêu nhau?”

Draco từng đề cập có người trời sinh phản cảm gay, nam chiếm đa số, mà cái đó không thể miễn cưỡng.

“Đương nhiên...!” Ron gầm rú nhưng cuối cùng vẫn còn chút lý trí, “Không phải!”

“Đừng xuyên tạc ý tứ!! Chết tiệt!! Xin cậu đó...Harry, tỉnh lại đi!! Cậu đã quên trước kia thằng đó luôn dùng thủ đoạn dơ bẩn sao!? Thằng đó là một Slytherin âm hiểm độc ác!!! Nói không chừng là nó đang đùa bỡn cậu!! Tôi chỉ muốn tốt cho cậu!!”

“Draco không phải đùa tở, cậu đừng nói lung tung!!” Harry mất hứng cảnh cáo, “Mà mưu kế âm hiểm của Draco đã cứu tở vài lần, cậu không thể phủ nhận chuyện đó.”

“Nếu là tở, tở không cần thương cái đó tở cũng có thể làm được!!” Ron căm giận hét to, “Tở không cần Malfoy cứu!!”

“Cậu lại bắt đầu rồi Ron.” Harry không biết nên nói gì, “Cậu luôn thích so với Draco!! Chúng ta đã bao nhiêu tuổi! Chừng nào thì cậu có thể dừng trò chơi này lại?”

“Không phải trò chơi!! Cậu nên ở bên chúng ta!! Cậu nên là một Weasley!!” Ron tức giận,

“Là cậu không hiểu rõ!! Chắc chắn là đầu của cậu bị Quaffle đâm vào!”

“Vì sao tở nên là một Weasley?” Harry khó hiểu.

“Bởi vì tở vẫn xem cậu là anh em!!Harry!! Tở cũng cho rằng cậu nhất định sẽ là một Weasley!!” Ron lập tức trả lời, trong giọng nói còn có oan ức. “Mẹ còn nói cậu đến giờ vẫn chưa kết hôn là nhớ không quên được Ginny, chỉ là cậu không biết!! Mà hiện tại Ginny đã trở lại, hai người có thể thử lại! Nhìn xem, hai người rất đẹp đôi!? Hai người sẽ hạnh phúc giống Wood hôm nay!!”

Ron không giữ lại, đẩy mạnh tiêu thụ trước mặt Ginny.

Tuy rằng Ginny e lệ không được tự nhiên nhưng cô cũng không buông tay Harry ra.

Nhưng Harry hoàn toàn không chú ý tới cái đó, anh như nghe được chuyện cười.

“Ha ha ha, sao lại nói vậy được chứ? Tở chưa từng nghĩ vậy! Tở và Ginny đều rõ ràng khi tách ra chúng tở không thể ở bên nhau nữa!!” Vừa nói anh còn vỗ tay Ginny như tìm kiếm sự đồng ý của cô.

Mặt Ginny lúc đỏ lúc trắng, tay đang quàng tay Harry cũng không biết có nên buông ra hay không.

“!? Nhưng, nhưng Ginny nói...” Ron tròn mắt, nhìn Ginny, muốn tiếp tục nói nhưng Mione lập tức nói, “Harry, Ron không có ý là cậu nhất định phải cưới Ginny, cậu nhìn xung quanh đi, nhiều người đều có một gia đình mỹ mãn... Chẳng lẽ cậu quyết định bỏ qua hết? Không phải cậu rất muốn có một gia đình sao?”

Harry thở dài, “Tở biết ý cậu Mione, mà tở đã có.”

“Anh nói vậy là có ý gì?” Ginny miễn cưỡng hỏi.

Nhưng lúc này phía sau bọn họ xôn xao, ầm ỹ làm bọn họ không thể không nhìn xem đã xảy ra chuyện gì.

Harry mở to mắt, “Draco!?”

Anh lập tức bỏ tay Ginny ra chạy đến chỗ người mình yêu.

26. Chương 26: Lựa Chọn Hạnh Phúc

“Sao em lại đến!?”

Chạy nhanh tới trước mặt Draco, Harry không để ý tới người chung quanh, anh cầm tay Draco kinh ngạc hỏi.

Nhưng Draco mất hứng, “Sao, em không nên tới?”

“Em tới làm gì chứ!? Nơi này không có chuyện của em!?” Harry bắt mồm.

Draco nghe vậy lông mi cũng phải dựng thẳng lên nhưng anh chú ý tới những người xung quanh đang chú ý bọn họ nên anh chỉ có thể hạ giọng nói, “Sao không có chuyện của em!? Em phải tới cho anh tỉnh, ngu ngốc, bạn nhảy của anh chỉ có thể là em!! Mà không thể là người nào khác, kể cả Weasley!!”

Harry sửng sốt, “Ginny?”

Mặt Draco càng đen, anh cắn răng nói, “Đừng giả bộ Harry, em nghĩ hai người đã nói chuyện này, em cũng nhìn thấy tay cô ta quàng tay anh!! Cho nên mời anh hiện tại đi nói cho cô ta biết bạn nhảy của anh là em, em chỉ đến muộn mà thôi! Mời cô ta đi tìm người khác, cảm ơn!”

Harry trừng Draco, “Nhưng cô ấy không phải bạn nhảy của anh, sao em lại nghĩ như vậy? Anh chỉ đến một chút rồi sẽ đi trước, anh không cần bạn nhảy.”

Giọng Draco vẫn rất nguy hiểm, “Vậy cái tay kia là sao!?”

“Đó cũng là em nhắc nhở anh. Có phụ nữ ở bên cạnh thì cần giúp đỡ.” Harry vội vàng giải thích, “Cái làn chúng ta đi mua sắm, là em nhắc nhở anh nên quàng tay Narcissa khi em chọn lựa.”

“... Vậy sao?” Draco nhíu nhíu mày nhưng anh nói, “Nhưng nó không áp dụng với một cô gái trẻ tuổi, em chưa nhắc nhở anh sao? Sẽ dễ hiểu lắm.”

“Cho nên em hiểu lắm?” Harry giật mình nhưng lại nghi vấn, “Nhưng sao em biết Ginny sẽ ở đây? Anh nhớ là không nói với em...”

Draco không được tự nhiên, “Có một tấm da dê lăn đến trước mặt em, em phải mở ra nhìn xem cái kia có phải hóa đơn thu tiền không.”

Vì thế Harry nhếch miệng, “Em đọc và ghen tị.” Harry dùng câu trần thuật.

“Em không ghen.” Draco lập tức phủ nhận, “Điều đó không quan trọng, quan trọng là anh không nói với em, em hy vọng chúng ta có thể chia sẻ với nhau.”

Harry vẫn nắm tay Draco, anh kéo Draco đến gần mình, cúi đầu in một cái hôn.

“Nhưng đối với anh đó chỉ là một tờ giấy mà thôi. Anh không biết em để ý như vậy, về sau anh sẽ nói.”

Draco nhìn Harry rồi mỉm cười, “Tốt lắm, chúng ta đã thống nhất.”

Mà Harry cảm thấy Draco rất đáng yêu.

Harry xoa đầu Draco [từ sau đêm tân hôn, Draco không dùng keo xịt tóc vì nó thật sự không tiện, bọn họ muốn thân thiết mọi nơi mọi lúc], Harry nhìn không được hôn Draco, “Cho nên em đến đây là vì anh?”

Draco không kháng cự cho Harry hôn, miệng vẫn không được tự nhiên, “Nếu anh cố ý nghĩ như vậy, em không thể ngăn cản anh.”

Harry càng yêu Draco hơn, anh cười híp mắt, chớp mũi cọ cọ Draco nói, “Anh thích em như vậy, rất ngọt ngào, Draco anh rất muốn áp đảo em ngay lập tức...”

“Cầm thú.” Draco hừ nhỏ một tiếng, “Em phải nhắc nhở anh chúng ta đang bị vây xem.”

Harry nghe Draco nói vậy thì mới ngẩng đầu nhìn xung quanh.

Mà mọi người không kịp nhìn đi chỗ khác, nhiều người không dấu vẻ tò mò.

Nhưng trong đó còn có Wood, Harry nhận ra ngay lập tức, đến lượt anh thấy nguy cơ.

Anh sửa dùng tay phải ôm thắt lưng Draco, thể hiện tính chiếm hữu, di động hướng trái ngược Wood.

Vừa đi Harry vừa nghiêng đầu cảnh cáo, “Đúng rồi, em đừng đi tìm Wood nói chuyện, anh đã nói chuyện với anh, chờ diễn lễ xong chúng ta lập tức đi về.”

“Em tìm Wood để làm gì? Vì anh nên em không thể không đến.” Draco thuận miệng trả lời, có tâm tình nhìn xung quanh. Hôn lễ bình dân là thể nghiệm mới mẻ với anh.

“Vậy là tốt nhất.” Harry không muốn Draco biết hôm nay Wood còn lơ đãng hỏi đến, Harry có cảm giác Wood vẫn dõi theo bọn họ, anh quay đầu liếc nhìn Wood, “Nhớ rõ đừng rời khỏi anh, một bước cũng không được.”

Draco thông thả bước đi,

“Mục đích hôm nay của anh đã hoàn thành chưa? Hình như em thấy nhà Weasley đang trừng chúng ta?”

Harry quay đầu, “Đúng rồi, anh đang nói đến chuyện của chúng ta với Mione, đi với anh qua đó một chút được không?”

Draco vui vẻ, “Đương nhiên, con mắt Weasley sẽ nhảy ra. Anh nên hôn em để lát nữa người ta tìm mắt trong thảm cỏ.”

Harry hôn hai má Draco, “Cậu ấy nên quen, vì khỏe mạnh của chính mình.”

“Này, anh nói như là chúng ta phải thường xuyên nhìn đến anh ta vậy.” Draco bắt mắt lắm lắm.

Harry nhếch miệng, lại hôn lỗ tai Draco, “Ron là bạn anh, tuy rằng gần đây cậu ta có chút đáng ghét nhưng nếu không ngoài ý muốn, cả đời này đều là bạn anh.”

“Khó có thể lý giải.” Draco hừ nhẹ, “Gryffindor quái dị.”

Harry và Draco đi đến chỗ Ron, Ginny vịn vịn tay đứng cạnh Ron.

Ron vừa thấy Draco thì công kích ác ý lại thốt ra, “Hai người còn đến đây làm gì!? Cút xa một chút!! Đừng có những động tác ghê tởm đó đến gần tôi...”

Harry thở dài, không kiên nhẫn chen vào, “Đủ rồi Ron.”

Tay trái Harry kéo tay trái Draco, giờ đôi nhẫn lóe sáng trên tay bọn họ lên, “Nhìn rõ đi Ron, tớ và Draco mấy hôm trước đính hôn. Hy vọng trước hôn lễ của tớ, ghê tởm của cậu có thể hết để kịp tham gia, nếu không tớ chỉ có thể mời Hugo thay cậu tham dự.”

[Bọn họ quyết định nói là đính hôn trước khi hôn lễ được tổ chức, Draco không muốn ai biết Malfoy vì nhân tố kinh tế cần kéo dài thời gian tổ chức hôn lễ...]

“Đính, đính cái gì...!!!!?” Ron thở hỗn hển.

Ginny lão đảo.

Draco không đợi Ron kêu, anh tiếp lời, “Nói thật, Weasley, tôi chưa từng nghĩ tới sẽ có một ngày tôi phải mời anh tới tham gia hôn lễ. Nhưng nếu anh vì bệnh vắng không tới, tôi sẽ rất vui.”

“Draco...” Giọng Harry bất đắc dĩ, đồng thời nhéo nhéo thắt lưng Draco.

“Hừ, nghĩ thật hay!!” Ron lập tức cắn tức quát Draco, “Đương nhiên là tao sẽ đi!! Chờ đó!!”

Draco nhăn mặt, đang muốn tỏ vẻ tiếc nuối thì bên cạnh lại vang lên tiếng chúc mừng chân thành. “Harry, Draco, chúc mừng hai người.”

Draco có chút kinh ngạc nhìn vì người kia gọi tên anh.

Luna ôm một cô bé tóc vàng nghiêng đầu cười cười nhìn bọn họ, “Em chờ hôm nay thật lâu.”

Harry hiểu ý cô bạn, anh cười tủm tỉm gật đầu, “Cám ơn em Luna, đến lúc đó vợ chồng hai người nhất định phải đến!”

Neville cũng thành tâm chúc phúc, “Chúc mừng, Luna nói đúng, chúng ta sẽ tham gia một hôn lễ nữa.”

Mà chúc phúc thật tâm chân thành ý mang đến càng nhiều thiện ý tới.

Goyle kéo vợ đến, Draco kinh ngạc khi gặp cậu ta. Goyle đầu đầy mồ hôi giải thích quan hệ của cô dâu và vợ mình, cuối cùng cười ngốc ngốc chúc mừng.

Colin lại chụp Harry và Draco rất nhiều, bạn gái của cậu ta nhìn Draco đỏ mặt một lúc lâu.

Sau đó Fred vui vẻ tuyên bố mình thắng trong vụ cá cược với Percy vì anh cược hôm nay Harry sẽ mang Malfoy tham dự, mà Percy cho rằng Harry sẽ giấu Malfoy.

Cho nên sau khi kết thúc lời thề của vợ chồng mới cưới, anh và George quyết định dùng pháo hoa mới phát minh! Thuận tiện chúc mừng Harry sắp kết hôn!!

Gryffindor thích náo nhiệt hoan hô khen ngợi.

Harry và Draco được chúc phúc, hoàn toàn quên sự tồn tại của Wood.

Bọn họ quyết định sau khi kết thúc thề ước ở lại một lúc, dù sao bọn họ cũng rất nhớ pháo hoa của Fred và George nhưng hôn lễ hôm nay có chút chuyện không vui.

Sau khi thề ước, không biết tại sao chú rể Wood điên cuồng nốc Cocktail, cô dâu ôn nhu cũng không khuyến khích được.

Rồi Wood với hai mắt đỏ bừng chạy tới trước mặt Harry và Draco, mồm miệng không rõ rống to,

“Hai người sẽ không hạnh phúc!!! Không có khả năng!!! Sẽ không vậy!!!”

“Lựa chọn của tôi mới đúng!!! Cậu, hai người đều sai rồi!!!”

Không khí chúc mừng trầm xuống, nhưng không có người biết Wood đang nói cái gì.

Harry phẫn nộ đứng trước che Draco, ngăn cản Wood muốn kéo tay Draco.

Lúc này Draco đứng lên, thản nhiên trả lời Wood,

“Vì sao không? Tôi lựa chọn nổi khổ, mà anh lựa chọn bỏ qua rồi hối hận.”

“Chúng tôi sẽ hạnh phúc hơn anh.”

Nói xong anh nắm tay Harry, bọn họ độn thổ.

Chỉ để lại Wood say không còn biết gì đứng chỗ đó, sau đó anh ta khóc nức nở.

“Vì sao hai người lại tới... Vì sao...”

“... Đừng rời khỏi anh... Anh sai rồi... Anh biết sai rồi.....”

Đến khi cô dâu ôn nhu mang chú rể đi, ở đó vẫn không ai biết Wood làm sao.

Chỉ có cô dâu âm thầm cắn cắn môi, không biết có phải mình nghe thấy tên Draco không.

Hai tháng sau, phòng đấu giá của bộ pháp thuật.

“Hiện tại công bố vật bán đấu giá số 352564, trang viên số 13 ở quận Wiltshire!”

“Số 126 ra giá...”

“Số 125 ra giá...”

...

“Số 3 ra giá 120 vạn 4620 Galleon 5800 sickle!”

“Số 2 ra giá...”

Draco không nghe hết giá, tái nhợt ngã ngồi xuống ghế.

Harry lập tức vượt lưng Draco lo lắng nói, “Cẩn thận một chút...”

“...Giá em ra chỉ đứng thứ 3... vẫn không đủ?” Draco thì thào, tay lại ấn bụng.

“Sao rồi? Lại đau?” Harry lo lắng, nhìn trái nhìn phải muốn tìm người giúp.

Lúc này phía trên đã đọc xong danh sách, mọi người đi dần.

Chỉ có Draco còn uể oải ngồi yên tại chỗ, mà Harry chăm sóc Draco.

Lúc này một người bước nhanh đi tới đưa cho Harry tờ giấy.

Harry mở ra, anh nói, “Tôi... Tôi thật sự lấy được...?”

“... Cái gì!?” Draco lập tức ngẩng đầu trừng Harry.

“Anh, anh là người ra giá cao nhất...” Harry nuốt nuốt nước miếng, anh còn nhìn tờ giấy, rất sợ chính mình nhìn lầm.

Draco lập tức đoạt lấy tờ giấy trong tay Harry, nhìn đi nhìn lại, phía trên viết tên Harry. Nhưng Draco không vui sướng mà tức giận kêu to.

“132 vạn 5906 Galleon!? Anh không có nhiều tiền như vậy!? Tiền của anh đều là em quản!!”

“Ra giá mà không giao được tiền là sẽ ngồi tù!! Chết tiệt!! Đó là hành vi gây trở ngại trật tự bán đấu giá!!”

“Anh, anh kí hợp đồng hai năm với đội bóng, còn có của em...”

“Anh không nói cho em biết đã tự chạy đi vay tiền!?” Draco không thể tin.

“Nhưng nếu anh nói trước với em, em sẽ không đồng ý...”

“Chết tiệt!! Đương nhiên em...” Draco rống một nửa rồi ôm chặt lấy cổ Harry.

“...Harry... Em phải cảm ơn anh...”

Harry cũng ôm chặt người yêu.

“Là em nói không có trang viên chúng ta không có hôn lễ, em nói vậy anh khẩn trương a..”

“Anh vay tiền lung tung như vậy, em không có tiền trả anh...” Draco nói.

“Ngốc nghếch, vì em, biến thành kẻ nghèo cũng đáng ...” Harry lại bắt đầu không tự giác nói ngọt hơn mật.

“... Em yêu anh.”

“Anh biết, anh cũng yêu em. Chúng ta khi nào thì cử hành hôn lễ?”

“Anh đáp ứng em đừng loạn mượn tiền nữa?”

“Được rồi, anh đáp ứng. Nhưng nếu anh muốn giúp em mua quà sinh nhật thì sao?”

“Anh cởi sạch là được rồi, mua cái gì chứ.”

“Draco...” Harry thở hổn hển, “... Vậy hôm nay cũng đáng giá chúc mừng đúng không?”

“Đương nhiên, phần thưởng, hôm nay chúng ta có thể ở bàn...”

“... Thật, thật sao?”

“Anh có thể dùng bút lông chim, mực, thước cuộn...”

“... Trời ạ, chúng ta còn chờ cái gì nữa!? Hiện tại về chứ?”

“Từ từ, anh đi giao tiền đã. Về sau chúng ta còn có thể ở bên hồ...”

“... Cái gì!? Bên hồ?”

“Cả đường hầm! Trong trang viên có rất nhiều đường hầm...”

“A, anh quả thực rất muốn!”

“... Em cũng vậy, cảm ơn anh Harry.”

“Đừng nói vậy, đó là nhà của chúng ta.”

27. Chương 27: Phiên Ngoại 1

Tháng bảy, giữa mùa hè, Draco chuyển nhà lần thứ hai trong năm.

Khi chuyển giao trang viên xong, Malfoy [cộng thêm một Potter] vội vã chuyển nhà.

Đầu tiên bọn họ phải trang hoàng lại trang viên. 10 năm bị bộ pháp thuật hoang phế, một đại đội gia tinh cố gắng 1 tuần mới khôi phục sáng bóng vốn có.

Bọn họ lấy ra rất nhiều bức họa và vật trang trí tạm thời an trí trong hầm ở Gringot, để ở vị trí vốn có. Công việc này chỉ có vợ chồng Malfoy làm được [giờ bọn họ mới có dũng khí đối mặt bức họa tổ tiên], thậm chí ngay cả Draco cũng không rõ để ở vị trí nào.

Cuối cùng, một ít đồ dùng trong cuộc sống hằng ngày lúc ấy không có cách nào mang đi hoặc không đáng bảo quản [ví dụ như rèm cửa, thảm, chăn đệm hoặc đèn] được liệt kê trong danh sách mua đồ. Narcissa ra lệnh, người trẻ tuổi được chọn lựa thứ mình thích nên cuối tuần, Draco mang Harry và Scor đi mua sắm.

Trạm thứ nhất của bọn họ là bách hóa Harrodes.

Nơi này nổi tiếng về những gia cụ tinh mỹ sa hoa, một nét đặc sắc khác là ở đây có thể tìm thấy một ít vật phẩm có nét đẹp phong tình dị quốc, những thứ đó nạm ruby và điêu khắc tinh xảo, Draco nghĩ nếu Harry thích, có lẽ bọn họ có thể mua một hai thứ.

Mà hai người đàn ông đi mua đồ cũng không hay gặp, bọn họ còn là Potter và Malfoy, họ còn mang theo một cậu bé tóc vàng đáng yêu. Giống như bọn họ đang thông báo cho mọi người sau khi mình bí mật đính hôn [tin bọn họ đính hôn không biết sao đã bị tòa soạn báo biết sau hôn lễ Wood], đang ngọt ngào chuẩn bị đồ dùng tân hôn.

Cho nên dọc theo đường đi, những nơi bọn họ đi qua đều hấp dẫn ánh mắt người qua đường, cũng may nơi này là khu tinh phẩm trong tinh phẩm, Phù thủy đến bên này đều có địa vị và giáo dục nhất định, bọn họ tò mò nhưng sẽ không lỗ mồm quấy rầy.

Ba người đã chọn lựa xong chăn đệm, gối ôm, rèm cửa ... Họ đi tới khu đèn. Đồ mua sẽ được trực tiếp đưa tới trang viên nên bọn họ không cần cầm túi lớn túi nhỏ, rất thoải mái.

Scorpius nhu thuận đi theo Harry, Scor nắm tay Harry, Draco đang xem một cái đèn bàn dạng dây. Cái đèn màu bạc khắc hoa xinh đẹp với một chuỗi thủy tinh lóe sáng, rất sang trọng.

Scor sầu lo nhìn Draco, “Đèn bàn của em còn không hỏng, vì sao cần cái mới?”

“Vì cái kia không hợp với phòng hiện tại.” Draco đầu cũng không nâng trả lời, “Scor không thể ở trong một căn phòng màu trắng ngà nhưng có một cái đèn bàn màu lam nhạt, rất quái lạ.”

Harry nhìn món đồ trong tay Draco, “Anh thấy cũng được.”

Draco lườm Harry, “Phối hợp nhan sắc là một loại năng lực cần bồi dưỡng. Em tin tưởng phương diện này anh hoàn toàn khiêm khuyết giáo dục, cho nên mời anh yên tĩnh.”

Harry thực ngoan ngậm miệng lại. Dọc theo đường đi tuy Draco hỏi ý kiến anh vài lần nhưng đều được tiếp thu. Cuối cùng Draco thở dài, chỉ hỏi anh thích màu gì, rồi anh phát hiện những món đồ Draco chọn lựa đều có màu anh thích. Nhưng kỳ quái hơn là màu kia ở trên những món đồ đó rất nhu hòa thuận mắt.

“Nhưng Scor thích màu lam, Scor cũng thích cái đèn bàn kia...” Scor tiếp tục tranh thủ, rất hiếm thấy.

Draco hoang mang quay đầu,

“Vậy vì sao khi mẹ hỏi màu phòng Scor không nói cho mẹ?”

Draco tặng phòng của mình cho Scor sử dụng, gần phòng ngủ của ba mẹ. Mà phòng ngủ của anh và Harry thì ở một khu khác, gần phòng làm việc, phòng uống trà và không gian hoạt động của nhà, xem như một tòa nhà độc lập. Phòng bọn họ cần quét sơn.

Scor chu môi, “... Chúng ta cần tiết kiệm một chút, chúng ta không có tiền đúng không?”

“Merlin.” Draco kinh ngạc, lập tức buông đèn ngồi xổm trước mặt Scor, bóp hai má Scor, “Sao Scor lại nghĩ vậy?”

Scor nhú mồm, “Scor nghe rồi, hai người đừng dẫu nữa. Ba rất thương tâm, nói vì chúng ta không có tiền nên phải bán đi trang viên nhỏ...”

Draco nhướn mày, “Đó là vì trang viên nhỏ lại úng nước, lần thứ sáu, chỗ đó vốn không thích hợp trồng nho! Draco đang giúp ba tìm một chỗ khác, Scor đừng nghe ba oán giận vớ vẩn, ba là không chịu thừa nhận mình mua sai.”

“... Thật sao? Draco đừng gạt Scor.” Scor hoài nghi, “Mẹ nói nhiều lúc Draco không thành thật...”

Draco trừng mắt muốn kháng nghị nhưng lúc này Harry xoa đầu Scor hát đệm, “Lần này Draco nói thật. Draco rất giỏi, một chút đã biến ra rất nhiều Galleon! Harry cũng sẽ hỗ trợ, hai chúng ta cùng nhau cố gắng là đủ tiền!”

Mà Harry cũng không lừa Scor. Sau khi hoàn toàn giải quyết vụ trang viên, Draco không cần duy trì hoạt động đầu tư bảo thủ, Draco bắt đầu quy hoạch những đợt đầu tư phiêu lưu cao nhưng lãi cũng cao. Draco dùng tài sản dư và chỗ Harry có làm vốn, mấy tuần này tuy còn chưa gấp ba gấp bốn nhưng thù lao đầu tư đã cao dọa người.

Scor tín nhiệm nhìn Harry, với Scor, hiện tại Harry nói đáng tin hơn Draco.

“Vậy cuối tuần Draco sẽ không vụng trộm chạy đi làm nữa chứ?”

“Anh không vụng trộm.” Draco không thành thật xen mồm.

“Đương nhiên, về sau cuối tuần của Draco chỉ có thể là của chúng ta, Harry sẽ nhìn chăm chăm Draco.” Harry đứng đắn hứa hẹn.

“Vậy thì tốt, Scor không thích Draco bị bệnh.” Scor gật đầu, giống một ông cụ non.

Draco thấy ầm ập nhưng tay lại véo mặt Scor, “Ngu ngốc, em lo lắng nhiều lắm, tuổi này em chỉ cần phiền não mình muốn cái gì sau đó chỉ huy chúng ta đặt tới trước mặt mình là được rồi!”

Scor nhăn nhó một chút, “... Như là kem?” Sau đó Scor nói nhỏ, “Em đã lâu chưa ăn.”

Draco trừng Scor, “Thời gian này Scor không ăn kem cũng là vì lí do đó?”

“Scor cũng muốn giúp.” Scor cười ngốc ngốc.

Draco không nói gì, anh không muốn vạch trần sự thật cho dù Scor không ăn, sau bữa tối kem cũng sẽ tan chảy. Anh đứng lên mệnh lệnh, “Harry, ôm Scor, chúng ta đi ăn, cho Scor ăn đến khi phun ra!”

Harry nhếch miệng, nghe lệnh ôm lấy Scor, anh cũng nhéo hai má Scor.

“Đúng, cho Scor ăn đến khi phun!”

“Scor sẽ không phun! Scor nuốt trôi kem trên toàn thể giới!” Scor xoay xoay người cười khanh khách.

“Khi nào về chúng ta còn phải đổi phòng Scor thành màu lam ... Không đúng... Những gì chúng ta vừa mua cũng nên đổi thành màu lam ...” Draco dừng lại.

“Không cần sửa lại.” Scor lắc đầu, “Hiện tại đã rất tốt...”

Draco nhìn Scor, anh nghĩ Scor lại muốn tiết kiệm tiền.

Scor lo lắng cường điệu, “Đó là phòng của Draco, Scor thích nó duy trì nguyên dạng...”

Draco suy nghĩ một chút rồi nhún vai, “Được rồi, chúng ta bố trí một căn phòng màu lam, nếu không đèn bàn của em cũng không có chỗ để.”

Scor ngây ngốc nói, “Đèn bàn của Scor không cần phòng ...”

“Đó là của em, ngu ngốc, Scor đã thích màu lam thì đương nhiên sẽ có một căn phòng màu lam.” Draco nói đương nhiên, anh tìm lối ra [bọn họ đi ăn kem trước], chấm dứt thảo luận.

Harry ôm Scor chạy nhanh để đuổi kịp.

Trên đường Scor lén lút hỏi lại Harry một lần, “Chúng ta đủ tiền đúng không?”

Harry bật cười, nhỏ giọng kể tai nói nhỏ với Scor, “Đương nhiên, Scor có mấy căn phòng cũng không có vấn đề gì. Draco rất yêu Scor, Scor làm Draco vui vẻ.”

Scor cười thẹn thùng rồi nhỏ giọng nói, “Draco cũng rất yêu Harry, Draco rất ít khi mua đồ có màu đỏ...”

Harry lập tức nhớ tới Draco vừa mới chọn, kia tất cả đều là chính mình phía trước nói nhan sắc.

Draco yêu mình, đối với mình như đối với Scor...

Nghĩ như vậy, Harry cho rằng dù là kem ngon nhất trên thế giới cũng không ngọt ngào hơn.

“Đi bên này Harry, anh cười ngây ngô cái gì vậy?”

“A, đến đây.”

3 ngày sau khi lấy lại được trang viên, trang viên đã được lau dọn trang trí lại từ trong ra ngoài.

Vì thế trong một buổi sáng ánh nắng tràn ngập, bọn họ chính thức chuyển về trang viên Malfoy.

Thủ tục cuối cùng là khởi động pháp thuật bảo vệ trang viên.

Bộ pháp thuật từng dùng chú ngữ đặc thù dừng lại phá thuật bảo vệ để tịch thu trang viên. Nhưng nó cũng có nghĩa nếu không có phù thủy có huyết thống Malfoy khởi động lại, trang viên này cũng chỉ có thể vĩnh viễn giống một tòa nhà Muggle bình thường, không có cách nào khởi động hoặc dùng pháp thuật bảo vệ. Dù sao, khi trang viên này kiến thiết, họ chưa bao giờ tính toán chuyển giao cho người không phải Malfoy.

Vì thế lúc này Draco, Harry, vợ chồng Malfoy và Scor đều tụ tập ở hầm, trái tim của trang viên.

Nơi này là nơi để tinh thạch cung cấp lương lượng. Tinh thạch chậm rãi tản ra màn sương màu đỏ, là năng lượng pháp thuật huyết thống gia tộc Malfoy tích lũy. Khởi động lại hoặc duy trì đều phải lấy máu của Malfoy, giống như hiến tế. Nghiêm khắc mà nói đây kỳ thật là một chi thuộc nghệ thuật hắc ám. Dù nghe có vẻ rùng rợn nhưng chỉ là cứ mấy năm cung cấp vài giọt máu tươi mà thôi.

Mà khi tiếp xúc đến cái này, Harry cũng mới hiểu biết hơn về việc phù thủy coi trọng kéo dài huyết thống.

Anh quay đầu nhìn Draco, người anh đang nắm tay, lúc này vẻ mặt Draco rất nghiêm túc, không biết suy nghĩ cái gì. Harry nắm thật chặt tay, quan tâm nhìn Draco, Draco quay đầu mỉm cười, lắc đầu nhún vai mình không sao.

Lucius đứng đầu lấy ra một con dao bạc nhỏ.

Nhưng kỳ dị là Lucius tháo nhẫn trên tay phải xuống, tạm dừng, ông xoay người, đưa con dao và nhẫn cho Draco.

“Cầm lấy.” Lucius mệnh lệnh.

Draco lập tức cầm, anh nghĩ Lucius còn phải làm cái gì đó.

Nhưng Lucius lui lại, khoát tay áo nói, “Con làm đi.”

“... Cái gì?” Draco ngây ngẩn, vẻ mặt không hiểu.

Lucius đi đến bên Narcissa, cầm tay bà,

“Ta và mẹ con quyết định đây là lúc, Draco, từ giờ trở đi, con kế thừa vị trí của ta, là người đứng đầu thứ 19 của gia tộc Malfoy.”

Mặt Draco biến sắc, “Nhưng con không thể... không phải nên là Scor sao?”

Lucius nghiêm mặt, “Có lẽ tương lai Scor sẽ là người đứng đầu, cái này là do con quyết định, nhưng không phải là ta không thể chỉ định con. Con vẫn đều là người thừa kế ta chọn, con cũng xứng đáng, không cần thay đổi.”

“Cha...” Draco nói.

Harry xoa lưng Draco giúp anh bình phục cảm xúc.

“Trách nhiệm của con rất lớn Draco.” Lucius ngẩng cao đầu tiếp tục nói, “Ta với ông con thật có lỗi khi không cho con những điều tốt nhất nhưng con có thể để lại cái gì thì phải dựa vào chính con cố gắng.”

“Không... Là con có lỗi, con không có cách nào...” Draco nắm chặt nhẫn. Lucius không muốn Draco nói xong, ông chen vào, “Harry, đeo nhẫn cho Draco. Con đã là người gần gũi nhất với Draco, về sau con cũng phải giúp Draco.”

“Dạ.” Harry trịnh trọng gật đầu, anh nhìn thẳng Lucius.

Lucius gật đầu, lại không được tự nhiên ho nhẹ,

“Vây nhớ rõ mau giúp ta tìm trang viên nho, ta đã về hưu.”

Draco bật cười.

Một chút đau đớn trên đầu ngón tay, hốc mắt nóng nóng, tâm tình sôi trào, Draco biết mình sẽ vĩnh viễn không quên giây phút này.

28. Chương 28: Phiên Ngoại 2

Harry từng cam đoan với Scor mình sẽ cố gắng kiếm tiền để mỗi cuối tuần Draco đều có thể nhàn nhã ở nhà, sẽ không bị bệnh.

Nhưng vì tính chất công việc nên có khi Draco bận vài ngày, mặc kệ là thứ bảy hay chủ nhật. Tối nay, Harry chưa tuân thủ hứa hẹn tốt [anh không thể ngăn cản chuyện Draco muốn làm], anh chột dạ khi bị đôi mắt chỉ trích của Scor nhìn.

Harry tích cực thuyết phục Draco đóng cửa công ty hợp tác với Zabini hoặc tìm người thay vị trí Draco để Draco làm ông chủ phía sau.

Draco cũng không phản đối đề nghị này. Theo kế hoạch của anh, sau khi bảo đảm tài chính, anh phải bắt đầu phát triển ổn định sản nghiệp trường kỳ, ví dụ như chế tạo hoặc nguyên vật liệu [bọn họ bị tịch thu], không thể luôn đầu tư tiền vào cổ phiếu. Dù sao nó vẫn là có phiếu lưu, nếu tương lai Scor không có hứng thú về phương diện này, chúng nó không có cách nào làm nguồn thu vào ổn định.

Nhưng Draco không tính làm công ty cổ vấn lâu dài nhưng nếu muốn chấm dứt, điều kiện tiên quyết là bọn họ có đủ tiền phát triển.

Cho nên nói đi nói lại thì vấn đề vẫn là Galleon.

Nên khi một nhãn hiệu thời trang nổi tiếng phái chuyên gia đến mời Harry lần thứ n làm người đại diện, lần này Harry suy nghĩ cẩn thận.

Harry từng xem đó là chuyện phiền toái, trừ phi là công ty tài trợ đội bóng yêu cầu, nếu không anh đều từ chối. Harry đã chịu đủ mọi người nhìn chăm chú, anh không muốn ánh mắt mọi người tăng thêm. Nhưng nếu tiền có thể giúp Draco bỏ khuyết chỗ hỏng tài chính, như vậy chịu một chút phiền toái nhỏ cũng không có vấn đề gì.

Một buổi tối bình thường, Harry và Draco vừa lên cái giường lớn của họ, Harry nhắc tới chuyện này.

“... Người đại diện?” Draco kéo chăn, kinh ngạc hỏi.

“Đúng, bọn họ đã mời nhiều năm, năm nay anh đáp ứng.”

Harry điều chỉnh vị trí để Draco có thể thoải mái nằm lên cánh tay mình.

“Anh đã ký khế ước?” Draco nhú mồm.

Harry gật gật, “Ừ, tuần trước kí nên ngày mai anh đi chụp...” Nhưng anh còn chưa nói xong thì đã bị Draco bắt mồm, “Anh không nói cho em biết mà tự ký loạn!?”

Harry biện giải, “Nhưng cũng chỉ là chụp mấy bức ảnh, không có gì... Anh không vay tiền...”

“Ai biết bên trong có cạm bẫy gì!! Cái tên đầu trổng trơn này!! Nếu bọn họ muốn chụp mông anh thì sao?!” Draco tức giận giãy ra ngồi dậy.

Harry cũng ngồi dậy, “Sẽ không, anh đã nói không thể chụp cái loại đó ...”

“Đưa khế ước cho em xem, hiện tại!” Draco hùng hổ đá Harry nói, “Em xem xem còn có thể cứu không!”

“Thật sự không có gì, lần này anh nhìn kỹ...” Harry bị đá xuống giường, anh vừa đi vừa giải thích, ngoan ngoãn mở ngăn kéo tìm, đưa cho quốc vương tóc vàng trên giường rồi bò lên ôm Draco.

Draco vừa mở tấm da dê ra đã lập tức mở to mắt, “...35 vạn Galleon!?”

“Anh bán sao!? Sao giá cao vậy?!”

Harry ôm Draco cùng xem, “Không, anh chỉ ký với bọn họ hai năm, hai năm là xong.”

“Không có khả năng! Không đúng giá thị trường!” Draco nhú mồm, anh đọc nhanh, “Chắc chắn có quỷ...”

“Lúc đầu không cao như vậy.” Harry gác cằm lên bả vai Draco giải thích, “Nhưng em nói còn phải có khoảng 30 vạn nữa thì công ty cổ vấn mới có thể dừng lại, cho nên anh hỏi bọn họ xem có thể là cái giá đó không...”

Draco không thể tin quay đầu trừng anh, “Anh ra giá!?”

Harry chớp mắt, “A,... Xem như?”

“Bọn họ đáp ứng!?” Draco cao giọng. Tiền nào kiếm tốt như vậy!?

“Bọn họ nghĩ vài ngày, hình như cuối cùng hơn một điều kiện.” Harry nhiệt tình chỉ chỗ, “Là chỗ này, bọn họ nói trong vòng 5 năm anh không thể nhận quảng cáo cùng loại. Anh nghĩ vậy cũng được, dù sao anh cũng không có kế hoạch... Nhưng anh có nói nếu đội bóng yêu cầu anh phải phối hợp.”

Draco lập tức cẩn thận đọc điều kia rồi anh lại đọc toàn bộ một lần nữa rồi mới thì thào, “Không thể không nói, lần này anh làm rất được... Hạn chế coi như hợp lý, nhiều ra 3 năm, tương đương cho anh ở nhà nằm kiếm tiền...”

“Vậy sao.” Harry đắc ý, “Anh vẫn nhớ rõ những gì em nói, thấy rõ ràng rồi mới ký.”

Nhưng lúc này Draco không vui cho lắm. Bởi vì đó là việc của anh, mà Harry không có mà có thể hoàn thành tốt như vậy, anh cảm thấy mình không có tác dụng gì.

Vì thế giọng anh chua chua, “Rất tuyệt.” Rồi anh nhét tấm da dê vào tay Harry, kéo chăn đưa lưng về Harry nằm xuống, “Chính anh quyết định là được rồi, nói với em làm gì.”

Harry vốn còn trông mong chờ được khen, lúc này anh sững sốt, biết Draco mất hứng nhưng anh không hiểu vì sao. Anh ôm Draco, “... Sao vậy? Em không thích?”

Draco chỉ lộ ra hai ánh mắt, “Đương nhiên rất vui, về sau chuyện của anh không cần em quản lí.”

Harry không nói thêm mà đề lên người Draco, chớp mũi đối chớp mũi.

“... Em giận anh không bàn bạc trước với em?”

“Anh không cần nói với em, không có em anh cũng có thể làm tốt.” Draco hừ nhẹ, quay mặt đi. Anh bị Harry áp nên chỉ có cổ có thể chuyển động.

“...Draco, sao anh có thể không có em.” Harry hôn nhẹ cằm Draco, “Anh chỉ muốn giúp, nếu bán anh có thể cho em thoải mái một chút, thế nào anh cũng ký.”

Vì thế Draco im lặng, cuối cùng chỉ có con mắt trở lại trên mặt Harry, “...Từ khi nào anh biến thành như vậy?”

“Cái gì?” Harry từ lo lắng chuyển sang hoang mang.

Draco quay đầu lại, dùng sức nhéo hai má Harry, “Luôn nói một ít câu ghê tởm, kiểu gì cũng phải làm cho em nổi da gà.”

Harry nhếch miệng, anh biết khi Draco đổi đề tài là Draco đã không để ý vấn đề trước. Hai tay Harry tích cực tiến vào áo ngủ Draco, “Vậy sao? Anh xem xem.”

Quả nhiên vui vẻ và thoải mái trở lại trong mắt Draco.

Mắt Draco cong lại, sợ ngứa vụn vụn, phản ứng này kỳ thật rất giống Scor, mà khi nó xuất hiện ở trên người Draco thì lại càng làm Harry yêu mến. Harry không vui đùa âm ỉ mà dùng miệng ngăn chặn nụ cười nhẹ kia, Draco cũng thuận theo hé miệng, bọn họ chia sẻ nụ hôn ấm áp thân thiết.

Sau một thời gian, chỉ nghe được tiếng nước lọt ra từ hai đôi môi dính chặt, tiếng suyễn và tiếng rên rỉ nhỏ nhỏ đến từ xoang mũi. Harry lưu luyến không rời tách ra, giọng anh khàn khàn, “Anh không muốn em mệt, Draco em nên để anh giúp em.”

“... Rõ ràng là anh ghét cái đó, anh chỉ cần chơi bóng là đủ rồi.” Draco thấp giọng trả lời. Tay anh vuốt ve tai Harry.

“Anh được em chăm sóc rất tốt.” Harry thở dài, nhin không được lại hôn, “Anh cũng muốn chăm sóc em...”

Đó cũng là nguyên nhân Harry làm vậy, anh biết Draco sẽ ngăn cản mình.

Draco véo cái cao thẳng của Harry, bắt đắc dĩ nói, “Dù như thế nào về sau cũng phải nói trước cho em biết, lần này may anh không gặp người xấu...”

“Anh còn nói với bọn họ bản hợp đồng này em sẽ kiểm tra, bảo bọn họ đừng làm bừa.” Harry nháy mắt.

“Cáo mượn oai hùm?” Draco nhướng mày.

“Cho nên anh không thể không có em, em là tất cả của anh...”

Harry vỗ lấy Draco.

“... Về sau ra ngoài nhớ rõ cầm miệng cho em...”

Tạm thời Harry thực nghe lời cầm miệng, bởi vì anh lại nhiệt tình hôn lên môi Draco.

Cái miệng của anh có chút bận rộn.

Harry lần đầu làm người mẫu trong 11 năm làm cầu thủ làm cho công ty x thật vất vả kí được hợp đồng không thể không thận trọng. Vì thế kế hoạch ban đầu là chụp quảng cáo đơn thuần nhưng không biết vì sao càng sửa càng phức tạp. Đến cuối cùng công ty x tìm Isaac một nhiếp ảnh gia nổi tiếng để làm một quyển photobook cho Harry.

Đương nhiên công ty x cũng không có ý định xuất bản ngay, điều này không có trong hợp đồng nhưng họ có thể thảo luận sau khi đã chụp xong. Với danh tiếng của Harry, bọn họ thấy hợp đồng mới cuộn cuộn không dứt.

Nhưng con người đều có sở trường và sở đoản.

Harry là Gryffindor, có lẽ có một chút Slytherin giả hoạt nhưng nó không làm cho Harry đột nhiên trở thành một người mẫu giỏi.

Mà thương hiệu Harry làm người mẫu lại mang chủ đề dụ hoặc, kém cách xa phong cách đồ vận động sáng sủa cho nên nhiếp ảnh gia Isaac hằng hái chụp ảnh vài ngày bị Harry đánh bại hoàn toàn.

“Nghỉ ngơi!!! Nếu còn như vậy tôi sẽ yêu cầu đối chính mình!!! Nếu nhất định phải dùng cái tên gốc này chụp!!” Isaac rất muốn lật bàn bước đi.

Harry đứng dưới đèn gãi đầu, anh nản lòng, “Tôi đã tận lực phối hợp, anh bảo tôi xoay thì tôi xoay, anh còn bất mãn gì nữa?”

“Đó không phải xoay!! Merlin a!!” Isaac quát to. Tính tình anh trở nên táo bạo vì Harry, “Ý tôi là cảm giác!! Dụ hoặc!! Xin anh đó!!! Anh không hiểu những gì tôi nói soa, anh chỉ đứng đó cười ngây ngô!! Còn cứng nhắc! Anh nên làm người mẫu thời trang trẻ em mà không phải đồ da thể này!!”

Harry nói thầm, “Thời trang trẻ em tôi cũng không để ý, mấy người bảo tôi mặc cái gì thì tôi mặc cái đó... Có mặc là tốt rồi.”

Isaac tức giận, anh hung hăng quăng tờ giấy cầm trên tay, quay đầu rống lên với nhân viên đối công ty x, “Nếu ngày mai anh ta vẫn như vậy thì tôi sẽ nghỉ việc!! Mời mấy người rước người khác đến!!”

Rống xong Isaac thở phì phì bỏ đi.

Để lại Harry mang vẻ mặt thật có lỗi cười với anh nhân viên đáng thương, “A... Nếu không, đừng lấy mặt của tôi?”

Anh nhân viên đáng thương lau mồ hôi, lấy gương hai mặt liên lạc.

Ngày hôm sau, sắc mặt Isaac không tốt xuất hiện ở chỗ chụp ảnh.

Vài ngày này anh đã thử mọi phương pháp dẫn đường người mẫu để quay chụp thêm thuận lợi nhưng cứ thế chủ Potter như thiếu một dây thần kinh nào đó, hoàn toàn không biểu đạt được.

Bọn họ chụp ảnh động, nếu người mẫu không có một chút hành động thì ảnh chụp sẽ vô cùng thô thảm. Đến lúc đó, anh cũng không thể không bỏ dự án có khả năng làm cho thanh danh mình lan truyền...

Isaac vừa nghĩ vừa đi vào, anh thấy Potter đã mặc bộ áo sơmi trắng và quần da bó màu đen ngày hôm qua, ngồi trên ghế.

Mà áo sơmi lỏng lẻo trên người Potter không làm cho anh ta ủ rũ mà ngược lại, như ẩn như hiện càng biểu hiện bề vai rộng lớn, thêm cái quần da vừa người và đôi chân trần, ở bên ngoài màn ảnh, Potter không cứng nhắc là một người rất hấp dẫn. Không thể không nói, bọn họ tìm đến Potter cũng không ngạc nhiên, đáng người và ngũ quan khắc sâu, hoàn mỹ đến mức làm người khác đổ kỵ.

... Nhưng một cơ thể tốt như vậy sao lại là một khối gỗ đầu. Isaac thở dài.

Mà quả nhiên như anh đoán trước, cả buổi sáng lại trôi qua trong tiếng rống to của Isaac.

Nghỉ ngơi giữa trưa, Isaac kiểm tra hợp đồng của mình, đánh giá nếu mình phá hợp đồng thì phải trả công ty x bao nhiêu tiền. Anh đã quyết định hôm nay chụp xong sẽ tới công ty x xé nát cái tờ giấy này.

Nhưng 3h chiều, nơi chụp ảnh xuất hiện một người đàn ông tóc vàng.

Người kia nhìn như là nhân viên ngân hàng, tay cầm văn kiện, Isaac còn tưởng rằng là người công ty x nhìn xa, tìm người tới cứu lại lần chụp ảnh này. Nhưng trước khi anh mở miệng hỏi, Potter lại chạy ra, đi nhanh tới trước mặt người khi... Thực vui vẻ khi thấy người kia xuất hiện.

Vài giây sau, Isaac mới nhận ra người kia là bạn lữ Potter công khai. Anh mất hứng muốn gọi Potter trở về hoàn thành công việc nhưng nghĩ lại thì anh nản. Potter không chuyên nghiệp, đến ngày mai là chuyện người khác. Isaac hào phóng tuyên bố nghỉ ngơi nửa giờ, cho Potter muốn trò chuyện đến lúc nào cũng được.

Isaac nhàm chán ngồi uống cafe, anh đã quyết định bỏ qua vụ này, anh không muốn vất óc cố gắng nữa. Cho nên khi đang nhìn đông nhìn tây, anh không cẩn thận thấy được cử động giữa Potter và người kia.

Anh nhìn Potter xoay người, hình như khoe bộ đồ trên người, người đàn ông tóc vàng kia cũng rất thân mật néo hông Potter trên đùi một chút. Potter không ngại, anh quay đầu lại cười nói.

Nhưng nụ cười này lại làm cho Isaac động đậy, thậm chí cafe đổ ra tay anh cũng không phát hiện.

Isaac mở to mắt, khựng bỏ nhìn chằm chằm hai người.

Anh nhìn bọn họ thảo luận quần áo trên người Potter.

Người kia lấy tay vuốt đường chỉ trên áo Potter, nghiêng đầu cầm góc áo, đầu ngón tay xoa nhẹ góc áo, thường thức quần áo mặc ở trên người Potter.

Nhưng thật kinh ngạc. Potter lúc thì lấy tay áp bụng xoa, chốc lát sau lại sờ quần trong, sờ cổ áo rộng thùng thình, lại cố ý hoạt động hai cánh tay.

Mà Isaac nhiều năm đối mặt người mẫu nhìn ra nó có ý nghĩa gì.

Potter không tự giác dùng động tác tứ chi muốn ánh mắt người kia dừng ở trên người mình...

Potter dùng toàn thân nói, ‘nhìn anh’, ‘nhìn anh’, tự nhiên, nóng bỏng...

Mà đây chẳng phải là dụ hoặc của Potter sao!?

Ngay lập tức Isaac hét lớn một tiếng, “Bắt đầu!”

Anh đuổi tất cả nhân viên trừ bỏ Potter, người đàn ông tóc vàng cùng chính mình ra.

Anh khẩn cầu người kia giúp đỡ, anh cam đoan mình sẽ bịt tai, chỉ cần anh ở đây nói chuyện với Potter.

Mà Isaac cho rằng người kia là thiên tài!

Người kia hiểu ý Isaac, cũng hiểu người yêu mình sẽ có phản ứng như thế nào.

Draco làm cho Isaac ở phía sau ống kính thấy được một Potter thoải mái, đắc ý, xấu hổ, thậm chí có chút mất hứng, anh hấp dẫn toàn bộ sự chú ý của Potter, đồng thời cũng dụ dỗ Potter bày ra mặt quyến rũ nhất của mình.

Càng chụp Isaac càng thấy tim mình đập càng nhanh.

Anh muốn vụng trộm giải trừ chú ngữ để nghe bọn họ nói gì...

Anh cũng rất muốn biết người kia làm gì để Potter có ánh mắt như vậy...

Nhưng anh chỉ có thể không ngừng ấn máy, sợ bỏ qua bất cứ một khoảnh khắc tuyệt đẹp nào.

Bởi vì hiện tại Potter đã làm cho người ta đui mù.

Potter thần nhiên phóng thích tình yêu, làm cho ánh mắt người yêu mình đặt ở trên người mình.

Từ khi người đàn ông tóc vàng kia xuất hiện...

Cuối cùng, Harry ra photobook.

Sau khi nữ phù thủy nhìn thấy áp phích tuyên truyền và họ yêu cầu mãnh liệt.

Harry đồng ý, là nhìn trúng Galleon gia tăng.

Draco cũng không phản đối, dù sao trong ảnh, Harry đều mặc quần áo.

Cũng chỉ có Isaac biết, bọn họ ở trong mắt nhau, quyến rũ dụ hoặc là điều bình thường.

Chỗ ảnh chụp được này cũng chỉ là một lần nói chuyện mà thôi.

29. Chương 29: Phiên Ngoại 3

11 tuổi, Scorpius thuận lợi vào Slytherin.

Ngày khai giảng, Scor mất thời gian lâu hơn các bạn học một chút để thảo luận với nón phân viện mình nên đi nhà nào. Theo như Scor kể lại, nón phân viện cũng không phủ nhận Scor có những đặc tính của Slytherin, nhưng không xong là Scor cũng rất thích hợp Hufflepuff. Nón phân viện không để ý tới ý nguyện của Scor mà giúp cậu bé do dự một lúc lâu, cuối cùng Scor lo lắng quay đầu nhìn về phía cha đỡ đầu Snape xin giúp đỡ. Snape trừng mắt, biểu tình có chút đáng sợ, không biết có phải do ánh mắt của Snape ảnh hưởng không, cuối cùng Scor vẫn vào Slytherin.

Scorpius quyết định ngày đó là ngày vui vẻ nhất trong năm mình 11 tuổi, thậm chí còn vui vẻ hơn khi sinh nhật nhận được một cái vạc nhỏ. Tối đó Scor viết thư về nhà báo tin tốt này, sáng sớm hôm sau, Scor nhận được một túi kẹo to và hồi âm thật dày. Trong đó có 3 tờ là mẹ viết, một dòng chữ phía dưới là cha chúc mừng, còn lại là Draco và Harry viết.

Bọn họ đều rất vui.

Những phù thủy nhỏ học cùng Scorpius đều sinh ra sau chiến tranh. Sự đối đầu ở Hogwarts đã không còn mãnh liệt như thời Harry.

Nhưng vài năm này, địa vị xã hội của gia tộc thuần huyết sống lại, hình tượng dần thoát khỏi bóng ma tử thần thực tử, cộng với lịch sử huy hoàng của Slytherin, cách giáo dục và truyền lại cho đời sau khác 3 nhà còn lại [có lợi cho công việc sau tốt nghiệp], Slytherin ẩn ẩn trở thành nơi phù thủy nhỏ muốn vào.

Điều này làm Gryffindor nhiều năm đứng đầu cảm thấy áp lực, cạnh tranh giữa các nhà lại bắt đầu. Nhưng có cạnh tranh mới có tiến bộ, nhìn lại quá khứ, hiệu trưởng McGonagal quyết định không chế trong phạm vi cạnh tranh tốt mà không phải nhằm vào lịch sử.

Mà Scorpius coi như thành thực, nhập học trong hoàn cảnh này nhất định sẽ trở thành tiêu điểm. Mỗi người đều biết Scor là một Malfoy [tuy rằng không rõ cha Scor là vị trẻ vị hay vị trung niên kia], là gia tộc thuần huyết có thể lực nhất sau chiến tranh, Harry Potter và Draco Malfoy lại là bạn lữ, Scorpius vừa vào học đã thành tiêu điểm được mọi người chú ý.

Scorpius vốn gốc nên không biết có ý thức được hay không, nhưng ngày đầu tiên khai giảng, Scor đã làm một việc làm cho tầm mắt này trở thành chuyện đương nhiên.

Sự việc xảy ra sau khi phân viện xong, theo thường lệ là từ cấp trưởng dẫn tân sinh về ký túc xá.

Nhưng cấp trưởng phụ trách tân sinh Slytherin không biết vì lý do gì vắng, năm nay là viện trưởng Snape đại nhân tự dẫn dắt đội chim non này đi [dù sao ông cũng phải đến phát biểu, đây là truyền thống].

Nhưng Snape bước đi nhanh cùng với áo choàng đen quay cuồng phía sau làm những phù thủy nhỏ đi sau không theo kịp nhưng lại không dám đến gần. Sau mấy lần rẽ, đội ngũ kéo thật dài, một cô bé đi phía sau kêu lên ai a một tiếng, hình như vấp phải miếng gạch vỡ té ngã.

Scor đi gần đó thấy vậy thì chạy nhanh nâng cô bạn dậy.

Từ nhỏ đến lớn, Scor chỉ thấy một người phụ nữ, bình thường đi ra ngoài cả nhà đều tuân theo nguyên tắc ưu tiên phụ nữ [ngay cả Harry cũng được huấn luyện rất tốt] cầm ô, cầm hộ vật nặng, nâng, đưa nước chạy chân, tuy rằng không tới lượt Scor làm nhưng cậu bé nhìn nhiều, học tốt, sau khi nâng bạn gái dậy còn sẵn sóc cúi xuống phủ bụi bẩn trên áo choàng.

Nhưng đội ngũ phía trước cũng không chờ bọn họ, mắt thấy hàng người ngày càng xa, cô bé nói một tiếng cảm ơn nhỏ rồi cố gắng đuổi kịp, Scor thấy thế lập tức hô to: “Giáo sư, có con gái bị ngã! Chúng ta chờ chút!”

Snape lập tức dừng lại, xoay người làm những phù thủy nhỏ tuổi đi phía sau hoảng sợ. Bởi vì trước khi đi, Snape mặt hung ác từng cảnh cáo bọn họ phải đi cùng, nếu không bị tòa thành gập sẽ rất đau.

Snape đi nhanh xuống xem, những phù thủy năm nhất mặt tái nhợt tránh đường. Đến khi Snape đứng trước mặt cô bé bị ngã và Scor, giống như dùng lỗ mũi trừng bọn họ. Cô bé sợ tới mức lạnh run, nước mắt

cũng sắp rơi xuống nhưng Scor lại giống như không có việc gì quan tâm nghiêng đầu hỏi, “Bạn không sao chứ? Có thể đi không?”

Cô bé lập tức dùng sức lắc đầu, sau đó lại cố gật đầu.

“Trò chắc chứ? Có làm sao không?” Snape dùng xoang mũi hừ lạnh.

“Không... Không, không không sao.” Cô bé lắc đầu.

Scor gật đầu rồi nói với Snape, “Giáo sư, ngài đi chậm một chút, chúng em đều chưa trưởng thành.”

Sắc mặt Snape không tốt, mắt chuyển qua mặt Scor rồi gật đầu, “Lại đây!”, gọi Scor đi theo mình.

Vì thế nhiều người khần trương, nghĩ Scor sẽ bị xử phạt. Cô bé được giúp cũng há miệng muốn nói nhưng cuối cùng vẫn không có gan, nuốt xuống câu định nói.

Nhưng khi Snape trở lại đằng trước, ông chỉ bỏ lại một câu, “Đi theo ta.”

Snape phối hợp bước chân Scor chậm rãi đi.

Scor cũng không thấy làm sao, còn tự nhiên cầm tay Snape.

Snape vẻ mặt hung ác cúi đầu trừng, Scor ngửa đầu giật nhẹ tay bọn họ thúc giục, “Đi thôi.”

Từ giây phút đó, danh tiếng của Scor lan truyền lớn trong Slytherin.

Cho dù sau đó nhiều người biết kỳ thật viện trưởng đại nhân là cha đỡ đầu của Scor thì cũng không ảnh hưởng đến việc Scor lên làm lãnh đạo.

Dù sao, người đẹp, tính tình tốt, đối xử nhẹ nhàng với con gái, lại có thể giúp bọn họ lấy được chữ kí của Harry, thậm chí giờ độc được còn hỏi Snape giúp bọn họ, sau một ít trao đổi nhỏ bé, Scor trở thành trung tâm của niên cấp thấp, đó cũng là chuyện đương nhiên.

Đồng thời, Gryffindor cũng có một nhân vật nổi tiếng.

Đó là con trai của Ron và Hermione, Hugo Weasley.

Cha mẹ cậu bé là anh hùng chiến tranh nổi tiếng, cũng là con đỡ đầu của Harry, có được một nửa đầu của Hermione và một nửa sáng sủa của Ron. Hugo dung hợp ưu điểm của cha mẹ mình, trở thành nhân vật nổi tiếng của Gryffindor cũng không ngoài ý muốn.

Hai nhà cùng học một lớp, Scor cũng đã gặp Hugo.

Nhưng Scor và Hugo không quen nhau nên chỉ khi ngẫu nhiên thấy nhau, Scor sẽ lễ phép cười cười.

Tuy rằng bọn họ cùng quen một người gần gũi là Harry, nhưng vì Ron [Ron thỉnh thoảng vẫn nói xấu Draco], Harry không hay mang Scor đến nhà Weasley chơi.

Scor thường đi nhà Blaise. Scor và Mia Zabini lớn hơn 4 tuổi chơi với nhau rất vui. Mia còn nâng cầm tuyên bố trên bàn Slytherin vào ngày Scor nhập học: “Scor là em ta, muốn bắt nạt Scor thì hỏi ta trước.”. Đến khi có người giật nhẹ áo cô nhỏ giọng nhắc nhở không có người như thế, vị Malfoy này ngày hôm qua còn nắm tay Snape... Mia nghe mắt trừng lớn, nhanh chóng hỏi làm sao lại thế.

Nhưng Scor không quen Hugo cũng không đại biểu Hugo cũng nghĩ như vậy.

Hugo có một chút ý thức cạnh tranh với. Nguyên nhân đương nhiên vẫn là Harry. (lam nhan họa thủy=))))))))))

Harry là cha đỡ đầu của Hugo, tuy rằng thường đến nhà bọn họ chơi nhưng thỉnh thoảng Harry sẽ nói đến một ít việc nhỏ về Scor.

Harry đơn thuần cho rằng hai cậu bé bằng tuổi, có lẽ quan tâm cái gì sẽ không khác nhau nhiều cho nên tán gẫu một số đề tài về Scor với Hugo, lại không biết Hugo cho rằng Harry thích Scor hơn mình. Mà Hugo lại rất thích Harry, cậu bé tự nhận là fan hâm mộ trung thành của Harry. Một chút bất mãn vô ý thức chuyển thành ý thức cạnh tranh với Scor. Đương nhiên Ron ngẫu nhiên phê bình Malfoy làm Hugo cũng có những ý nghĩ không tốt về Malfoy trong lòng.

May mắn là có Mione dạy dỗ, Hugo cũng không trở thành một đứa trẻ cực đoan. Hugo có năng lực tự hỏi độc lập, khi Hugo có cơ hội tiếp xúc với Scor, ý thức cạnh tranh không làm cho thái độ của cậu bé trở nên ác liệt, nhiều lắm là chuyển sang quan sát tò mò hơn bình thường mà thôi.

Cho đến một buổi chiều học bay, bọn họ cùng học.

Truyền thống là Slytherin và Gryffindor cùng học giờ học bay.

Hugo không cần nói, cậu đã học bay, năm 9 tuổi cậu đã nài nỉ Ron và Harry dạy mình. Giấc mơ lớn nhất của cậu là trở thành một tầm thủ xuất sắc giống Harry.

Mà Scor ở cùng Harry nên đương nhiên là Harry phụ trách dạy cậu. Nhưng Harry cũng không dạy Scor nhiều kỹ xảo đẹp, anh chỉ truyền thụ bí quyết để Scor bay thoải mái trên bầu trời để Scor có thể bay với anh Draco vào cuối tuần.

Vì thế Scor và Hugo trở thành hai người không cần bà Hooch chỉ dẫn trong lớp.

Nhưng bà Hooch cũng chỉ cho bọn họ tự do bay thấp, không đến 10' mọi người đã phải kinh ngạc hô to!

Bà Hooch vừa quay đầu thì thấy Scor và Hugo đã mất cân bằng giữa không trung. Bà chỉ tới kịp dùng chú ngữ nhẹ nhàng cố gắng đỡ hai thiếu niên đang ở độ cao 3m giữa không trung ngã xuống.

Nhưng sau hai tiếng kêu rên, hai thiếu niên vẫn không trốn được kết cục nghỉ phép ở bệnh thất.

Trải qua kiểm tra, Hugo bị gãy chân trái, thoát nhìn thì thê thảm, dọc theo đường đi cậu cũng kêu lớn tiếng.

Scor bị đụng vào đầu, cậu cảm thấy choáng váng, thoát nhìn thì không sao, chỉ có chút trầy da.

Sau khi bà Pomfrey trị liệu thì phải điều tra nguyên nhân.

Nhưng Hugo và Scor đều không nói nguyên nhân cụ thể, những người ở dưới cũng chỉ thấy đuôi chổi của hai người quẹt nhau, không có gì hơn, vì thế cuối cùng đành phải kết luận là hai người đều không chú ý xung quanh [dù sao ở không trung cao thấp xung quanh đều cần chú ý], không rõ ai đúng ai sai.

Nhưng dù như thế nào, chuyện này cũng là một chuyện lớn.

Cho nên sau khi học xong, các Gryffindor kéo nhau chạy tới thăm Hugo. Bọn họ mang đến rất nhiều kẹo và đồ chơi an ủi bệnh nhân, chất đống ở đầu giường Hugo.

Hugo cũng rất vui vẻ, cãi nhau ầm ĩ là lập tức quên đau đớn và mùi vị khó chịu của độc được nõi xương ma được.

Mà một góc khác của phòng bệnh, cách hai cái giường, bên Scor lại rất im lặng.

Bởi vì bên giường Scor là viện trưởng đại nhân, rất ít Slytherin dám tiếp cận viện trưởng trong vòng 10m khi Snape mang sắc mặt tối tăm đố. Cho dù là Mia, khi đến thăm cô bé cũng chỉ im lặng đặt quà xuống, nói vài câu an ủi rồi nhanh chóng đi.

Khi đầu Hugo đỡ đi, tiếng Scor nói đứt quãng mới rõ ràng hơn một ít.

“... Cùng Draco nói, được không? Đi mà.”

“Không được. Hiện tại con còn choáng, rất có khả năng là chấn động não, cần quan sát.”

“Con nằm sẽ không choáng a, con không sao. Cha nói xem, có lẽ Harry sẽ không mua cái chổi mới cho con, Harry nói đó là quà Halloween ...”

Hugo nghe thế thì có chút ghen tị.

Bởi vì Ron từng dặn Hugo món quà đó rất đắt, Hugo không thể đòi Harry tặng mình.

“Nếu con phải nằm mới không choáng thì con cũng không cần nó.” Snape hừ lạnh.

“Nhưng con sẽ khỏe hơn, Sev, không phải con uống độc được sao? Độc được của Sev rất tốt!” Scor lấy lòng.

“Thứ con uống là độc được Pomfrey làm, bà ấy nói con cần nghỉ ngơi, cho nên cần miện.”

“A, cứ tưởng là của Sev.” Scor hơi hoang mang, “Sao chúng đều khó uống vậy...”

Snape hừ lạnh, “Ngủ nhanh Scor, đây là thứ con cần bây giờ.”

Lúc này Hugo nhìn trộm. Snape vẫn ngồi bên giường không nhúc nhích, hình như là sẽ ở đây trong Malfoy.

“Sev đáp ứng con lập tức ngủ?” Scor tiếp tục khẩn cầu.

“Được rồi, con không ngủ ta cũng không cần ở đây.” Nói xong Snape đứng lên.

Scor lo lắng, tay chống xuống giường cũng muốn theo, rồi lại bưng kín miệng.

Snape biến sắc, nhanh chóng đỡ lấy Scor, một tay vỗ lưng cậu, “Muốn nôn?”

Nhưng Scor đã nức nở không nói được.

Snape nhanh chóng dùng đũa phép gõ đầu giường, bà Pomfrey nhanh chóng bước vào.

Xoát một tiếng, rèm che lại cái giường, Hugo không nhìn thấy nữa.

Hơn 9h tối, Hugo trùm chăn, hai mắt sáng ngời nằm trên giường bệnh. Lúc này phòng bệnh đã tối đen. Bệnh nhân luôn cần nghỉ ngơi nhiều cho nên sau khi bữa tối qua đi một lúc, đèn phòng bệnh tắt.

Mà lúc này không phải thời gian trên giường bình thường của Hugo cho nên cậu bé không ngủ được.

Hugo lẩn qua lộn lại trong bóng tối cùng với tiếng nôn mửa ngẫu nhiên truyền đến. Bệnh Malfoy hình như tăng thêm, cậu ta đã ói ra vài lần, Hugo chú ý Malfoy không ăn gì trong bữa tối.

Lúc mới gãy xương, Hugo đau không chịu nổi từng nguyên rửa Malfoy không làm sao nhưng lúc này, nghe Malfoy nôn ọe, Hugo co đôi chân đã bình thường, nội tâm dâng lên chút áy náy.

Đúng lúc này, cửa phòng bệnh lẳng lặng mở ra.

Hai tiếng bước chân im lặng nhưng rất nhanh đi tới, Hugo mới nghĩ có nên quay đầu nhìn xem không nhưng hai bóng người đã nhanh chóng tới bên giường Malfoy kéo rèm ra. Nhờ ngọn đèn nhỏ ở đó, Hugo nhận ra một người là Harry. Hugo quyết định giả vờ ngủ, híp mắt quan sát bọn họ [ban đầu Hugo nằm nhìn sang giường Malfoy].

Người đứng bên Harry có mái tóc giống Scorpius cúi xuống nói nhỏ,

“Scor, em có khỏe không?”

“...Draco...” Scor nâng cánh tay tái nhợt lên, người tóc vàng lập tức tới gần Scor để Scor có thể ôm lấy cổ mình, “Đừng ngồi dậy, Sev nói em còn nôn, đỡ hơn chưa?”

Harry xoa đầu Scor, Scor vươn tay, người tóc vàng lập tức tránh ra để Scor ôm Harry, “...Harry...”

“Scor đỡ rồi. Đi làm đã mệt chết rồi, hai người không cần tới cũng được.” Scor nhỏ giọng.

“Ngu ngốc, em dọa chúng ta nhảy dựng, còn làm cái gì.” Người tóc vàng trách cứ rồi xoa đầu Scor, “Cha mẹ đang ở Hy Lạp, sáng ngày mai bọn họ mới có thể đến.”

“Mẹ không tức giận chứ?” Scor hỏi với giọng điệu đáng thương.

“Mẹ rất giận.” Harry nhếch miệng, “Khi biết đầu Scor chỉ nhớ đến một cái chổi mới mà không muốn nói cho chúng ta biết. Cissy nói Scor bị Draco làm hư.”

“Lúc trước Scor rất tốt, Scor cũng không cố ý ...” Scor chu miệng, “Scor còn có thể có cái chổi mới chứ? Scor cam đoan sẽ cẩn thận hơn.”

Harry nhún vai, “Harry không biết, hiện tại cần Narcissa đồng ý.”

“A, Harry...” Scor rên rỉ một chút, “Em mong đợi lâu rồi.”

“Ai bắt em không cẩn thận như vậy.” Draco mất hứng, “Bầu trời lớn như vậy, chỉ có hai người bay mà cũng đụng vào nhau, sao lại vậy?”

“A đúng rồi, Hugo đâu?” Harry nhớ tới nhìn trái nhìn phải.

“Anh nghe bà Pomfrey nói Hugo không sao rồi, Hugo về tháp rồi sao?”

Scor nghiêng đầu chỉ, “Cậu ấy ngủ ở giường kia.”

Hugo nghe lén có chút khản trương vì Harry đang đi tới chỗ cậu. Hugo nhắm mắt lại, hô hấp thông thả, một cử động cũng không dám giả vờ ngủ say.

Harry không nghĩ Hugo giả vờ ngủ, anh chỉ sờ đầu Hugo, nhìn mọi thứ bình thường thì đi.

Hugo có chút ê ẩm khi nhớ lại vừa rồi Harry ôm Scor, gần gũi giống người nhà. Mà Harry chỉ sờ đầu mình mà thôi...

Khi Harry trở lại bên Draco, Scor bị Draco hỏi, Scor không thể không nói ra những gì mình biết.

“... Scor nói với bà Hooch là Scor không rõ chuyện xảy ra như thế nào.” Scor nói nhỏ, “Nhưng chắc là khi Hugo quay, đuôi chổi đụng vào chổi của em.”

Hugo nghe xong thì thiếu chút nữa nhảy dựng lên!!

Chính cậu cũng không biết vì sao sẽ đụng phải Malfoy, chuyện xảy ra quá nhanh. Nhưng cậu không biết Malfoy biết!? Nhưng vì sao cậu ta không nói!?

Gặp quỷ, ai biết cậu ta nói thật hay giả!?

Scor tiếp tục nói, “Scor cũng không đúng, em không bảo trì khoảng cách như Harry dạy, Scor không nghĩ cậu ta sẽ đột nhiên quay...”

Draco hỏi, “Vậy vì sao Scor nói với bà Hooch mình không rõ ràng lắm? Scor như vậy Weasley sẽ vĩnh viễn không biết lần sau nên chú ý cái gì.”

“Em định để sau đó trộm nói với cậu ấy.”

Scor có chút hoang mang, “Em cảm thấy cậu ấy không thích em, em không muốn mọi chuyện tồi tệ hơn...”

Hugo lập tức kinh hoàng.... Cậu cậu cậu cậu cậu ta biết!?

Hugo lập tức nhớ lại mình làm gì Malfoy!?... Nhưng cậu không làm gì a!!

Từ từ!!Harry sẽ nghĩ như thế nào!? Aizz, chết tiệt!!

Harry kinh ngạc hỏi, “Hugo ghét em? Sao lại vậy được?”

“Có lẽ nghe Weasley nói nhiều quá?!Weasley luôn tràn ngập thành kiến.” Draco bắt mẫn.

“Draco.” Harry bắt đầu dĩ, “Ron đã rất ít nói, ngay cả Mione cũng khen ngợi Scor.” Harry hỏi, “Vì sao em lại nghĩ như vậy?”

Scor gãi đầu, “Có lẽ em nghĩ sai, nhưng hình như đôi khi Hugo trêu em...”

Harry và Draco biết Scor là một cậu bé có cái gì nói cái đó, còn ở trước mặt bọn họ.

Cho nên Draco lại càng không vui, “Vậy em còn che giấu cái gì? Ngày mai anh sẽ nói với bà Hooch.”

“Vậy Harry sẽ đau lòng nếu em và Hugo cãi nhau.” Scor không đồng ý.

“Vậy cũng là Harry không đúng!” Draco tiếp theo quay đầu trêu, “Anh dám đau thử xem?”

Harry oan uổng há miệng, “Anh không...”

Scor thấy như vậy thì có chút lo lắng, “Draco, em cũng không có ý đó...”

Nhưng cậu vừa động đây thì lập tức lại buồn nôn. Hai người lớn lập tức luống cuống.

Một người vỗ lưng, một người xoa ngực.

“Ngu ngốc! Đã nói đừng nhúc nhích!”

“Nằm xuống đã, đừng nói nữa!”

“Draco đừng giận Harry.” Scor nhin xuống cảm giác ghê tởm, kéo tay Draco nhấn mạnh, “Đây là quyết định của em, muốn đối tốt với Hugo hay không là chuyện của em.”

“Em đối xử tốt với Weasley để làm gì!?” Draco trừng Scor.

“Em đối tốt với Harry.” Scor nhúu mày, “Anh có thể nghĩ như vậy.”

“Scor...” Harry giữ chặt bàn tay nhỏ bé của Scor.

“...Ngu ngốc, chỉ thích chăm sóc người khác, ngã càng ngốc hơn!” Draco bĩu môi.

“Đâu mà.” Scor chun mũi rồi quay đầu nhìn Harry cười.

“Harry đừng lo lắng.”

Harry thở dài xoa hai má Scor.

“Scor ngoan như vậy, sao có người ghét được? Nhất định là Scor nhầm, không chừng là Hugo thích Scor, trước kia Draco cũng thường trêu Harry.”

Đương nhiên là Draco kháng nghị.

Nhưng Harry không phát hiện mình vô tình nói xấu Ron, hoài nghi con Ron một lần. Mà anh không nghĩ tới mình thật đúng là miệng quạ đen nói trúng. Nhưng đây là chuyện thật lâu về sau mới xảy ra. Sau khi Scor khỏi, Hugo chuyển biến nhưng cũng chỉ là Scor thân mật mỉm cười cậu cứng ngắc gật đầu.

Khi nhà Malfoy hấp tấp thăm bệnh trở về, Scor còn phải ở bệnh thấy nghĩ ngơi một đêm nữa, [Hugo đã về], lúc này chỉ còn lại viện trưởng Snape làm bạn.

“Sev, mẹ không cho Harry mua cái chổi cho con.” Scor lầu bầu.

“...” Snape ngồi ở bên giường đọc sách, mắt điếc tai ngơ.

Scor đột nhiên vươn tay, Snape không hiểu trờng.

Scor thấy Snape bất động thì muốn ngồi dậy, Snape nhanh chóng khom người đến gần để Scor nằm xuống, không được tự nhiên cho Scor ôm cổ mình.

“Nhưng Scor phải cảm ơn Sev, Scor nhớ bọn họ...” Scor nhắm mắt.

Snape ôm thân hình nhỏ nhỏ của Scor, Scor có thể làm cho bất cứ ai mềm lòng. “Ít nói nhảm, mau ngủ.”

Scor mỹ mãn buông tay ôm chần ngủ.

Halloween năm đó Scor nhận được một cái chổi mới, Snape tặng.

Kỳ thật Harry cũng vụng trộm chuẩn bị nhưng nhìn Scor ôm cái chổi kia đã đủ vui vẻ, anh và Draco quyết định trả lại.

30. Chương 30: Phiên Ngoại 4

Năm học thứ năm, Scorpius lên làm cấp trưởng.

Scor là người nhiều bạn nhất và cũng là người chăm tham dự hoạt động của trường nhất [ví dụ như ngày hội biện luận, ngày hội ứng dụng của pháp thuật, hoặc là cuộc thi bơi lội ở hồ đen].

Scor có rất nhiều chuyện cần làm. Chỉ cần có cuộc hẹn, buổi đọc sách, trà chiều hoặc là đơn thuần tự lại nói xấu giáo sư thì những người xung quanh Scor đều tìm cậu. Thậm chí là những lần tự tập chỉ có con gái [thảo luận cảm tình chiếm đa số] có khi cũng sẽ tìm Scor đến đại biểu quan điểm của nam sinh.

Scor cũng vui vẻ khi tham gia, có người gọi, Scor sẽ đi nên Scor bận rộn quá mức, thêm cả việc luyện tập Quidditch, có một thời gian ngay cả bài tập Scor cũng làm không kịp, bởi vậy vị trí cấp trưởng chậm chạp không rơi xuống đầu Scor.

Scor không thêm để ý, Draco phụ trách học tập của Scor cũng không cho rằng tranh thủ vị trí đó quan trọng. Ngược lại, năng lực ngoại giao của Scor làm Draco ngạc nhiên, rõ ràng Scor rất ngốc.

Sau khi Scor lên làm cấp trưởng, cậu chính thức có cơ hội tiếp xúc với Hugo.

Mặc dù ở trận đấu Quidditch Scor cũng đã chạm mặt Hugo. Nhưng vị trí của Hugo là tầm thủ, Scor lại là thủ thành kiêm đội trưởng. Không cùng vị trí nên sự cạnh tranh cũng không lớn. Nhưng ngẫu nhiên Hugo cũng cảm hận nghiêng rằng vì là đội trưởng, Scor luôn thích bảo đảm hai đội chênh lệch ngoài 150 điểm. Cho dù Hugo có bắt được Golden Snitch xinh đẹp như thế nào thì cũng không thể thay đổi kết quả trận đấu.

Nhưng dù như thế nào, trước năm thứ năm bọn họ vẫn là biết nhau, từ năm thứ năm, những hoạt động của cấp trưởng làm cho bọn họ bắt đầu nói chuyện với nhau.

Mà đến năm thứ năm Scor đã rất cao, còn cao hơn Draco năm đó, là một thiếu niên anh tuấn hay cười. Có một nửa nữ sinh và một phần ba nam sinh sẽ chủ động chào hỏi Scor. Đến mức khi Hugo xuất hiện ở cuộc họp của cấp trưởng thì cậu đã hấp dẫn một nửa tầm mắt, Scor mới thấy không được tự nhiên.

“Hi Hugo. A, cậu không ngại tớ gọi cậu là Hugo chứ?”

Họp xong, Scor quay đầu cười với Hugo, “Cậu cũng có thể gọi tớ là Scor, lần đầu làm cấp trưởng, về sau xin chỉ bảo.” Nói xong Scor vươn tay nắm tay Hugo.

Mà Hugo nhìn trộm Scor nên chột dạ khấn trương, “A, chào cậu.” Một giây sau bổ sung, “Scor.” Cam chịu cách xưng hô.

“Trước kia chúng ta không có cơ hội nói chuyện.” Scor liếc nhếch miệng, “Nhưng Harry nói rất nhiều về cậu, tớ ta cảm thấy chúng ta coi như thân quen, hình như cậu làm cấp trưởng từ năm thứ ba đúng không?” (Chỗ này ta ko rõ lắm, có lẽ tğ cho là mỗi một năm cấp sẽ có một cấp trưởng nam và nữ)

“Harry? Harry cũng nói rất nhiều chuyện của tớ?” Hugo kinh ngạc.

Scor gật đầu, “Chúng ta cùng tuổi a. Harry mỗi khi nhắc nhở tớ thì đều nói tới cậu. Harry nói cậu bay 360 độ giỏi hơn tớ.”

Theo như cách Draco nói thì cái tên ngu ngốc này lại bắt đầu lời ngon tiếng ngọt, tuyệt đối là Harry dạy hư.

Quả nhiên tim Hugo đập nhanh, “Thật sự? Harry nói như vậy?”

Scor sửa sang lại văn kiện trong tay ngẩng cao, “A, nhưng đừng vui quá sớm. Harry cũng nói phòng cậu rất bừa bãi, có thói quen vứt tất thối lung tung, tớ không vậy.”

Hugo nhìn Scor có chút đắc ý, nếu nhìn xa thì mình sẽ cho là kiêu ngạo, nhưng thực tế phát sinh thì sao... Sao lại có chút đáng yêu?

Đột nhiên Hugo hoài nghi một Scor mình từng quan sát.

Hugo cũng nhớ tới nguyên nhân mình vẫn không đoán ra vì sao Scor lại có nhiều mối quan hệ như vậy. Trước đó cậu cho là vì Harry, cha nói Slytherin luôn có tập tính nịnh nọt... Nhưng chỉ trao đổi mấy câu mà Hugo đã cảm thấy không phải như vậy...

Nhất thời, quan tâm rục rịch trong ngực Hugo, những lời nói sau lại không chịu khống chế thốt ra. “Vậy, hôm sau chúng ta cùng bay, cậu cũng nói, a, dọn dẹp lại phòng như thế nào?”

Scor không ngạc nhiên, cậu thường được mời như vậy, Scor gật đầu, “Ok, có vẻ rất tuyệt. A, chúng ta còn có thể cùng đọc sách.” Scor vỗ đồng giấy tờ, “Cậu dạy tớ cách ghi lại...”

Hugo mới hồi hận sao mở miệng mời nhanh như vậy nhưng Scor đáp ứng lập tức làm Hugo dứt bỏ hồi hận. Hugo nói, “Vây buổi chiều...”

Scor thành thật mở quyển sổ nhỏ đây những ghi chú hẹn với Hugo.

Sau đó Hugo mới biết được sao Scor phải ghi lại ‘hành trình’ như thế.

Cuối năm thứ năm, Hogwarts có một ngày hội.

Các ý tưởng sẽ xuất hiện, có lẽ là kịch bản, những bước nhảy, chế tác vật phẩm pháp thuật. Đến năm thứ năm bọn họ còn phải chuẩn bị thi nên ngày này dừng chân ở năm thứ năm.

Mà ngày này những người thân sẽ được đến Hogwarts.

Ngày 7 tháng 6, Harry, Draco và vợ chồng Malfoy kích động dừng lại mọi việc để đến Hogwarts xem Scor.

Scor lựa chọn độc được, cậu quyết định chế tác pháo hoa.

Không chỉ có thú vị trong quá trình [Scor không ngừng nâng cao ống nghiệm để dung hợp được liệu bên trong], sau khi chế tác xong, hất vào không trung là được pháo hoa xinh đẹp, rất thích hợp không khí của ngày này.

Scor cố gắng luyện tập trong kì nghỉ đông, Snape còn đến trang viên ở một thời gian để hỗ trợ huấn luyện. Khi Scor mặc đồ chính thức lên sân khấu, trừ bỏ nhà Malfoy, Snape cũng đứng ở một góc quan sát.

Khi Scor hoàn thành biểu diễn một cách hoàn mỹ, pháo hoa sáng lạn bay trên đại sảnh Hogwarts, nhà Malfoy nhiệt tình đứng dậy vỗ tay khen ngợi. Mà hoàn toàn không thua cho bọn họ, phía dưới có hơn mười người... Được rồi, là hơn mười cô bé cậu bé lớp dưới lên tặng hoa, ngay cả MC cũng phải đến giúp Scor chuyển hoa đi.

Đây là màn biểu diễn náo nhiệt nhất trong ngày.

Pháo hoa và hoa tươi đan vào nhau, Scor đứng đó cười tỏa sáng. Rất nhiều nữ sinh đều thừa nhận ngày đó là lần đầu hoặc là một lần nữa mê vương tử Slytherin.

Khi Scor đi xuống, Draco véo Scor cười mắng, “Ngu ngốc không nên có nhiều người ngưỡng mộ như vậy?”

Scor ôm hoa cười ngây ngô, “Mọi người rất nhiệt tình, em còn quên chuẩn bị hoa tặng mọi người...”

Lúc này lại có hai ba nữ sinh nhỏ tuổi ôm hoa chạy đến.

“Anh Malfoy! Vừa rồi nhiều người quá không kịp... Tặng anh!! Hôm nay anh rất tuyệt!!”

“Cám ơn, thật đẹp, anh rất thích.” Scor cười tủm tỉm nhận, không quên khen ngợi.

Cô bé tặng hoa hưng phấn đỏ mặt, “VẬY... anh có thể chụp ảnh với chúng em không?”

“Được thôi.” Scor hào phóng gật đầu.

Vì thế cô bé lấy máy ảnh ra nhìn xung quanh, cuối cùng Harry vươn tay cầm, “Tôi chụp giúp mấy em đi.”

“Được ạ, cảm ơn ngài!!”

Mấy cô bé đứng xung quanh Scor chụp rồi vui vẻ cảm ơn.

Draco nhìn chặc chặc lắc đầu, “Merlin, lần đầu tiên anh thấy Harry chụp ảnh hộ mà không phải bị chụp.”

“Scor có tương lai.” Harry nhếch miệng gật đầu, “Về sau đi đâu cho anh mượn Scor.”

Từ khi Harry ra sách ảnh, anh đi lại rất khó khăn.

“Đó là đương nhiên, Scor ngày càng đẹp trai.” Narcissa ôm hai má Scor rồi nóng bỏng hỏi han, “Scor a, con đã thích ai chưa?”

“Đó là một người con gái đúng không?” Lucius nhin không được hỏi.

“A?” Scor cười gãi đầu, “Con còn chưa nghĩ tới...”

Draco nhướn mày, “Em thấy một kẻ địch nữa của phụ nữ...”

“Người kia là ai?” Harry ôm eo Draco hỏi.

“Ai khấn trương thì chính là người đó.” Draco nhún vai.

Harry khẽ cắn lỗ tai Draco, “Anh nhớ rõ là người đó đã bị em tiêu diệt từ lâu.”

“Harry...” Narcissa che miệng cười không ngừng, “Hai con nói chuyện luôn rất thú vị...” Lucius liếc hai người, ông không thấy vậy.

“Scor!”

Lúc này Hugo chạy tới, trải qua một năm Hugo và Scor đã rất thân. Hugo chào Harry rồi quay đầu nói với Scor, “Biểu diễn sắp xong rồi, chúng ta cần đi dẫn đường.”

Scor lại bận rộn. Trước khi đi, Scor nhìn hoa. Cậu cầm một bông hoa hồng xanh rồi đưa tất cả những bông hoa còn lại cho Draco, “Em phải đi rồi, đến bữa tối em sẽ đến tìm, phải chờ em đấy!” Nói xong Scor vẫy tay rồi chạy theo Hugo.

Sau khi chạy được xa xa, Hugo đột nhiên quay đầu hỏi Scor, “Bọn họ vẫn đều như vậy sao?”

“Sao?” Scor khó hiểu.

“A, ôm nhau?” Hugo đỏ mặt. Nhưng cậu không thể ngăn cản mình hỏi, khi thấy Harry ôm eo Draco, ngẫu nhiên còn hôn tai. Cha mẹ Hugo chưa bao giờ như vậy.

Scor chớp mắt, “... Tớ nghĩ cậu không thích đúng không?”

“Không! Tớ không có ý đó...” Hugo lập tức phủ nhận, “Ý tớ là, cái kia... Cậu sẽ không nhìn... Cũng lo gặp chuyện như vậy.”

Scor tròn to mắt, kinh ngạc hỏi, “Cậu lo?”

Hugo lắc đầu, “Không, tớ không lo!! Tớ... Tớ chỉ là, tò mò...”

“A — tò mò...” Scor giật mình rồi dùng sức vỗ lưng Hugo, “Yên tâm, nếu cậu cũng như vậy, tớ sẽ duy trì cậu!! Tớ còn có thể giúp cậu nếu cậu cần! Giống như tớ từng giúp Draco vậy!!?”

“Cái gì,... Cái gì!?” Hugo nói lớn. Scor hiểu lầm.

“Tớ hiểu mà.” Scor nhếch miệng, “Ai nhìn thấy Draco và Harry đều có chút tò mò rồi hâm mộ...”

Hugo hỏi, “Vậy, vậy còn cậu? Cậu không hiểu kỳ sao?”

“Không, tớ sẽ tìm một cô gái.” Scor không chút suy nghĩ trả lời, “Không chọn một chàng trai.”

“Vì sao?” Hugo cảm thấy tim lạnh một nửa.

“Không có chàng trai nào so được với Draco.” Scor cười tủm tỉm, “Draco tuyệt nhất, tớ muốn Draco vui!”

“Cái gì...” Hugo nói không ra lời.

Lúc này Scor đột nhiên nhìn thấy người nào đó, cậu vội vàng bỏ lại một câu, “Tớ đi chỗ này một chút, lát nữa sẽ đi tìm cậu, bye!”

“A, chờ...” Hugo không kịp gọi lại.

Scor chạy nhanh đến một hành lang dài, chạy đến chỗ một người cao lớn.

Scor cầm bó hồng đưa cho người đó, Hugo tròn mắt.

Mà cái người cao lớn kia chính là viện trưởng Slytherin Snape, sau khi Scor nói mấy câu thì nhận hoa.

Scor vui vẻ nói cái gì đó rồi đi cùng Snape một con đường hoàn toàn ngược lại với mục đích của mình...

Hugo lắc đầu, tạm thời không thể quyết định chuyện nào đã kích mình hơn.

“Sev! Tặng Sev, cảm ơn sự giúp đỡ của Sev.”

“Không cần.”

“Haizz, sinh nhật cha sắp tới, chắc chắn là cha sẽ hỏi Sev đọc được để nhuộm tóc...”

“... Cũng tốt, từng này đủ phần năm nay.”

“Vậy Sev nghĩ giúp con đi, con nên tặng gì giờ, con còn rất nhiều hoa...”

HOÀN

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dong-nhan-harry-potter-hp-chi-xin-hoi-malfoy>